

MIC. # L223A (RAB. 2442)

BIBLE. PROPHETS. HEBREW.

JUDGES-AMOS.

SPAIN: [14--]

SEPHARDIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אליו וכל את צל החיים
 לאה כאנשים ויסקי ערוב
 לדבר ואמר הנה גם יודים
 פנים טבעד הארץ וודאש
 אחר באמודד ארץ מצניס
 ויאמר אליו וכל איה אפוח
 אשר האמר בני אבימלך כי
 ייבדעו הל אזה העם
 מאתהם צאנא עתה והחם
 בו ויצאנעל לפע בעל שם
 וילחם באבימלך וירפהו
 אבימלך וינס מפניו ויפלו
 הל יסרבים ער פתח העיר
 ויישב אבימלך בארובה העיר
 וכל אתנעל ואת אחוז משנת
 בשכם: ויהי
 ענחרת ויצא העם השדה
 ויערול אבימלך וימח את
 העם והעם ל של שהראשון
 ויארב בישדה וידאנה העיר
 יצאקו העיר ויקם עילהם
 ויבס ויאבימלך נהראשם
 אשר עומפיטטו ויצדה
 פתח העיר ויערוש שהראשון
 פיטטו על כל אשר בשדה
 ויבס ויאבימלך על סבעד
 כל העם והוא אילם את העיר
 ואת העם אשר בה העיר
 אה העיר וירעם מלח
 וישמע עמל
 נעודל שכם ויאמר
 בתאם ביתו ויאמר
 בה העיר וירעם מלח

ביעם ויבטחו בו בלי שם
 ויצאו השדה ויבטחו את
 ברמיהם ויודכו ויעשו להם
 ויבאו בת אלהם ויאבו
 וישתו ויקל לו את אבימלך
 ויאמר עז בן עברני אבימלך
 וישיבם סבעדנו הלאבן
 ירבעל וכל פקידו ויעבדו את
 אנשי חמור אבי שכם ומדוע
 נעבדנו אנהנו ומיתן את
 העם הזה ביד ואסורה את
 אבימלך ויאמר לאבימלך
 מה עבאך וצאה וישמעו
 ישרה עיר את דברו ועל בן
 יבדו ויהרא עמיו של חמור
 אל אבימלך בירמיה לאמר
 העניעל בן יבדו אתו באים
 ישכמהו העם ערים את העיר
 עלך ויעתה קוס לילה אתה
 והעם אשר אתך וארבע שדה
 ודוהם בקר כדח העיר
 רשעים ופיטטו על העיר
 והנה הוא והעם אשר אתו
 יצאים אלך ויעשית לוב אשר
 תמי אידך
 ויקס אבימלך וכלד יסאש
 עמול ליה וארבו על שכם
 ארבעה ראשי ויאמר לבן
 עבדו ויערפתה שיער העיר
 ויקס אבימלך והעם אשר
 אתו ויאמר ארבו על
 יסמראש העיר ויאמר

יעשיתם עמי רביע ויעשיתו
 ואבסנו לידו ויעשיתם לו
 אשר כל חסאבי עיל כסו וילך
 אתנעל סבעדנו ויעל אתכם
 כיד מדוך ואתם קמתה על
 בית אביה וסוחה דט אתנעל
 ישיב עמאיש עיל אבן אתה
 והנר למו את אבימלך בן
 אמתו ועל בעל ישיבם כי
 אהיכם הוא ואבסנו אתכם
 יעשיתם עמי רביע ויעשיתו
 חוסה הושיטחו באבימלך
 וישמה נס הוא בנס ויאמר
 הנא איש טאבימלך וראבל
 אתנעל ישיבם ואת כהן מלכה
 והנא איש טבעל ישיבם ויבטחו
 כלו ודאבד את אבימלך
 ויעשיתם ויכרה וירד נארה
 וישבי שם מפני אבימלך אתו
 וישד אבימלך
 ישרה לישלש עמיו וישלה
 אלהי סרו והרעה בן אבימלך
 ובן בעל ישיבם ויבדו בעל
 ישיבם באבימלך לכה העם
 ישיבם בעיר בן וותכליש
 יעל אבימלך אדיה סאשדות
 אהסו עיל בעל ישיבם אשר
 חוקו את ידו ליה ונא אתה
 וישעו לוב בעל ישיבם מארבע
 עיר ראש העיר ויבטחו את
 כל אשר יבדו ויעשיתו
 ויעל אבימלך
 ויבאנעל בן יבדו ויהיו ויעשו

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ישפטיכם

שכם ויגל אבימלך הר
צלמון הוא וכל העם אשר
אתו ומקדון אבימלך אתה קדמת
ומדת שוכת ציצים ויישאה
וישם צל שכם ויאגד אל
העם אשר עמו מה דאתם
נישית עוהדו צא במחני ויסו
נסכל העם איש שוכה וילס
אחר אבימלך ויישמו צל
הצדיה וייציתו עליהם את
הצדיה באש ומתו נסכל
אנשי ממלכת שכם כאלרס
איש ואישה:
וילך אבימלך אל חברון
בתבין וילכדה ומטל יע
היה בתוך העיר ומסו שמה
כל האנשים והנשים וכל
בני העיר ויסרו בעדם
ויגלו צל נהמנדל ויבא
אבימלך עד המנדל וינשעו
פתח המנדל לישרפ באש:
ותשלך אישה אחת פלחרב
יעל אש אבימלך ותדא אל
צלחתו ויכד אמהרה אל
הנער בשאכלו ויאמר לו
ילך חרבך ומה תנע פך
יאמר לו אשה הדתה ודקו
נערה ויסת וידא איש ישראל
קיסת אבימלך וילט איש למקומו
וישב אל חסאתו ונתאנימך
אשר עשה לך אבימלך ונת
שבעים אצו ונתמלד יצת
אנשי שכם השכאלים

בראשם ותבא אליהם קולת
יותם בקרב צל:
ויקם אחר אבימלך
לחויש וצאת ישראל תולע
בן פואה בן דוהו איש ישיע
והוא ישב בשמיד בראשית
וישפט את ישראל יצורים
וישלישנה וימת ויקבר
בשמיד:
אחריו יאר הגלעד וישפט
את ישראל יצורים וישתים
שנה ויהיו ישראלים בנים
רכבים על שלשים עורים
וישלישים יצורים להם
יקרא חות יאר עד היסותו
אשר בארץ חבלעד: וימת
יאר ויקבר בקמון:
ויספוב בני ישראל
לעשות הרע בעני יהודה
ויעבדו את הכעלים ואת
העשתרות ואת אלהי ארם
ואת אלהי צידון ואת אלהי
מואב ואת אלהי בני עמון
ואת אלהי פלשתים ויעבדו
את יהוה ולא יעבדוהו ויחר
אף יהוה בישראל ומסרתם
ביד פלשתים וביד בני עמון
וירעצו וירצצו את בני ישראל
בשנה ההיא ששנה צשדה
עשנה שנה אתכל בע
ישראל אשר בעבר הירדן
בארץ האמרי אשר בעלעד:
ויעבדו בני עמון את הירדן

להלחם נם ביהודה ובנימין
ובבית אפרים ותצר לישראל
מאד ויצעקו בני ישראל אל
יהוה לאמר חטאנו לך וכו
עובטא הינו ועבד אתה בעל
ואמר יהוה אל בני
ישראל הלא ממצרים ומן
האמרי ומן בני עמון ומן
פלשתים ויצד נס וימלך
ומען לחצו אתכם והתעבדו
אל אלוהים אלהי ישראל
ואתם עובדתם אותי ונתעבדו
אלהים אחרים לכן לא אוסיף
לחויש וצאתכם לכו וייצקו
אל האלהים אשר בחרתם
בסהנה וייציע לכם בית
צדקתם ויאמר בני ישראל
אליהוה חטאנו ציפה אתה לנו
ככל הטוב בעיניך אך הצילנו
נא היססהו ויסירו את אלהי
העבר מקרבנו ויעבדו את
יהוה ותקצר נפשו בנימל
ישראל וייצקו
בני עמון ויחננו בני עיר ויאספו
בני ישראל ויחננו במצפה:
ויאמרו העם שדי גלעד איש
אלד עח מה איש אשר יהל
להלחם בבני עמון יהיה לאיש
לכל ישיב גלעד:
ויפתח הגלעדי היה
גבור חיל והוא בן אשה זונה
וילד גלעד את יפתח: ותלד
אשת גלעד לבנים ויחננו

האשה

שפטים

האשה וינרשואת ופתח
וואמרו ל לאתנהל בבית
אבנינו מבן אשה אחת אתו
ויבדה יפתח מפני אהיו ויישב
בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח
אנשי סדקים ויצאו יצמו
ויהו מימים וילחמו בע
צמון ינס ישראל ויהי באשר
גלהמו בני צמון ינס ישראל
וילכו וקעו גלעד לקחת את
יפתח מארץ טוב ויאמרו
ליפתח לכה והיה תלנו לקען
ונלחמה בבני צמון ויאמר
יפתח לזקע גלעד הלא אתם
ישנאתם אתי ותעשוני ממת
אבו ומרוני באתם אל יעתה
כאשר ערלכם ויאמרו קע
גלעד אל יפתח לכן יעתה
ישבעו ארץ ויהלכת צמון
ונלחמה בבני צמון והיה תלנו
ידאיש לכלי שבי גלעד
וואמר יפתח אל
זקע גלעד אם מי שיביס אתם
אתי ילחם בבני צמון ועתה
ונתתי הוה אתם לפני אבני
אהיה לכם ידאיש ויאמרו
זקע גלעד אל יפתח יהוה יהוה
ישמעו בנינו ואלא כדברך
כן ענינה וילך יפתח ינס
זקע גלעד וישימוהו צמון
עליו הם ידאיש וילקעו ויתנו
יפתח אתם בלדברו לפני יהוה
במצפה וישלח

פתח מלאכים אל מלך בני
צמון לאמר מה לך ללך כי
באת אל לחלם בארצנו
ויאמר מלך בני צמון אל
מלאכי פתח בללך ישראל
את ארצו בעלותו ממערים
מארנו ויעד היכך ועד הדרן
נעתה הטיבה אתה בשלום
ויספיעד יפתח
וישלח מלאכים אל מלך בני
צמון ויאמר לופה אמר
ופתח לאלקח ישראל את
ארץ מאב ואת ארץ בני
צמון כי בעלותם ממערים
וילך ישראל במדבר ערבו
סוף וכאקדשה וישלח
ישראל מלאכים אל מלך
אחיס לאמר ונצבדה נא
בארץ ולא שמיני מלך
אדום ונסאל מלך מאב
ישלח ולא אסה וישיב ישראל
בקדשו וילך במדבר ויסב
את ארץ אדום ואת ארץ
מאב ויבא ממורה שמיני
לארץ מאב ויחנן בעבר
ארנו ולא באנו בל מאבני
ארנו נבל מאב וישלח
ישראל מלאכים אל סיוחן
מלך האמורי מלך חשבון
ויאמר לו ישראל נעברה נא
בארץ עד מקומי ולא
האמין סיוחן את ישראל וצבו
בגבול ויאסף סיוחן את כל

צמון ותעבדוהו וילחם ינס
ישראל ויתקחהו אל ישיב
את סיוחן ואת כל בני
ישראל ויבסו וידי ישראל
את כל ארץ האמרי ויסב
הארץ ההיא וידי ישראל
גבול האמרי מארנו ועד
היבוק ועד סדבר ועד הדרן
ויעתה יהוה אל ישראל
הודיש את האמרי מפני צמון
ישראל ואתה תדע שנתלם
את אשר יודיש סדבר ואת
אתותו וישואת מלך אדום וינס
יהוה אל ינס מפני אהיו וינס
ועתה חטבטוב אתה מכל
כן צמד מלך סדבר וינס
ינס ישראל אם ינס וינס
בשם ישראל סדבר וינס
וכי ערע וסבנותיה וסבלתיה
אשר יליה ארנו של שסאות
ישעה ומרוני לאחיהם בעת
ההיא ויאב ל אחיהם לך
ואתה ינשה אתי רני לוחם
ביי שפטי יהוה שפטי חשבון
בעי ישראל וכי בני צמון ולא
ישמע מלך בני צמון אל הם
יפתח אשר שלח אליה
ותחיל יפתח תה
יהוה וינרשואת ואת
מנשה וינס את מצפה גלעד
וממצפה גלעד עבר בני צמון
וידר יפתח ערד ליהוה ויאמר
אסנתק את בני צמון מדי

עצמות

וזהו אלהים עם ארס ויבא
אל אחיהם צדיק ואלהם
יטמו ויהם אלהים מה אנו
ואמרו קמה ונגלה עליהם
בראט אתה ארץ וזה טעם
מאד ואתם מחייב את צדיק
ללכת לבאלד שאתה ארץ
בבאם הבא אל עם בטח
והארץ והם תירס כיתעה
אלהם בידם מקום אשר
אין מסודר בדבר בארץ
וישעו מיטם כמו שפחת דני
טענה נמא שאל שישמאל
איש חנוד כל מה חנה ויין
וזהו בקדית יעריס ביהודה
על כן קראו למקום ההוא
נתהדן עד היסוד הזה
אתר קדית יעריס ויניברו
מיטם הדאפרים ויבאו צד
מיטה ויניעו חמשת האנשים
ההלכים לדל אתה ארץ
ליש ואמרו אל אחיהם הדעו
כישבתיכם האלה אפוד
ותחפסו פסל ומסכה ועטה
דעומה תניעו ויטעו שמה
ויבאו אל בית העזר הדני בית
מיטה וישאלו ללשלו כושש
מאות איש חנודי כלי מחמם
נעבים פתח השער אשר מבני
דן ויעלו חמשת האנשים
ההלכים לדל אתה ארץ ובא
שמה לקחו את הפסל ואת
האפוד ואת התרועים ואת

המסכה וותקו ונב פתח השער
ושיטמאות האיש חנודי
המלחמה ואלהם פת
בית מסכה וקח את פסל
האפוד ואת התרועים ואת
המסכה ויאסרו את חבהן
מהאם יעשים ויטעו לו
החרש שישעו על פינול
עמנו והיה לטלאב ולסון
הטוב חתך כחן לבית איש
אחד או חתך כחן לשבט
ולמשפחה כישדאל ויטעו
לבחבהן ויקחו את האפוד
ואת התרועים ואת הפסל
ויבאו בקרב העם ויטעו ויל
וישימו את הפסל ואת המקו
ואת חבונדו הפערים וזהו
הרחיקו מבית מיכה והאנשים
אשר נביתם אשר יבית
מיכה טעקו ויהיו אלהם
דן ויקראו אל בני דן ויסבו
פניהם ויאמרו למיטה מהק
כישעקתו ויאמר אתה
אשר נשית לקחתם ואת
הבחנה לכו מחלי עד ומה
זה האנשור אל מהלך ויאמרו
אל בני דן אל תשגו עקול
עמנו פתענו בכס אנשים
כדי נפשו אספת נפשך
ונפש ביתך וילכו בעד וילתם
וידאמיכה כיהוקים המרה
ממנו ויפן וישב אל ביתו
והמה לקחו את אשר נשעו

מיכה ואת חסדן אשר נשעו
לדונם על לישעו
באט ובסכח ויטעו לו
חבנות הער שרפי כוש
ואין שיל כיהוקים המרה
מיכה וילך אקולס עם
אדם ויהא עמק אשר לשת
דחבונדו את עזר וישעו
כיהוקים שסחעו לקסל
קאביהם אשר יולד ללסור
ואלם לישעו סחעו ללסור
ויקמו להם בני דן את הפסל
ויהיו כבני שושבן מלשה
הוא וכו' ויהיו כבני שושבן
עד יסעו לתהאין וישעו ויהיו
אתם למיכה אשר נשעו
ימי היות בית אל זה כשלה
ועל בני דן והם
מלך אבי שדאל ויהיו איש
לדע בידו כיהוקים ויקחו
לאשה פלגם מבית דן
יהיה ויתנה עליו פלגו
יתד מאת אל בית אבהא בית
לחם יהיה ויהיו עם
ארבעה חרשים ויקסו אשה
ויהיו ארבעה חרשים על שמה
לחשים ויעזרו עם ויטעו
חמורים והבשרה עת אלה
וידא חמורי הפערה ויטעו
לדא חמורי ויהיו חמורי
העזרה וישב אתו יעקב
מיטתו וישעו על עמנו
ויהיו סודות בני דן וישעו

לשעו על עמנו וישעו על עמנו
לשעו על עמנו וישעו על עמנו
לשעו על עמנו וישעו על עמנו

שפטים

בבקר ויקם ללכת ואמר אל
העדה האלהית ללכת
לחם ואחריו כניו ימים ואלו
שנים יחדיו וישתנו אמר
אבי העדה אל האיש האל
נאלץ ויטבלך ויקם האיש
ללכת ויפער בזהתו ויטב
והלך שם וישבם בבקר בית
חמשי ללכת ואמר אבי
העדה סעד נאלבך וחתמתו
עדנות חסותו אביו שנים
ויקם האיש ללכת והוא יוש
ונער ואמר לחתן אבי
העדה חתנה נא רפה היים
לעזוב לי ענא ויהי חתנת היים
לקרתי ויטבלבך והיטבמתם
מחר לדרבנסו וכלת לאחד
ולאנסו האיש ללך ויקם
והלך ויבא עד נביחים היא
יהושים ויבזעמד חמשים
חמשים ופלישו עיניו הם עם
ניסו וחסדדמאד ואמר
העדה אל ארנו לכה נא נסדה
אל יער חבסי והאת ונלך בנה
ויאמר אליו ארנו לאנסו אל
יעד עבר איש לאמכני ישראל
העדה ויעדנו יער העדה ויאמר
לערו לך ונקדבה באחת
המקומות ולטובנה אברהם
ויבדתו ויבנתו ואלהם השמי
אצל הנביעה אשר לנעמן
ויסרו שם לבוא ליקבנה
ויבאו עבר חב העדה ואין

כאסף אותם הביתה ללך
וזה האיש וקובא מן מעשיו
מזה שדה ביער והוא שמח
אפרים והוא ער בבעה ואיש
המקום בפי עיניו וישאעיש
וירא את האיש הארד חרב
העדה ויאמר האיש הקואנה
הלך ומאן תבא ויאמר אליו
יערם אנת עמבית לחם
והעדה עד ירסעו דאפרים
מי שם אבי ואך עד בית לחם
יהיה ואת תבית מהו אנהך
ואן איש מאסף את הביתה
ונסתבן נסמספא איש לחמורני
ונם לחסוין יטל ולא מתך
ולנער עם עבדך אין מחסד
כל דבר ויאמר האיש הקואן
שלם לך וקבל מחסדך
על רקבך חוב אל תלך ויבאו
לכחונם ללחמורני ודחצו
רעליהם ואלו שנתו הפנה
מטיבם את לבסו חנה אנשי
העדה אנשי בני עלי נסם
את הבית מתדפקים על הדלת
ויאמר אל האיש בעל הבית
הקואן לאמר הווא את האיש
אשר בא אל ביתי וסר ענוה
ויצא אליו הם האיש בעל הבית
ויאמר אל האיש אל
הרעו נא אחד אשר בא האיש
ההוא אל ביתי אל תעשו את
הנבלה הזאת והנה בתי
הבית והפיל נשהו אוציאה

נא אתם וישא אתם ועשו לכם
הטוב בעיניכם ולא ישיח חולא
תעשו ודבר הנבלה הזאת ולא
אבו האנשים לשמע ולוחק
האיש ספלי נשו ויצא אל חס
החוק וירעו אותה ויתגלסה
בלא ללך הפקר וישלחה
בעלות השחר ויבא האשה
לפנת הפקר ותפל פתח בית
האיש אשר ארונה שסעד
האור ויקם ארנה בכרך
ופתח דלתות הבית ויצא
ללכת לדרבו והנה האשה
פלגשו נפל פתח הבית
ודיה על חסף ויאמר אליה
קמיונל כה ואין ענה ויקחה
על החמור ויקם האיש וילך
למקומו ויבא אל ביתו ויקח
את המאכלת ויחוק בפלישו
וניתחל לעצמיה לטעם עשו
נתחם וישלחה בכל גבול
ישראל ויהיה כל הדא נאמר
לאנחתה ולאנרתה כואת
למיס עלות בני ישראל מארץ
מצרים עד חס הנה שימו
לכם עליה ענוה רסו
ויצאו כל בני ישראל
ותקהל העדה באיש אחד
למון וערבא שבע ארץ
העדה אל יתחזק עפה
ותצבו פנת כל העם כל
שבטי ישראל בקהל עשה להם
ארבינמאות אל איש רעל

שלך

שלף חרב
בנבנמן כמעל ובע ישראל
המצפה ויאמר ובע ישראל
דבר ואיכה נחיתה הדרעה הואת
ויקרא איש הלוי איש האשה
הנרצחה ויאמר הנבעתה אשר
לבנמן כאת אנני ופיל נשי לרין
ויקמוני בעל הנבעה ויסכו
עלי אתה בית לילה אתל דמו
להתנאות פל נשי ענו תמות
ואחו בפל נשי ואנחה הואתה
בכל שרה נחלת ישראל כי
ישומוה ונבלה ביישראל ווע
כלכם כנע ישראל חבו לכם
דבר וועצה חלוס ויקם כל
העם כאיש אחד לאמר לא
נלך איש לאחיו ולאנסו איש
לכיתו וינתהזה הדבר אשר
נעשה לגבעה עליה בגדל
ולקחני עשרה אנשים למאה
לכל שבט ישראל ומאה
לאלף ואף לדבה לקחת
עדה ליעם לעשות לבתים
לנבנמן ככל הנבלה אשר
עשה ביישראל ויאסף כל
איש ישראל אל הצד כאיש
אחר חברים
וישליחו שבט ישראל
אנשים ככל שבט בנמן
לאמר ציה הרציה הואת אשר
נחיתה בכם ונתהתנו את
האנשים כנבליעל אשר
בנבעה ונמיתם ונבנרציה

שפמים

מאשר אל ולאאבו
לשמע בקול אחיהם בני
ישראל ויאספון
בנבנמן מן הערים הנבעתה
לצאת למלחמה עם בני ישראל
ותפקדו כל בנמן ביום ההוא
מה ערים עשירים וישירו
אלף איש שלף חרב לבר
מישב תבעה ותפקדו שבע
מאות איש כחודי סבל העם
הזה שבע מאות איש כחוד
אטרודי מיט כל חקל עמאן
אל השערה ולאחמא
ואיש ישראל
ותפקדו לבר מבנמן ארבע
מאות אלף איש שלף חרב
כלזה איש מלחמה ויכבו
ויעלו לבתא וישאלו באלהם
ואמרו בני ישראל מי יעלה
לנו בתחלה למלחמה עם בני
בנמן ויאמר יהוה יהודה
מעלה בתחלה וינקמו בני
ישראל בבקר ויחנו על
הנבעה ויצא איש ישראל
למלחמה עם בנמן ויערכו
אתם איש ישראל מלחמה
אל הנבעה
ויצאו בני בנמן מן הנבעה
וישחיתו ביישראל ביום ההוא
שנים וצדדים אלף איש
ארצה ויהחקה יב איש
ישראל ויספול ערך מלחמה
במקום אשר ערכים בים

הראשון ויפלו בני ישראל
וסכו לנבייתו ערובת
וישאלו ביהוה לנבייתו
למלחמה עם בני בנמן
ויאמר יהוה על יד
ויקרב בני ישראל
בנבנמן ביום השני והיה
במסן ללראים מן המצפה
ביום השני ויסתחו בני
ישראל עוד שבעה ימים
איש ארצה מלאה שר
חרב וימלא כלם ימים
העם ויסאו בתא ויספולו
סלפם יתחו ויפלו בני ישראל
עוד חרב וימלא על יד
לפני יתחו ויפלו בני ישראל
ביתו ויסאו קרב ימים
במים ויפלו ויפלו סבא עד
בואהן עומר למן בים
ההל לאמר האסף עוד
לצאת למלחמה עם בני בנמן
אחיאסא חדרל ויאמר יהוה
על פי מחר אתנו ביד חושים
ישראל ארבים אל הנבעה
סביב ויעל בני
ישראל אל בני בנמן בים
השלישי ויערכו אל הנבעה
כלעם כלעם ויצאו בני בנמן
לקראת העם ותקמו ויחעד
ותחלו לחכות מהעם חללים
כלעם כלעם במסלוח אשר
אחת על בתא ואחד
נבעתה בשדה בשלשים

שפטים

איש בישראל ויאמרו בע
בנימקנפיסדם לפענכבראשונ
ובני ישראל אמרו ננסה עתנו
מן הער המסלותי וכל איש
ישראל קמו ממקומו ויערם
בבניל תמו וארב ישראל
טניחנימקנפיסדהנביע
ויבאונונשלבעה יעשרת
אלפים איש בחור מכל ישראל
והמלחמה כפרהוהם לא
ידעו מינענתאליהם הריעו
ונקפההאת כעמך לפנייטה
וישחיתו בני ישראל לכעמך
ביום ההוא יצידים וחמישה
אלף וצוא איש כלארשיה
חרב ויראו בעכעמך כינעם
ותטא איש ישראל מלום
לבעמך כי בטחואל הארב
אשרהטיועלדנביעהוואג
החייטיועלפטיטאל הנביע
וינישדרארב וידאתכלהעו
לפידב והמויערהראי
ישראל יעקראת הרב
להצלהם מיטאתרעיקמי
היער ויהפדאיש ישראל
במלחמה וכעמך הרדלחמו
דליוסב איש ישראל
בישליטינ אישכאגדואד
נעפנעפאלפענ במלחמה
הראיטעוההמיטאתהחלה
לעלות מודיעד יעמודיעמך
ויפובעמך אהרו והנה עלו
בחד יודיטמיטווא

ישראל הפדויכד איש
בעמך כיראהכנענה עליו
הריעהויעלפנאישראל
אלהד המדבר המלחמה
הדביקהוואשדנהערס
מישחיתים אותו בתוכו
כהוואתכעמך הרדפהו
מעחה הרדיכהויער נכח
הנביעה ממורהשמיש
ויפלוטעמך שבעה יעשר
אלף איש אתכלאדראש
חילו ויענונוסורמדבר
אליסליערמין ויעללהו
במסלותהמיטתאליכאיש
יודיעקואחריויערעסונו
מעאלפסאישיויהו כל
הנפלים מכעמך יעשרים
והנישה אלף איש יעלהחג
ביסקרהוואאתכל אלהאיש
חילו ויענונוסורמדבר
אליסליערמין ויעללהו
אישויעבובסלע הרמו
ארבעה עשר ימים ואיש
ישראל יטבאלבע כעמך
וינסלפיהויער כולם
יעדהעיהיע כלהונעיה
גסלדיערס הנמיטאורת
שלחובאיש

כא איש ישראל יעשב במצפון
אגדאישמטולאיתקטו
לבבאלאשהויבא העבני
אלוישמיטעידיערס
האלהים ויטעוהולם ויעב

בכידור ויאמרו למה עשו
אלהי ישראל היתה זאת
בישראל להפקדונות
עשרה אל שבתאדד יודי
מניחדתוויטכמוהעיסויענ
יעסמזכחויעלו עדהוועל
יאגדובני ישראל לאיש
לאיעלד בכדלכפליעבטי
ישראל אליהו וקמטכבוד
היתה לאשרהאלהאיש
יהוה הנביעהלעיד כמות
ימיתויעחמובעישראלאל
בענקואחוזיא דו נעדי
חום שבתאחר בני ישראל
כהנענשהלדכר ויהינלמי
ואנחנו נעטב עו פיהוילבלתי
התלהסכטויעלעיסוה
ויאגדואד יעבטישראל
אישדלאיעלדאל יחה
המעפחהוההראכאאיש
כיכישליעדאלהקרה
ויתפו דרעיסוהע אישם
אישמיטכויכעויעד
וישלדויערדוה שנים
יעשרהאלף אישכבדדל
ויצואותם יארד ילכו
והכלהסאהו שביעטעלע
לפיהרנוההסויערסוועו
דבראשדותו שכיכומר
וכלאשהוידיער שבעיני
היריעהויעצאוימיטביע
לעידארביעמאת בעד
בתורהאישלעידיערס

למשכב

מאת כל היום אל האל בני
כילא טובה השלמה אשר
אנני שמני מיני עבדים ים יהוה
אמיחטא איש לאיש ונפלה
אלה הואם רידיה חטא
איש מיני הפלילי ולא ישמיע
לקול אמהם ביה ים יהוה
לחמיתם ויהנוער שמאל
הילך ונל וטוב גם ים יהוה
עם אנשים
ויבא איש אל היסא
על ויאמר אליו בכה אמר
יהוה הנני גלית אל בית
אבך בהיותם בני צדיקים לבית
פרעה ובוחר את מכל שבטי
ישראל לילכתן לעלות על
מזבח להקטיר קטרת לשאג
אפוד לפני ואתנה לבית אבין
את כל אישי בני ישראל למת
תבעטו בו בוכי ובמנחת איש
צוית מי עון ותבכראת בעך
מכני להבראנס מדאשית
למענת ישראל לי צמיתכן
נאמי יהוה אל הוי ישראל אמו
אכרתו בית דובת אבך
יתורכו לפני עיר עולם ועתה
נאמי יהוה חלילה לי מי מכבר
אבד וכו' יקלה הננה ימים
באים ונרעתי אתורעך ואת
ירעבית אבך מהיות יקני
בביתך והכטת ער מי עון פני
אשר יטיב אתי ישראל ולא
יהיה זכי בבית כל העמים

שמואל א

ואיש לא אברית לך מינס טובה
לכלת את עיניך ולא ריב את
נפשיך וכל מדבית ביתך יסמו
אנשיס ווהלך האת אשר
יבא אל שני בעך אל הפני
ופנחס ביום אחד ימותו שניה
והלמת לי כהן נאמן כאשר
בלבבי ובנפשי יצשה ונמת
לובית נאמן ווהתלך לפני
מישיחי כל החמים ווהיה כל
הנותר בביתך יבאלה שתחנות
לו לא ווהתבסס וכבר לחס
ואמר ספרת נא אל אחת
הכהנות לאמ לפת לחס
והכער שמואל מיסדת יפת
יהוה לפני צדיקים ווהתקח
יקר במים והסאן ווהתקח עשר
ויחבסם החוה
ויצלי שכב במקומו ועיפוחו
כהות לא יבליד אותי ונר
אלהים טרם יכנה ושמואל
ישכב בהיכל יהוה אשר יש
אדון אלהים
ויקרא יהוה אל שמואל ואמר
הנני וירדן אלי עליו ואמר
הנני כי קראת לי וואמר לא
קראתי שוב שכב בילך וישכב
ויוסף יהוה קרא עוד שמואל
ויקם שמואל וילך אל גלי
ויאמר הנני כי קראת לי וואמר
לא קראתני בעיטוב שכב
ושמואל טרם ידע את יהוה
וטדס יצא אל יותבד יהוה

ב

ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית
ויקם וילך אל גלי וואמר הנני
כי קראת לי ויקם עליו כי קחה
קרא לי עוד וואמר על לישמואל
די שכב ווהיאם קרא אל יד
ואמר דבר יהוה מי שמיע
עבדך וילך שמואל וישכב
במקומו ויבא יהוה ווהיה צב פניו
בלעם שמואל וואמר וואמר
שמואל דבר מי שמיע עבדך
ויאמר יהוה
שמואל תקרא גם עשה דבר
בישראל אשר על שמעתי
שמואל וישכב שמואל וישכב
על אפוד אשר עליו וישכב
הוא על אפוד אשר עליו וישכב
אנא עיני עיני עיני עיני
אפוד עיני עיני עיני עיני
ולא כה פסח וכן שמואל
לבת עזרא אשר עליו וישכב
על מזבח וישכב עזרא
וישכב שמואל וישכב
ועתה וישכב שמואל
ושמואל יאמר עיני עיני עיני
אל גלי ויקרא שמואל וישכב
ואמר שמואל כי קראת לי
ויאמר מה חזק אשר דבר
אליך אל נא ויבחר שמעתי
יעשה לך אלהים וכן ויסף
אסתכח ממעורב מכל
הדבר אשר דבר אליך ויקר
לו שמואל את עיני עיני עיני
ולא כהר ממט וואמר יתח

שבוע א

הוא הטוב בעניני צדקה:

וידבר אליו ויהי
היה צדקה ואלה המלכות
ארצה וידבר אליו ויהי
וידבר אליו ויהי ויהי
לנבא ליהוה:

ויספיק ויהי ליהוה בשרה
נבא ליהוה אל שמואל בשרה
בדבר יהוה ויהי ויהי שמואל

לכל ישראל ויהי ויהי
לכל ישראל ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

הפלישתים כי אמרו בא
אלהים אלה המתנה ואמרו
אוי לנו כיל אלהיה כאת
אתמל של שום או לנו כי

יעלנו מיר האלהים הארזים
האלה אלה האלהים
הממים את מצרים בכלמה
במדת: התחוקו והיו

לאנשים פלישתים פתיעכו
לעברים כאת עבדכם
וזתם לאנשים ונלחמתם:
וילחמו פלישתים וינגר

ישראל וסוואיש לאהלו
והיה המכה גדולה מאד
ועל ישראל של שום אלו
היה ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי

ויעה המכשד ויאמר נס
ישראל לפני פלישתים ונס
מנפה גדולה היתה בניסום
ישע בעך מתו חפצי ופעם

וארון האלהים נלכדה:
ויהי כהויה ויהי
ארון האלהים ויפל מיע
הכסא אחד עת בעד יד

השיעור ותשיבד נפרדתו
וימת כיוון האיש וכבר הוא
שפט את ישראל ארבעים

שנה וכלתו אשת פנחס
הדהלת ותשיב את
השמועה אל הלקח ארון

האלהים ונתחמיה ואישה
ותברעו תלד כינה פכו עליה
צדיה ובעת נמותה ותדברנה

הנצבות עליה אל הורא כי
בילדתו לא יעדה ולא
שתה לבה וותקרא לבער

אי כבוד לא נרעה כבוד
מישראל אל הלקח ארון
האלהים ואלחמיה ואל

אישה וותאמר עליה כבוד
מאלהים מישראל כי נלקח
ארון האלהים:
ה ופלישתים ליקחואת ארון

ארצה

אֶרְצָה לִפְנֵי אַרְוֹן אֱלֹהֵיכֶם
אֶתְדַנּוּן וַיִּשְׁכַּבְתִּי לְעַמּוֹ
וַיִּשְׁכַּמְנוּ בְּכַד מִמַּחֲדֵי הַנֶּגֶד
הַנֶּזֶן לִפְנֵי אֶרְצָה לִפְנֵי
אַרְוֹן הוֹדִיאֵתְדַנּוּן וַיִּשְׁתִּי
כַּפְתִּי לְיִזְכְּרוֹת אֵל הַמַּפְתֵּן
הַדַּנּוּן נִשְׁאָרֵי עֲלִי וַיִּלְכֵן
לֹא יִדְרֹכֵנִי עֲדֵנִי וְיִכְלֵהֵנִי
בִּיתְדַנּוּן עֲלֵי נִפְתָּרְדַנּוּן בְּאִשְׁדּוּן
עֲדֵי הַיָּם הַזֶּה
וְהַכְּבֹדִי הוֹדִיאֵתְדַנּוּן
וַיִּשְׁמַע וַיִּקְרָאתֶם בְּעַמְלִים
אֶתְאִשְׁרֹד וְאֶתְנַבְלִיָּה וַיִּדְאוּ
אֲנִי אִשְׁרֹד כִּי וַאֲנִדּוּ לֹא
יֵשֶׁב אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲמֵנו
כִּי קִשְׁתֵּי הַיָּד עֲלֵנוּ וַיִּזְלַדְנוּ
אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּאֲסֹפוּ אֶת
כָּל־כָּרַע פְּלִשְׁתִּים אֵלֵיהֶם
וַאֲמִידוּמָה עָנְשָׁה לְאַרְוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּאֲמִדוּ נֶתִיב אַרְוֹן
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְבּוּ אֶתְאַרְוֹן
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְהַיָּצֵה רִיחַ סִבּוּ אֶתְוַחֲדֵי
יְהוָה בְּעִיר הַגּוֹמָה גְדוּלָה
מֵאֲדוּן וַיִּקְרָאתִי אֲנִי הַיָּצֵה מִקָּטָן
וַיִּזְדַּל וַיִּשְׁתַּדֵּל הַיָּצֵה צִפְלִי
וַיִּשְׁלַחוּ אֶתְאַרְוֹן אֱלֹהֵים
עֲקָרִים וַיִּזְכְּבוּ אֶתְאַרְוֹן אֱלֹהֵים
עֲקָרִים וַיִּזְכְּבוּ אֶתְאַרְוֹן אֱלֹהֵים
וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּאֲסֹפוּ אֶתְכָל־כָּרַע
פְּלִשְׁתִּים וַיִּאֲמִדוּ שִׁלְחוּ אֶתְ

עֲמֵנו א

אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּב
לְעַמּוֹ וַיִּשְׁכַּמְנוּ אֶתְוַחֲדֵי
יִצְרָחֵל הַמַּחֲדֵי מִתְּמֹתֵי בְּכַד
הַנֶּזֶן כְּבֹדָה מֵאַרְוֹן יְהוָה
רֵאֵלֵים שֵׁם וְהַיָּצֵה שֵׁם אֲשֶׁן
לֹא מִתְּמֹתֵי בְּכַד וְהַיָּצֵה שֵׁם
הַיָּצֵה הַשְּׂמִימָה
וְהַיָּצֵה אֶתְוַחֲדֵי בְּכַד פְּלִשְׁתִּים
שְׁכַנְתִּים חֲדָשִׁים וַיִּקְרָא
פְּלִשְׁתִּים לְכַרְעִים וְלְקַסְמִים
לֹא מִרְמָה עָנְשָׁה לְאַרְוֹן יְהוָה
הוֹדִיאֵתְדַנּוּן בְּכַד הַנֶּזֶן לְעַמּוֹ
וַאֲמִידוּמָה מִשְׁלַחִים אֶתְ
אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֶתְוַחֲדֵי כִּי חֲשַׁבְתִּי בְּיָדֵי
לֹא אִשְׁסֵם אֶתְרַפְּאוֹנוּ וְנִדְרֵי לִבִּי
לִמְהַלֵּךְ אֶתְסוּרֵי דוּמְכָם
וַאֲמִידוּמָה הַיָּצֵה אֲשֶׁן עֲנִיב
יְהוָה אֲמִידוּמָה סִפְרֵי סִפְרֵי שִׁמְשׁוֹ
חֲמִישֵׁי עֲלִי וְהַיָּצֵה מִשְׁדֵּה
עַבְדִּי וְהַיָּצֵה כִּי מִנְּפֹרָאֵת לִבִּי
וְלִסְרֵכָם יִצְרָחֵל עֲלֵי כִּי
יִצְרָחֵל עֲלֵי יִצְבְּדִיכָם
הַיָּצֵה חֲתִיב אֶתְהַאֲרִין וְעַתָּה
לֹא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֶתְוַחֲדֵי עֲלֵיכֶם וְנִמְצָא אֵלֵיכֶם
וְנִמְצָא אֶרְצָה עֲכָם וְלִמְהַלֵּךְ
אֶתְכֶם כְּאִשְׁרֵי כְּבֹד
מִצְרַיִם וְעַתָּה אֶתְכֶם הַיָּצֵה
כְּאִשְׁרֵי חֲתִיב לְכַרְעֵי מִשְׁלַחִים
וַיִּלְכֵן וַיִּצְרָחֵל הַיָּצֵה עֲלֵי
חֲדָשִׁים אֶתְוַחֲדֵי מִפְּרוֹתֵי עֲלֵי
אִשְׁרֵי לֹא יִצְרָחֵל עֲלֵיכֶם יִצְ

כד

וַאֲמִידוּמָה אֶתְהַאֲרִין בְּכַד
וְהַיָּצֵה בְּכַד מִתְּמֹתֵי אֶרְוֹן
הַיָּצֵה וְלִקְרָאתִי אֶרְוֹן
יְהוָה וְהַיָּצֵה אֶתְוַחֲדֵי
וְאֶתְכֶם הַיָּצֵה אֶתְהַאֲרִין
אִשְׁשֵׁי הַיָּצֵה בְּכַד מִצְרַיִם וְהַיָּצֵה
אֶתְוַחֲדֵי וַיִּרְאֵתְכֶם רִדֵּךְ
נְבִילָה עֲלֵי בֵית שְׂמִי הַיָּצֵה
לִמְהַלֵּךְ חֲרִיבָה גְדוּלָה הוֹאֵתְכֶם
לֹא וַיִּצְנַע וְכִי לֹא יִדְעֵנָה בְּכַד
מִקְרָה הוֹאֵתְכֶם וַיִּעֲשֵׂה
הַיָּצֵה מִכֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פְרוֹת עֲלֵי
וַאֲמִידוּמָה בְּכַד הוֹאֵתְכֶם מִכֵּן
בְּכַד וַיִּשְׁמַע אֶתְאַרְוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי
הַיָּצֵה הוֹאֵתְכֶם וְאֶתְכֶם
הוֹבִיב אֶתְכֶם מִטְּחֵדֵיכֶם
וַיִּשְׁרַע הַפְּרוֹת בְּדֶרֶךְ עֲלֵי
בֵית שְׂמִי בְּכַד אֶתְהַאֲרִין
הַיָּצֵה וְלֹא סוּרֵי מִיָּמִין וּמִשְׁמָלֵי
וַיִּסְרַע פְּלִשְׁתִּים כִּלְכֵּם אֶתְוַחֲדֵי
עֲדָבְלֵי בֵית שְׂמִי וְכִי שְׂמִי
קִצְרִים קִצְרֵי חֲטִים בְּכַד
וַיִּשְׁאֲאֵתְכֶם מִרְאֵי אֶתְ
הַיָּצֵה וַיִּשְׁמַע חוֹלֵי אֶתְוַחֲדֵי
בְּכַד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה בֵּית
הַיָּצֵה שְׂמִי וְנִמְצָא אֵלֵיכֶם
גְדוּלָה וַיִּכְרַע אֶתְכֶם הַיָּצֵה
וְאֶתְהַאֲרִין עֲלֵי לִי הוֹדִיאֵתְכֶם
וְהַיָּצֵה הוֹדִיאֵתְכֶם אֶתְאַרְוֹן יְהוָה
הַיָּצֵה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּלְ
וְהַיָּצֵה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַיָּצֵה
וַאֲנִי בֵית שְׂמִי עֲלֵי עֲלֵי
וַיִּבְחַרְכֶם כִּי מִיָּמִין הוֹאֵתְכֶם

שמואל ב

והמיטה סרני פלשתים דאו
וישם יקרוו ביום ההוא:
ואלה טודי
ההב אשר השים פלשתים
אישם ליהוה לאשדוד אחר
ליעזה אחר לאשקלון אחר
לנתאחר ליעקרון אחר:
ויגברי ההב
נספר כל יערי פלשתים לחמשת
הסרנים מיצדי כיצרו יעד כפר
הפרוי ועד אבל הגולה אשר
תצוי יעלה את ארזן יהוה עד
היום ההוה בשדה יהושע בית
השמישי ויך באנשי בית שמישי
כידא בארזן יהוה ויך בעב
שבני כאיש חמישים אלף
איש ויהאבלו הים כיתה יהוה
בעם מכה גולה ויהאמרו אנשי
בית שמישי וכל ליעמד לפע
יהוה האלהים הקדוש הזה
ואל ייעלה מיצוינו וישלחו
מלאכים אל ישי בני קרית
יערים לאמר הטיבו פלשתים
את ארזן יהוה החרו העלו אתו
אל יכם ויבאו אנשי קרית יערים
ויגלו את ארזן יהוה ויבאו אותו
אל בית אכיסב בעבעה ואת
אל יעוד בעו קדש וישמר את
ארזן יהוה:
ויהי ימים שבתה ארזן בקרית
יערים וירבו המים ויהיו יערים
שנה ויחזו כל בית ישראל אחרי
יהוה:
ויאמר

שמואל אל כל בית ישראל
לאמר אם בכל לבבכם אתם
שבים אליהוה הסדו את ארזן
העברנית וכתבם והיעשתרות
והכעו לכם אל יהוה
ועבדוהו לבחור ויעל אתכם
מיד פלשתים ויסירה בע
ישראל את הכעלים ואת
העשתרות ויעבדו את יהוה
לבדו:
ויאמר
שמואל קבצו את כל ישראל
המצופה והאפלל בעדכם
אליהוה ויקבצו המצופה
וישאבו מים וישפכו לפני
יהוה ויצנו ביום ההוא ויאמרו
ישם חטאנו ליהוה וישפט
שמואל את בני ישראל במצפון
וישמעו פלשתים כיהתקבצו
בעני ישראל המצופה ויגלו
סרני פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל וידאמו פני
פלשתים ויאמרו בני ישראל
אל שמואל אל תחר שמונו
טו יק אליהוה אלהינו וישמענו
מיד פלשתים ויקח שמואל
טלה חלב ארז ויעלה יעלה
כליל ליהוה ויזק שמואל
אליהוה בעד ישראל וימנחו
יהוה ויהי שמואל מיצלה יעלה
ופלשתים נגשו למלחמה
בישראל וירצו יהוה בקול
גדול ביום ההוא ויעל פלשתים
ויחמסו ונפלו לפני ישראל

ויצאו אנשי ישראל מן המצפה
וירדו ואת פלשתים ויכנסו עד
מתחת לבית פר ויקח שמואל
אחת וישם כין המצפה ובין השן
ויקרא את שמה אבן העזר
ויאמר עד הנה עזרת יהוה
ויבעוהו פלשתים וכל איספוניו
לבא בעבול ישראל ותהי יד
יהוה בפלשתים כל ימי שמואל
ותשבעה הערים אשר יקחו
פלשתים מאת ישראל לישאל
מעקרון וענת ואת גבולין
הציל ישראל מיד פלשתים
ויהי שלום בין ישראל ובין
האמרי וישפט שמואל את
ישראל בלימי חייו והלך מדי
שנה בשנה וסבב בית אל
והגלגל והמצפה וישפט את
ישראל את כל הכניזים ואת
ותשובתו הרמתה בייססותו
וישם שפט את ישראל ויבן שם
מובח ליהוה
ויהי כאשר ויקו שמואל וישש
את בני ישראל שפטם לישאל
ויהי שם בנו הכבוד מאליה
משנהו אכיה שפטים כבא
שבעי ולא הלוכו בניו בדרכו
וטואחר היה כעניו ויהוה שחד
ויטו מי שפט
ויתקבצו כל יערי ישראל ויבאו
אל שמואל הרמתה ויאמר
אלוהנה אתה זקנת ובעד
לאהר לכו בדרכיך יעתה שימה
לנו

לכן קיישהנם שאול בנביאם
וישן אישמיטסו ואמר ומה אביהם
יעלבו היתה למשל הגם שאול
בנביאים ויכלמה תנבזה ויבא
הבמה ויאמר הודו שאול אליו
ואל עמרו ואן הלכתם ויאמר
לבקש את האתונות ונראה כי
אין ונבא אל שמואל ויאמר
הודו שאול הנדרה נא לי מה אמו
לכם שמואל ויאמר שאול
אל הודו והנדר לנביא נמצאו
האתונות ואת דבר המלכה
לא העדר ואמר אמר שמואל
ויצק שמואל
את הינס אליו והוה המצפה ז
ויאמר אל בני ישראל כה אמר
יהוה אל ה' וישראל אנכי הצלית
את ישראל בני צדק ואציל
אתכם מיד בני צדק ונייד כל
המצולות הלחיים אתכם
ואתם היום מסאתם את אלהיכם
אשר הוא אמושי יעלכם מכל
דיוניכם ועודתכם ותאמרו
לו כי מלך תשים עלינו ועמה
התיצבו לפני יהוה לשבטים
ולא יצרכו ויקרב שמואל את
כל שבטי ישראל וילך שבט
בעמון ויקרב את שבט בנימין
למי שפחות ותלך מי שפחות
המטרו וילך שאול בקקיש
ובקשה ולא נמצא וישאלו
עוד ביהוה הבא עוד הלם איש
ואמר יהודה

שמואל א

הנה הוא נחבא אל הפלגים
וירצו ויבקהו נישם ויתעב
בהודו הנס וינבזה מכל הינס
מיטכמו ומצד ויאמר
שמואל אל בלה הנסוד איתם
אשר ברבי יהודו נאון כמהו
בבלה נסווי ויחלה נסווי אמי
יהי המלך
וידבר שמואל אל ה' ויאמר
וכתבם פרועה לפני יהוה
וישלח שמואל את ה' הינס
איש יבדו ונס שאול חלך
לבתו נביתתה וילכו עמו החל
אשר ננצא להם בלם ונצו
בלי ל אסרמה ישינו וזה
ויבזהו ולא אהב שמואל מעשה זה
ויהי כמחוריש
ואויציל נחישו הצמיחו ויעל
יבשגלעד ויאמר וכל אנשי
יבשאל נחישו לנביתת
ונעבדך ויאמר אליהם נחישו
הצמוצו בואת אבותי לכם
בנקוד לכם כל צין ימון וישאמו
חרפה יעל כל ישראל ויאמרו
אילו קני יבשאל חלעו יציעת
נמיס ונשלח הכל אביס בני
נבול ישראל ואסאון מושיע
אותנו ויצאנו אלך ויבאו
המלאכים נביתת שאול וידעו
ועברו באוני הינס וישאו
כל הינס את קולם ויבבו והנה
שאול בא אהדיה נבד מן
השדה ויאמר שאול לביים

שמואל ב

ויספרו לאתהם וישאול
ותגלה ויפגעו וישאול
בשבעת השנים וישאול
וידבר שמואל ויבנה וישאול
בקר ויפגעו וישאול
ישאול בקר וישאול
אשר יפגעו וישאול
ואר שמואל שח וישאול
ועל פחד וישאול
כאיש אחר וישאול
ויהי בני ישראל של אשמה
אלהו וישאול וישאול
אלהו וישאול וישאול
מהו וישאול וישאול
השטט וישאול וישאול
לאנשי יבשאל וישאול
אנשי יבשאל וישאול
וינשיתם לט כל המוכבניס
ויתפסדות וישאול
אתה עם שלשה ראשים
ויבא בתוך המתנה באשמת
הבקר ויבא את צמון עד חס
היום ויהי הנשארם ויפגו
לאנשי ארזים שנים יחד ז
ויאמר העסאל שמואל מי
האמר שמואל מלך יעלעו
תנה אנשים נביתתם ויאמר
שאול לא יצא איש ביסחהו
כיהם יצאה יהוה תשועה
בישראל
ויאמר שמואל אל הינס לם
ועברו ויעל עזרש שם

כס
ב
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

שמואל א

כ

ויבחר לו שאול
 אלפים מישא ויהולק עם
 שאול אלפים מישא ויהו
 עם שאול אלפים ממכמיש
 ויבחר ביתא ואף רחוב עם
 לתקן בנגעת בצנן ויחרתם
 שלח איש לאוריו ויחד יוען
 אתנו בעל שותם אשר פגע
 וישנו חפץ שותם וישא
 תקע בשופר בכל הארץ
 לאמר ישמחו היום יום
 ישדא שבעו לאמר הנה
 שאול נביב פלשתים תם
 עבא ישדא בבל שותם
 ויבין ויחזק אחר שאול
 רבג ופל שותם נאסמו
 להלחם עם ישראל שליש
 אף רבבו שית אלפים
 פר שישועם כחול אשר ע
 שפתחם לבו ויעל לחט
 ממכמיש קרמת ביהאקמיש
 ישראל ראובין לביעש
 היום ויחטא העם סמעות
 ויחזקו סבל עם כפר חס
 ויבחרו ויבחרים עמו את
 הדין ויבחרו ויעד וישא
 יערה בבל ויבחרו חס
 אחריו ויחול שבעת מים
 לפועד אשר שמואל ולא
 בא שמואל חס ויבחר
 העם מעל ויבחרו שאול
 הן שאול חס ויחזקו מים
 ויעל חס ויחזקו פבלת

להעלותה על החרטום
 בארץ ישראל ללך אתו לים
 ואמר שמואל מה עשית
 ואמר שאול לדאית בניען
 חס מעל ואשולא באת
 לטועד חס ופל שותם
 נאספם סמכמיש ונאסמו עה
 ידועל שותם אל חס
 ופל שותם אחרית שותם
 ואמר העלה
 ואמר שמואל אל שאול
 נבחרת לא סמכמיש ונאסמו
 יחזקו חס אשר עה חס
 רבין ויחזקו את מלכיה
 ישראל ער עולם ויערה
 מלכיה לאת חס ביקש
 יחזקו אשר סבלם ויערה
 עה חס ער עולם לא
 שרתא אשר עה חס
 ויבחר שמואל ויע
 מוחלף ויער ויבחרו חס
 שאול ויחזקו חס
 עמו כשמואל ויחזקו חס
 ויעקב ויחזקו חס
 חס כשמואל ויחזקו חס
 שרתא חס חס
 דא חס חס חס חס
 אידך עה חס חס חס
 ויחזקו חס חס חס
 חס חס חס חס חס
 חס חס חס חס חס

ויבחר לו שאול
 אלפים מישא ויהולק עם
 שאול אלפים מישא ויהו
 עם שאול אלפים ממכמיש
 ויבחר ביתא ואף רחוב עם
 לתקן בנגעת בצנן ויחרתם
 שלח איש לאוריו ויחד יוען
 אתנו בעל שותם אשר פגע
 וישנו חפץ שותם וישא
 תקע בשופר בכל הארץ
 לאמר ישמחו היום יום
 ישדא שבעו לאמר הנה
 שאול נביב פלשתים תם
 עבא ישדא בבל שותם
 ויבין ויחזקו אחר שאול
 רבג ופל שותם נאסמו
 להלחם עם ישראל שליש
 אף רבבו שית אלפים
 פר שישועם כחול אשר ע
 שפתחם לבו ויעל לחט
 ממכמיש קרמת ביהאקמיש
 ישראל ראובין לביעש
 היום ויחטא העם סמעות
 ויחזקו סבל עם כפר חס
 ויבחרו ויבחרים עמו את
 הדין ויבחרו ויעד וישא
 יערה בבל ויבחרו חס
 אחריו ויחול שבעת מים
 לפועד אשר שמואל ולא
 בא שמואל חס ויבחר
 העם מעל ויבחרו שאול
 הן שאול חס ויחזקו מים
 ויעל חס ויחזקו פבלת

שמואל א

ואמר יהונתן
אלהעדר נשא כליו לכה
ומנכה אל מצנה עד לים
הגדאול יינשה ויהיה לנו
כיאן ליהוה מצוד להושיע
כרב אובכמיטו וסאמר לו
נושא כליו ינשה כל אשר
בלבך נשה לך העע עמד
כלסך ויאמר
יהונתן והעאחנו עסדים אר
האנשים ונעלנו על הסאים
כה שמדואינו ולפועד העענו
אליכם ויצדנעתחנתנו ולא
נעלה אליהם ואססה יאמו
על עלינו ואל יטבי נתנם
יהוה ביד טוה ולט האות וימלו
שנחם א טנב כל שתיסואמו
פלישתים והע צרים יצאם
מחוז סאמר התחבא יט
וינשאו שחמם את יונתן
הנחמם אלו ויאסרו על
אל שחמם ונתחמם רבו
ויאמר יונתן אל
כלבם ויעלם את ריבנותם
סחמם וישרא איעל יונתן
על ידו ויעל וינשא אברו
אצדו ויעל וינשא ונשא
פלישתים ונשא ים ויעל
תנחמם א ויעל ויעל ויעל
סחמם ויעל ויעל ויעל ויעל
סחמם ויעל ויעל ויעל ויעל
תנחמם ויעל ויעל ויעל ויעל

נסהמה ותרנו הארץ ותרנו
לחודתא הסיודא והעצים
לשאל בנביתבנמך והע
המקום נמנו וילך והלום
ויאמר שאל לים
אשר אתו ופקדנא אמיחך
מעצנו ופקדוהנה אינענו
ונשא כליו ויאמר שאל ז
לאחיה הנשה ארון האלהים
מיהוה ארון האלהים ביום
ההוא ובעי שר אל ויהי יעד
דבר שאל אל הבקו וההמק
אשר במחנה פלישתים וילך
הלך ורב
ויאמר שאל אל הבקו אסף
ידך ויועק שאל וכל הינב
אשר אתו וכאן ערדמי חנה
והנה היה חרב אי שבר עהו
מהסנה ויהי המאד והוה ינב
הול פלישתים כאתמול
של יום אשר עלו עמם מחנה
סביב נחמם להיות ינב
ישרא אשר עס שאל ויועק
וכל אי שירא הכתחמם
בחדא ימים שמי עוכי נסו
פלישתים וירבונם חנה
אחיהם סמל חנה וישיע
יהוה בים חנה ואת שר
וחמל חנה ערד האתכיתא
ואי שירא ששכס חנה
וקא שאל אתה ינב לאמר
אדו ואי שירא אכלי חנה
ערד חנה ונקמתני אכילא

טעם כל הינב חס וכל הארץ
באוביך ויהי רביטך פני
הישה ויבא העסאל היעד
והנה הלך רבטו ואין מי שידו
אל פוזכמיטו והעסאל השבני
ויעתו לא שמינכה שבי צאבו
אתה ינב ויילחאת קעה
המטה אשר בידו ויטבל אתו
ביעדת הדבטו וישיב ידו אל
פיו ותדאנה ינענו וינב איש
מה ינב ויאמר השבני השבני
אבך אתה ינב לאמר ארור
האיש אשר יאכל לחם חמוס
וינב הינב ויאמר יונתן ינב
אבי אתה הארץ דאתאכי אהו
יעני כישמעתי מיצד רבטו
אף כילא אכל אכל היסחיס
טשל אויבו אשר כישאבי עהו
לא רבוה מסה כפלישתים
וינב בים חנה ופלישתים נענתי
אל נח וינב הינב מאד וינב
העסאל יל וינב חו צא
ונבד ונבבך וינב חו ארצה
ויאכל הינב ינב חו ויערו
לשאל לאמר הנה הינב חו
לחנה לאכל ינב חו ויאמר
בני חס ואל חוס אבך
עלה ויאמר שאל פיצובנך
ואמר חס חס חס חס חס
איש ינב ואיש ינב וינב חס
בהוא אכל חס ולא חס חס חס
לחנה לאכל אלת חס חס חס
כל חס איש ינב חס חס חס
חלילה

שמואל

בני ויקרא להם לזבח ויהי
בבואם וירא את אליאב ואמר
אך נעדי יהוה מטיחו ואמר
יהוה אל שמואל אל זבטאל
מדא הוא גבה קומתו כי
מאסתמו כילא אטר יראה
האדם כי הארס יראה לעינים
ויחזה יראה לבבו ויקרא איש
אלא בערבוי עברו לפע
שמאל ואמר נסבזה לא
בחר יהוה וימבדישו שמה
ואמר נסבזה לא בחר יהוה
ועברישי שבעת בניו לפע
שמאל ואמר שמאל אל
ישל לא בחר יהוה באלהו
ואמר שמאל אלישי חתמו
חנניס ואמר עוד שאר
הקטן והנהר צנה בצא ואמר
שמאל אלישי שלחה וקחני
כילא נסב ערבא פה וישלח
וביאהו והוא ארמניס יפה
עינים וטברא
ואמר יהוה קוס משח הובזה
הוא ויקח שמאל את קרון השמן
וימשה אתו בכד באחיו ותעלה
החיה והאל הוד מהוס ההא
ומעלה וקס שמאל וילך
הרמתו ורוח יהוה סדה מיס
שאל ובעתה רוח צה מאת
יהוה ואמר ויעבדי שאלא
הנה דוחא להיסר עת מבעת
ואמר נא ארעו עבדיך לשמן
יבקשו אישי ויעמנו בכבוד

ויהי כהיה עלך החא להם
רעה תעמבדה וטוב לדוואמר
שאל אל עבדו ואונא לאיס
מיסבלען וקבאיתם אל
וינן אחר מנצח כי יאמר ויהו
ראתני לא יפתי פתי מוח
נמן ונמד חל ואי סתבון רשם
ואישתאר ויחזה וימו וישלח
שאל כל אביס אל ישי ואמר
שלחה אל שתחזר בני אטר
ביצא ויקח ישי חמר לחס
ונאר וין ועדי עוס אחר וישלח
בדוד כטאל שאל וימסד
לפעו ואתחוסמא ויהו לו
נשא בליס וישלח שאל אל
ישי לאמר עמד נא ויד לפע
כי מצא חן בעיני ויהי בחינת
החא להם אל שאל ולקח
דוד את חבצור ונען בחודו
לשאל וטוב לו וסדה מעלה
הח חרעה
ויאספו פלשתים את מחנהם
למלחמה ואספו שכה אטר
ליהודה ויחננו בני שוכה ובין
עוקה באפס דמיס ושאל
ואיש ישאל טאספו ויחננו
בעמק האלה ויעדו כומלחמה
לקראת מלשתים ופלשתים
עמד סאל הוד מהו וישאל
עמדיס אל החרמה והנא
ביניהם ויעא איש חבעים
ממחנות פלשתים גלית שמו
מנת נבהו ששאמות וורת

וסבבו וישתו זאבת
קסין שישתו פלשתים
חשיתו וישתו פלשתים
נדסתו וישתו פלשתים
ופלשתים וישתו פלשתים
נסבר ארסות וישתו פלשתים
לששתים וישתו פלשתים
הוא וישתו פלשתים
אל סבבו וישתו פלשתים
לשתים וישתו פלשתים
אם פלשתים וישתו פלשתים
לששתים וישתו פלשתים
אסבל לזלחם את ויהו
ויהו עניס פלשתים וישתו פלשתים
אם לזלחם את ויהו
לעבד סבבו וישתו פלשתים
הכל ארסות וישתו פלשתים
מערכות וישתו פלשתים
לי איש וישתו פלשתים
שאל וימל וישתו פלשתים
הכל סבבו וישתו פלשתים
מטר ויהו כן וישתו פלשתים
הזה מבית לחם סדור ויהו
ישי ויהו סבבו וישתו פלשתים
במי סאל וקן סאל וישתו פלשתים
ולכו שלשת בני ישי ויהו
הכל ארסות וישתו פלשתים
ושם שלשת בני אטר
במלחמה אל אב חבד
אבנד בחוסל ישי שמה
הוא חקמן ושלשת חתניו
הכל ארסות וישתו פלשתים
ויהו חרד וישתו פלשתים

שמואל א' פרק י"ג

והיה ליהוה נחמתי ויקם יצחיהו ויהוקת
בוקט והסתמו והסתיו ונסאת
הארי גבס ההוב הזה יצוד
והיה הפל שלתי העל הזה
כאחד מהם כי חודף מערכות
אלהים חיים
ויאמר דוד יהוה אשר העלי
מיר האר ומיר ההוב הוא
יעלעמד פל שתי הזה
ויאמר שאול אל דוד
לך והחיהיה עמך וילבש
שאול את חוד מרו ונתן כבע
נחשת על כדאשו וילבש
אותו שדיון ויהנר דוד ארז
ודב מעל למרו ויאיל ללם
כילאנסה ויאמר דוד אל
שאול לאאכל ללכת בארז
כילאנסתי ויסירס דוד מעליו
ויקחמקל ציד ויבחר לו
חמטה חלקי אבנסמן העל
וישסאתם בכלי הרעסאשו
לו ובכלקוטוק עובדה ונש
אלה הפל שתי וילך הפל שתי
הלך וקרב אל דוד והאיש נשא
חמטה פמו ונסת הפל שתי
וקראתאנא דוד ויבנהביתה
נער וארבע עס עתמראה
ויאמר הפל שתי אל
דוד הבל באבימאתה בארז
בכך ותוקל חפ שתי את
דוד בארז וינסת הפל שתי
אל דוד לכה אלואתה את
בשרך לעוף השמים ולסגת

הפלוס יצחיהו
ויאמר דוד אל האנשים ז
והנשים צוולאמר מהיעשה
לאיש אשר עבאתה פל שתי
הלך ונסת ויהנר מעל שאול
בנסתו שתי העל הזה
ביתו פל שתי אתה ונסתו
וינסת לחיססרת הזה
לאמר מהיעשה לאיש אשר
פנטו שבע אל אבאחזהקל
בדוד אל האנשים ויחד
אנאל אבסרוד ויאמר לפי
זהו דוד תועל מי נש שתי מי
הוא ויהנר במרס אנ
יריעתי אתה דוד ואתו יעבך
כילאנסת אתה מי חמה יוד
ויאמר דוד מה עשית עתה
דוד ארז הוא ויסכמאנל
אל מלאך ויאמר כדבר
הזה וישסחה עס ולסרנס
הראשו וישמיע הדס יס
אשר דוד וינרו לפי
שאול ויקחחויאמר דוד
אל שאול אל פול לבאדם
יעלוי צודך מלך ונלחם עם
הפל שתי הזה ויאמר שאול
אל דוד לאתכל ללכת אל
הפל שתי הזה ויהחם עמו
כישע אתה ונסתו שתי חמה
מנרו ויאמר דוד אל שאול
רעה חוד צודך לאכוב פל שתי
מאמר ויהנר בנשא שתי
מהנרו וישאתה ארז ונסתו

השדה

שמואל א

ויאמר דוד אל
ישאלו מאנכי מימי טיפת
אבי מי שאר באהיה חרן
לפניו ויהי כענתא מדב
בת שאר לדוד ויהי נתנה
לעודיאל הסולת לאשה
ותאבמיל בת שאר את
דוד ויצדו לשאל וישד
הדם בעינו ויאמר שאר
אתעלה ונתהלו למוקש
ותחזיקו פלשתים ויאמר
ישאלו דוד בשתים תתחוק
בימים ויצו שאר את עבדו
דבוא אחר בל אמלאמר
הנה תפוק המלך ומל עבדו
אחבך ועשה חתוק סמך
וידבדו עמי שאר כאני
הוא אתחזיק סתא הוא אמו
דוד תגדה בעעמם התחוק
במלך ואבי אשר שונקלה
ועד עבד שאר לו לאמר
בדמים האלה דבר דוד
והאמר שאר כה
תאמר לדוד אן חמך למלך
כמד כי בטא ער לית פלשת
להתקם באיבי המלך וישאל
חשב להפיל את דוד ביד
פלשתים ונתו עבדו לדוד
את הדברים האלה וישד הדם
בעניו דוד להתחוק במלך ולא
מלאו חמם וקס דוד וילך
הוא אנשיו ויך בפלשתים
שאתם אשויס ארוך את

ער לית הסומל אום למלך
להתחוק במלך ויקל שאר
אתמיל בת לאשה וידא
ישאלו וינביחוה עס דוד סמ
בת שאר אהבתו וחסף שאר לו
טפפ דוד עוד ויהי שאר איב
את דוד בל חמים
ויצאו שדו פלשתים ויהי
מדי צאם יגל דוד מל צדו
שאר ויידך שמו מאר
יש וידבר שאר אל יונתן
בטואל כל עבדיו להמית את
דוד ויהתקבן שאר חפין
בחד נאד ויעד והעק לדוד
לאמר מבקש שאר אבי
להמיתך וצנה השמר נא
בבקר וישסת כסתר ונחנאת
ואנצאנו עמדת לדאבי
בישר האשר אתה שם ואני
אדבר בך אל אבי וראיתמה
והנרתילך
וידבר יהונתן בדוד טוב אל
ישאל אביו ויאמר אליו אל
יחטא המלך כי נבדו ברוד כי
לא חטא לד וכי מיניו טובלך
סאר וישסת את נפשו בבפון
אתה פלשתו ויניחיה תשוע
עולה לכל ישראל ראית
ותשמח ולטהחטא פסוקן
להמית את דוד חנם וישמין
שאר בקול יחונתן וישביע
ישאלו חיהוה אסימת ויוקא
יחונתן לדוד ויעלו והענתן את

כל הדברים האלה ויבא יחונתן
את דוד את שאר ויהי לפניו
באתמיל של שום
וחסף המלך צנה לחיות וינצא דוד
וילחם בגל שחם ויך פס סמטה
עולה וינסו מפניו ויהי רעור
יחודר עה אל שאר והוא בבית
וישכח שמו בידו וחר מנעבדה
ויבקש חור להבית בחמת כבוד
ובקור ופטר נעפץ שאר ויך
את החעת בקר דוד וסומלט
בלילה הוא וישלח
ישאלו מלאכים אל בית דוד
לשמח ולהמיתו בבקר ותנך
לדוד מיכל אשתו לאמר אכ
אנך ממלט את נפשו הלילה
מחר אתה מוסת ותרד מיכל
את דוד בעד החלק וילך ויסח
וימלט ותקח מיכל את הדור פים
ותישס אל המטה ואת כבוד
הענים שמה מדאשתו ותכס
בבעד וישלח
ישאלו מלאכים לקחת את דוד
ותאמר חולה הוא
וישלח שאר מלאכים לדאוח
את דוד לאמר היצו איתו כמטו
אל להמיתו ותבאו הנילאכים
והנה הדור פים אל המטה וכבוד
הענים מדאשתו
ויאמר שאר אל מיכל למה
ככה רמיתני ותשלחי את אבי
וימלט ותאמר מיכל אל שאר
הוא אמר אל ישלחני למה

אבותך

אמיתך יורוד ביהוים לטוב
אל שמואל הדמות הועלואת
כל אשר עשה לו שמואל
ולד הוא שמואל וישם בנות
ועל שמואל לאסר העה רוד
בנות בתמהווי שלח שאול
כל אימים לקחת אתה רוד
אתלדקת העבאים נבאים
ושמואל עמד נבב עלהם
והעו על כל אי שמואל רוד
אלהם ויתבא נסדמה וועד
לשאול וישלח כל אימים
אחרים ויתבא נסדמה
ויספ שאול וישלח
כל אימים של שים ויתבא
נסדמה וילד נסדמה ויתבא
וכאן עור בור הגדול אשר
בטמו וישאל ויאמר אימה
ישמואל וירוד ויאמר העה
בנות בתמהווי וילד שמואל
נית בתמהווי וילד נסדמה
הוא וילד נסדמה וילד
ויתבא עור באו כנות בתמה
וישם נסדמה ויתבא
נסדמה לפני שמואל ויפל
יעים כל היום והוא וכל
הלילה על כן אמרו העם
שמואל בני באים
כ ויסר חרוד מנית בתמה ונא
ואמר לפני והנתן מה עשית
יסדו ונא מה עשית לפני
אבך כי מבקש את נפשו
ויאמר לו חלילה לא תמות

שמואל א

ההלל עשה אבי דבר
גדול אבן סוואל את
אונ ומרדעיסת מד אבי מסנע
אתה הם היה און ואתו ושבע
עוד רוד ויאמר יד עזר עמך
כי מצאתי חן בעיניך ויאמר
אל יד עזרתו פן יענב
ואל סודי חזוהי נעמד כי
כפשי עפשי בקדשתו ואמר
יחנן ואל יד סה ויאמר
נעמד ואל יד סה
ויאמר רוד אל יחנן
העזר שסוד אונג ישב
אשבי עסד סלד לאב
ושלחתי נסדמה בשדה
עד הערב השלישית ואם
פיקד עקר נאבך ואסרת
נשאל נשאל ספע רוד לחן
בית לחם ערוזי ובה חמים
יסל כל היום שפחה ואספה
ואמר טוב שלסל עבדך
ואסחרה וחרה לרוע כי
כל היום צמו ועשית חסד
על עמך מיבסרית יחוד
הבאת את עבדך עפך ואם
ישבי עון חסד עאתה ועד
אבך לטהרה תבאני
ויאמר יחנן חלילה
לך ואמר עאר עמי כל היום
הרע חסד אבילכא עליך
ולא איתחא ערלך
ויאמר רוד אל יחנן מי יש
לאוסה עפך אבך קשה

ל

ואמר סדעק אל רוד לבח
ונא חסדו ויסא שנים
חסדו ויאמר יחנן רוד
יחא א וישרא כי אונג
אתאבי בעת סוד חסד סה
והתמכר רוד ולא אאסח
אלך ולית אתאמר סה
ועשה יחנן לרוד וסח סה
כיי סכא אב סה עזר עמך
ולית אתאמר וסלדו סה
והסל סה וסלדו סה
כאמר יחנן סכא סה אב
עוד עזר את עשה עזר
חסד עזר לאסרתו ולא
תס יחנן סה סה סה
עזר עמך ויאמר יחנן
אתאבי רוד א שסע סה
האסח ויחנן סה סה
רוד וסח יחנן סה סה
וסה יחנן לסכא סה סה
כאסח וסה סה סה
אבכו ויאמר
לו יחנן סה רוד סה סה
כי סקד סה וסל סה סה
סא וסל סה סה סה
סה סה סה סה סה
אבך וסל סה סה סה
החג סה סה סה סה
לסדו וסל סה סה סה
לסדו וסל סה סה סה
אבך לסדו וסל סה סה
וועד סה סה סה סה
ואונג סה סה סה סה

מסכת
שמואל א
פרק
ל

שבועאל א

לעלם הנה החיים ממך והלאה
לך במישלחך יהוה ויהי כאלו
דברטאני ואתה הנה יהוה בני
ובעך עד עלים

ויסתר דוד בישדה ויהי החודש
וישב המלך על חלם לאכל
וישב המלך על שטים סלים
בפעם אל מושב הקוד ויקם
יהונתן וישב אבטר מעד שאל
ויפקד סקוס דוד ולא רצה
שאל למאמץ הנה הוא כי
אמר מקרה הוא בלתי טהור
כלא טהור

ויהי ממחרת החודש השני
ויפקד סקוס דוד ואמר שאל
אליהונתן בטומו על אבא בן
ישו נסתמל גם היום אל הלחם
ויען יהונתן את שאל נשאל
נשאל דוד מעמדו עד בית לחם
ואמר שלחני נא בידים טהורות
לטיבעד וחוא ציה לאחי ויענה
אסמא אתי חן בעיניך אמלטה
נא ואתה את אחי על כולאנא
אלי שלחן המלך

ויתראף שאל ביהונתן ואמר
לובן ענת חפרה חל לאיעתו
כי בחר אתי לכונישי לבשתך
ולבשת ערות אמך כי כל ז
חמים אשר בן ישותי על האמה
לא תבטח ממלכתך ועתה שלח
וקודשתי אלי כי בן מות חוא
ויען יהונתן את
שאל אביו ואמר אליו לפה

יומתמה עשה וחסל שאל
את החנות עליו להבות ולרע
יהונתן בילה האמנים אביו
להמית את דוד ויקם יהונתן
מעס השלחן בחר יאגולאנא
ביום החודש השני לחם כי
נעצב אל דוד כי חלמו אביו
והיבב דוד ויאניחונתן השדה
למעד דוד ומעד סקוס עמו ז
ואמר לנעדר דוד וסמאנא את
החיים אשר אנכי מודה המעד
דך והוא ירה החיץ להעבדו
וכא המעד עד סקוס החיץ אשר
ירח יהונתן ויבדא יהונתן אחר
הנעדר ואמר חל אה החיץ ממך
והלאה וימקד איהונתן אחר

המעד ואמר מהד החיץ שה אל
תעמד וילקט מעד יהונתן את
החיץ סו כי אאלא דמו וחמעד
לא ידע מאמה אך יהונתן ז
ודוד ידע ואת חזביו ויתן
יהונתן את כליו אל הנעדר אשר
לו ואמר לו לך הבאה עדי
הנעדר באו חודק סמאני
הנעב ויפל לאפיו ארצה וישתחו

שלש פעמים וישקו וישא את
רעהו ויבב ואיש את רעהו עד
דוד הערילו ויאמר יהונתן ז
לדוד לך לשלום אשר נשבענו
שנעטאנתנו ובשמי חיה לאמר
יהוה יהיה בעיניך ובין דרע
ובין דרעך עד עלים

כא ויקם המלך ויהונתן

כא ויקם המלך ויהונתן

באה עיר ויבא דוד נבה אל
אחימלך הבן ויחודא אחימלך
לקראת דוד ואמר לו מדוע
אתה לבדך ואיש אין אתך
ואמר דוד לאחימלך הבן
המלך צונתם ויאמר אל

איש אל ידע מאמה את
דוד כי אשר אנכי שלחך
ואשר צויתך זאת הנעדים
יד עתה אל מקום פלוג אלעני
ועתה מה ישנתה חודק חסיה
לחם תנה ביד אה הנמציא ז
ויען חסן את דוד ואמר אין
לחם חול אל תחת ידי כי אם
לחם קדש ישאם נשמרו ז
הנעדים אך מאשה ז

ויען דוד את חסן
ואמר לו כי אם אשה ענידו
לנפתמל של ישם בעצות
ויהיו בלתי הנעדים קדש חוא
דוד חל ואף מה חסן נקדש
במליו ויען לו חסן קדש כי
לא חיה שסל חסן מאס לחם
חפנים קסוסים מלפני יהוה
לשוסל חסן ביום הללקחו
ולשם איש מבידי שאל ביום
החוא נעדר לפני יהוה ושמו

דאן הארמי אבד הדעים אשר
לשאלו ויאמר דוד לאחימלך
ואני וישפה החתידך חנה תאו
חובב נסחד ביונס מלילא
לקחת מידו ביהוה רבי יהוה
המלך נחמן ויאמר

הכחן

עבדך

ולכה פושטו מלשונם על
הארץ וימנע שאל מה הארץ
הזו ואלך ללך אתה לשתמע
בן קדא לפקסוהו סלע
המד לקות ויעל דוד משמושב
במלכות עניו

כד ויהי כאשר שב שאל מאחרי

מלכות ויפדלו לאמר הנה דוד

במבד עניו

ויקח שאל של שתי אלפים

איש בחור מבני ישראל וילך

לבקש את דוד ואנשי עמו

צרי העליון ויבא אל נחלת

האזן על היד ושם מערה

וכא שאל לדסך את תליו

והוא אנשי יומדת המערה

ישבים וישמרו אנשי דוד

אלוהיה ויסאסד אסד יהוה

אלך ונהאב עתא את איבך

בירוע שיתלוצאסר שב

בועך ויקסדו ויסדאית

בגדמעל אשר ל שאל ז

במנוחה אשר בקור לבדו

איש על אשר פת אתבנה

אשר ל שאל ויפסד לאנשי

האלהים ויהוה אסאע שדאית

הדבר הנהאב מלש שחוקה

לשדתי בופמשה ענה

הואו משמע דוד אתאנשי ז

בירוסול אתנם לקסא

שאל ושאל קסממערה

וילך בידך ויקסדו אחריק ויבא קסמערה

ויקדא אחרי שאל לאמר
אתה חסדך ויבט שאל אחרי
ויקד דוד אפסארה ויסתחב
ואמר דוד ל שאל לשתמע
את דברי אדם לאמר הנה דוד
מסקט עתה ויעל חסן ויהו
ראי עיניך את אשר נתתי ידך
חוסכור בשערה ואמרו לך
והסס עלך ואמר לא אפסאח
דל בארמית משח ויחוקהו
ואמר אה נבראה אתבנה
מעלך ביר מיבם דל אתבנה
מעלך ולא תדע דע דא
בלאן בירי וקתו שיעור אסאע
לך וקתו עתה אתעל שחוקה
ישפט יתחב בעיניך וקסע
יתחב סכוד ל אתהה בך
אחרי מי שאל גד וישאל
אחרי מי אתה דוד אתהה
סתאחרי שרע שאתה ויהוה
עוה לך ויפסד מעי בעיך
ודא אתה בארמית ויפסד
מסך ויהו
פבלות דוד לך אתהה
האל הוא שאל ואמר שאל
דוד לך והבנה דוד וישאל
קולו ויפסד אר דוד עיך
אתה מעי פאתה נגלע ז
השוכה ואתה נגלע דוד עיך
ואת העתה חס את אשר
עשית ואני מוסר את אשר
סנדע וקתו בידך לא תהנה
וכי יבא שאל אתה ויסתחב

כך מסך ויתחב ל שאל
מכח ויתחב חסנה
עשית לך וקתו ויהוה עיך
במלך הנה וקתו ויהוה עיך
ל שאל וקתו ויהוה עיך
ביתח אפסארה ויהוה עיך
אחרי ואמרו ל שאל אתהה
אפסארה וקתו ל שאל וקתו
שאל אל בית דוד וקתו ז
על על חסנה
כה וסתסא וקתו ז
בלי שאל וקתו וקתו
ביתח חסנה וקתו וקתו
מדין וקתו
במנוחה שחוקה וקתו
על שאל וקתו של עיך
אל קסממערה וקתו
אפסארה וקתו וקתו
וסאסא וקתו וקתו
מכח וקתו וקתו וקתו
קתו עמל וקתו וקתו
ויפסד חסנה וקתו
אתה וקתו וקתו עיך
על חסנה וקתו וקתו
כח חסנה וקתו וקתו
לכשמי של חסנה וקתו
לך וקתו של חסנה וקתו
וב אשר לך של חסנה וקתו
שפיעד חסנה וקתו
אשר לך חסנה וקתו
ולאסר לך חסנה וקתו
ויהוה חסנה וקתו
ועתה חסנה וקתו

שמואל א

בעיניך כי על יום טוב בני העה
נא את אשר תמצא ויד לעיניך
ולכס לזה ומאונערי דוד
ודכח אל נבל הרבים
היה בשם דודי ונהוויען
על אתעבד דוד ואמר מי
דודי מי בן ישי המסרבו עבדי
המתפר צים ספני אדני וולקחתי
את לחמי ואת ממי ואת סכתי
אשר טמתי לטוונתתי ז
לאניסי אשד לאיר עתי אי
מה דכתיב וקפסו עברי דוד
לדרסו וישבו ויכאו ויגדלו
ככל הרברים האלה ויאמר
דוד לאניסו חנה ויאיש את
חרבו ויחזרו ואיש את חרבו
ויחגורו ויכדו את חרבו על
אחורי דוד כארבע מאות איש
ומאתים ויטבו על הכליכיו ז
והאביב לא ישתעבל הער מעד
אחד מחזקו ויסל אטר חנה
שלה ודור מלא איסמו מדבר
לסך את ארבע וילט בוס
והאניסי סטאכיס לעמאר וסא
הכל סטור לא פקדו סמאומה
כל ימי חנה לכו איתם
בהחשכים שדה חמה היו
עליו עם לילה וסיוס כל
שמהותו עמסר עסוה צאן
ועתה עתה אי מהתעשי ז
כי כל חנה עה אל אדניו
ועל כל ביהוה וקבלי על
סרבי אל ויהי סמוך אביב

ותקח מאתם לחם ושנים
נבל יין וחמישים צאן עשאות
וחמישים סאס קל וסמאה ז
צמקים ומאתם רבליס וסוונס
על החמרים והאמר לעוניה
עברו לפני הנני אודריס סמאה
ולא ישה עב לא הער הוודה
הארוס סתו וסוונס סוונס
כסוד חדר ונה דוד ואניסו
יודים לקד אתה וספני ז
אתם ודוד אמר אפס אך
לשקר שסרתי את כל אשד
להכמר בדור אנפקד ממל
אשד לו כסאומה ויטב לו
דעה סתת סמסה וספה יעשה
אלהיס לא יב דוד וסכה וסוף
אסא שאד ממל אשד ממל
אשד לו עד אור הבקד משתן
במור וסורא אביב על אתווד
ותסוד וסוד מעל החמוד
והיכל לא יאיר דוד על סגרה
ותשחח סא עה וסופל על
דליו והאמר ביאני אדני ז
העון וסוד סו אמתך כסונך
ושל עדים אמתך אל נא
ישיס אדני את לבו אל איש
הכל לעל הוה על נבל כי
כסמוקו הוה אגל שמוונתו
עמו ויני אמתך לאר אדני
אתנער יאדני אשד שלחתי
ועתה אדני ויהי חנה וספני
אשד מען יהוה סמאוב סיס
והושיעניך לדועתה יהיו

ככל איביך וחסמוסיס אל
אדני עה וסודה סתו סוונס
אשד הביא שפחתך לאדני ז
ועתה לעוניה סתת סתל סיס
סרבי אדני יסאנא לפסיע
אמתך כי יעשה יישה יהוה
לאדני בית נאמן כי סל ססות
יהוה אדני סל סוונס לא
המינאך מי סין ויסס אדני
לדפן ולכס את נפשיך
והיתו נפשי אדני צרויה ז
כצדוד וסוונס את יהוה אלוך
ואת נפשי איביך יקל ענה סתן
כי חלע יהוה כי יעשה
יהוה לאדני ככל אשד דבר
אתוונסו עלך וצדך לענוד
על ישראלי וס אסוונס וסות
לך למקור סל סל סל לל אדני
ולספך דס ססוונס וסוונס ז
אדני לו וסוונס יהוה אדני ססות
את אמתך וסאמרו
לאביב סל סתן יהוה אל דוד
ישראלי אשד סל סתן וסוס
הוה לקד אתי וסל סתן סתן
וכרסוה את אשד כל סתן סיס
הוה ססוונס סיס וסוונס ז
דליל וסוונס סוונס יהוה אל דוד
ישראלי אשד סתן סתן
אותך כולל אסוונס סתן
לקד אתי כסאסוונס סתן
עד אודו סתן סתן סתן
ויקח דוד מידה את אשד
הביאה לו ולסוונס עליו

לשלום

שמואל א

חס לפני עיניך שנת חס
מחסות בנות החרה לאמר
לך עם אלהים אחרים וענה
אלי ילדי ישראל צהמנע פנייהו
ביתאמר לישאל לבקשאת
פרעש אחד כאשר ידך תקרא
סדום ואמר ישאל חסאתי
שוב במהרה מלאר עלך עד
תחת אשר יקרה נפשי בעמך
חוסהו ונהחוסב לך ואמנה
חרכה נא וייען דוד ואמר
הפז חנה חסלך ויעבד אחד
מהערים ויקחה ויחזיק ישיב
לאיש את צדקתו ואמנתו
אשר נתת ירח חסם ביד
לא אבית ללחוד במישוח
חוזו ויהי כאשר עלה נפשו
חוסהו בעמך תשל נפשי
בעני עיניך ויגלם כל ידה
ואמר ישאל אל דוד ברוך אתה
בערוך גם עשה תעשה ונס
יסל חסל ויך דוד לדרכו
וישאל שכל מקומו
כז ואמר דוד אל לבו
עתה אספן וחס אחד ביד ישאל
אין לי טוב כי אספן מלאמלי
אל ארץ פלשתים ונאש ממני
ישאל לבקש עזי בכל נבלי
ישאל ונבל סתמי מידו וחס
דוד ויעזר האושי שסאתאיש
אשר עזר אל אים שבוס מעד מלך
נתו וישיב דוד עם אים שבתחא
והנפיקו אים שבתו חוד וישיב נשיו

אחי עמך חירק עאל ותאביע
אשת עבדך הדמליתו ויעז
לישאל מברכה דוד נתולא
יסתוד לבקשו
ואמר דוד אל אביש אסנאמנתי
הן בעיניך יתגלי מקוס באת
עדי השהו ואמנה חסולמה
ישב עבדך בעד המלכה עמך
ויקח לאכיש מוס ההוא את צדקת
לכן היתה צדקת למלכי יהודה
עד היום הזה
והלמספר הימים אשר ישיב
דוד בשרהו פלשתים ימים
וארביעה חודשים ויגל דוד
ואנשיו ועמם אל הנשור ז
והטרו ויעל לק ביהוה ישבות
הארץ אשר מעולם סאך
שרהו ועד ארץ מצרים ויהנה
דוד את הארץ ולא יהיה איש
ואשה ולקח נאן ויבקר חמדים
ונמלסו ונבטרו וישובו אל
אביש ואמר אביש אל פסטו
הוס ואמר דוד על נב
החכה ועל עבד החסאלי
ואל עבד קני ואיש ואשה לא
יהיה דוד לחבא עת לאמר
ישדוע לעולאמר בה עשה
דוד וחסם שפטו פלחמים
אמר ישיב בשרהו פלשתים
ואמנאבי שברוד לאמר חסא
הכאיש בעמך בישדאל ויהי
ללעבד יולס
כח ויהי בימסו חסו ויבני

פלישתים את מחנהם לצבא
לחלום בישדאל ואמר אביש
אל דוד ירצותי עבדתי תנא
במהנה אתה ואנשך ואמר
דוד אל אביש לבן אתה תרע
את אשר יעשה עבדך ואמר
אביש אל דוד לכן שגד לאיש
אשטך בלחמים
ושמואל סתו וספד
לחל ביהוה ישדאל ויבדרו
במה ובעיהו ישאל חסיר
את האבות ואת הדי ענים ז
מחארץ ויבצו פלשתים
מכאוונתו בשנים ומקבץ
ישאל אל בלישדאל ויהנו
בכל בני דודא ישאל את סתנה
פלישתים ויאמר ויחוד לבסאך
וישאל ישאל ביהוה ולא ענה
יהוה גם כן מות עם בארץ
גם כנבאס ואמר ישאל ועז
בקטול אשה ביני לאובאנו
אל יהואד שהסו אמר עבדו
אלוהנה אשת בעל תאבבמן
הדו ויתחנש ישאל וילבש
בגדים אחרים ויך הוא וישנע
אנשים עש ומכאך האשר
לילה קסמי נאלי כאוב ויעז
לאת אשר אמר אלך והאמר
האשה אליו והנה אתה ידעת
את אשר יעשה ישאל אשר חסית
את האבות ואת הדו עמך מחארץ
ולמה אתה מתעקש בעמך לחמנע
וישבע עלה ישאל ביהוה לאמר
חי

שמואל ב

והיטעמבאחלוד מזכיר
וערוקבאחטוב ואחמלך
באבתר בהעם ושדוה ספר
וכנהו בן יהודי עוהסרתו והגלת
וכנהו רוד בהעם ספר

כא ואמר דוד הכי יש
עוד אשר נחתי לבית שאול
ואני עשה עמו חסד בעבד
יהונתן וילבית שאול עט
וישמו ציבא ויקראו לאלהו
ויאמר המלך אליהו האתה ציבא
ויאמר עבדך ויאמר המלך
האפס עוד איש לבית שאול
ואני עשה עמו חסד אהיסואמו
צבא אל המלך עוד בן יהונתן
נכהו נלסו ויאמר לו המלך
איפה הוא ויאמר ציבא אל
המלך הנה הוא במת מביר בן
עמיאל בלוד דוד וישלח המלך
דוד ויקחהו מבית מביר בן
עמיאל מלוד דוד וצבא מפישת
בן יהונתן בן שאול אל דוד
ויפל על פניו וישתחו ויאמר
הנה עבדך ויאמר לדוד אל
היראני עשה אעשה עמך
חסד בעבד יהונתן אבך
והיטיבתי לך את כל שדוה שאול
אבך ואתה תאכל לחם על
שלחני תמיד וישתחו ויאמר
מה עבדך כי פנית אל חלב
המת אשר פנתי ויקרא המלך
אל ציבא עבד שאול ויאמר
אלו כל אשר היה ל שאול וכל

בית נתתי לבן ארנך ועבדת
לואתה ארמה אתה ובעד
ועבדך והבאת לבן ארנך
לחסו אכל ומפישת בן
ארנך יאכל עמך לחם על
שלחני וצבא חמישה יגש
בנס ועשרים עבדים ויאמר
עבד אל המלך ככל אשר
יצוה ארנך המלך את עבדך
יגשה עבדך ומפישת אכל
על שלחני כאחד מכב המלך
ולמפישת בן קטן וישמו
מיסהו כל מי שב בית ציבא
עבדים למפישת ומפישת
ישלח בידו שלם כי יג שלחן
המלך תמיד הוא אכל והוא
פסח שתי ירדיו

ויהא אחרי כן ולמת המלך
בנ עמון וימלך חנן בנות חנני
ויאמר דוד אני עשה חסד
אני עשה חסד עכחן בנ עמי
כאשר יגשה אביו עבד
חסד וישלח דוד לעמו ביד
עבדו ואביו יבאו עבדו
דוד ארץ בני עמון ויאמר
יגש בנ עמון אל חנן ארמו
המכבד דוד את אבך בענין
כי שלחך מנחמים הלא
ביצור הקוד אתה עיר ולנה
ויהפכה שלחך דוד את עבדו
אלך ויקחה חנן את עבדו
דוד ויגלה את חנן וקנס ויכת
את מרוהם בנחני עיר שתי תות

וישלחם ויגדלו דוד וישלח
לקראתם כי היה האנשים
נבלים מאד ויאמר המלך
שבובי דודו עיר צמח וקנס
ושבתם וידאו בני עמון כי
נבא שוב דוד וישלחו בני
עמון וישברו את ארס בית
דוד ואת ארס צובא עשרים
אלף רגל ואת מלך מעכה
ואיש טוב שנים יגש אלך
איש וישמע דוד וישלח את
יאב ואת כל העבא חנניסו
ויצאו בני עמון ויערו מלחמה
פתח עיר וארס צובא ורחוב
ואיש טוב ומינהו לברס בשהו
ויראו אב כיהתה אליו פני
המלך ומה כפניו ומאחור ומהו
מכל פתחו ישראל ויערך
לקראת ארס ואת יתר העם
נתן ביד אביו אחו ויערך
לקראת בני עמון ויאמר אם
תחוק ארס כמע ודחתה לליש
ואם בני עמון יחוק ממך ודחת
להושיעך יחוק ותחוק בעד
עמנו ובעד עיר ארס ויהוה
יעשה הטוב בעיני וישלח יאב
והעם אשר עמו ממלחמה בארס
וינסו מפניו ובע עמון ראבים
ארס וינסו מפני אביו ויבאו
העיר וישב ויאב מעל בני עמון
ויבאו וישלם וידא ארס פינה
לפני ישראל ויאספו דוד וישלח
הרדיו ויצאו את ארס אשר

בענין

שמואל ב

אתאמנו ואתכל בני המלך
ועבדו שלום את
עניו ואלא כבוד לב
אמנו בנין ואמרו ואמרתי
אלים הכו את אמנו והמתים
אותו אלהיה אלהי אבי
צוית אתכם חוקו והיו לבני
ויצטונו עבד אבשלום לאמנו
כאשר צוה אבשלום ויקמנו
בני המלך ויהסבואיש יצ
פרדו ונסו ויהאמה בדרך
והשמיעה באה אלהיה לאמר
הכה אבשלום את כל בני המלך
ולא עתה מהסאתה
ויקם המלך ויקרין
את בניו וישב ארצה וכל
עבדיו נצבים קרין בניו
ויצו יונתן בן שמיעו
אחיו ויאמר אלי אמר ארני
את כל העריוס בבני המלך המיתו
כי אמנו לבהזמת כיעל פי
אבשלום מהיתה שומה מים
יצותו את המר אחותו ויתתה
אליהם ארץ המלך אל לבו
ובר לאמר כל בני המלך מתו
כיאם אמנו לבהזמת
ויברח אבשלום וישא
העיר הצפה את יצנו וידאוהנה
עטר בהלכים מדרך אחיו
מצד ההר ויאמר יונתן אל
המלך הנה בני המלך באו כבוד
יעברך כוהיה ויהי ככליתו לם
והנה בני המלך באו וישאו

קולו וכבנונס המלך וכל
עבדיו וכבנונס גדול מאד
ואבשלום ברח וימלך אלהי
בן עמיהוד מלך נשור והוא
על כנעני המים ואבשלום
ברח וימלך נשור ויהי שם שלש
שנים ויחבל הוד המלך לצאת
אל אבשלום כי מתו על אמנו
ודע עובד
בן צדויה כילב המלך על
אבשלום וישלח ויאב בתקיעה
ויקח מיטת אשה חכמה ויאמר
אליה הלא אבי נא ולבית נא
בני אבלי ואל תטובי שמך
והיית כאשה הוימים רבים
מתאבלת על מת ויבאת אל
המלך והדבר תאליו כדבר
הזה וישם ויאב את הדברים
בפיה ויהאמר האשה התקנית
אל המלך ותפל על ארצה
ארצה ותשתחו ותאמר
הוישינה המלך
ויאמר לה המלך מה
לך ותאמר אבל אשה אלמנה
אני וימת אבי וישפחתך
ישע כעס וינצו שניהם בשה
ואין מציל ביניהם ויכור אחד
את האחד וימת אותו והנה
קמה כל המושפחה על שפחתך
ויאמר ותע אתמכה אחיו
ועמיתו כנפיש אחיו אשר
הרגו ונשמרה גם את הורש
וכבו את עולתו אשר נשאה

לכלתי שוס לאיש שוס ושארית
על פני הארמה
ויאמר המלך אלהאשה לבי
לביתך ואנני אצוה עלך ויהאמר
האשה התקונית אל המלך
על ארצה המלך העון ועל בית
אבי המלך וכסאו נקי
ויאמר המלך ומרוב
אליך והבאתו אלי ולא יוסף
עוד לבעתך ותאמר וכרנא
המלך אתיה המלך רבת נא
הדם לישחתו איש מדי בני
ויאמר הייתה אבי מל משירת
בני ארצה ויהאמר האשה
תדבר נא שפחתך אל ארצה המלך
דבר ויאמר דבר
ויהאמר האשה ומה
חשבת כוואת על ים אלהים
וטבר המלך הדבר הזה כאש
לכלתי השב המלך את רחו
כימות נמות וכמים הערס ארצה
אשר לא יאספו ולא ישא אלהים
נפשו חשב מחשבות לבלי יד
מטע נדחו וינצו אשה ארבע
לדבר אל המלך ארבע הרב
הזה כי ידאניהו ויהאמר
שפחתך ארצה נא אל המלך
אולי יעשה המלך את דבר
אמתו כי ישמע המלך להצל
את אמרו מכאשר איש להשמיד
אתו ואת בניו וחר מנחלת אלהים
ויהאמר שפחתך ידענא דבר
ארצה המלך למענה כי נמלאך

האלהים

האלהים

שמואל ב

ופנך הלכים במלחמה: ובאנו
אלו באחת הנקמות אשר נמצא
יש ונחנו יצאנו כאשר יצאנו
יעל פני הארצה ולא טרדנו בכל
האנשים אשר אתנו גם אחר ואת
אלה יצאנו אסף והשיאנו כל ישראל
אלה יצאנו והוא תכלית סתבנו
אותו יצאנו יצאנו ישראל אנחנו
יש גם יצאנו: ויאמר
אבשלום וכל איש ישראל טובה
יצאת חושי הארץ מעצרת
אחיהל ויחה יצאנו
להפראת ענת אחיהל הטובה
לבעול הבא והוא אבשלום
את הדירה: ויאמר
חושי אל ערוקו אל אביתו
הטובים כשאתו ואת יצאנו
אחיהל את אבשלום וכזאת
וכזאת יצאנו ויחנה שלחו
מדה והנה לידו לאמר אל
תלך הלילה בערב בית המרבד
ונס יצאנו יצאנו פן יבליג
לסלך וכלה יצאנו אתו:
ויהונתן ואחיהל יצאנו יצאנו
דגלו ויהיה השפחה והעדרה
לחם ויהיה לכו והנה למלך
חור כל איש כל להדאות לבא
היצירה והיא אותם ער ויגד
לאבשלום וילביטניהם מדה
ויבא בית איש בכחוריסו
בארבעה ויהיה יצאנו: ויקח
האשה ותפרש את המסך יצאנו
פנה הכארות יצאנו יצאנו הדפות

ולאנדי יצאנו יצאנו יצאנו
אבשלום אל האשה הביתה
ויאמר איה אחיהל יצאנו ויהונתן
ותאמר להכה אשה יצאנו מיכל
המים יצאנו לא מצאו יצאנו
יהיה יצאנו:
אחיהל יצאנו יצאנו יצאנו
ולכו ויגדו למלך חור ויאמר
אל חור קמו ויצאו וימהדו את
המים מיכסה יצאנו יצאנו
אחיהל ויקסד חור וכל היצאנו
אשר אתו ויצאנו את חור
יצאנו הפקר יצאנו אחיהל יצאנו
אשר לא יצאנו את חור ויחנה
ראה כי לא יצאנו יצאנו יצאנו
את חור ויקסד יצאנו יצאנו
ויצא את ביתו ויחנה יצאנו יצאנו
בקרב אביו: ויחור
באמה נמה ואבשלום יצאנו
את חור והוא וכל איש ישראל
יצאנו ואת עמי שא יש אבשלום
תחתיו אבשלום יצאנו יצאנו
באיש יצאנו יצאנו יצאנו
אשר בא אל אבשלום בנתחש
אחיהל יצאנו יצאנו יצאנו
ישראל ואבשלום ארץ חור
ויהי כבאר חור מחנה
ושבי חור שמד בתבע יצאנו
ומכרבו יצאנו מלך חור ויבול
הגל יצאנו מכלים מיטב כספות
וכלי יצאנו חטים ויש יצאנו
וקמח וקלי ופול ויער יצאנו
ורבש וחמאה ויצאנו יצאנו

בקר הניטול חור וליצאנו
אתו לאכול כי אמר חור יצאנו
יח ויצאנו יצאנו יצאנו
את חור יצאנו יצאנו יצאנו
ישראל פיסו יצאנו יצאנו יצאנו
חור את חור יצאנו יצאנו יצאנו
ויאב חור יצאנו יצאנו יצאנו
בן יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
בדאת חור יצאנו יצאנו יצאנו
יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
היצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
לאיש יצאנו יצאנו יצאנו
חור יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
טוב בית חור יצאנו יצאנו
ויאמר אל חור יצאנו
אשר יצאנו יצאנו יצאנו
ויצא חור יצאנו יצאנו יצאנו
היצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
חור יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
ואת חור יצאנו יצאנו יצאנו
לאבשלום וכל היצאנו יצאנו
ביצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
דבר אבשלום יצאנו יצאנו יצאנו
לקראת ישראל ותהי חור
ביצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
ישראל לפי יצאנו יצאנו
יש חור יצאנו יצאנו יצאנו
יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
ותהי חור יצאנו יצאנו יצאנו
פנה כל חור יצאנו יצאנו
ביצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
החור יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
עברי

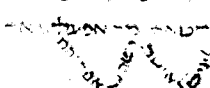
שמעון ב

נפשו הקים ואת נפש בןך
ובנתך נפש נשך ונפש נשך
לאהבה את ישראל ולשטאות
אתך מהעתה הקים באוןך
יחסו ויחסו כמידתו הקים
כי לא אבשלום חילוקי הקים
מתם כמאן אשר בענין וועוה
קום צאדו של לב יסודך
כל אגביהו נשבעת כי אתך
זנא אסילין אשר הלילה
ודעהך ואת מכל דרעה אשר
באה עליך מענין דרעה
וקום המלך וישב
בשערו כל העסקה ז
לאשר הנה המלך ישב בשער
ויכאב העם לפני המלך וישא
נבאיש לאדלו
ויהי כל העם נחזק כל שבעי
ישראל לאמר המלך הצילנו
מקראיבנו והוא מלטנו מקר
פלישתים ועתה חמקו הארץ
מבני אבשלום ואת שלום
אשר משהו על נטמת ז
במלחמה ועתה למה אתם
מודישים לך שיתבא את המלך
והמלך דוד שלח
אלי עזר ואל אבית הכתום
לאמר דברו ואל קני יחודה
לאמר למה תהיו אחרים
לדשיתבא את המלך אל ביתנו
דבר פלישתים בא אל המלך
אל ביתו אחי אתם עמי ז
וכשר אתם ולמה תהיו אחרים

לחשיב את המלך וילימ שא
תאמר הלא עמי וכשר אתה
כה ינשה לאלו סוכה וסוף
אם לא ישר צנא תהיה לפני
כל העם תחת יאב וטאת
לכב כל איש יהיה באיטאות
וישלח אל המלך ישב אתה
וכל עבדך וישב המלך ויבא
הדרך ויהודה באהגלה
ללכת לקד את המלך להעמי
את המלך את הדרך ויטור
ימי עבדך אבן הימי אשר
מבחרים מודי גסא שיהיה
לקד את המלך דוד ואד
אישי צים סכעמו ויבא ער
בית שאול חמשה נשדבמו
ועשרים עבדיו את ויזחו
הדרך לפני המלך ועברה
העברה לעבד את בית המלך
ולעשות המערכים וישמע
בן דוד ויבא לפני המלך בענין
יחשב לארני עון וארנו
את אשר העוה עבדך ביום
אשר יצא ארני עבדך מיושתי
לשום המלך אל לבו כמדת
עבדך כי אנה טאת והנה
באתי היום ראשון לכל בית
נוסף לדוד לקראת ארני
המלך ויען
אבישיבן צרויה ויאמר
התחת זאת לאימת שמעי
מקלל משיח יחודה

ויאמר דוד מהלו ולכם בעי צרויה
כיתהוילי חיסל לשון חיסו יומה
איש בישראל כיה אודי צני
כיה חסאני מלך יל ישראל
ויאמר המלך אל שמעי לא תמת
וישב על המלך
ומפיב שתבן שאול ירד לקראת
המלך ולא ינשה רגל ולא עשה
ישמו ואת בן דוד לא כבסלמן
חיסל את המלך ירד חסאמר
באבשלום ויהי כי סא ארני שלח
לקראת המלך ויאמר לו
המלך למה לאו לבי צמי ז
מפיב שת ויאמר ארני המלך
עבד רמעי באמר עבדך
אתבשה ללחמוד וארכב
עליה ואלך אל המלך כי פסח
עבדך וירע בידך אל ארני
המלך וארני המלך כמלאך
האלהים וינשה הטוב בעיניך
כמלאכה מפיב אתם כי אם
אנשים את ארני המלך ותשת
את עבדך באכילי שלחך ומה
וסה ישלי ער צדקה ולי צדק ועו
אל המלך ויאמר
לו המלך למה תדבר ער דברך
אמרתי אתה ויציב אתה לקראת
השרה ויאמר מפבישת אל
המלך נסא חבל אודי אשר
בא ארני המלך בשלום אל ביתו
וכחל המלך ערני
מדגלים ויעבד את המלך הדרך
לשלח את המלך וברחל

זקן

שמואל ב

אל מערת עילס וחתפתי שטים
תהב צמק רפאים יודד אז
במצדה ומוצב פלשתים אז
בית לחם ויהא דוד ויאמר
מיישקני מים מכאר בית לחם
אשר בשער ובבקני ישראל
הגברים נמחנה פלשתים
וישאבו מים מכאר בית לחם
אשר בשער וישאו ויבאו
אל דוד ולא אבה לשתותם
וסך אתם ליהוה ולא מרחיק
לי יהוה מי יצילי זאת הדם
האנשים החלכים נפשותם
ולא אבה לשתותם אלה יצאו
ילשת הנבדים

ואביש אהיואב בן
צרויה הפאר אשה שליש והוא
והוא צד את חניתו וישלש
מאת החל ולימים בשלשה
מקדו של שחב נכבד והיה לט
לשד ויער השלשה לאבא
במהו בן חירי עבד
איש חלר רב פלים מקבצא
הא הכה את ישי אדאל מאב
והוא ילד והכה את האריסוך
הכור ביום השלש והאחבה
את איש מצדי איש מדאה
וביר המצרי העת וירד אליו
ביטט ויגיל אתה חנה מקד
המצרי ויחדנהו בחנתו אלה
יעשה בנהו בן חירי עול שם
בשלשה עברים מקה שלשים
נכבד ואלה השלשה לא בא
וישיבהו

יודד שטט מקר לא צבור
מנונה ממטר דשא מארץ צב
לא בקפתי וסאלכי ברית
עולס שטט לי ערובה בכל
וישמרה כי כל ישי צובל חפץ
כילא יצמיהו וכל יעל בקוץ
מנר כל לחם כילא ביר יקחו
ואיש יענע בהם כילא ברזל
ויצן חנתו כבא שיטרה וישרפו
ביטבתי אלה
שמות הגברים אשר יודד
יישב בשבתת הכמע ראש
השלישי הוא צד עה צנעוז
על שמה מאית חלל בפנים
אחד ואחריו
אל יוד בן דוד בן אחוז
בשלשה עברים עם דוד
בדלס כפל שטים נאספו
ישם למלחמה ויעלו איש
ישראל הוא קמוץ כפל שטים
צה בי ענה ירוחתי נק יוד
אל יוד בועשי יהוה תשיעו
עולה ביום ההוא והגם ישיב
אחד ואך לשיט
ואחריו שמה בן אנא יודד
ואספול שתי כלתות והיה
ישם לתה שדה מלאה
על שם והגם נסמם פלשתים
ויניב בתוך החלקה ויעלה
וקאת פלשתים ויעשיהוה
תשיעו עולה
יודד ושלשה מה שלשים
ראשו כבאו אל קצור אל דוד

והזרע חיל למלחמה
תב רינקמית חת עי
ואביחתי לוי ערף
משע אי ואצמית ישיע
ואקמישיו אליהו הולא
ענס ואיש דסכע פר
ארץ כטי חצות אדן
ארק ינס וחת פלטע מדי
ינמית שמתי לראשנית
יום לא ידעת יעבדני
בנ נכר יתבה שיל
לש מעאן ישיע יע
לי בני ער עלו וחתנו
ט מסערתם ח
יחזיק צד ויחם
אלה צד ישיעו האל
הטותקות לזמדי
ימים תחתנו ומוצי א
מאבקם תחממי
מאיש חססיסות עי
קאן יחזקו
ולשם אומר ומנו ל
ישמעת של ויגשהו
לשחו לדוד ויע ע
יעסו
כנ ויהיה ביר ויהיה חססוס
החסיסות ויהיה חססוס
יעשיהוה ויהיה חססוס
יעשיהוה ויהיה חססוס
יעשיהוה ויהיה חססוס
יעשיהוה ויהיה חססוס
יעשיהוה ויהיה חססוס
יעשיהוה ויהיה חססוס

מלכים א

ארוץ המלך אל עבה ויאמר
הוד ללנותי מן הודן ולבעות
מוצח ליהודה וצער המנפה מעל
הים ויאמר ארונה אל הוד
יקחו מעל ארנה מלך הוד ובעונו
ראו הכפר לעלה וחסד משכל
הפך לניצנים ובלנתן ארונה
המלך למלך ויאמר ארונה יהוה
אלהיך ירעה ויאמר המלך אל
ארונה לא כי קנח אקנה מאתך
במחיר ולא אקנה חלתי וחסד
עולות חנם וקודר את הערן
ואת חבד בבסי שקליס חמשים
ויכן יש כרור מוצח ליהוה ויעל
עולות ושלמים ויעת יהוה ז
לארץ ותענה המנפה מעל
ישראל

א והמלך דוד וקן באבימיסויכסו
בבניס וליא חסלו ויאמר דוד
יעבדו ימך ואלא דע המלך
נערה בתלחועמה וליפע המלך
ותהלו סכנתו שמה כחוקן
וחסל ארנה המלך ויבקשו
נערה יפה ככל נבל ישראל
וימצאו את אבישג השתמית
ויבאו אותה למלך ויחננה ויפ
עד כסא ויהיו למלך סכנת
ומלך ויהוה המלך לא ירעהו

וארנה בקחמת מתנשף
לאמר אנא מלך ועש לו
תבפוריס וחסד חמשים רנים
לפניו ולא יעצם אביו מיסו
לאמר מרו וינכבה צשיתו ונש
הוא טובתו ארמא ואתו ילה
אחרי אכשלוס ויהיו רסיו
עם יואב בן עתיה ועם אביתו
הסן ויעורו אחרי ארנה ז
וצדוק הכהן ובעיהו ביהו ויע
ועתה נביא ושמע ודעי
והנביס אשר ליהוה לא היו
יעסא דנחיו ויובח ארנה ויצא
ובקר ומרא עם אכן החולת
אשר אצל יצורם ויקרא את
כל אחיו בע המלך וכל אנשי
יהודה עבדי המלך ואתנתן
הנביא ובעה ואת הנברים
ואת שלמה אחיו לא קרא
ויאמר נתן אל בת שכני אם
שלמה לאמר הלא שמעת כי
מלך ארנה בן חנית וארנעו
הוד לא ידעו ויהיה לבי איצן
נא יענה וימלטי את נפשך ואת
נפש בניך שלמה לבי וביא אל
המלך דוד ואמרת אל יהוה
אתה ארנה המלך נשבעת
לאמתך לאמר כי שלמה בניך
ימלך אחרי והוא ישב יע
כסא ומדוע מלך ארנה ויח
הנה ערך מרבית שם עם
המלך ואנא בא אחריך ז
ומלאתי את רבריך ויובא

בת שכני אל המלך החודה
והמלך וקן מאר ואבישג ז
השתמית משרת את המלך
ותקד בת שכני ונתתה חולמלך
ויאמר המלך מלך ויהאמר
לארנה המלך אתה נשבעת
בחסד ואליך לאמתך כי שלמה
בניך ימלך אחרי והוא ישב יע
כסא ויענה ארנה המלך
ואתה ארנה המלך לא ידענו
ויזכר שוד ומרא ויצא לב
ויקרא לכל בני המלך ויאבדו
הסן ומרא ושד הציבא ז
ולשלמה עבד לא קרא ז
ואתה ארנה המלך עני כל
ישראל עליך להעיד להסמי
ישב יע כסא ארנה המלך אחרי
והיה כשכב ארנה המלך עם
אבתו והיה תאנע וכני שלמה
חמאס ויהוה עזרה מרבית
יעסא המלך ועת הנביא בא ז
ויצדו למלך לאמר הנה נתן
הנביא וכל לפני המלך וישתחו
למלך יעל אפיו ארנה ויאמר
נתן ארנה המלך אתה אמרת כי
ארנה ימלך
אחרי והוא ישב יעל כסא ויכ
יודו חס ויזכר שוד ומרא
ויצא לב ויקרא לכל בני
המלך ולשרי הציבא ויאבדו
הסן וחמאס וכל סושתים
לפניו ויאמר יהוה המלך ארנה
וילאני עבדך ויעזרן הכהן
ולבנהו

את שלמה בלימי חיו:

ה ויהי להם שלמה לזון
אחד שלשים סלה וישנים
בדקמה ויצרה בקר בראים
ויצרים בקר צומאה צאן
לבד מאיל ועבי ויחמד ופרגים
אבסיס ביהוארד דבכל עבד
הנדר מתפסח ויצר עזה בכל
מלכו עבר הער ושלום היה
לזמל וצמיו מסביב וישב
יהרה וישראל לבטח איש
תחת גפנו ותחת האנתומן
ועבאר שבע בלימי שלמה:

ויהי לשלמה ארבעים אלף
ארות סוסים למרכבו וישנים
עשר אלף פרשים וכלכלו
העצבים האלה את המלך שלמה
ואת כל הקרב אל שלחן המלך
שלמה איש חדשו לא יעדרו
דבר ויהי צרים והתבן לסוסים
ולדבש וביא אל המלך וסאש
יהיה שם איש כמיטפמו:
ותן אלהם חכמה
לשלמה ותבנה הרבה מאד
ורחבלב בחול אשר על שפת
הים וותרכ חכמת שלמה
טחמת כל בעקדם ומכל
חכמת מצרים ויחכם מכל
הארם מאיתן האורח והימן
ובליל ורד צבע מחול ויהי
ישמו כל העמים סביב וירבד
שלשת אלפים מל ויהי

מלכים א

טו חמשה וארף: וירבד
על העצבים מאד אשר
בלבנו ועד האוב אשר יצא
בקר וירבד על הכדמה ועל
העוף ועל הרמס ועל הדגים:
ויבאו מכל העמים לישמע
את חכמת שלמה מאת מל
מלכי הארץ אשר שמעו את
חכמתו: וישלח
חירם מלך צוד את עבדו
אל שלמה כי שמע כי אהו
משהו למלך תחת אביתו כי
אהבה החירם לדוד מלחמס
וישלח שלמה אל
חירם לאמר: אתה ירצת את
דוד אבי מ לא יבול לבנות בית
לישם יהוה אלהי ומפע המלחמה
אשר סבבה עד תת יהוה אהו
תחת כפות רגלי וירצתה העמ
יהוה אלהי למסביב אין שטן
ואן פמער צו והע אימר לבנת
בית לישם אלהי כאשר רבד
יהוה אלהי אבי לאמר בך
אשר תהתך על כסאך הוא
יבנה הבית לישמי ויעשה עשה
ויכדתו לארזים מן הלבנון
ויעבדו ויהיו ינים עבדך וישמר
עבדך אתך וכל אשר
תאמר כי אתה ירצת כי אין
בטא אי ירע לכת העצבים
בער צם: ויהי
כישמע חירם את דברי שלמה
וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה

ג

היטא אשר עת לחדוץ חכם
על העסות ברחו וישלח
חירם אל שלמה לאמר שמעו
את אשר שלחתי אלי אני אעשה
כל העוף בעשאים וישמע
ברשים עם ירד המלחמה
מחואנא שסדה חספס
עד המלך אשר תשלח אלי
ועצמים ואמרת מאד יאמר
תעשה את דברי לישם קלסם
בתעמם חירם נתי ללשמה
עצמים ועצם מלשם מל
הפניו שלמה נתי לחירם
עשרים אלף סרטים סבלת
לכיתו ועשרים סר שמן סמת
כהיתן שלמה לחירם צנה
בשנה:
ויהוה נתן חכמה ל שלמה מאד
דבר ועה ילדים בין חירם ובין
שלמה ויכתו ברית שניהם:
וישל המלך שלמה מס על כל
ישראל ויהי המס שלשים אלף
איש וישלחם לבטנה עשרת
אלפים בחרש חלפות חרש
יהיו בלבנון שנים חרשים סביתו
וארבים צד המס ויהי ל שלמה
שבעים אלף נשאסל ושנים
אלף העבדים לבד משרי:
המבסל שלמה אשר על חספס
שלשת אלפים ושלש מאות
חרדים מבס העששים סבל אבהו
ויצו המלך ויס צאבסם עלות
אבסם יקרות ל סר חספס אבס

... ויבנה ביתו ויגור בו ויבנה ביתו ויגור בו ויבנה ביתו ויגור בו

מלכים א

על שנים ישר בקר שלשה פנים
עצמה ושלשה פנים ימה ושלשה
פנים נבה ושלשה פנים מזרח
והים צילה סמל מציה ומל
אחרים בית היו יבוצו פחו ושמעו
במעשה שפת כוס פרח שושן
ארבע סתובל:

ויעש את המבנות עשה
נחשת ארבע באמה ארך
המבנה האחר וארבע באמה
רחבה ושלש באמה קומתה
והמעשה המבנה מסגרותיהם
ומסגרותבין השלבים ועל
המסגרה אשר בין השלבים
אריות בקר וכדבים ועל
השלבים בוסמיעל ומתחת
לאריות בקר ליות מעשה
מורה וארבע וארבע נחשת
לסבובת הארבע נחשת
וארבעה פנים מותפת לתלם
ומתחת לבדו הם צופות יצקות
מעבד איש ליות צפיה ומבית
לכותת ומעלה באמה ופיה
על מעשה באמה וחצי
האמה ונסיעל פיה מקלעות
ומסגרותיהם מסגרות לא יצלות
וארבעה פנים למחת
המסגרות וסגרות האופנים במבנה
וקומת האופן האחר אמה
וחצי ואמה ומעשה האופנים
במעשה אופן המרכס הידות
ונביהם וחקיהם וסגרותיהם
הכל מוצק וארבע סתובל אל

ארבע פנות המבנה האחרת
ומן המבנה כתפיה: וראש
המבנה חצי האמה קומה
על סבוב על ראש המבנה
יודתיה ומסגרותיה מצועה וצפתה
על גדותיה ודעה ועל מסגרותיה
כדבים אריות ותמדות במעד
איטולות סמבב את עשה
את עשר המבנות מיעקן אחד
מדה האחת קוב אחד לכלהו:
ויעש עשרה כירות

נחשת ארבע סתובל הכיור
ארבע באמה הכיור האחד
מורה אחד על המבנה האחרת
לעשר המבנות ויתן את
המבנות חמש על כתף הבית
מימין וחמש על כתף הבית
מישמאל ואת הים נתן אל
כתף הבית הימנית קרמרה
ממול עב:

ויעש חדרים את הבירות ואת
הינים ואת המזוקות וכל
החדים לצפות את כל המלאכה
אשר עשה למלך שלמה בית
יהוה עמודים שנים ונלית
הפנת האשר על ראשה עמודים
שנים והשכבות שנים לבסות
את שתי גלות הכתרת אשר
על ראשה עמודים: וארז
המזונם ארבע מאות לישתי
הישכבות ישעטרים רמונים
לשכבה האחת לבסות את
שתי גלות הכתרת אשר על פני

העמודים ואת המבנות עשה
ואת הכיורות עשה על
המבנות ואת הים האחד
ואת הבקר שנים ישר תחת
הים ואת הסרות ואת הינים
ואת המזוקות ואת המלכים
האשר אשר עשה חדרים
למלך שלמה בית יהוה
נחשת ממדט: בבסר החדן
יעקס המלך במענה האדמה
בין סכות ובין צרת: ויניח
שלמה את כל הכלים אשר
מאד מאד לא עזר משכן
הנחשת: ויעש שלמה את
כל הכלים אשר בית יהוה
ואת מזבח הזהב ואת השלחן
אשר עליו ולחם הפנים וזהב:
ואת הפנת המיש ממשין
וחמישים ששאל לפני הכיור
והבסגרות וסגרות והנרות
והמלקחים וזהב: והספות
והמזונות והמזוקות והמפלות
והמחנות והבסגרות והפלות
לדלתות הבית הפנימי לקדש
הקדשים לדלת הבית
להים וזהב: ותשים כל
המלאכה כד אשר
עשה המלך שלמה בית
יהוה ויבא שלמה את קדשי
הזבאביו את הבסגרות ואת החב
ואת הכלים נתן כסא צדקת

ח יהוה: יקרא שלמה את עבדיו

ואת כל ראשי המדות נשיא
 האבות לבני ישראל אל המון
 שלמה יהושלם להעלות את
 אהרן סדיתוחה מירידה הא
 צדק והקהל
 אל המלך שלמה כל איש
 ישראל מירדה האתנם בחג
 הוא הקדש השביעי והוא
 כל קני ישראל וישאנהבנס
 אתה ארון ומועלות את ארון
 יהוה וארסאה מועד ואתם
 כל הקדש אשר בא אל ועו
 אותם חסותם ותלויים וחסות
 שלמה וכל עודת ישראל
 הנעדים עליו אתו לפני
 הארון ומסדים צאן ובקר
 אשר לא יספר ולא יסעטני
 ובאוי חכמים אתה ארון הבית
 עוהא סקומוא רבד
 הכיתא קדש הקדשים
 אל תחת כנפי הכרובים כי
 הכרובים פרשים אל מקום
 הארון ומסבו חסבים על
 הארון ועל פיו מלמעלה
 והאבות הכרובים וראשי
 הפסס מן הקדש על פני
 הרבד ולא יראו תחוצה ויהיו
 שם עד היסוד הזה און בארון
 רק שעל לוחות האבנים אשר
 חנף שם משה ברוב אשר
 פתחיה ונסכני ישראל
 בעתם מארץ מצרים ויהיו
 עוה חכמים ויהיו

ודעו מלא את בית יהוה ולא
 יכלו חכמים לעמוד לשות
 מפני העץ כי מלא סבד עוה
 אתכתי עוה
 אאמר שלמה עוה
 אמר לשון מנעל כנען
 כנעתי בתעב לך מסוף לשת
 עולמים וחסבותם לך אתעני
 ויברך את מלך קודש ישראל
 וכל קדש ישראל עמי שנס
 פתחיה ויהוה אלהינו אל
 אשר רב מצואותיו אבי
 וביה מלא אהרן מן חס
 אשר חסותם את עמי את
 ישראל מסעודם ל אסותה
 בעוד סעל שנסו ישראל
 לבנות בית יהוה שם שם
 ואסוד פתחיה לוחות על
 עמי ישראל ויהיו עם לב
 יהוה אבי לבנות בית ישראל
 אלהי ישראל ויהאמר יהוה
 אל דוד אבי יעקב אשר חנף עם
 לבנות בית ישראל חסותם
 יהוה עם לבבך ואתה לא
 תבנה הבית מאבן כי היא
 מחל צד והאבן תבנית שם
 ויבס יהוה אתם ואשר רבו
 ואני סתת רוב אבי ואסב
 על כסא ישראל כאשר רבד
 יהוה ונבנה הבית שם יהוה
 אלהי ישראל ואסם שם
 מקום לארון אשר שם סדית
 יהוה אשר פתחיה אסותנו

ואת כל ראשי המדות נשיא
 האבות לבני ישראל אל המון
 שלמה יהושלם להעלות את
 אהרן סדיתוחה מירידה הא
 צדק והקהל
 אל המלך שלמה כל איש
 ישראל מירדה האתנם בחג
 הוא הקדש השביעי והוא
 כל קני ישראל וישאנהבנס
 אתה ארון ומועלות את ארון
 יהוה וארסאה מועד ואתם
 כל הקדש אשר בא אל ועו
 אותם חסותם ותלויים וחסות
 שלמה וכל עודת ישראל
 הנעדים עליו אתו לפני
 הארון ומסדים צאן ובקר
 אשר לא יספר ולא יסעטני
 ובאוי חכמים אתה ארון הבית
 עוהא סקומוא רבד
 הכיתא קדש הקדשים
 אל תחת כנפי הכרובים כי
 הכרובים פרשים אל מקום
 הארון ומסבו חסבים על
 הארון ועל פיו מלמעלה
 והאבות הכרובים וראשי
 הפסס מן הקדש על פני
 הרבד ולא יראו תחוצה ויהיו
 שם עד היסוד הזה און בארון
 רק שעל לוחות האבנים אשר
 חנף שם משה ברוב אשר
 פתחיה ונסכני ישראל
 בעתם מארץ מצרים ויהיו
 עוה חכמים ויהיו

ואת כל ראשי המדות נשיא האבות לבני ישראל אל המון שלמה יהושלם להעלות את אהרן סדיתוחה מירידה הא צדק והקהל אל המלך שלמה כל איש ישראל מירדה האתנם בחג הוא הקדש השביעי והוא כל קני ישראל וישאנהבנס אתה ארון ומועלות את ארון יהוה וארסאה מועד ואתם כל הקדש אשר בא אל ועו אותם חסותם ותלויים וחסות שלמה וכל עודת ישראל הנעדים עליו אתו לפני הארון ומסדים צאן ובקר אשר לא יספר ולא יסעטני ובאוי חכמים אתה ארון הבית עוהא סקומוא רבד הכיתא קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים כי הכרובים פרשים אל מקום הארון ומסבו חסבים על הארון ועל פיו מלמעלה והאבות הכרובים וראשי הפסס מן הקדש על פני הרבד ולא יראו תחוצה ויהיו שם עד היסוד הזה און בארון רק שעל לוחות האבנים אשר חנף שם משה ברוב אשר פתחיה ונסכני ישראל בעתם מארץ מצרים ויהיו עוה חכמים ויהיו

מלכים א

ישרא אשר נתפלל אל המקום
הזה ואמר השמע אלמקום
שמך אל השמים ושמעת
וסלחתו את אשר עשה
לך עוונתו שאם אלהי האלהות
ובא אל הלפי מביתך בבית
הזה ואמר השמע אל השמים
ועשיתו לפי שאת עבדיך
לחשיעו שעלת לדם
בראשו ולחשיקו בקלות
לכפרתו

כונן עמך ישראל לפני
אויבך אשר עשה לך ושב
אלך ויהודא את שמך והחילו
והחזקו אלך בבית הזה
ואת השמעו עוונתם וסלחת
לחטאת עמך ישראל והשבנתם
אל הארצה אשר נשבעת
לאבותם

בועזר השמים ואלה המצו
כי יחטאו ויהפילו אל
המקום הזה ויהיו ואת שמך
ומחטאתם ישוכן מתענים
ואת השמעו עוונתם וסלחת
לחטאת עמך ישראל
כיהו סאת החד השמי
אשר ילכו ותהיה מט
על ארץ אשר נתת לעמך
לעולה ויהיה דעב
סאתו בארץ ויהי כיהוה
שעון בקורא ביהוה
כיהוה אשר לא ישובו ארץ
עמך על נפשם כיהוה

בלתפללה מתחנה אשר
תהיה לך אשר לבל עמך
ישרא אשר ידעו איש
נעל סבו ופרשנפיו אל הבית
הזה ואמר השמע השמים
מכון שכנתו וסלחתו עשית
ועתה לאיש בכל דרכו אשר
את עאתלם במאתה
לעונתם ואת לבב כל
בנאדם למען יאן כל
הימים אשר השמים על
פניה ארצה אשר נתת
לאבותי

ונסאל הנביא אשר לא מעמך
ישראל האנבא מארץ
דווקה למען שמך כי
ישמעו את שמך הנהו ואת
קדוהו ויהוה עתה נמזיה
וכאן והפילו אל הבית הזה
אית השמעו עוונתם מבון
שמך ועשיתם אל אשר
קרא אלך הנביא למען
ידעו כי עשי הארץ את
שמך לראיה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך
נבא על הבית הזה אשר
בבית

כיהוה עמך לסלחתו על
אויביו בדרך אשר תשלחם
והחילו אל יהוה דרך דעב
אשר ביהוה ויהיה אשר
במתל שמך וישמעו עוונתם
אתה תפלו ואתה תחזקם

ועשית משפטם וכי יחטאו
לך מאין אדם אשר לא יחזקו
ואנפתם בעונתם לפני אויב
ושבונם שביהם אל ארץ
האויב ודוקה יהוה שוכנו
לכם בארץ אשר נשבו שם
ושבו והחזקו אלך מארץ
שביהם לאמר חטאתו והעונו
רשעו וישבו אלך ככל
לבם ויבט נפשם בארץ
אויבם אשר שבו אתם
והתפללו אלך הך ארצם
אשר נתת לאבותם חקעו אשר
ביתות הבית אשר בבית
לשמך וישמעו עוונתם
מכון שמך אתה תפלו ואת
החזקו עשית משפטם
וסלחתו לפני אשר חטאו
לך ולכל פשעיהם אשר נשעו
בדעתם לחמם לפני
שביהם ויחזקו עמך
ותהיה חטאתו ויהי ארץ
ממזרים מתוך פד הבדול
לחזק עמך פדוהו ואת החזק
עבדך ואלה החזק עמך ישראל
לשמעו אל השם בכל דאם
אלך כיהוה יהוה הבולתם
לך ולעולה ממל עמי הארץ
כאשר הברת בה משה עמך
בהוצאת את בני ישראל
ארץ יהוה

כי יהוה כפלות שלמה לחזקו
אל יהוה ויחזקו עמך

והתחנה האתקסמל פעמונה
יהוה כרע על ברבו ובפיו
פרשת השמים ויניח ויכרד
את כל קהל ישראל קול גדול
יאמר בדרך יהוה אשר נתן
מנוחה לי עם וישראל ככל
אשר דבר לאנפל דבר אחד
מכל דבר הטוב אשר דבר
ביר מישהו וברויה יהוה אלנו
יננוכא אשר היה יסאבתנו
אל יננוכא ליטיטעלהטון
לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ורשמו מי צותו וחקו וימטטו
אשר צוה את אבותינו והיו
דברי אלה אשר התחננתו
לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו וימסולילה לצות
מיטפטעבחו מיטפטעמו
וישראל דבריוס ביזמו למען
דעת כל עמי הארץ במיתה
הוא האלהים און ענה וחה
לבבם שלם יסיהוה אלה
ללכת בחקו ורשמו מי צותו
כיוס הוה והמלך וכל ישראל
יעמוכויס וכח לפע יהוה
ויזכה ישראל מה את זכחה השלמים
אשר זכחה ליהוה בקר עיניו
וישם ארץ ויצאן מאהו עיניו
אלו ויחננו את בית יהוה
המלך וכל בני ישראל כיס
ההוא אקדש דגיד את תוך
החצר אשר לפני בית יהוה
מינשה יסא את הוציה ואת

מלכות א

המנוחה ואת חלבי השלמים
כי מזכחה הנחשת אשר לפע
יהוה קטן מהכל את הוציה
ואת המנוחה ואת חלבי השלמים
כי מזכחה הנחשת אשר לפע
יהוה קטן מהכל את העלה
ויניש ישראל מה בעתה ואת
החננוכל ישראל עמו קהל
גדול מלבאחמת עד נחל
מזרים לפע יהוה אלהנו
שבנת ימים ושבנת ימים
ארכי צה עשר יום ביזום השמיני
שלח את העס ויסבו את
המלך ויטו לאחיהם
שמחים וטוב לבב כל
הטובה אשר עשה יהוה לך
יסרו וישראל עמו
ויהי ככלות שלמה
לבעת אחרית ימיו ואת
המלך ואת אחרית ימיו
אשר הוציא עמו
וידא יהוה אל שלמה
ישנת כאשר נראה אליו בנבון
ויאמר יהוה אליו שמענת אל
תפלתך ואת תחתך אשר
התחננתה לפני הקדש שני
את הבית הזה אשר בנתה
לשוכי שמי שם עד עולם
והיו עיניו לבי שם כל הימים
ואתה אסתך לפע כאשר
הלך דוד אבך בתם לב
ובישר לצינות ככל אשר

נג

צויתך הקדש שמי השלמים
והקמת את כסא ממלכתך על
ישראל לפעל סאסוד דשמי
על דוד אמך לאמי לאיבת
דאיש מיצ כסא ישראל אס
שוכת אסין אתם וכסאסאסוד
ולא תשמו מי צותו הקדש אשר
נתתי לפעלכם ואלכם ויננוכתם
אלהם אחר יסוה שני וימסוליהם
והכרת את ישראל מעל לפע
הארמון אשר נתת להם ואת
הבית אשר הקדשתי לשמי
אשלח מעל פניו חק ישראל
למשל ולשניה במל העמים
והבית הזה יהיה עליו כל עבר
על ימי שמי וקאסוד על שמי
עשה יהוה כסוד ארץ ואת
לפית הוה וקאסוד אשר עמו
את יהוה אל אלהים אשר חננו
אתכם כסאסוד מי עיניו וחק
כסאסוד יסוה שני וימסוליהם
ועל אסוד כסאסוד וימסוליהם
את כל דרכיה ואת
ויהי מקצה עיניו
שנה אשר בנה שלמה את שני
הביתס את בית יהוה ואתמת
המלך ויחוס מלך צר משא
את שלמה בעצמו ארוס וכעני
ברושים ונכחו כלם חפנים או
יתן המלך שלמה לחרות עיניו
עיר בארץ חגל וימסוליהם
מזר לדאת הוציה אשר עת
לשלמה ואל אשר בני

מלכים א

נד

וחס לא יבא בכם אבן שואת
 לבכם אחר יא לחס כחם
 רבן שלמה לאחס ויהי לו
 נשים שדות שבע עמאות שלשים
 של עמאות ויטו נשואתלם
 ויהי לענין עת שלמה נשואתו
 אתלסם אחר אלחם אחרים
 ולא היה לבם של עם יתה
 אלוהים בביתו אבן ויהי
 שלמה אחר עשרת אלפים
 צמנים ואחרים שלשים
 עמנים ויעניש שלמה את עניני
 עוהות אמל אחרת יתה
 כהוד אביו
 אויבה שלמה נסח לסמי
 שקזמאבסוהאש עניני
 ידעלם מלך עניני
 ענינוק עניני ענינוק
 מקביות וסמיחיות עניני
 ויתאני יתחבשל כחבי עניני
 לבו מעם יתה אלוהים
 הנראה אלוהים ענינוק
 על חרם החוללות לית
 אחר אלוהים אחרים ולא יט
 את אשר ענה יתה
 וטמ יתה שלמה
 ייקאר היתחיות עניני
 שמתגברות וחקות אשר
 ענית ענין קר עניני את
 הסמלכה מענין עניני
 לענין ארבימין לאעניני
 לטקרוה אבן מיד ענין
 אקר עניני רב אתה הסמלכה

לשלש שנים תבא אני
 תרשיש נשאתו ובסוף
 שנתים וקמים ותביים
 ויהי המלך שלמה
 מכל מלכי הארץ לעשר
 ולחבמה וכל הארץ מבקשים
 אתפני שלמה לשמע את
 חכמתו אשר נתן אלוהים
 בלבם והמה מבאין איש
 מנחתו כלי כסף וכלי זהב
 וישלחות וישקו בשמים סוסים
 ופרדים ובהמה רבה
 וטמ שלמה
 רכב ופרשים ויהיו אלו
 וארבע מאות רכב וישנים
 יצור אלוהים פרשים וינחם
 בני יתה רכבו ונס המלך כדושים
 ויהי המלך את רכבו כדושים
 כענינים ואית הארזים נרתן
 כשקמים אשר בשלמה לב
 ומוצא חסוס סאש שלמה
 ממצרים וצקוה סחר המלך
 יקח וקוה במחר ויתעלה
 ויתצא מרכבה ממצרים בשש
 מאות כסף וסוסים כחמשים
 ומאה וקול כל מלכי החתם
 ולם מלכאם ביהם ינאו
 והמלך שלמה
 ארבע שנים נבירות רבות ואת
 בת פרעה מאבית יענית
 ארמית צדפת חתת מן
 הנוכח אשר אמר יהוה אל
 בני ישראל לא תבאו בהם

ילמה נתן למלכת שבא
 את כל חפצה אשר שאלה
 מלם אשר נתלה ביד
 המלך שלמה ותפן ותלך
 לארצה הארבע בדיה
 ויהי משקל הזהב
 אשר בא ל שלמה בשנה
 אחת שישים מאות שישים ושיש
 ככר זהב לבד מאנשי החתים
 ומסחר הרב לסוף מלכי
 הערב ופחותה ארץ וועניש
 המלך שלמה מאתם צנה
 והבשחוט שישים מאות יעלה
 על הצנה האחת ושלשים
 מאות מנעס זהב שחוט
 שלשית מנעס זהב יעלה על
 הפנה האחת ויתנס המלך
 בית יער הלבנון
 וישן המלך כסא
 יצור ויעשה זהב מופו
 שישים יעלות לכסא וראש
 יעול לכסה מאחריו ויהי
 מזה ומוזה אל מקום השבת
 וישנים אריות עמדים אצל
 היחיות וישנים יצור אריות
 עמדים שישים על שישה מצות
 המצות מזה ומוזה לאענישה
 כולל מלכות וכל כלי משקה
 המלך שלמה והבובל כליבת
 יער הלבנון והבסגור און
 כסף לא נחשב כמי שלמה
 למאמה כי אנתרשיש
 למלך בים ינסאני חס אחר

מלכים א

לא אקדע שבט אחד אתך
לפני לבי ויהי עבד לבי
יהי שלם אשר פחדתי
וגם יהיה שטן
לשלמה אתה הוה האדמי
מזע המלך הוא באוס מיהו
בהות תוד אתה באוס בגלות
ואבי ישראל הנבא לקד את
הדלילים וקד את כל זכר
בארס: כי ישתחדישים
ישכיסו ויאבדו ליהודא
עד הדת תפוזר בארס:
וכי הארדה וואנשים
ארמיים מעבדי אבן אתו
לכאמרי סוחד נער
קמן ויקסו סבד ויבא פוא
וכי אנשים יעם סבד
וכי אנשים אל פרעה מלך
סערים ויקל כית ולחם
אמר לו וארץ עקל: ויסנא
הוד חן בעצמ פרעה מאר
ויקל אסד אתה אתה אסד
אחות החפנים הנבירה
ותלד לאחות החפנים את
גבת בט ותנמלה בתוך
בית פרעה ויהי גבת בית
פרעה בתוך בני פרעה והוד
שמע בני ישראל כי ישכב הוד
יעסבתו וכי מתואב ישראל
הנבא ויאמר הוד אל פרעה
שלהנו ארץ ארץ ציו ואמר
לפרעה כי מה אתה חסר
עמי והתן מבקש ליתא

אריך ואמר לבי שלח
תשלחני ויקסו ארס לו
ישטן אתה וקבאל דעאשר
בהמאת הודיע מלך
צבה ארמי ויקבן ציו ואנשים
ויהי שרע הוד בה תוד אתם
ולכורם שטן ויסכסכו ויסכ
סמי שטן ויהי שטן ליהודא
כלמי שלמה ואתה יהא אשר
הוד וקבן ישראל ויסלד על
ארס: ויהי בעת
בנבט אפרדעמן הודרה
ושסאמו צרונה אשה
אלטנה עבד שלמה וסם
יד במלך ויהי הדבר אשר
הדיס יד במלך שלמה הנה
אתה מלאסך אתה פרוץ
יער דוד אביו ויהא שיד בעם
נבד חל ויהא אתה נער
יהיה ביצטה מלאסך
הוא ויעקד אתו לבל סבל
בית מסך:
ויהי בעת ההוא ויתב ציו
מירושלם ויבא אתה ארסה
השילנה עבא מברך והוא
מתבסה בשלמה חרשה
וישנה סלכסם כשדה וייתצו
אחיה בישלמה הודיה
אשר עליו ויקד עה שנים עשר
קד עס: ויאמר ליהוים קח
לך יצטה קד עס כסוהאמר
יהוה אלהי ישראל תעקדע
אתה ממלכה מיד שלמה

ועתה לך את עשרה השבטים:
והשבט האדור יהיה לביען
עבד הוד ולמין יהושלם
הינד אשר בודת בנה ממל
ישבטי ישראל יצאס
עזבני וישתחול עשתות
אלהי צדק לבמוש אלה
מזאכור למלכס אלה עמון
ולא להלכו בדב ליעשות
הישר בעי וחקרת וימשפט
בהוד אביו ויל אקת ארס
כל המלסס מידו כי נשיא
אשתעכל ימי חיל למען הוד
עבד אשר בחרת אותו
אשר ישמר מצותי וחקתי:
ולקחתה וסלכס מיד בני
ועתה לך את עשרת השבטים:
ולבט את שבט אחד למען
היות מלך דוד עבד לבי
הימים לפני בידו של הוד
אשר בחרת ללשס שמי
יס: ואתך אקח ומלסטת כל
אשר תאנה נפשך והיית
מלך על ישראל: והיה אם
תשמי את כל אשר אעקד
והלסת הדב ויעשית הישר
בעיני לשמר חקתי ומצותי
כאשר יצטה הוד עבד ויהיית
צמך וכנית לך בית נאמן
כאשר בעת לך ועתה לך
את ישראל ואתנה את זרע
דוד למען ואתאך לא כל
הימים: ויבקש שלמה להמית
את

את
12
21

מלכים א

אתו בעם ויקים וירכוש ויחזק
מירמא שושלתו וישלם
וירבעם ירמא וישלם
והדביר שלמה וישלם
והדביר שלמה וישלם
עשה וירבעם וירבעם
על שר דביר שלמה וירבעם
אמר מלך שלמה בחרו שלם
על פל ישראל אתו בעם
וישפכ שרם עם אמון
וישם בעד הוראמוס
הבעסבטו חתמו

וב יולדו חבקים
בישכס סאכל ישראל וישלם
אתו ויהי בשמיעד בעם בן
נבטו ויא עד נבטו וירמא
בדחטפני שלמה וירבעם
ירבעם בשמיעד וישלם
וכן אולו וישפכ ירבעם וס
קח ישראל וירמא וירבעם
לאמר אבך וקשה את
עלנו ואחעתה וקח
מעבדך אבך וקשה וירבעם
קשה אתו עליו וירבעם
ואמר אלהים עליו שלם
ימיו וירבעם וירבעם
וישפכ מלך וירבעם את
הקנים אשר היו וירבעם את
פני שלמה אבדו חתמו
לאמר אך אתם טענו שלם
אתו וירבעם וירבעם
לאמר אלהים חתמו עם
לירבעם וירבעם וירבעם
ורבעם וירבעם וירבעם

נד

והחל עבדו של חמס
וירבעם וירבעם וירבעם
ירבעם וירבעם וירבעם
אשר עליו אתו אשר
העבד שלמה וירבעם
מהחמס וירבעם וירבעם
את חמס וירבעם וירבעם
אלי לאמר וקח חמס
אשר עתאמר על עיר חמס
אלי חמס וירבעם וירבעם
את לאמר בחמס חמס
החאמר חמס אליך
לאמר אבך חמס את
עלנו ואחעתה חמס
פחו חמס חמס חמס
עיר חמס חמס חמס חמס
העמס חמס חמס חמס
ואמר חמס חמס חמס
ירבעם חמס חמס חמס
אמר חמס חמס חמס חמס
ירבעם חמס חמס חמס

והחל עבדו של חמס
וירבעם וירבעם וירבעם
ירבעם וירבעם וירבעם
אשר עליו אתו אשר
העבד שלמה וירבעם
מהחמס וירבעם וירבעם
את חמס וירבעם וירבעם
אלי לאמר וקח חמס
אשר עתאמר על עיר חמס
אלי חמס וירבעם וירבעם
את לאמר בחמס חמס
החאמר חמס אליך
לאמר אבך חמס את
עלנו ואחעתה חמס
פחו חמס חמס חמס
עיר חמס חמס חמס חמס
העמס חמס חמס חמס
ואמר חמס חמס חמס
ירבעם חמס חמס חמס
אמר חמס חמס חמס חמס
ירבעם חמס חמס חמס

מלך ישראל מירבעם
וישלם וירבעם וירבעם
וישלם וירבעם וירבעם
לאמר חמס חמס חמס
שכח חמס חמס חמס
הבעס וירבעם וירבעם
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס
מלך חמס חמס חמס חמס

מלכים א

בת יהודה ובעמון ויהי הקם
לאמר: כה אמר יהוה לא
תעלו אל אתלחמן יסאחכם
בני שדא שוטא איש לביתו
כי מאתעיהוהוהם הזה
וישמעו את יהוה וישבו
לבת בטר יהוה

ויבן ירבעם את שנת
בחדא פרים וישב בהויצא
מיטס ויבן את פנאל ויאמר
ירבעם כלבו ענתה תשוב
הממלכה לכת רוד: אם
ייעלה הןס הזה ליעשות
זכחים כבית יהוה בירושלים
וישב לבו הןס הזה אל ארעהם
אל רחביס מלך יהודה
והרגע וישב אל רחביס מלך
יהודה ויזעין המלך וייעש
ישעיהו על זהב ויאמר אל הם
רב לכם מי צלות יהושלים
הנה אל חך ישראל אשר
העלך מארץ מצרים וישם
אתה אחר כבית אל ואת
האחר נתן ברן ויהי הדבר
הזה להטאת וילכו הןס
לפע האחד יעדן ויעש
את בני תבמות ויעש כהנם
מקצות הןס אשר לא הן
מכעל ויזעין ירבעם חן
כחדש השמיע במעשה
יעש לוים לחדש כחאשר
ביתוהו ויעל על המזבח
יעשה כבית אל לחד

לעזריס אשר עשהוהוה עמיד
כבית אל כהנע הבמות אשר
עשהו ויעל על המזבח אשר
יעשה כבית אל כחמישה
יעש לוים לחדש השמיע
כחדש אשר כרא מלך
ויעשה חל בני ישראל ויעל
יעל המזבח להקטיר

והנה איש אלהים
בא מיהודה בדבר יהוה אל
בית אל וירבעם יצד יעל
המזבח להקטיר ויקרא אל
המזבח בטר יהוה ויאמר
מזבח מזבח כה אמר יהוה
העבן על לבית רוד
יאשיהו שמו זוכה עליך
את כהנע תבמות המקטירים
יעלך ויעצמות ארס ישרפו
עליך ונתן כיוס ההאמופת
לאמר זה המזבח אשר רוד
יהוה הנה המזבח נקרע
ונשפך הדשן אשר עליו
ויהי כישעיהו המלך את דבר
איש האלהים אשר קרא
יעל המזבח כבית אל
וישלח ירבעם את הרומע
המזבח לאמר תפשהו
ותבישי ויאשר שלח עליו
ולא יכול להשיבה אליו
והמזבח נקרע וישפך הדשן
מזה המזבח כמופת אשר
נתן איש האלהים ברע
יהוה ויזעין המלך ויאמר

אל איש האלהים חל לא את
לפי יהוה אל חך והתפלל בעד
ותשב ידו אל ויהל איש
האלהים את פני יהוה ותשב
עד המלך אל וכבר אשנהו
וידבר המלך אל איש האלהים
כאה אתה הבתה וסיעדה
ואתה הלך מתת ויאמר איש
האלהים אל המלך אסתתק
לי את חצי ביתך לא אבא
יעך ולא אבא לחסולא
אשתה מיסבמקומהוה וכיבן
ענה את ברע יהוה לאמר
לא תאבד לחסול את שתה
מיסול את שוב ברך אשר
הלכת ויילך ברך אחר
ולא ישב ברך אשר באבה
בית אל

ונביא אחר וקן יישב כבית
אל ויבא בנו ויספר לו את
כל המעשה אשר עשה איש
האלהים הןס בבית אל
הדברים אשר דבר אל הפך
ויספרו כל אכיהם וידבר אליהם
אכיהם אינה מדרך הלך
ויראו כמזאת הדרך אשר הלך
איש האלהים אשר בא מיהודה
ויאמר אל בניו חבשו לי דמם
ויהבשו להחמור וירכבו עליו
וילך אחר איש האלהים
וימצאו וישבתהת האלה
ויאמר אליו והאמתה איש האלהים
אשר באת מיהודה ויאמר

אני

מלכים א

אני ויאמר אליך אתי ואפי
 הבית והוא כל לחם: ויאמר
 לא אובל לשוכ אתך וילא
 ולא אובל לחם לא אשתה
 אתך מיסבמקום הזה כי
 הבדאי בדברי יהוה לא תאני
 לחם את שתה שם מיסלא
 תשוב ללב בדך אשר
 הלסת בה: ויאמר לו גם אני
 נביא כמך ואלך דבר אל
 פני יהוה לאמר השבנו
 אתך אל ביתך ואל לחם
 ושת מיסב כהללו ויעב
 אתו ויביל לחם בביתו וישת
 מיס: ויעד וישמס את השלחן
 והיה כי יהוה אל הנביא ג
 אשר השעים: ויגד אל איש
 האלהים אשר נבא מהנה
 לאמר כה אמר יהוה ישאמו
 מלית אתם יהוה ולא שמרת
 את דברי יהוה אשר צוה יהוה
 אתך: ותשוב ותאכל לחם
 ותשת מיסבמקום אשר דם
 אך אל האכל לחם וא
 תשת מיס לאתנא נביתך
 אך קבר אתך: ויהי אחרי
 אכל לחם ואחר שחתו ויחכש
 ליה חמור לנביא אשר השעים:
 ויהי וימינאו ארביה בדרך
 ויביתו ויהי נביתו משלם
 בדרך והחמור יצד אצל
 והאריה יצד אצל הנביא:
 והנה אנשים יבריסו ויאאת

הנבילה משלכת בדרך ואת
 האריה יצד אצל הנביא:
 ויהי ויביתו ויהי נביתו
 משלם בדרך והחמור יצד
 אצל הנביא: והנה אנשים
 יבריסו ויאאת הנבילה
 משלכת בדרך ואת האריה
 יצד אצל הנביא: והנה
 אנשים יבריסו ויאאת
 הנבילה משלכת בדרך
 ואת האריה יצד אצל הנביא:
 והנה אנשים יבריסו ויאאת
 הנבילה משלכת בדרך ואת
 האריה יצד אצל הנביא:
 והנה אנשים יבריסו ויאאת
 הנבילה משלכת בדרך ואת
 האריה יצד אצל הנביא:
 והנה אנשים יבריסו ויאאת
 הנבילה משלכת בדרך ואת
 האריה יצד אצל הנביא:

אני ויאמר אליך אתי ואפי
 הבית והוא כל לחם: ויאמר
 לא אובל לשוכ אתך וילא
 ולא אובל לחם לא אשתה
 אתך מיסבמקום הזה כי
 הבדאי בדברי יהוה לא תאני
 לחם את שתה שם מיסלא
 תשוב ללב בדך אשר
 הלסת בה: ויאמר לו גם אני
 נביא כמך ואלך דבר אל
 פני יהוה לאמר השבנו
 אתך אל ביתך ואל לחם
 ושת מיסב כהללו ויעב
 אתו ויביל לחם בביתו וישת
 מיס: ויעד וישמס את השלחן
 והיה כי יהוה אל הנביא ג
 אשר השעים: ויגד אל איש
 האלהים אשר נבא מהנה
 לאמר כה אמר יהוה ישאמו
 מלית אתם יהוה ולא שמרת
 את דברי יהוה אשר צוה יהוה
 אתך: ותשוב ותאכל לחם
 ותשת מיסבמקום אשר דם
 אך אל האכל לחם וא
 תשת מיס לאתנא נביתך
 אך קבר אתך: ויהי אחרי
 אכל לחם ואחר שחתו ויחכש
 ליה חמור לנביא אשר השעים:
 ויהי וימינאו ארביה בדרך
 ויביתו ויהי נביתו משלם
 בדרך והחמור יצד אצל
 והאריה יצד אצל הנביא:
 והנה אנשים יבריסו ויאאת

מלכים א

ותעשה לה אלהים אחרים
לחכיכם ואת השלש אחר
נתי לכן העב
מביאר עהאל בית ירכם
וחסדו ליתכם משתחומו
עשר ועובדי ישראל ובעת
אחרי בת ירכם וסאסר בע
תעל עד המזוזה ליתכם
בעדו של בית ירכם וסאסר
בשרה אהל עון השמים
יחודם ואתקטל לית
באחד זין ואתקטל
ותלויסו ויתלויסו ישראל
תסאסר ויתלויסו ישראל
ליתכם אהל עון וסאסר
שיתלויסו ויתלויסו
שדאסר ויתלויסו ויתלויסו
קחתי לית על ישראל אשר
יש ואתקטל לית
תסאסר ויתלויסו ויתלויסו
את ישראל באשר עת הקט
ביתם ויתלויסו ויתלויסו
ותלויסו ויתלויסו ויתלויסו
מלך אסר ויתלויסו ויתלויסו
לית עון אשר עשו את אסר
מפניס את יחוד ויתק את
ישראל בעל חטאת ירכם
אשר חטא ואשר חטא
את ישראל ויתק את
ירכם ויתק ויתק ויתק
חא באחכם ויתק ויתק
מיתק ויתק ויתק ויתק
מל ישראל יתק

אשר דבר מירצה אתה
תבא ויתלויסו ויתלויסו
אשר על חטאת מלך ירכם
סלויסו ויתק ויתק ויתק
לית ישראל ויתק ויתק
מלך ירכם עשרים ויתק
שנת ירכם ויתק ויתק
נבטו ויתק ויתק
ותק ויתק ויתק
מלך ביהודה ויתק ויתק
ואתק ויתק ויתק ויתק
ותק ויתק ויתק ויתק
בית ישראל ויתק ויתק
יתק ויתק ויתק ויתק
סלויסו ויתק ויתק ויתק
ותק ויתק ויתק ויתק
בעת ירכם ויתק ויתק
אשר עשרים ויתק ויתק
אשר ויתק ויתק ויתק
לית חטאת ויתק ויתק
על מלך ויתק ויתק ויתק
עיר ויתק ויתק ויתק
עשרים ויתק ויתק ויתק
אשר ויתק ויתק ויתק
ישראל ויתק ויתק ויתק
בשנת חטאת ויתק ויתק
על ששקט מיתק על
יחודם ויתק ויתק ויתק
ביתם ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק
אתק ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק
ותק ויתק ויתק ויתק

על יד שרית ירכם השמים
פתח ביתם ויתק ויתק
חמלך ביתם ויתק ויתק
וחתים את ישראל ויתק
הכיר ויתק ויתק ויתק
הלא ויתק ויתק ויתק
הכיר ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק
ובית ירכם ויתק ויתק
ותק ויתק ויתק ויתק
אשר ויתק ויתק ויתק
עשר ויתק ויתק ויתק
בשנת ירכם
10 ויתק ויתק ויתק ויתק
ותק ויתק ויתק ויתק
על ירכם ויתק ויתק ויתק
ביתם ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק
חטאת ויתק ויתק ויתק
ולא ויתק ויתק ויתק
אלה ויתק ויתק ויתק
דור ויתק ויתק ויתק
לית ויתק ויתק ויתק
אתק ויתק ויתק ויתק
אתק ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק
ביתם ויתק ויתק ויתק
ותק ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק
לית ויתק ויתק ויתק
ביתם ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק
ביתם ויתק ויתק ויתק
מלך ויתק ויתק ויתק

אכים

מלכות א

נ

אביס עסאמון וקסח אתו
בני יהודה ומלך אסא בנו
החמיו: ובישע
ינשדים ליה בעסמל ישראל
מלך אסא מן יהודה הוא בניע
ואחת ישעיה מלך ביה ישראל
ושא אסא מן יבנה בת אבי שלום
וינשא אסא הישר ביעני יהוה
כחוד אביו ויעבר והקר שים
מן הארץ ויסד את כל הצלילים
אשר עשו אבותיו: ונתם את
מעבת אמו ויסרו מן גבירה
אשר ינשוח ממלכת לאשה
ויסד אסא אהמלך ישרה
וישרה בעל קר ויהוה נפול
לאסרו ויקר אסא חיה
שלים עסיה וחקל מיו וקס
את קר שאביו וקרסה בית
יהוה כספה והבוליס ומלחמה
היה וכן אסא וכן בניסא
מלך ישראל כל שנים
בשנת שלשים
מלך יהודה ויהוה נפול
אחיה על כל ישראל ויהוה
עשרה ויהוה נפול ויהוה
היה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה

לך שסד כספה והבוליס
את בניע את בניע אסא מלך
ישראל ויעל המעל ויהוה נפול
בן יהודה מלך אסא ישרה
את ישראל ויהוה נפול ויהוה
עתי ישראל ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
בליחות על כל ישראל ויהוה
ויהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
מכנת את ישראל ויהוה נפול
והמלך אסא ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
בשנת שלשים מלך אסא
את כל ישראל ויהוה נפול
ועתה ישרה אסא ויהוה
בביתו ויהוה נפול ויהוה
ויהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
סוכים על ספר יהוה ויהוה
לכל ישראל ויהוה נפול ויהוה
היה ויהוה נפול ויהוה נפול
עסאמון וקסח עסאמון
בעדה ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
ויהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
על ישראל בשנת שנים
לאסא מלך יהודה ויהוה
על ישראל שנתם ויהוה
היה עשירי שנתם ויהוה
אביו ויהוה נפול ויהוה
את ישראל ויהוה נפול ויהוה
בעשירי שנתם ויהוה נפול ויהוה
ויהוה נפול ויהוה נפול ויהוה

אביס עסאמון וקסח אתו
בני יהודה ומלך אסא בנו
החמיו: ובישע
ינשדים ליה בעסמל ישראל
מלך אסא מן יהודה הוא בניע
ואחת ישעיה מלך ביה ישראל
ושא אסא מן יבנה בת אבי שלום
וינשא אסא הישר ביעני יהוה
כחוד אביו ויעבר והקר שים
מן הארץ ויסד את כל הצלילים
אשר עשו אבותיו: ונתם את
מעבת אמו ויסרו מן גבירה
אשר ינשוח ממלכת לאשה
ויסד אסא אהמלך ישרה
וישרה בעל קר ויהוה נפול
לאסרו ויקר אסא חיה
שלים עסיה וחקל מיו וקס
את קר שאביו וקרסה בית
יהוה כספה והבוליס ומלחמה
היה וכן אסא וכן בניסא
מלך ישראל כל שנים
בשנת שלשים
מלך יהודה ויהוה נפול
אחיה על כל ישראל ויהוה
עשרה ויהוה נפול ויהוה
היה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה
יהוה נפול ויהוה נפול ויהוה

מלכים א

כבית דבש בן נבט: הסת
לבינשא ביער יאמל והמלכ
והסתלז בישדה אכל יעף
הישמים: ויהי דברי בנישא
ואשר עשה נבטתו הא
הכפתבים על ספר דברי
המים למלכי ישראל וישב
בנישא וסאבתו וקבר
בתרצה ומלך אלה בנו
תחתיו ונסכיד יהואב ונני
הטון דברי יהואב אל
בינשא ואל ביתו וכל
הדין והאשר עשה בעני
יהוה להכניסו במעשהו
לחיות סבית דבש וילאשר
הכה אתו: בשנת
יצרים וישלש שנה למי לאס
מלך יהודה מלך אלה בנישא
על ישראל בתרצה שנתם:
ויקשר עליו ונסחזומרי ישר
מחצית התכבו והוא סדרצה
ישנה שסוד בתאר צא אשר
על הבית בתרצה: ויבא
ונסל ונסחזומתוהו בשנת
יצרים ושכב על אסא מלך
יהודה ומלך תחתיו: והי
במלכו כשסמו על כסאו
הכה אתמל בית בנישא לא
הישאר למשון פחד
ונאכל עניו וישטמו זמרי
אתמל בית בנישא פחד
היה אשר דבר אל בנישא
פדי והוא הנביא אל כל

הטאות בעשא ותטאורת
אלה אשר הטאו אשר חטאו
את ישראל להכניס אתהוה
אלה ישראל סבלים ויהוה
דברי אלה וכל אשר יציה
הלאה סכתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
בשנת יצרים
וישכב שנה לאסא מלך יהודה
מלך זמרי ששבת ימים
בתרצה והוא סחנים יעל
גבתון אשר לכל שנתם וישנוע
העם החטאל אשר קשר
זמרי ונסחזומתו המלך
וימלכו כל ישראל את זמרי
ישר עבא על ישראל בים
ההוא כבמתוהו ויעלה זמרי
וכל ישראל ונסחזומתו ויצרו
על דבריהו והוא כראית זמרי
כי נלכה הנידויבא אל
ארמון בית המלך וישלף עליו
אתבית המלך בא שומתו:
על חטאתו אשר חטא
לנישות הד' נביני יהוה
ללסתסר דירבים ונחטאתו
אשר חטאל חטא ארז
ישראל: והתדברי זמרי
וקשרו אשר קשר הלאה
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל:
אויחלק הימים ישראל לחצי
הציה ונסחזומתו אחרי תבני
בנינת להמליכו והוא צא

זמרי: והחזק העם אשר אחרי
זמרי אתה העם אשר אחרי
תבני בנות וימת תבני ומלך
זמרי בשנת שלשים ואחת
שנה לאסא מלך יהודה מלך
זמרי על ישראל שנתים עשה
שנה בתרצה מלך שש שנים:
וקון אתהוה זמרון מאת
ישמר בככרים כסוף ויבן את
ההדויקדא אתשכ הזר
אשר בנה על שם שסד ארז
ההד שמהו: וישלש שנה זמרי
הרע בעני יהוה וידע מכל
אשר לפעו: ואל מלך זמרון
ירבם בן נבט ונחטאתו אשר
החטא את ישראל להכניס
את יהוה אלהי ישראל סבלים:
ויהי דברי זמרי אשר יציה
תבני ותאשר יציה הלאה
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל: וישכב זמרי
עסאבתו וקבר בישמרון
וימלך אחאב בנו תחתיו:
ואחאב בן זמרי מלך
על ישראל בשנת שלשים
וישמנה שנה לאסא מלך
יהודה וימלך אחאב בן זמרי
על ישראל בשמרון יצרים
וישתכ שנה וישלש אחאב בן
זמרי הרע בעני יהוה מכל
אשר לפעו והוא הנפל לבתו
נחטאות ירבעם בן נבט ויקח
אשה את איזבל פתאתכוד
מלך

מלך צדקס ומלך ויעבד את
הבעל וישתחולו ויקסמו
לבעל בית הבעל אשר בעה
בשמדון ויעש אהב את
האשרה וינסף את אלהים
את יהוה אלהי ישראל מכל
מלכי ישראל אשר היו
לפניו במוצבה חיל בית
האל את יהוה באבירם
בבני ישראל ובענין כבודו
הצבור לתעבת יחיה
אשר רב בר יחושע בן
נחמיה ויאמר
אלהו חתשבי מתשבי מעד
אל אהאב חיהו אלהי
ישראל אשר עבדתי לפניו
אסיהו השנים האלה טל
ומטר באסל פירותי
ויהוה יהוה אלון
לאמר לך מה תפעת לך
קרמה ונסתר תבנהל סתית
אשר על פנת הדקן ויהוה
מה על תשתה ואת הערבם
צית לך לך ססו וילך
ויש כבוד יחוח וילך וישב
בית ברת אשר על פני
הדקן ויהוה בים מבאסל
לחם וכשר בעת וקמתל
ישתהו
ימסו ויש הנחל בלאהיה
בשספארין ויהוה
דבר יהוה אל אהרן ויסלך
צופהו אשר לצדון וישבת

שם הנהגות שם אהרן
אלמהל ללך ויסלך
צופהו וכאן אלה חסד
והנהגות אשה אלמהל קטנת
עניס ומקד אלהו ואמר קח
נאל מעט מספבל ואשהו
ותלך לקחת וקדא אלה
ואמר קח נאל שתי זהם
במדו והואמר היותו אלון
אמיל מעט עובי אסמקלמ
בס ומעט אסמקלמ חתונה
מקשת שנים עניס ואתי
ועשיתו חיל ולכך ואכלו
ומדעו ויאמר אלהי אלהו
והוא פאעש סכוד אך
עשיל שנים ענה קטנה
בראשנה ויהוה נתל וקד
ולכך ונעש באחת הים
אמר יהוה יהוה אל בן
הקמול אפלה ונפחת
חשכול את חסד על יסות
עחובס על פנת מהותו
ותעשה כבוד אלהו והוא
הואוהו וביה חסדו פד
הקמול אכלהו וצפתו שכן
לא חסד כבוד יהוה אשר הם
ברא יהוה ויהוה אהרן חסדו
האלהו חסדו אהרן בעת
הבית ויהוה חסדו אהרן
אשר לא עת חסדו בעת
הוא אלהי חסדו חסדו
אשר הוא חסדו אהרן חסדו
את עת חסדו אהרן בני

מלך צדקס ומלך ויעבד את
הבעל וישתחולו ויקסמו
לבעל בית הבעל אשר בעה
בשמדון ויעש אהב את
האשרה וינסף את אלהים
את יהוה אלהי ישראל מכל
מלכי ישראל אשר היו
לפניו במוצבה חיל בית
האל את יהוה באבירם
בבני ישראל ובענין כבודו
הצבור לתעבת יחיה
אשר רב בר יחושע בן
נחמיה ויאמר
אלהו חתשבי מתשבי מעד
אל אהאב חיהו אלהי
ישראל אשר עבדתי לפניו
אסיהו השנים האלה טל
ומטר באסל פירותי
ויהוה יהוה אלון
לאמר לך מה תפעת לך
קרמה ונסתר תבנהל סתית
אשר על פנת הדקן ויהוה
מה על תשתה ואת הערבם
צית לך לך ססו וילך
ויש כבוד יחוח וילך וישב
בית ברת אשר על פני
הדקן ויהוה בים מבאסל
לחם וכשר בעת וקמתל
ישתהו
ימסו ויש הנחל בלאהיה
בשספארין ויהוה
דבר יהוה אל אהרן ויסלך
צופהו אשר לצדון וישבת

מלך צדקס ומלך ויעבד את
הבעל וישתחולו ויקסמו
לבעל בית הבעל אשר בעה
בשמדון ויעש אהב את
האשרה וינסף את אלהים
את יהוה אלהי ישראל מכל
מלכי ישראל אשר היו
לפניו במוצבה חיל בית
האל את יהוה באבירם
בבני ישראל ובענין כבודו
הצבור לתעבת יחיה
אשר רב בר יחושע בן
נחמיה ויאמר
אלהו חתשבי מתשבי מעד
אל אהאב חיהו אלהי
ישראל אשר עבדתי לפניו
אסיהו השנים האלה טל
ומטר באסל פירותי
ויהוה יהוה אלון
לאמר לך מה תפעת לך
קרמה ונסתר תבנהל סתית
אשר על פנת הדקן ויהוה
מה על תשתה ואת הערבם
צית לך לך ססו וילך
ויש כבוד יחוח וילך וישב
בית ברת אשר על פני
הדקן ויהוה בים מבאסל
לחם וכשר בעת וקמתל
ישתהו
ימסו ויש הנחל בלאהיה
בשספארין ויהוה
דבר יהוה אל אהרן ויסלך
צופהו אשר לצדון וישבת

מלכים א

ועתה חסו פרו ולא נברית
מהבטחה ויתלקו להטאת
הארץ לעם כה את אבהד
בדרך אחד לם ויעסיה
הלך בדרך אחד לבח ויהי
עבדו בדרך והתא יהו
לקראתו ויעסיה ופל על פמו
ויאמר האשה זה ארבע אליות
ויאמר לאני לך אמר לך
הנה אלה ויאמר מה הטאת
ביאתה הנה את עבדך בך
את אבד לך מי תע: חי יהוה
אלהיך אסי שגוי ומלכה
אשר לא שלחתי שם
לבקשך ואמר אין והשביע
את הממלכה ואת הנה כי
לא יטע אבה ויעתה אתה
אמר לך אמר לארעך הנה
אל יהוה ויהאני אלך מאתך
והחיהו שאך על אשר לא
אדע ובאתי להוד לאחא
והרעו עבדך ראתי יהוה
ממוריו והאחז לארעאת
אשר עשית בי ונתאחז
את נבאי יהוה ואחבא ז
מנבאי יהוה מאה איש
חמישים חמישים איש פמעה
ואבל לם לחסומים ויעתה
אמר לך אמר לארעך הנה
אל יהוה ויעתה
ויאמר אל יהוה יהוה
עבדך אשר עמדת לפני
כי חוס אר את אליו וילך

עבדו יהוה לך את אבא בועז
לו ולך אחאב לך את אלהו
ויהי כראות אהאב את אלהו
ויאמר אחאב אל יהוה אתה
זה יעס ישראל ויאמר לא
עבדת את ישראל כי אסאתה
ובתאבך בעתכם את
מצות יהוה ותלך אחר הבטח
ועתה שלח קבץ אל אלכל
ישראל אלה הכרמל ואת
כל נבאי הבעל ארבע מאות
וחמישים נבאי האשרה
ארבע מאות אבל שלחן
אחז
וישלח אחאב בכל בני ישראל
ויקבץ את הנבאים אליו
הכרמל וינשא יהוא אלכל
היגוס ויאמר עד מתי אתם
פסחים על שתי הסעיפים
אם יהוה הוא אלהים לכו
אחור ואסתר בעל לבוא אחור
ולא ענא עס אתו דבר ויאמר
אל יהוא כל הנים אני
נתתי נבא ליהוה לבד
ונבאי הבעל ארבע מאות
וחמישים איש ויהוה לנו
שנים פרים וסכחו להם
הפר האחד ויעתה וישש
על העצים ואשר לא ישנו
ואני אעשה את הפר האחד
ועתה על העצים ואשר לא
אישיו וקראתם בשם
אלהים ואנא קרא בשם

יהוה והיה האלהים אשר יענה
באשה הוא האלהים ויען כל
העם ויאמר טובה דבר ויאמר
אל יהוה לנבאי הבעל פתרו
לכס הפר האחד ועשו אסתר
פאתם הדפים וקרא בשם
אלהים ואשר לא תשימו: ז
ויקחו את הפר אשר עתק להם
ויעשו ויקראו בשם הבעל
סחבדו ועד העזר ויסל אמו
הבעל ענא ואין קול ואין
עונה ויפסחו על חמוסות אשר
עשה ויהי בעתים ויהתל
בהם אלהו ויאמר בקול גדול
באלהים הוא כי שיהו בשיע
לו וכי דרך לו אולי ישן הוא
ויקץ ויקראו בקול גדול
ויתגדו כמשיפטם בחרות
ובתחום שפך דם עליהם
ויהי כעבור העזר ויסותנא
עוד עלת המטה מאך קול
ואין ענה ואין קול ויאמר
אל יהוה כל העם נשוא וישו
כל העם אליו וירפא את מוכח
יהוה והרס: ויקח אלהו ז
שתיים עשרה אבנים כמספר
שבטי בני עקב אשר היה
דבר יהוה אל כל אמר ישראל
יהי שמך: ויכנה את האבנים
מוכח בשם יהוה ויעשה תעלה
בבית סאתים ויעסב כל מצבו:
ויערך את העצים ויעתה את
הפר וישם על העצים ויאמר
מלאו

מלאו

בולטים א

וכל הפה אשר לא נשקל וזוהי
מיטתו וימצא את ארבעת קרניו
והוא ארבע עשר עשר עשר
לפניו והוא ארבע עשר עשר
אלו הוא אליו וישלך ארבעתו אליו
ויינזב את הכקר וילך אחריו
אלו הוא ואמר אשקנה לאלו
ולאמי ואלכה אחריו ואמר לו
לך טוב כי מה יצית לך וישב
מאחריו ויקח את צמד הכקר
ויינזחו וכל הכקר בשלם
הבישד ויקל יום ואמר לו יקם
ויקח אחריו וישתתהו
בן יחזקאל מלך ארם
כבן ארם ויהי יום שישו שנים
מלך ארם ויסודו בן ארם
וייער יום שישקל וילקח
וישקל ארבעתו אליו וישקל
ישקל וישקל וישקל וישקל
אשר קודם בן ארם ויהי
הוא וישקל וישקל וישקל
ויקח מלך ישראל וישקל
אשר קודם בן ארם ויהי
ליו וישקל וישקל וישקל
אשר קודם בן ארם ויהי
אליו וישקל וישקל וישקל
ובעך ליתקן באם כעת סוד
אשר הוא את צדי ארם והפשו
את ביתך ואת פתי צדיך והיה
כל מחמד יעך וישמו בידם
ולקחו ויקרא מלך ישראל
לכל קוצי הארץ ויאמרו יענו
ודאו בידו ויהמבקש כישל

אלי לנשי ולבני ולבסע ולחנני
ולא מענת ממני ויאמר אליו
כל הזקמם וכל העם אל תשמעו
ולא תאבה ויאמר למלך אבי
בהרד אמרו לך ארבעה דברים
אשר יעלה את צדיך בראשונה
אנשה והרבר ההוא אובל
ליצטוח ולכל המלאכים
ויטבה דברו וישלח אליו בן
הרד ויאמר הו צטוח לאלהים
ובהיום יפוא אסי שפק יצר
ישמרו לשיעלים לכל העם
אשר ברעו ויען מלך ישראל
ויאמר רבו אל תהרל חנך
כמפתח ויהי כי שמע את חנך
ההוא והוא שתה הוא והמלכים
בסכסות ויאמר אל צדיך
ישו וישמו יע ה צדי וזהה
נבא אחד נשא ארם
מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה רראית את כל ההמון
העליל הזה הנענתו בידך
האסויד צתבי אני והו ויאמר
אתאבם ויאמר כה אמר
יהוה בצעדי שרי המדינות
ויאמר מי יאסרה מלחמה
ויאמר אתה ויפקד את צדי
שרי המדינות ויהיו מאתים
שנים וישל יום ואחריו הפקד
את כל העם כל בני ישראל
ישבעת אלפים וימצאו בעצרתם
ובקארד ישתה וישמר בסכות
הוא והמלכים של שנים וישע

יעור אתו וימצאו צדי שרי
המדינות בראשונה וישלח בן
הרד ויעור לו לאמר אנשים
יעאו משמרו ויאמר אם
לישלום יעאו תפישום היים
ואם ללחמה חיים תפישום
ואליו יצאו מקו צדי נע
שרי המדינות והחיל אשר
אחריהם ויכו ארם וינסו
ארם וירד פס ישראל וימלט
בקארד מלך ארם על סוס
תפישום וימצאו מלך ישראל
וקראתה סוס ואת הרכבו והנה
בארם מבחט לה וינשה נבא
אל מלך ישראל ויאמר לך
התחוק ודינראה את אשר
תנשה בלית שוכת השנה
מלך ארם צדי יע לך
ועבר מלך ארם
אליו אליו הרים ארם ויע
בן חזקו ממנו וואלם עלהם
אתם במי שור אסלא נחוק
מהם ואת הדבר הזה ינשה
המלכים ארם ממקו ושים
פחות תחתיהם ואתה תמנה
לך חיל כחיל הנפל מאתך
וסוס פכסו ורבו כב ונלחמה
אתם במי שור אסלא נחוק
מהם וישמי על כלם ויעש בן
וירחלת שוכת
השנה ויפקד בן הרד את ארם
וייעל אפקה למלחמה יעם
ישראל ויבני ישראל התפקדו
וכל כלו

מלכים א

וכל בלוי וכל כורא תסיתנו
בני ישראל נגיס בשש חשפי
עיוס וארס מלא כל הארץ
ומשאיש הארץ וסמואמא
מלך ישראל ואמר שהאמר
יהוה יען אשר אמר ארס
אלהים יסור ארס חנה עמקס
הוא ונתתי את כל החמון העול
הזה ביד דוד עתם כי אמי יהוה
אלהים יסור ארס חנה אלה
שבעת ימים ויהי ימים השביעי
והקרב המלחמה וכוונ בני
ישראל את ארס מאה ארס
הני ימים אחד וינסו הנותרים
אפקה אל העיר ותפל החומה
על עשרים ושבעה ארס איש
הנותרים וכוונת נס וכוונת אל
העיר תוד בחדד ויאומו אליו
עבדו הנה שמעו מי מלכות בית
ישראל מלכי חסד הם נשאו
נא שיקס במתענו וחבלים
בראשיתו וכוונת אל מלך
ישראל ארס יהוה את נגישך
והנדרו שקים במתענו חסות מלם
בראשיתו וכוונת אל מלך ישראל
ואמר עבדך בן חדד אמר תחי
נא נגיש ויאומו העוד נחתי את
הוא וכוונת שים עניו וכוונת רז
ויחלסו הממנו ויאומו אחך
בן חדד ויאומו באוקח וכוונת
אליו בן חדד ויעלה על חסותו
ויאומו אליו העוד ארס לקח
אבי מאת אבך אשכ וחצות

תשים לך בדם שכן באשר שם
אבי בשמרון ויאומו בברית אשכ
ויכרתו בברית וישראל הוואש
אחר מבני הנביאים אמר אל
דעה בברית יהוה חבני נא
וכמו האיש לחכמה ויאומו רז
יען אשר לא ישמעו בקול
יהוה העבד הולך מאתו והכך
האריות וילך מאצל ומצאקה
האריות וכוונת וכוונת איש ארס
ויאומו חבני נא וכוונת האיש
הכה וכוונת וילך חבני וכוונת
למלך אל חדד ויחפש
בארס על עניו ויהי המלך
יעבדו וכוונת עקב המלך
ויאומו עבדך יצא בקרב
המלחמה וכוונת איש חסות
אל איש ויאומו שמר את
האיש והוא אסחפקד יפקד
והיתה נגישך וכוונת נגישו או
כבד כסו תשקול וכוונת
יעבדך עשה הנה וכוונת וכוונת
אננו ויאומו אליו מלך ישראל
קמי שפטך אתה חדד וכוונת
ויסר את הארס מעל עניו
ויסר אותו מלך ישראל כי
מהנביאים הוא ויאומו אליו
כה אמר יהוה יען שיהת את
איש חסות מיד וכוונת נגישך
החת נגישו וכוונת חת עמו
וילך מלך ישראל על ביתו
סרו וכוונת וכוונת שמדחו
ויהי אחר הדברים

האלה פסו והחל נבית והודו
אשר ביד עאל אל החל
אתאב מלך שמד וכוונת אתאב
אלנבת הארס תהלי אתפסן
והחל לכוונת פחאקח וכוונת
ביתו וכוונת לך נחמו כסות
מטע אסות בעשר ארס לך
כסו מחדד ויאומו נבית אל
אתאב חל ללך מידו חסות
אתחלת אסות לך וכוונת אתאב
אל ביתו סרו וכוונת על חסות
רס אליו נבית חדד עאל וכוונת
לא אאוק לך עולת אבתי וכוונת
על מטות וכוונת ארס וכוונת
לחסות וכוונת וכוונת ארס
והתפר אליו מה חותך סוה
ואתך אכל לחסות וכוונת
כי ארס אל נבית חדד עאל
ויאומו חל לי את כסות
בכסו ויאומו חת ארס
לך כסות חתו וכוונת לארס
לך את פרמי ויאומו אליו
איכל אשיתו וכוונת עתה עש
חלסו על ישראל כסות
לחסות כסות אליו וכוונת
כסות חתו עאלו וכוונת
כסותם בשסות וכוונת
בתמוות שלח חסותם אל
חוקים וכוונת חת ארס וכוונת
הישיב את נביתו וכוונת
בכסותם לארס קרא עס
והישיב את נביתו ארס וכוונת
והישיב שסותם וכוונת

מלכים א

נעו ויעדה לאמר ברם תאלהם
ומלך והו צא מהו סגל הו ומתו
ויצא אשמי ציורו הזקנים והחורס
אשר הו שבסביבו כאשר
ישלח אל חסאיוכל כאשר
סובב ספרים אשר שלחה
אל חסדאיו צום וחשכו את
נבתם אשר חסו יבא שני
האנשים כנעם לעל ויסב נעו
ועדה אנשי הפליל אתנבות
על העסלאם בך נבתאלהם
ומלך ויסתחזק על צו ויסלח
כאכנסו ויסתחזקו איתם
לאס סגל נבתותם ויהו
כששעאם כסגל נבתותם
שאס איוכל א אחאבקום
ישאנתם סגלית הו יעל
אשר סאקל דהולך כסגל צאן
נבתו כסגל ויהו כשמי צאן
כסגל נבתות וסאקל דהולך
אל סגל נבתות ואל יסאק
ויהו סגל
אל יהו דהנשב לאמר יקס
דל קראת סאמלך ישראל
אשר כשמי דהעבס נבות
כסגל דסגל שותחוסת
אל סגל ויהו דהנחתום
ד שותחוסת אל ואלמר סו
אס יהו כסגל סאקל לקון
הכל כסגל נבות ילקון
חגל כסגל סגל נס איהו
וקס דאבא אל יהו
חפצנתו איהו ואמר מצאת

וינתן המסך לגשות הרצ
כנעו יהוה ונעסכא אלהים
ובעדת אחריו וחסדת לאחאב
מישתן בקר וצנור ויעבב יסא
ועתה אתביתך כבית יסבסגל
נבט וכביתב צאן אכחיא
הכנעס אשר הכנעס וההטא
את ישראל ונסלאוכל דבר
יהוה לאמר חבלים אכלו
אתאובל סגל יונו יחמת
לאחאב כנעו אכלו חבלים
והמתבשרה אכלו צוף השמים
רקלא דהנחאב אשר
התמר לגשות הרצ כנעו
יהוה אשר דהסחת אתאובל
אשתו ויהו כסגל לסתאח
הכל לסגל אשר צוהאמר
אשר דהרשיתה המפע בני
ישראל והו
כשמי צאן אתה דהנחאב
וקרנבו וויסס סקל בשח
ויצום ויכבב יסא ויהו אס
ויהו דהנחאב אל
אל יהוה חשב לאמר הראת
כנענ אתאב מלפניי כ
כנענ מפני לאאב דהיה במז
בימי כנע אבא דהנחאב
ויסס ילשי יסעס
אין מלחמה בין ארם ובין
ישראל ויהו בשטה כשמי צאן
והר יהושפט מלך יהודה
אל מלך ישראל ויאמר מלך
ישראל אל עם יהודה יתבט

לטרמותלך ואתע מחשים
מכרה נא דהמסך דארם
ואמר יהושפט דהמסך את
למלחמה ומהלך ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל כנעו
כמך כנעו כנעו כנעו כנעו
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
דהנחאב כסגל ויהו
ויקצו מלך ישראל אתהנכאס
כאב כנעו אתהנכאס איהו
האלך גל דהמסך יד לסתח
ויאמר יד הויתן ארני כד המלך
ויאמר יהושפט דהנחאב
ליהוה יד ונדר דהנחאב ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט יד
אישאח לדד שאת יהוה
כאחוטאני שאתו כל איתנכא
על סובב אסר נמכיה כ
ימלאו ויאמר יהושפט אל מלך
המלך כו ויהו מלך ישראל
אל סרס אחר ויאמר מהו
ככיה כקיס אומלך ישראל
ויהו שפט מלך יהודה יסכאס
על כסא מל כשמי כסגל ספר
פתח שיער יסמרו וכל הנכאס
מתנכאס לפניהם ויגשלו צדקה
כוכנעו קדנעו חל ויאמר כה
אמר יהוה כאלה הענה את ארם
צדפיהם וכל הנכאס נכאס
כל אסר גל דהמסך יד הויה
ועתה יהוה מלך המלך והמלך
אשר הלך לקד אסכיה דבר
אלו לאמר הנה נא דהנכאס

בלוי א

[The text in this column is almost entirely illegible due to extreme contrast and noise. It appears to be a column of Hebrew script.]

על פיהם...
היה...
אשר...
הוא...
לחבא...
קח...
אך...
פחם...
פיה...
ועם...
ואם...
לא...
אשר...
ותה...
גלע...
אך...
מל...
ות...
ב...
את...
ל...
ת...
אם...
הו...
הו...
מל...
לד...
פ...
ש...
מל...
הב...
הא...
ת...
תק...
הק...

פלא...
ב...
טוב...
אשר...
וב...
אל...
ל...
על...
הס...
פ...
לא...
וה...
מ...
כ...
ס...
א...
י...
א...
ט...
ר...
ע...
ז...
ע...
י...
ו...
ו...
ז...
א...
נ...
ו...
ו...
ע...
ז...
א...
נ...
ו...
ו...
ז...
ו...
ז...
ו...
ז...

Small text at the bottom of the page, possibly a commentary or gloss.

מלכים ב

אזו צדק וקנה אמר
קנה תפסה אשר עליתם
לא תרד ממנה כי מות תמות
ולך אלהי הושיבך מלאכים
אליו יצמד אל תסנה זה
שבתם ואתם זאלו איש
על הלך אתם ואתם אלנו
לם שבא המלך אשר שלח
אתם ורבים אתם אליו כה אמר
היה המלך אף אלהים משא
אתה שלח לך שבבך וכן
אלהי צדק וקנה תפסה אשר
עליתם לא תרד ממנה כי
מות תמות וידבר אל תסנה
משפט האיש אשר עלה
לך אתם מידבר אלכם
אתם יסנה הושיבך ואתם
אליו איש בעל שיער ואור
עוד אור בלתי ואתם אלהי
התשבי הוא וישלח אליו שר
הטמים וטמים ויעל אליו
והעל יושב בדאשהוד ז
וידבר אליו אשר אליו חסות
דבר ויהו ויענה אלהי וידבר
אל שר הטמים ואמאיש
אלהם אע תרד אשמו הטמים
ותאכל אתם תמישך ותד
אשמו הטמים ותאכל אתו
ואת חמשינו וישבו וישלח
אליו שר הטמים אף וטמים ז
אתו ויען וידבר אליו איש ז
האלהים כה אמר המלך מהו
דהו ויען אלהי וידבר אלהים

אמאיש והאלהים כה אמר
קנה טמים ותאכל אתך ואת
חמשיך ותד אשמו הטמים
הטמים ותאכל אתו ואת חמשינו
וישב וישלח שר הטמים שלשים
וחמשינו ויען וידבר אלהי וישלח
השר לישוים ועל ברפיו ז
לען אלהי ותקן אליו וידבר
אליו אשר אלהים תיקרנא
נפשו וישלח אליו
חמשינו בענין הנהיך האיש
קנה טמים ותאכל את טע
שר הטמים והאשמוטאת
חמשינו ויען וידבר נפשו
בענין וידבר
מלאך יהוה אל אלהי דר
אתו אלהי וקמוט
אתו אלהי וידבר אליו
כה אמר יהוה וקמוט שלח
מלאכים לך שבבך וכן
אלהי עקרו המלך אף אלהים
בישראל לך שבותך לכן
המנה אשר עליתם לא תרד
ממנה כי מות תמות וישלח
יהוה אשך דבר אלהי ומלך
יהוה תתנו בשנת שנים
לחוסך יהוה וישלח ויען
מלאך יהוה וידבר דבר
אתו והאיש עשה חלואמה
כתובים על ספר דם יהוה
למלכי ישראל

והנה עלות יהוה
אתה כה בפסוקה הטמים ואלך
אליהו

אמאיש והאלהים כה אמר
קנה טמים ותאכל אתך ואת
חמשיך ותד אשמו הטמים
הטמים ותאכל אתו ואת חמשינו
וישב וישלח שר הטמים שלשים
וחמשינו ויען וידבר אלהי וישלח
השר לישוים ועל ברפיו ז
לען אלהי ותקן אליו וידבר
אליו אשר אלהים תיקרנא
נפשו וישלח אליו
חמשינו בענין הנהיך האיש
קנה טמים ותאכל את טע
שר הטמים והאשמוטאת
חמשינו ויען וידבר נפשו
בענין וידבר
מלאך יהוה אל אלהי דר
אתו אלהי וקמוט
אתו אלהי וידבר אליו
כה אמר יהוה וקמוט שלח
מלאכים לך שבבך וכן
אלהי עקרו המלך אף אלהים
בישראל לך שבותך לכן
המנה אשר עליתם לא תרד
ממנה כי מות תמות וישלח
יהוה אשך דבר אלהי ומלך
יהוה תתנו בשנת שנים
לחוסך יהוה וישלח ויען
מלאך יהוה וידבר דבר
אתו והאיש עשה חלואמה
כתובים על ספר דם יהוה
למלכי ישראל

ספר שני
א

מלכים ב

והאמר אמה חדרך בני יהואם
דרך מרבר ארום ודרך מלך
ישראל ודרך יהודה ודרך
ארום ודרך שבעת ימים
ולא היה מיסלמה ולבהמה
אשר ברגיהם וטאמר ישראל
אמה בקרא יהודה לשלש
המלכים האלה לתת את סוד
כאבו וטאמר יהושפט האינון
נבאל יהושפט שהאת יהודה
מאותו וישאמר יהושפט
ישראל וטאמר יהושפט
שפטאשר יבקשים על ידו
אלהו וטאמר יהושפט יש
אנו רבים יהודה ואלו מלך
ישראל ויהושפט וסלך ארום
וטאמר אל ישעא סלך ישראל
מה לו ואלך אל נבא אבך
ואל נבא אבך וטאמר מלך
ישראל אל כמקרא יהודה
לשלש את המלכים האלה לתת
את סוד כמקרא יהושפט אל ישע
ויהודה ונבא אשר עמדת
לפניהם ואלו המלכים שפטמלך
יהודה וישאמר אבא אלך
וטאמר יהושפט ויהודה קחול נבא
ויהושפט וטאמר יהודה
יהודה וטאמר יהודה יהודה
שפט יהודה וטאמר נביים
כמקרא יהודה וטאמר יהודה
ולאשר אבא וטאמר יהודה
ישראל וטאמר יהודה אתם
ויהודה וטאמר יהודה וטאמר

בינינו יהודה וטאמר יהודה
בדכסוהביתם מלך יהודה
וכל יום מסדרו מליץ טוב
תפילו וכל מעניע מיסחמטו
וכל חלקה הטוסה תכאבו
כאכנס ויהיה כמקרא בעלות
המנה והוהנה מיס באסמחד
ארום וטאמר יהודה וטאמר
וכל מאבא צמית כמקרא המלכה
להלחם בם ויעקוב מכל חך
הנדה ויעקוב יהודה ויעקוב
הנבא וישפטו בנדה וטאמר
ורחוק יהיה המיס וטאמר
מנה את המיס את מיס בדם
ויהודה וטאמר יהודה וטאמר
המלכים וטאמר יהודה וטאמר
ועתה ללך מאבא וטאמר
מחנה ישראל וטאמר יהודה
ויכא את מאבא וטאמר יהודה
ופניה וטאמר יהודה וטאמר
יהודה וטאמר יהודה וטאמר
איש אבא ומלאוה וכל מעין
מיס סחמטו וכל יום טוב עמל
עד השאר אבא בקיר יהודה
ויסס הקל עיסו כיהו וטאמר
מלך מאבא כמקרא וטאמר
ויהודה וטאמר יהודה וטאמר
שלח יהודה וטאמר יהודה
ארום וטאמר יהודה וטאמר
בנוהב כמקרא יהודה וטאמר
ויעקוב יהודה וטאמר יהודה
קצף ויהיה ישראל וטאמר
מליץ וטאמר יהודה וטאמר

ואשה אדת ממש בני
הנבא וטאמר יהודה וטאמר
לאמר עבדך איש מות ואתה
ידעת מעבדך היה ואתה
וחשחבאל לך את שני ילדי
ללך וטאמר יהודה וטאמר
מה איש יהודה וטאמר יהודה
לך בבית וטאמר יהודה וטאמר
כל בבית מי אסאך וטאמר יהודה
למי שאלך מליסמך וטאמר
מאת שפטו מליסמך וטאמר
המעניע וטאמר יהודה וטאמר
בעד ובעד וטאמר יהודה וטאמר
כל וטאמר יהודה וטאמר יהודה
ותלך מאבא וטאמר יהודה
בעד וטאמר יהודה וטאמר יהודה
אל יהודה וטאמר יהודה וטאמר
במלאת המיס וטאמר יהודה
הפשה אלך וטאמר יהודה וטאמר
אין עור מלך וטאמר יהודה וטאמר
והנבא וטאמר יהודה וטאמר יהודה
וטאמר לטאמר יהודה וטאמר
ושלח את נשיכי וטאמר יהודה
ותחבטה
ויהיה וטאמר יהודה וטאמר
שונם וטאמר יהודה וטאמר יהודה
פולאב לך וטאמר יהודה וטאמר
יסר שמה לאב לך וטאמר יהודה
אלא וטאמר יהודה וטאמר יהודה
איש אלך וטאמר יהודה וטאמר
על המיס וטאמר יהודה וטאמר
קודקט וטאמר יהודה וטאמר
ושלח וטאמר יהודה וטאמר יהודה
אליו

אלו יסוד שמה ויהי דאסוכא
שמה וסרא העלוק וישכב
שמה ואמר אל עוזי נערו
קראל שגמית האתולקרא
להתעמר ישי ויאמר לו
אמר נא אליה החרדה תאלע
אתם החרדה האתמה לעשות
לדווי שלד ברלך אל תפלך
אואל שד חבא ותאמר
בתוך עמי אנכי ישבתו ויאמר
ומה לעשות לה ואמר מחוי
אבל בראי הוא שיה וקון
יאמר קראל הולקרא ליה
ותעמד בעתה ויאמר ליע
היה בעיתתה אתה בכחן
ותאמר אל ערניא שחא דום
אל תכוב בשפתך החד
האשה ותגל בקלמך החד
סתחא שד בר אליה
אל ישע ויחל ליה דומחוס
וינא אל אבוה דקורסו
וינא אל אבוה דאשי
וינא אל חמוך שאחא אל
אמר וישאח ויבא הוא אמר
וישב על שרביה ער העזרים
ונמת ותשכבה על סטתאיש
הא דום וחסר בעד ותנא
ותקרא אל אשה ותאמר
שלוח נאל אתה מקורעם
איה ותאמת ואדעה עד
איש הוא דום ויאמר
ואמר מדוע אתה תנאל
הים לאחד שוקא שבת ותאמר

מלכים ב

שלום ותחב שחא ויהי דאסוכא
אל נער הנהגול אל העצר
ללדכבכ אסאס ותלד ותנן
ותבא אל איש הוא דום אא
הדופרסל ומזיש את אש
האלהים אתה מעד ויאמר
אל עוזי מעד הנהגול שגמית
הדווי עתה וינא לקראתה
ואמר לה הוסי לך חסלום
לאישך חסלום ללד ותאמר
שלום ותבא אל איש האלום
אל החד ותחוק ברע וינא
מחוי לחד פה ויאמר איש
האלהים הרהלה כנפשה
מה לחויה החד העלם ממע
ולא תמר ליה ותאמר השאלת
בנסאתא דמחא אסרע
לא תמלה אתה ויאמר לתו
הער סתער וקחם שעתה ז
בחד לך כיתם נא אש לא
תברעו וכי ברך איש לא
תענו וישאתם שעתה על
פני חמוך ויהאמר אסחמוך
חיתחוח ויהי נפשך אסאעוך
וקסולך אחריה ויחוי ז
עבר לפניהם וישם את
המשענת על פני חמוך ואין
קול חמוך עמה וקשבו וישב
לקראתו וישלך לאמר לא
חקין חמוך ותבא אל שוע
הביתה וחתה חמוך מרת
משכב על סטתו ויכא ויסר
אחור לתבעד שנתם ותחל

סג

אל סחור עגל וישכב על סחור
וישכב על פני חמוך על פני
וכמו על פני חמוך עליו ויחם
בשר חמוך ויחם בשר
את חמוך ויחם חמוך ויעל
ועד על חמוך חמוך על
שכב חמוך ויפקח חמוך את
עיניו ויקרא אל חמוך ויאמר
קראל שגמית חמוך ויקראתה
ותבא אליו ותאמר קרא כנה
ותבא ותגל על דגל ויחם חמוך
ארצה ותשאת את חמוך ותבא
ואל ישע שבת חמוך
ותרניב בארץ ויבני חמוך
ישבם שלפני חמוך לנער שפת
חמוך ותגל חמוך לנער לבני
חמוך ויבא חמוך אל חמוך
ללכת את חמוך אל חמוך
וילקח חמוך חמוך חמוך חמוך
בחד חמוך ויחם חמוך חמוך
מלאיד חמוך חמוך חמוך חמוך
ויחם חמוך חמוך חמוך חמוך
ויחם חמוך חמוך חמוך חמוך
ולא יכל לאב ויאמר חמוך
קסח חמוך חמוך חמוך חמוך
עקל חמוך חמוך חמוך חמוך
רעפסיה חמוך חמוך חמוך
בא חמוך חמוך חמוך חמוך
הא חמוך חמוך חמוך חמוך
לחם חמוך חמוך חמוך חמוך
ואמר חמוך חמוך חמוך חמוך
סחור חמוך חמוך חמוך חמוך
איש חמוך חמוך חמוך חמוך

מלכים ב

בנסאמר יהוא אבל והתרוותן
לפניהם ויאכלו ויתרו סדר
יהוה ונעמן
ישראל בארץ ארם היה איש
גדול לפני ארמו ושאר פעמים
ם נתקוההתשועה לארם והאיש
היה גבור חל מצדעו וארם
ייצא נחלים וישב מארץ ז
ישראל נעדה הקטנה ותהילפני
אשת נעמן ותאמר אל נבדה
אחל ארני לפני הנבא אשר
בישמך או יאסף את מצדעתי
ויבאו וילאנו לאמר כזאת
וכזאת בדדה הנעדה אשר
מארץ ישראל ויאמר מלך
ארם לך בא ואישלחה ספר
אל מלך ישראל וילך ויקח
כה זינר ככריכס ושישת
אלפי סוהבו צינר חליפות
בערים ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר וינתה כבוא
הספר הזה אלך הנה שלחת
אלך את נעמן עברי ואספת
מצדעתי ויהי כקרא מלך
ישראל אתה ספר ויקרנאת
בעריו ויאמר האלהים אמלומית
ולחחות כמזה שלחאל לאסף
איש מצדעתי כפיא דיענא
וראפמתאנה האליו והיו
כשמיאל ישעיא שהאלהים
ביקר עמלך ישראל את בעריו
וישלח אל המלך לאמר לפנה
זה קרעתי כעריך כאנא אלי

וירעמיש נבאמישראל ונבא
ויבא נעמן כסוס ויבדכס וינען
פתח חבית לאלישע וישלח
אלו אלישע מלאך לאמר
חלוקה חצת ישבי פעמים
בירדן וישב בשודך וטוד
ויקץ נעמן וילך ויאמר הנה
אמרת אלי יצא ויצא ויצא ויצא
בשם יהוה אלהיך ונתן לך אל
הטקום ואסף המצדעני הלא טוב
אבנה ופרפר נהרות דמיאק
מכל מימי ישראל הלא ארחן
בהם וטרתו ופן וילך בחמה
וינשו עבריו ויבדו ואלו ויאמר
אבירבד נדול הנבא דס
אלך הלא אתניטה ואף כאמר
אלך רחוק וטוד ויור ויטבל
בירדן שבע פעמים ככדראיש
האלהים וישב בשדה כבשר
נער קטן ויטהד וישב אל איש
האלהים הוא וכל מחנהו ויבא
וינען לפניו ויאמר הנה נא
ידעתי כי אין אלהים כספר הארץ
כי אסמישראל וינתה קחנא
ברכה מאת עבדך ויאמר חי
יהוה אשר עמדת לפני אס
אקח ויפער בולקחתו מאן
ויאמר נעמן ולאיתקנא לעבדך
מישא עמך מרדום ארמה מלא
ייעשה עור עבדך יולה ונבח
לאלהים אחרים כי אסל יהוה
לדבר הזה יסלחיהוה לעבדך
בבא ארני ביתרמון להשתחות

שמה והוא נשיץ על ידו והשתחות
מתרמון יסלחנה יהוה לעבדך
כדבר הזה ויאמר לולך לשלום
וילך מאתו ככדת ארין
ויאמר צחוי נער
אלישע אישה אלהימה חתה חשך
ארני את נעמן הארמי הזה
מקחת מידו את אשר הבא אחי
יהוה כי אסר צר אחריו ולקחתי
מאת מאמה ויורד מתי אדני
נעמן ויראית נעמן רץ אחריו ז
ויפל מעל המיבבה לקד אתו
ויאמר השלום ויאמר שלום
ארני שלחני לאמר חתה עתה
זה באואל שני נערים מרד
אפרים טבע הנבאים ותהנא
לחס ספר כסף ושתה חלפות
בערים ויאמר נעמן האל נא
ככרים ופרץ וינר ככרים
כסף בשנים חדשים ושתה
חלפות בערים ויקרא שני נערו
וישאול לפניו וכאנא העל
ויקח מרדום ויפקד בבית וישלח
אתה אנשים מל כוהנא כא
וינען אל אדניו ואמר אליו
אלישע מאן צחוי ויאמר לא
חלך עבדך אנה ואנה ויאמר
אליו לא לביתך כבאשר הפך
איש מעל מדבתך לקדאתך
הינתלקחת אתה כסף ולקחת
בערים וייתם ובערים ויצא
ובקר ובעדים וישפחות וצרת
נעמן ויעבקך ויורעך לעולם

י"ג

מלכים ב

אתו ישלח איש מלפניו בטרם
יבא המלך אליו והוא אמר
אלה קנים הן איתם כי שלח
בן המדינת ההלחסידי את
ראש ראו שבא המלך ספר
הדלתה וזאת אלתו בלתי
הלא קל רב לא יזמאוהו
עוד עמם עמם והנה
המלאך יורד אליו ויאמר
הנה זאת הדעה מאתי הנה
אוהב ליהוה יעלה
ואמר אל ישע ישע
דבריהוה בה אמר יהוה בנות
מחר סאה סלת בשקל
וסאתם שיעורם בשקל
בשער שמרון וימנה השליש
אשר המלך נשען על יד
את איש שהאלהים ויאמר הע
יהוה עשה ארבות בשמים
היה זה דבר ההוא ואמר
הנבחר אהב עניך ומשלא
האמר
וארבעה אנשים היו מיצר עם
פתח השער ויאמר איש אל
יהוה מה אנתו יושבים פה
עד מתנו אסאתנו נבא
העיר וחרע בעיר ומתנו
שם ואם ישכנופה ומתנו
ועתה לכו נפלה אמת האם
אם יזענו ויהוה אם ישתנו
ומתנו וימנו בשם לבא אל
מתה ארם ויאמר קצה
מתה ארם ויהוה ארם

איש ויהוה השמיע את קול
ארם קול רכב קול סוס קול
חלצה לו ואמר איש אל
אחיו הנה שכר עלינו מלך
ישראל את מלכי החתים
ואת מלכי מצרים לבא עלינו
ומתנו וימנו ויעזבו את
אלהיהם ואלת סוסיהם ואת
חמריהם חמקה באשר הוא
וינסו את נפליהם ויבאו
המצרעים האלה עד קצה
המתה ויבאו אל ארם
ויאכלו וישתו וישאו משם
בסוף והבוננים ולכיו
ויטמעו וישבו ויבאו אל
אחיו וישאו משם ויבאו ויטמעו
ויאמר איש אל רעהו לא
כנאטע עשיתו אום הוה
יוסב שדך ההוא ואענו
מחשים והכמעוד אור
הבקר ומיאנו עון ועתה
לכו ונבאה ונערה מת המלך
ויבאו ויקראו אל שער העיר
ויגדלו אל אמר באנו אל
מתה ארם והנה ארם
איש וקול ארם כי אסחוס
אסדו והחמוד אסדו ואהלים
באשר המדינת אה שער
וערה בית המלך למסדו ויקם
המלך לילה ויאמר אל
עם יהוה הנה אלהים את
עשה לנו ארם וימיר עמם
אנתו ויבאמן המתה

להחבא בשדה ויאמר בני יצא
מזה עיר ותפשס חיים ואל
העיר נבאו וימנו ארם מעמו
ויאמר ויקדו ויאחמושה מן
הסיסים הנשארים אשר
נשארו פה הנם ככל רגמן
ישראל אשר הם ומשלחה
ונראה ויקדו שני רכב סוסים
וישלחו מלך אחרי מתנה
ארם לאמר לכו ודאו וילכו
אחריהם עד דהרדן ותהכל
הדרך מלאה בקדים וכלים
אשר השליכו בארם בהתפוס
וישב והמלאכים ויגדלו למלך
ויצא חסם ויבוא את מתה ארם
ויהוה סאה סלת בשקל וסאתם
שיעורם בשקל כדבר יהוה
והמלך הפקיד את השליש
אשר נשען על ידו על השער
וידמסחו העם בשער ומת
כאשר דבר איש האלהים
אשר דבר כדבר המלך אליו
ויהי פתח איש האלהים אל
המלך לאמר סאתם שיעורם
בשקל וסאה סלת בשקל
יהי חכמת מחר בשער שמרון
וימנה השליש את איש האלהים
ויאמר והנה יהוה עשה ארבות
בשמים והנה חדר בר ההוא
ויאמר הנראה בעניך ומשם
לא תאמר ויהי לכן וידמסו
אוהו העם בשער ומת
ואל ישע ערבא

והוא אמר
לשמואל

האמר

אתהוא מלך ארס ואהויהוב
יהרס מלך יהודה ירד לאות
אתהו סבן אהאב בידו יצא לו
היהוא:
ואלי יענהבא קרא לאחד
טבעהבאס ויאמר לו הטר
כתער וקחך השמן ההוביד
ולך תעל ערהבאת ישפה
הראיהס והאבן והשפטן
נמיס וכתהובקמתו מתוך אהו
והבטתהו חדר בדרהו לקת
פך השמן והצקת על ראשו
ואמר תבואמר יהוהסי שחוק
למלך על ישראל ופתתהו לית
ועתה אתהס ויולך הנער
הנער תבא רמת על עור תבא
והנה שרהו ליל יושבים ויאמר
דבר ל אהך השר ויאמר יהוה
אליס מפלע ויאמר אליך
השר ויקס ויבא רביתה ויעק
השמן אראשו ויאמר לו טה
אמר יהוה אלהי ישראל מי שחוק
למלך על עסיהוה אלי ישראל
והבית את בית אהאב אהך
ועקמתו מי יבדו הנביאים
ורמיכל יבדו יהוה מיד
אזבל ויאמר מלכות אהאב
והסדהו לאהאב מי שתין בקו
ויצנור ויצנב ישראל ונתתו
את בית אהאב כבית ירבעם
בקנבט וכבית בנישאבן אהוה
ואת אזבל יאמר המלכים ה
בתלך ישראל ואין קבר ויפתחו

מלכים ב

הרלהו וינבו ויהוה אהוה אל
יעס אהו ויאמר לו השלח
מדינבא המשיעוהוה אלך
ויאמר אליהם אתם סיעתם
אתהאיס ואת שיהו ויאמר
יעך הטר נאלט ויאמר סאת
וכאת אמר אל לאמר טה
אמר יהוה משהתך למלך
אלי ישראל וימדת ויקחוז
אייטבגוז ויישימו חתומים
רמיצלהו ויתקעו בשופר
ויאמר מלך יהוה ויקח שר
הואבן והשפטן וינמיס אל
יורס ויורס היה שמד סמת
גליעו חואוסי ישראל מפני
הואל מלך ארס ויישיב יהוה
המלך להוטר פאביו יצא
מן המבס אמר יכזאנשים
בתלמו אתהואל מלך ארס
ויאמר יהוה אהוה וינמיסבא
יעא פליט מן הער ללסת לעד
ביוד על ויורכב יהוה וילך
יוד על אלהי יורס יסבב שמה
ואהוה מלך יהודה ירד לאות
אתיורס ויהצפה יעמד על
המטל בידו יצא וירא את
יעצת יהוה וינמיס ויאמר שעת
אמר אהו ויאמר יהוה סקור רב
ושלה לקראתם ויאמר השלח
ויך רב הסוס לקראתו
ויאמר כה אמר המלך השלח
ויאמר לי יהוה מלך ולשלח
סבאל אהו ויער והצפה

לאמר באהמלך עד הסולא
יעב וישראל רב סוס יעניבא
ויפא אהו ויאמר כה אמר
המלך שלח ויאמר יהוה אהוה
לך ולשלח סבאל ויהוה
הצפה לאמר באיע אלהם
ולא יסבב חמתו בסנתו יאמר
קנמיס מיכשעמן עהו:
ויאמר יהוה סאסור ויאמר רבנו
ויצא יהוה סמלך ישראל סיעוהו
מלך יהודה ויאמר סבב ויאמר
לכך אתהוה וימינא הוקח לקת
נבות יהודי יצא ויהוה פדאת
יהוה את יהוה ויאמר השלח
עוהו ויאמר מה השלח עד
זנעל אמר לאמר וכי שיהוה רבנו
ויהפך יהוה סידו ויאמר אל יעס
אהוהו סמה אהוה ויהוה
מלאיח בקשתו את יהוה
בקור עו וינמיס אהוה מלכו
ויסר עס סבו ויאמר סקור
שלשה ימיהו שלחו סתלקת
ישה נבות יהודי יצא כיוסר
אנב ואתה את רבנים עמיס
אהו ויאמר אביו ויהוה נשא
יעלו את חמי שאהוה ואס לא
אתדמי נבתו ואתדמי פליו
ראית אמר נא סיהוהו שלמת
לך בחלקה חמת נאס יהוה
ועתה שאהוה שלחו סתלקת
סרס יהוה ואתהוה מלך
יהוה אהוה ויעס חך בית הן
ויהוה אהוה ויהוה ויאמר נמיס

הכהן

יפול מדם יתוה ארצה אשר
 דברי יהוה על בית אביתו
 יצאה את אשר הם מד עסדי
 אליו וזמר חזנותם חסותם
 לביתו וזכר פועל על
 גליוסו עזו עזו עזו עזו
 חשאר לו שר ד יוסם ונל
 ונא שטרן חסות עזו
 ד עס סדר ויהא סגרת
 את אחותו מל ד יוה ווסם
 מי אתם ווסם וואו אחוהו
 אנה עזר לשלום בני עזו
 ובע הנידו ויהא סגרת עס
 ויעס סיס סיס ווסם סג
 בודות עזו א בעס ווסם
 איש ו לא חסות עזו עזו
 ונל סיס ווסם
 אתיו עזו עזו עזו עזו
 ווס סו וואו אלו חסות
 לסך ישר סאמר עס
 יבך וואו חסות עזו עזו
 תהא אתו עזו עזו עזו
 אלו א חסות עזו עזו
 אתיו וואו עזו עזו
 ווס סו וואו עזו עזו
 ונל אתו חסות עזו עזו
 בשמרון עזו עזו עזו
 יתוה אשר עזו אלו עזו
 ונל עזו
 יהא אתו חסות עזו עזו
 אחא עזו אתו עזו עזו
 יהא עזו חסות עזו עזו
 נבא חסות עזו עזו עזו

מלכים ב

הזקנים ואת האמנים אחאב
 לאמר ויוצתה סבאר ספר יהוה
 אל יכסו ואתכם בני ארנס ואתם
 הדסו ווססו וועד סכני
 והנשק ודאיתם הסוכו והסד
 סכני ארנס וישמתם על כסא
 אבו ויה חסו על בית ארנס
 ויהא סכני סכני ארנס חסו
 ישע חסותם לא עזו עזו עזו
 ואך עזו ארנס וישל חסות
 על הבית ואשר על העיר
 והזקנים והאמנים אל יהא
 לאמר עסיד ארנס וכל אשר
 תאמר אל עזו עזו לא נמלך
 איש הסוכו עזו עזו עזו
 וכתב אל יחס סכני עזו לאמר
 אסל אתם ונל אתם עזו עזו
 קח אתו איש אנשי בני ארנס
 וכא אל בית מחד יוה עזו
 ובע חסות שבעים איש את
 נל וועד עזו עזו עזו
 ויה סבאר ספר ארנס ויקחו
 את בני חסות וישחטו שבעים
 איש וישמו את ראשיהם
 בדורס וישלחו אל יוה עזו
 וכא חסות עזו עזו לאמר
 הביאו עזו עזו עזו עזו
 ישמו אתם ישע עזו עזו עזו
 השער עזו עזו ויה עזו עזו
 וישמו עזו וואמר אל עזו עזו
 עזו עזו אתם חסות עזו עזו
 על ארנס ואתו חסות עזו עזו
 בלא חסות עזו עזו עזו

הנחוא המד כבה במעלה
 גוה אשר אתם עזו עזו עזו
 ווס עזו עזו עזו עזו
 ידו עזו עזו עזו אתו
 בל סדרו עזו עזו עזו עזו
 ובשנת
 אחת עשרה שנה ליוסם בן
 אחאב מלך אחז עזו עזו עזו
 וסא יהא עזו עזו עזו עזו
 ישע עזו עזו עזו עזו
 ותטיב את עזו עזו עזו עזו
 בעזו עזו עזו עזו עזו
 ותאמר השלום סכני חסות
 ארנס וישא עזו ארנס עזו
 וואמר מי את מי וישקו עזו
 ישעם ישל עזו עזו עזו עזו
 ישע עזו עזו עזו עזו עזו
 אל וקדו ואל חסות עזו עזו עזו
 ויאב וישת וואמר עזו עזו
 אתו ארנס יהא עזו עזו עזו
 בה חסות יהא וילכו עזו עזו
 ולא מי צאנה כי אסו עזו עזו
 והד עזו עזו עזו עזו עזו
 ונל עזו וואמר עזו עזו עזו
 אשר עזו עזו עזו ארנס
 חסות לאמר עזו עזו עזו עזו
 נא חסות עזו עזו עזו עזו
 והיה עזו עזו עזו עזו עזו
 עזו עזו עזו עזו עזו עזו
 לאמר עזו עזו עזו עזו עזו
 ולאחאב שבעים עזו
 בשמרון עזו עזו עזו עזו עזו
 וישל חסות עזו עזו עזו עזו

מלטים ב

קראו לי איש איך יקדמי וכה
עול ליתביעל מלאשר יפקד
לא יחיה והוא צושה בעקבה
למען האבד את עמרי הבנין
ומאס יחאקד שיהיה רב
וכדאנויטל ויהא קבלי שרא
ובאכל עם יחבעל ולא
משאר איש איש לא בא תבאו
בית הבנין ומלאכיהם יקבע
פחל פחל וסאמר לאשר יעל
המלך והיה חוצא לישיש לכל
עבדי ובעל וינא להם מלבישי
וכאדהא ויהו עבד בקרבנות
הבעל ואמר לעבד חבעל
הפשוט ראובן ישיש פחל עומס
מלבישי ויהא עבד הבנין
לכרם ויהא עבד ובהים
ועלת ויהא שסלן בחוק
שסמס איש ויהא אישאל
ימלט סודאניס אישראני
מבא ער ידכס נפשו תחת
נפשו והיה בכלתו ליעשות
העלד ויהא יהא לרצים
ולשל שים סאור חכס אישאל
ינא וכסל פחל ויהא כח ויהא
והשל שים סודאניס עיר בית
הבעל ויהא אלת מלכות בית
הבעל ויהא פחל ויהא את
מלכות בית הבנין ויהא את
בית הבנין ויהא למחראות
ער דאום ויהא סאניס בניסבן
נבא אשר החטא את ישראל
לאסר יהא מאחד יהא ינלי

החב אשר ביהא ואשר בן
ואמר יהוה
אליהא יקרא אשר הטיט
ליעשות הישר בינע ככל אשר
בלבבי יעשה לבית אהאב בני
רבעים ייסלך יעל כסא ישראל
ויהא אשר
ללכת סודות יהא אלהי ישראל
בכל לבב לאסר מעל המאות
ירבנים אשר החטא את
ישראל במיסהם הוה
יהוה לקחת ישראל וינכס
חואל בכל ישראלימן
הירדן מזרח השמש את המל
אריז חזק יד הטיט והראובני
והמנשי מעד עד אשר עלתו
ארטן וחזק עד והבשן ולת
וכרי יהא אובל אשר עשה כל
גבורתו ויהא אהם סובבים יעל סוד
הבריח סיסל מלכי ישראל
וישכב יהא יסאבתו ויקבדו
אתו בשסודו וימלך יהא חזק
בנותחמותו והיה מיסאשר סלך
יהא על ישראל עשרים ושש
שנה בשסודו
ויהא אהא אהיה דאהוב
סלכיה ויהא סודאניס את המל
ורע המלכה ויהא יהושע
בת המלך יהא אהיה ויהא חזק
אתו ואישבן אהיה ויהא עבא
מתוך בני המלך והמלכות
אתו ואת מינקותו בת דהממות
וסתרו ואתו מיפני עתליהווא

המלכות והוא אהיה יהוה
מתחבא שיש שנים ויהא
מלכות על הארץ
ובשנה השביעית שלח
והיודע ויקח את שדי המאות
לכרי ולד ציס וכא אהיה אליו
בית יהוה וכתל חס סת
ויסבן אהיה סת יהוה ויהא
אהם אהיה חזק ויהא
לאסר יהוה אהיה אהיה
השל שים סאניס אהיה סת
ויהא שים סודות חזק
ויהא שים סוד
ויהא שים סוד בשע אהיה חזק
ויהא אהיה סוד חזק
מסוד ויהא אהיה סוד חזק
השבת ושסוד אהיה סוד
בית יהוה אהיה חזק ויהא
על המלך סבב איש וכליו
בירו והבא אהיה שודות ויהא
ויהא אהיה חזק ויהא
ויהא שים סוד אהיה סוד
עיה יהוה עהסן ויהא אהיה
אתאניס באהיה סוד ויהא
השבת ויהא אהיה חזק
ויהא חזק לשר המאות את
החנות ואת השלטים אשר
למלך חזק אשר בבית יהוה
ויהא חזק ויהא אהיה סוד
מכתף הבתיה מעת עד כתר
הבתיה סאניס ללמסוד ולבית
יעל המלך סבב ויהא אהיה חזק
ויהא עליו את הגד ואת העריות
וימלכו

מלכים ב

הנמצא באצרות בית יהודה
ובית המלך וישלח לחזאל מלך
ארם ויעל מעל יהושלם ויהיה
דבריו ואשוב לאשר יצא ההלוא
הסתובבים על ספר דברי
הנביאים למלכי יהודה ויקמי עבדיו
ויקשרו בקשר ויבואו יואש
בית מלא אהיה דסלא ויזבד בן
שמעיה ויזבד בן שמד עבדיו
הטהו ויסתו עקבו אתו עם
אבתיו ובעיר דוד וימלך אמציה
בנתחיתו

בשנת עשרים ושלש שנה
ליואש בן אחזיה מלך יהודה
מלך יהואחז בן יהואעל
ישראל בשמרון שבע עשרה
שנה ויציגה הרע בעני יהוא
זיך אחר הטאת ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל
לאסר טמעה ויחר אף יהודה
בישראל ויהנם כיה חזאל מלך
ארם וזיך בן הודד בן חזאל
כל הימים ויחלי יהואחז את
פני יהוא וישמע אליו והיה כי
ראה את לחן ישראל כילחן
אתם מלך ארם וימנ יהוא
לישראל מושיע ויציג אמתות
דארם וישבו בני ישראל
באהל יחס כתמל של שוסאן
לאסח טמטאת בית ירבעם
אשר החטיא את ישראל בה
הלך ונח האשרה וצעה בשמרון
כלא השאר להאחז ונסכי

אסח משיס פריסו וישרה
רכבו וישת אל פיסר נלח
כי אברס מלך ארם וישמם
כעפר לרש ויהיה דברי יהואחז
וכל אשר יעשה אגודו ובלאוט
בתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב
יהואחז עם אבתיו ויקברוהו
בשמרון וימלך יואש בנו
תחיתו

בשנת שלשים ושבין שנה
ליואש מלך יהודה טלך
יהואש בן יהואחז על ישראל
בשמרון שש עשרה שנה
ויעשה הרע בעני יהואעל
סר מכל הטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל
בהלך ויהיה דברי יואש
וכל אשר יעשה ונבדוהו
אשר נלחם עם אמציה מלך
יהודה הלאה הסתובבים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישעב יואש עם
אבתיו וירבעם ישב על כסאו
ויקברו אשבי שמרון עם
מלכי ישראל

ואלישע החלה את חליו אשר
ימתו בורדא וימלך ישראל
ויבך על פטו ויאמר אביאבי
רכב ישראל ופרשו ויאמר
לואלישע נקח קשת וחצים
ויקח אל זק שת וחצים ויאמר
למלך ישראל הרב ידך

על הקשתות וירבירו וישם
אלישע ידיו על ליה המלך
ויאמר פתח החלון קרמה
ופתח ויאמר חזקת שוערה
ליהוה וחזקת שוערה בארסו
והפית את ארס באפק עד
כלה ויאמר קח החצים וקח
ויאמר למלך ישראל הך
ארצותך של שפנימים ויעמד
ויקעף עליו ויאשה אל הסוואמר
הכותחמיס אישיס פנימיס או
הבית את ארס עד בלה ויעמה
של שפנימים סתבה את ארס
וימת אלישע ויקברוהו בדוד
מואב בארץ בארץ שנה
ויהי סקבריס אשוה ויהוא
אתה הודו ויסלח את האיש
בקבר אלישע ויגיד ויענה איש
בעצמתאלישע ויהי ויקסע על
דליו ויהוא
מלך ארם לחזק את ישראל
בלימי יהואחז ויהן יהוה אתם
ויהתם ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם ויזחק ויעקב
ולא אבה השחית סולא
הסליכס מע פניו ערניתה
ויסתחואל מלך ארם וימלך
בן הרבנות תחיתו וישב יהואש
בן יהואחז ויקח את הערים
מירבן הודד בן חזאל אשר לקח
מיר יהואחז ויבנה מלחמה שליש
פעמים הבהו ויאשוישב את
ער ישראל

ספר שמות פ' כ"ג
ב' כ"ג

ב' כ"ג

אמרו עמל בני ישראל ואלו
בניה בתחנה
בשת עשרים שבוע
שנה לדבוע סמלך ישראל
מלך עוריה בקאציה מלך
יהודה בן ששע עשה שנה
היה במלכותו חמשים ושתים
שנה מלך ביהוה שלם ושם
אמו ביהוה מרדכי מלך מועש
היה בנעו עשה הכל אשר
עשה אמו צוה אמו רבן
המלכות אשר עור העם
מבחיס ומקסדים בבמות
וענין הנהא תהמלך והמטע
ערוס מותו ושב בבית ז
המטע והמקסד על
הבית שטא את עם הארץ
והיה בן עוריה וכל אשר
עשה וכל אדם שתבסע
ספר דם המטע כל יהוה
וישבעו יח עם אמו וקפן
אש עם אמו בעד הדי
המלך את שבת תחנה
בשת שלשים
שנה שנה לעוריה מלך
יהודה מלך מעוסן מלך על
ישראל עשר שנים בשמון
ועשר עבועי החול אשר
סמאות רבעים בנמאט
חמסא את ישראל בלמון
באמר מלך אשר על הארץ
התמטע כל אדם
ספר ליהוה ראנו לדתק
המטע ביהוה ונאמרום
את המטע על ישראל על
בלמדי החול ליהוה מלך

תחנה ויהי דם ויהוה
במטע על ספר דם המטע
למלך בני ישראל הוא הדי
והוא אשר דם אלהו לאס
בנורבועים וסמלך על פא
ישראל ויהוה
שלום ביהוה מלך
בשת שלשים עשר שנה
לעוריה מלך יהודה מלך
יחמסן בנמון וועע פתם
בנרמט דהמטע מלך
וק את שלום ביהוה בשמון
ומתו ויהוה ויהוה דבר
שלום וק ישראל קט
המטע על ספר דם
המטע כל בני ישראל או
יבמטע את המטע את
מלך אשר בה ואת נבלה ז
מטע וכל אדם תחנה את
בלמדי החול בנמון
בשת שלשים ז
ושש עשרה לעוריה מלך
יהודה מלך מעוסן מלך על
ישראל עשר שנים בשמון
ועשר עבועי החול אשר
סמאות רבעים בנמאט
חמסא את ישראל בלמון
באמר מלך אשר על הארץ
התמטע כל אדם
ספר ליהוה ראנו לדתק
המטע ביהוה ונאמרום
את המטע על ישראל על
בלמדי החול ליהוה מלך

אשר חמשים סקלום כסף
לאיש אחד ושב מלך אשר
ולא עשר שנים ארץ ויהוה
דבר מעוסן וכל אשר עשה
הלא חמשים על ספר
דם המטע כל בני ישראל
וישבעו חמסא את מלך ויהוה
מקרה בתחנה
בשת חמשים שנה
לעוריה מלך יהודה מלך
מקרה חמסן על ישראל
בשמון שנים ויעש הרע
בענין החול אשר מוטעות
רבעים בנמאט ויהוה
את ישראל וקטע על זקן
קדמית שלום ויהוה
בשמון באמר מלך המלך
את ארץ ואת הארץ ויהוה
חמסא אשר מבי על עדים
ומתו ויהוה ויהוה ויהוה
דבר מקרה וכל אשר עשה
חמסן על ספר דם
המטע כל בני ישראל
בשת חמשים
ושנים שנה לעוריה מלך
יהודה מלך מקרה מלך
על ישראל בשמון עשרים
שנה ויעש הרע בענין חוה
לאס מן חמאות רבעים בן
נמאט חמסא את ישראל
בשמון ישראל מלך
תלת מאסר מלך אשר
מקרה על ויהוה מלך
בועכה

בועכה

ספר שמות פ' כ"ג
ב' כ"ג

מעסה הוא תנועה את קדש
ואת חסדו ותעלעך ואת
העלילה לא רצו עלי וכל
אשתי היויך קשה השע
בן אלהיך לקח בנאליהו
וסתו וסתו וסתו וסתו
בשעת צור
ליתסבך עתה ויולדו ל
פקחוב אשר עשה הנם
כתובים על ספר דברי חמים
למלכ ישראל בשנת שנים
לקח בן דמליה וסלך ישראל
סלך ויתסבך עתה סלך יהוה
בן השמונה עשרה שנה היה ^{עשרים}
במלכותו עשה השנה סלך
ברושלם וסלך אמוהושה
בת צחוק ויעשה שישד בעני
עוהמב אשר עוהו אכז
עשה ריקה במותל אסר ד
עורוהם מבוזים ומקפרים
בבמות האבנה את שערות
יהוה עליו ויהוה דברי חמים
אשר נראה להם סתובים
בספר דברי חמים למלכ
יהודי
במס
והם והל יחווה שליו ד
בחוהו ד צון סלך ארם ואת
פקחוב סלך והיו שסב ויתם
נס אבתו וקבר עם אבתו
בעד דוד אכזו וסלך אחר
תנועה
שבע עשרה שנה לקחבך
סלך ויתם סלך אחר בן יתסמך

בדרכי שופט

יהוה ובעש השנה אהו
במל ויטיע עשה השנה סלך
בדרכי שופט אהו ויתם
יתם אהו ויתם אהו ויתם
סלך סלך ישרא ויתם את
בן דמליה סלך סלך סלך
אחר סלך סלך סלך סלך
בני ישראל ויתם ויתם
ועל חוב ויתם ויתם
אויעלה ד צון סלך ארם
בדמליה סלך ישראל ויתם
למלכותו סלך סלך סלך
יכלו חסדו ובעש השנה
ד צון סלך ארם אהו ויתם
ונשל את חוהוים סלך
וארמ סלך אהו ויתם
עד תסחה וישלך אהו
סלך אכסר אהו ויתם סלך
אשר לא אהו עסך וסלך אהו
על חוהוים ויתם סלך ארם
ובסלך ישראל ויתם סלך
וקח אהו את חסדו ואת חסדו
הנמצא בתו ויהוה ויתם
בית סלך וישלך סלך אהו
שחר ויתם עסך ויתם אהו
ויעל סלך אהו אהו סלך
ותם שחר ויתם ויתם ויתם
הבית ויעל סלך אהו ויתם
תנועה סלך אהו ויתם
דמליה ויתם אהו ויתם
במסוקו וישלך סלך אהו
א אהו חסדו ויתם ויתם
המובך ואת תנועה סלך

סו
מעשה יחוקק את יחוקקו
המחנה שופט אהו ויתם
אהו סלך סלך סלך סלך
הכין עסך סלך סלך סלך
ויתם סלך סלך סלך סלך
את חסדו ויתם סלך סלך
ויתם ויתם ויתם ויתם
נשפוט ויתם ויתם ויתם
אשר לו על חסדו ויתם
ועושה אהו ויתם ויתם
סלך סלך סלך סלך סלך
ותם ויתם ויתם ויתם
המובך ויתם ויתם ויתם
אהו אהו ויתם ויתם
על חסדו ויתם ויתם
על חסדו ויתם ויתם
ואת על חסדו ויתם ויתם
ואת על חסדו ויתם ויתם
מנחם ויתם ויתם ויתם
ומלך סלך על חסדו ויתם
החשת סלך ויתם ויתם
אהו ויתם ויתם ויתם
הסלך אהו ויתם ויתם
את חסדו ויתם ויתם
מילך אהו ויתם ויתם
חווה סלך ויתם ויתם
אשר ויתם ויתם ויתם
סלך אהו ויתם ויתם
הסלך אהו ויתם ויתם
הסלך סלך ויתם ויתם
מפני סלך אהו ויתם
אהו אשר עשה ויתם

מלכים ב

במתבבל עדיהם ממנו ז
נעדים ער עיר מכר: ויצבו
לחסמי צמת ואשרים על כל
עבירה נבחרתה כל עזר ענין
וקטרו ויטסנו כל כמות כבשים
אשר דגל היה מפשה סמועו
כפי ענין ענין סאתהו:
ויצדוהו יל סאש אמר
יהוה לאת עשו אתה דבר יהוה:
ויצד יהוה בשרא וכהוהוה
בדכל עבא כיהוה יטו
מחכים הרעים וישמרו ז
מיותו חקת עבד התורה ז
אשר צוית את אסת כסאש
ילחמה אל כסבד יעסי
הנבאים ולא יטמינו ויקטו
את ערפס כיער אבתה אש
לאראמיט ביהוה אלהים
ומאסו אתה קיוואת פיתו
אשר כרת את אבותם ואת
עדותם אשר היו רבם וילכו
אחרי ההבל והבל ואחרי
המים אשר סביבתם אשר
ענה יהוה אלהים לית עשות
סהם וייעובו את כל מעות
יהוה אלהים ויניטו להם
מסכה שנים יעלים ויעשו
אשר יהוה וייתחוו לכל עבא
השמים ויניטו את הבצל:
ויניטו את בנייהם סאת ז
בעתה סבאש ויקסמו וקסמו
ונחשו ונתעברו ליעשות
הרע בעניניהוה להבועסו

על פרותיהם וימיס למלכי ז
יהודה וישכב אחוים אבותו
בער דוד וימד חקיה בנו
תחמו: ^{יקבד עפאמי}
בשנת
שנים נישה לאחוז מלך ז
יהודה מלך השני עבא ז
בסמיע עילי שרא עש
סמיע עילי עבד יהוה
וקר אפס למי שרא אשר
הוילעמו על ענה שלטאש
מלך אשר ויהוה השני עם
ויסב למעוהו עמא מלך
אשר סמוע עמא אשר
ילחם אבסא סא מלך
מלכים ולא הע המעוהו מלך
אשר בשנה בשנה ויניטוהו
מלך אשר ויאסרהו בית פלא
וייל מלך אשר בכל הארץ
וייל שטח ויער עיה שליט
שנים בשנת הרשעית להוסיף
לם מלך אשר אתה שמר קויע
את ישראל אשרה וישב
אתם בתחובתם רנה גון
וערמדי:
כהטאו בני ישראל ליהוה
אלהים המעיל אותם טארן
מירם מותו ער ענה מלך
ניצרים וראו אלהים אחרים:
וילכו בקות השם אשד הודיש
יהוה מפני ישראל ומלכי
ישראל אשר ניטו וקטאו בני
ישראל דברים אשר לא בן
יעל יהוה אלהים ובענו להם

ויהא עני יהוה מאד בישראל
ויסרם מלך פניו לא נשא רגל
שכבטי יהודה לברזןם יהודה
לא יצד אתם צוית יהוה אלהים
ולכן בחרת ישראל אשר
ישו וסאס יהוה עם זרע
שרא ויעשו סמבד ססס
יער אשרה של כסמפמו: כי
קרני ישראל מלכות בוד
ומלכס אתה ביעס קנבטו יא
דביס את ישראל מאחרי יהוה
וחטא סהטאנה עולה וילכו
בני ישראל בכל חטאות רבעס
אשר עשה להם סמיעה יצד
אשרה סר יהוה את ישראל
מלך פמוט אשר דבר כל
יעברוהו עבא סויל ישראל
מלך ארמיהו אשרה יערוהו
הוה זכר
מלך אשר נבבל ומסנה ז
ומינא ומחמתו ספרו ויסלש
בער שמרן תחת בני ישראל
ודיש את שמרן וישכוב עיהו:
והו בתהלת שבתם סס לא
דאאת יהוה וישלח יהוה
בהם את האריות ויהו חרם
בהם: ואמר מלך אשר לא
הניס אשר העליתו סב בער
שמרן לא ידע את משפט אלה
הארץ וישלח את האריות
והנסמיתם אתם כאשר אנס
דעס את אלה הארץ וישמרן
אשר לאמר דליכו יצד ארד

סוהכנים

מהתנעם אשר הנחיתם מיטם
ולכוויטבו יטם סוירם את
מיטעט אל היה אריויבא אלה
מהתנעם אשר הנחיתם מיטם
ויטעבבית אל ויהי מדה אתם
אך דאואתיהוה ויהיו יעשים
גיונו אריוו ויעהו ככתת הנמת
אשר יעשו השמרנעם גוי עו
בעדהם אשר הם ייטביטם
ואנטיבני עשו סבת בנות
ואנטיבני עשו את נרל ואנטי
חמת ניטו אאתי כמאזהניט
יעשו נבחז ואת תרדקו הספחוס
יערמס את כפתם באיש
לארד מלך וענמל אלה
ספרוס ויהי חודאס את יהודה
ויניטו ליהם מקצותם סתם
במות ויהיו יעשים להם בכת
הבמת ואתיהוה חזיר אסואת
אלהם חזיר עדים כמיטעט
הניטם אשר הנחיתם מיטם
יערמס חזיר הם יעשים
כמיטעטם הר אטעב אינב
יראים אתיהוה ואינם יעשים
כתקתם וכמיטעטם וכתורה
וכמצדה אשר עוהו יהוה אתבנ
יעקב אשר עטו ישראלי ויכרת
יהוה אתם ככרת ויניטם לאמר
לא תיראו אלהים אחרים כרא
תשתחוול הם ולא תעבדו אלה
תעבדו להם כי אסי יהוה אשר
לפניו יעבדו אתכם ככח עול וכוהו
נמיה אתו תיראו ויהי עתהו

מלכים ב

ולוהובח וואתה הקים ואת
המיטעטם ואתיהוה המצוה
אשר כתב לכם תשמחו
ליעשות כל המיס ולא תיראו
אלהים אחרים ויהי בדת אשר
ברת אתכם לא תשכהו ולא
תראו אלהים אחרים כי אם
יהוה אלהים כדת דא ויהוה יעו
אתכם מיד כל איביכם ולא
ישמעו כי אם כמיטעטם הר אטעט
הם יעשים ויהי הנניס האלה
יראים אתיהוה ואת מסילתם
היו יעבדו כעבדו הסוכני בעתם
כאשר יעשו אבתם הם יעשים
יערמס חזיר
ויהי בשנת שלש לחושני מן
אלה מלך ישראלי מלך
חוקה ובו אחר מלך יהודה
בן ישרים ושבע שנה היה
במלכו ועשרים ותשע שנה
מלך בידו שלטו שס אמואב
בתוכרד וועשוהו ישר בעע
יהוה ככל אשר יצוהו הוה
אבוהו אהסיד את הבמור
ויטו המצבת וכתה את
האשרה וסרת עמיש הנחית
אשר יעשה משה ביער היטם
הרעה הוה בעישר ארמקטרס
לויקרא לו נחשתן ביהוה
אלה בטח ואחריו לא היה נמחו
בכל מלכי יהודה ואשר היו
לפניו וידעו ביהוה לא סר
מאחריו יעבדו מיטתו אשר

עוד יהוה את משה ויהוה יהוה
יעמוב כל אישי יצא יטביל
וימרד ממלך אשור ולא עבדו
הוא הכה את פלשתים יעד
יעהו את נבליהם ממנהל נערים
יער יעבדו מכה
ויהי בשנה הרביעית
למלך חוקה ויהוה השנה
השביעית לחושני מלך
מלך ישראל יעדה שלטאנו
מלך אשור יעל שמחו ויער
יעלהו וילכדה מקצה שלש
שנים בשנת שלש לחוקה הוא
סרת עמיש עמל מלך ישראל
נמחה שמחו ויעל מלך
אשור את ישראל אשורה
ויעתס בכה וכתה ער גוזק
וער מדי ועל אשר לא שמעו
בקולי יהוה אלהים ויעבדו את
בריות אלה אשר עוהו משה
יעבד יהוה ולא שמעו איתנים
ואתבע יעשה
שנה למלך חוקה יעלה סתור
מלך אשור יעל ער ויעתס
הבצרות ויתעטס ויעל
חוקה מלך יהודה ואל מלך
אשור לכשהל אסר וסאות
ישוב מכל את אשר תיק יעל
אסאו יטס מלך אשור יעל
חוקה מלך יהודה שלש שנות
מבדכר ושלש יטס ככר יהבו
ויתקו חוקה ואת כל הכסף
חנניא ביהוה ובהו אעדות

ע

כוללים ב

בתהמן בעת ההיא קצין
חוקקה את כל חוקיה ויהיה
ואת האמנות אשר צפה חוקקהו
מלך יהודה ויהיה מלך אשר
וישלח מלך אשר
אתה ואת רבסרס ואת
רבשלה מלך מישא המלך
חוקקהו בחיל כבוד ירושלים
ויעלו ויבאו בעלת הברכה
העליונה אשר נסלת שדה
כונס ויחזקו אלה המלך ויבאו
אלהם אל קיסם חלקיה
אשר על חסתו סנה הספר
ויחזקו ויבאו ויבאו ויבאו
אלהם ויבאו ויבאו ויבאו
חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
מלך אשר נה חכמתו הוה
אשר נסתתא ויבאו ויבאו
שפתים ויבאו ויבאו ויבאו
עשועל שם סתתם מרת
ביעל ויבאו ויבאו ויבאו
משעת חקנתו שיהוה על
מדיס אשר יסמן אשר עליו
תבא ויבאו ויבאו ויבאו
מדיס ויבאו ויבאו ויבאו
תבא ויבאו ויבאו ויבאו
במדיס ויבאו ויבאו ויבאו
חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
ועתה ויבאו ויבאו ויבאו
אשר ויבאו ויבאו ויבאו
אסתכל ויבאו ויבאו ויבאו

ואך תשיב את פני פחת אחד
עבר יארצ הקטנים והבטוח
לך על מצרים ולתכל פרשים
עתה המלך עתה יהוה על יתע
המקום החול להשחתו יהוה
אמר אל על האלה הארץ האת
גדו שחיתו ויבאו ויבאו ויבאו
חלקיהו ויבאו ויבאו ויבאו
רבשלה ויבאו ויבאו ויבאו
ארמיתם שמעו אנתו ויבאו
תברא לך יהוה באתי
הנסאמר על חוקקהו ויבאו
אדסרב שחיתו ויבאו ויבאו
ואלך שחיתו ויבאו ויבאו
חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
האנשים ויבאו ויבאו ויבאו
לאמר את חוקקהו ויבאו ויבאו
שעתם ויבאו ויבאו ויבאו
רבשלה ויבאו ויבאו ויבאו
יהוה ויבאו ויבאו ויבאו
רבשלה ויבאו ויבאו ויבאו
אשר ויבאו ויבאו ויבאו
ישא ויבאו ויבאו ויבאו
ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
במה אתם חוקקהו ויבאו ויבאו
לאמר ויבאו ויבאו ויבאו
תתן את העיר האת ביד
מלך אשר ויבאו ויבאו ויבאו
חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
עשאתם ויבאו ויבאו ויבאו
איש ויבאו ויבאו ויבאו
איש ויבאו ויבאו ויבאו
אתם אל ארץ בארצם ויבאו

דקומו שארץ לחסוכים
ארץ ויהי שעה רבשלה ויבאו
תמנה ואל השמעו אל חוקקהו
ביסתתא ויבאו ויבאו ויבאו
יבאו ויבאו ויבאו ויבאו
תבא ויבאו ויבאו ויבאו
אשר ויבאו ויבאו ויבאו
אשר ויבאו ויבאו ויבאו
ביה ויבאו ויבאו ויבאו
במה ויבאו ויבאו ויבאו
חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
יהוה ויבאו ויבאו ויבאו
חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
וכא ויבאו ויבאו ויבאו
על חוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
במה ויבאו ויבאו ויבאו
קדו ויבאו ויבאו ויבאו
ובש ויבאו ויבאו ויבאו
במה ויבאו ויבאו ויבאו
במה ויבאו ויבאו ויבאו
את ויבאו ויבאו ויבאו
ושכ ויבאו ויבאו ויבאו
מחוקקהו ויבאו ויבאו ויבאו
תבא ויבאו ויבאו ויבאו
בה ויבאו ויבאו ויבאו
ואת ויבאו ויבאו ויבאו
עמ ויבאו ויבאו ויבאו
ישמע ויבאו ויבאו ויבאו
רבשלה ויבאו ויבאו ויבאו
ארץ ויבאו ויבאו ויבאו
במה ויבאו ויבאו ויבאו
אלו ויבאו ויבאו ויבאו

השאלית

אמרתי ויכוננו וידיעו כי אתם אלהי ישראל ואתם יודעים כי ישראל אלהי ישראל ואתם יודעים כי ישראל אלהי ישראל ואתם יודעים כי ישראל אלהי ישראל

מגילת אסתר

סעודת מלך אשור וישבתנה
ויהי האמנות הזהבית נסחך
איהווארד מלך וישאצד במן
הכחוכד בזה מה נמל טארין
ארדט ומלך אסר חוק בנו
תדומה: במים
החסר לה חוקהו למותי נכא
אליו ישעיהו באמין הנכא וסאג
איונה אמר יהוה צלביך
מסתארה ול אדחיה: וסכאת
פנוא דביר ויתפלל אל יהוה
לאמר אנה יהוה וכתא את
אשר התאסר למך באמת
ובכב של סוד טוב בענין עשית
וכך חקיהו בכל ידול
ויהי ישעיהו לא ינא העור
הנכונה דבר יהוה אליו לאמר
שכונאמדתא חוקיהו נער עמי
סהאמר יהוה אלהיך אביך
שמעתי את תפלתך ראית את
דמעות העיניך ואלך ביום
השלישי תעלה בית יהוה והוספת
על מן חמשי עשרה שנה ונסף
מלך אשור אמרך ואת העור
הזהו נגעת על העור האת למעני
ולפניך רחמי:
ואמר ישעיהו חקיהו בלית האמס
וכדו משמעי על השחן ויהו:
וטמר חוקיהו אל ישעיהו מה
יאותבי ירמיהו יהוה ליועלי
באשר שלשי בית יהוה ויאמר
ישעיהו חקיהו האת מאת יהוה
במעשה יהוה אתה דבר יהוה אשר

דבר וקדח על עשר מעלות
אסי טוב עשר מעלות ואמר
חוקיהו נקל ללך לנסות עשר
מעלות לא מי טובה על אדמת
עשר מעלות ויאמר ישעיהו
הנכא אל יהוה וישב אתה על
במעלות אשר ירדה במעלות
אחזא חרמת עשר מעלות:
בעת ההיא שלח
בראוך כל ארן בן בלארן מלך
בכל ספרים ומעחה אל חקיהו
בישמעו כי חלה חוקיהו וישמע
עליו חס חקיהו ויאמר אתה
בית נכיה אתה בסף ואתה חרב
ואתה בשמיס ואתה שמן הטוב
ואתה בתבל ואתה מלך אשר
נמצא בארצתו לא היה דבר
אשר לא האס חקיהו בביתו
ובכל נמל שלתו ויסא ישעיהו
הנכא אל המלך חקיהו ויאמר
אליו מה אמרה אנשים ראיה
ומאן יבא אלך ויאמר חקיהו
מארץ חוקיהו כנא אל מבבל
ויאמר מה ראו במיתך ויאמר
חקיהו אתה מלך אשר בביתו ראו
לא היה דבר אשר לא האתם
בארצתי ואמר ישעיהו אל
חקיהו שמעו דבר יהוה יהוה
ימס באיס ומשאכל אשר
בביתך ואשר איתך אכתך עד
הקס היה בבל לאיתך דבר
אמר יהוה ומכניך אשר ינאו
ממך קח אשר תלך יקח

והאסר יסיס כהמל מלך בבל:
ואמר חוקיהו אל ישעיהו טוב
דבר יהוה אסר דבר יהוה אסר יהוה
הלא אסר שלום אמת יהוה מי:
ויתר דבר חקיהו וכל נסרות
ואשר עשה חקיהו ואתה תעלה
ויכא את דמיס חקיהו הלא
הספת כמיס על ספר דבר יהוה מיס
למלך יהוה וישב חקיהו
עסאכתו וישלך משה בנו
תדומה: בן
שלום עשרה שנה מנשה במלך
וחמשיס וחמשיס שנה מלך
בחד שלום ויסא חקיהו מי:
ועשה ענין בענין יהוה בתעבות
חמשיס אסר חקיהו וישלך חקיהו
בני ישראל וישב חקיהו את חמסות
אשר אבד חקיהו אביו וקם
מבנות לבעל ויעש אשר יהוה
באשר עשה אביו מלך
ישראל וישלך חקיהו צבא השמיס
ויעבר את סוכות מבנות חמסות
יהוה אשר אמר יהוה בחד שלום
אשמיס את שמיס ויבן מבנות חמסות
צבא השמיס בשלש חמסות פת
יהוה והעביר את בבל באש ווען
ועד ויעשה אביו ענין חמסות
לעשות חר ענין יהוה להבעס:
ויסא את חמסות האשרה אשר
עשה בבית אשר אמר יהוה אל
הוד ואל של מחבט בבית חר
וכדו שלום אשור בחדתי סבל
שבני ישראל אסא את שמי
שמו

אמרתי ויכוננו וידיעו כי אתם אלהי ישראל ואתם יודעים כי ישראל אלהי ישראל ואתם יודעים כי ישראל אלהי ישראל ואתם יודעים כי ישראל אלהי ישראל

מלכים ב'

שמר לעולם ולא אסף לחמד
רגלי ישראל מזהב ומהארמ
ותחילתם וראם ישמרו
לעשות בכל אשר צויתם וגל
ודבר האשר צוה אתם עבדי
מישהו ולא שמעו ויתעם מנשה
לעשות את הדע מקהני אש
השמיד יהוה סע בני ישראל
ודבר יהוה חדיב עבדו הנבאים
לאמר יין אשר עלה מנשה
מלך יהודה חתועבת האלה
חרע מב אשר עשו מלכי
הארץ אשר לפני והוא אים
את יהודה בגלות
לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנעמבא רעה
על ירושלם ויהודה אשר כל
שמעו ונתעוררתו אצו
ונמיתו על ירושלם את קו
שמדן ואת משיקיה בתאב
ומהיות את ירושלם כה אמר יהוה
האלהים יהודה ויהוה על פניה
ונמיתו את שארית נחלת ז
נתתם ביד אויביהם והיו לבו
ולמשקה לכל אויביהם יען
אשר עשו את רדי עבדי יהוה
ויהיו מכעיסים את מזהבי אש
ויא אבהם מטינו עיני היום
חהתנחלם ונגז שפך מנשה
חדוה מאד עד אשר מלא את
ירושלם פה לפה להם מחטאתו
אשר חטאתו יהודה וירושלם
הרע עבדי יהוה ויהוה

הבינו משהובלאש עשה
וחפאתו אשר חטאתה הם
נתעסע ספר דברי חמים
למלכי יהודה וישכב במטהו
עמאמניו ויקבר בגבולת בני
עמא ומלך אמן בגותהו
בפעל יוסף
שנה אמן במלכותם שנים
מלך בידו של יוסף סאמו ז
מלכות בן חזקיהו מלכותו ז
ויש שהרע בעני יהוה כאשר
עשה מנשה אביו לך סהו ז
אשר דרך אביו יעש את
הגזלים אשר עבד אביו יעש
לחסו ויעש כאלה יהוה אלהי
ולא חל בדרך יהוה ויקשרו
עם יוסף עליו ומיתו את
המלך בביתו ויורק עם הארץ
את כל הקשרים על המלך
אמן ומלכים עם הארץ את
אשיתו בגותהו ויהוה הם
אמן אשר עשה רגל הם
נתעסע ספר דברי חמים
למלכי יהודה ויקבר אותו
בקרבת בני עמא ומלך
אשיתו בגותהו

עב
לכל אשר שזחזח
את ישראל וקיינו משהו
הספר ביהוה ואשר עלה
אלהו ויהוה ויהוה ויהוה
אתה חסר חסות אמת יחוד
אשר אסף שטורחיה באת
העם ויהוה על עשה חסות
המלכים כמלכות יהוה
אותו לעשה חסות אמת
בביתו חסות אמת לעם
המלאכה אשר בבית יהוה
לחזק אתם קח שלל שים
וליסול נגד סולל שלל עים
ואכנסתו בגותהו את בק
השמיא לאשר בכאחוסהו
הקניעל סם מלכותהו הם
עשים ויפך הלכות חסות
התל על שפוקהו ספר
התל חסות בפתו חסות
הלכותהו חסות אל שפ
חבר ויהוה חסות חסות
המלך וימלא המלך יהוה
ואמר חסות עבד יהוה חסות
הנבאים ביהוה ויהוה
עשה חסות חסות חסות
סוהו חסות חסות חסות
לאמר ספר חסות חסות
וכבר חסות חסות חסות
במטה חסות חסות חסות
חדוה חסות חסות חסות
הפלד חסות חסות חסות
את חסות חסות חסות
מביתו חסות חסות חסות

ביום שנה שנה אשיתו
במלכותו של שנים אוחות שנה
מלך בידו של יוסף סאמו
יהוה ויהוה מלכותו חסות
חסות חסות חסות חסות
לדך חסות חסות חסות חסות
ולסא ויהוה חסות חסות חסות

וְהָיָה כִּי יָבִיאוּ אֶת הַלְוִיִּם וְיָרֵדוּ אֶת הַיָּרְדֵּן וְיָבִיאוּ אֶת הַיָּרְדֵּן וְיָבִיאוּ אֶת הַיָּרְדֵּן וְיָבִיאוּ אֶת הַיָּרְדֵּן וְיָבִיאוּ אֶת הַיָּרְדֵּן

מלכים ב

עשית עם המלך לאשר ילם
רדשו את יהוה בערוב בערוב העם
בערוב יהודה על דברי
הספר ונגמא אהיה במחלה
חמת יהוה אשר הוא נצתה
בניע לאשר לא שמעו ז
אבתע על דברי הספר הזה
לעשות ככל הכתוב עלינו
ולך ואלקינו ואלהינו ואחיקם
ועבדו וישפוק עשיה אל
הלכה הנבאה אשת שלם
בית יהוה בקהרם שטח הנשים
והאיש סבתו שלם במשנה
ועבדו אל יהוה ואמר אליהם
כה אמר יהוה אל יהוה אלהי ישראל
אמר לא יאמר שלח אתכם
אל יכה אמר יהוה נגמא ז
דעתא המקום חוהוא ילבע
את כל דברי הספר אשר קרא
מלך יהודה ויהוה חתא אשר עובני
ולקטו ולא יאמר אחרי סלמע
הבעיסט מבבל מעשה דיהם
ונצחו חמת במקום הזה ולא
הספר והוא מלך יהודה השלח
אתם ליהוה שאר יהוה פה
האמר ואל יקראם יהוה
אל יהוה אלהי ישראל
שמעתי עניך לבבך ותבוע
באניהוה בשמעך אשר דברתי
על המקום החוהו על ילבו
ליתוהו שמתו וליך הותגניע
אמר שמתו ונאסו חוהו ללך

הנגאספך על אבתך ונאספת
אל קסרתך בשלום ולא
תראנה עניך בכל הדעה
אשר אנכי מבוא על המקום ז
היה וישם את המלך דברו
וישלח המלך
ויאספו אליו בני קוצ יהודה
ויהוה שלם ויעל המלך בית
יהוה וכל איש יהודה וכל
ישבי ירושלם אתו והכתנים
והנבאים וכל העם לסקן
ועד גדול וקרא באונות סאת
כל העם ספרתם בית הנבוא
בית יהוה ויעמד המלך על
העמודים ואת המעלות
יהוה ללם נאמר יהוה וילקט
מיתו ויהוה פיו את ערבו
ואת דתו בכל לב ובמש
להקים את כל הבית והוא
הכתבים על הספר הזה ויעמד
כל העם בספריתו ויעזר המלך את
חלקיהו הכהן הגדול ואת
כתיבת משנה ואת שטרי הספר
לחוצא מה כל יהוה את כל
הכלים העשויים לבער לאשה
ולכל צבא השמים וישתם
מחוק ליהוה שב שמונת
קדוה ונשא את עפרם ביהוה
והשבת את הסמים אשר
נתעטו ליהוה ויקטר בנמות
בער יהודה ומסמ יהוה שלם
ואת חסמרים לבער לשמש
וליהוה ואלהוה וכל צבא

השמים: וינא את האשה
מבית יהוה מחוק ליהוה שלם
אל תלך קדוה וישדף אתה
בעל קדוה וידקל עפר ויש
אל עפרהוה קסר בני העם:
ויתן את בניו בקר שים אשר
בבית יהוה אשר הנשים אבות
שם שנים לאשה זכא אתם
הפתנים מער יהודה ונבוא
את הפמות אשר קטרו לשמו
הכתנים מבוע ער נאר שבע
ועתן את נבמות השער שים אשר
פתח שער יהוה שער העיר
אשר על שם אל איש בשער
העיר יאך לא יעל פה הנבמות
אל מוצו יהוה ביהוה שלם סמא
אכלו מצות פתוך אהוקים ונבוא
את התפת אשר בער וכל כל
לחוקב איש את נבמות
באיש שלם וישפת את חסמס
אשר נתעטו ליהוה שלם
מבוא בית יהוה אל ללסנת
מלך הסרים אשר בפחותים
ואת מכות השמים שדף צבא
ואת מכות אשר על הנה עלות
אחוא אשר עשו ליהוה
ואת המכות אשר עשה
מנשה בשותף ויצרות בבית יהוה
נתן המלך ויקטר שמוה שלם
את עפרם אל תלך קדוה ונא
הנמות אשר על פני יהוה שלם
אשר מיסין להוה שמוה ונא
בנה שלמה מלך ישראל לעשות

שכ

מלכים ב

אשר יצאנו ממצרים ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה'

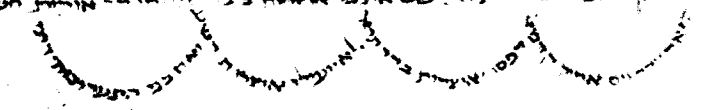
מלכות

אשר יצאנו ממצרים ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה'

אשר יצאנו ממצרים ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה'

אשר יצאנו ממצרים ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה'

אשר יצאנו ממצרים ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה' ואת כל אשר עשה לנו ה'

עד

אשר אתו בכל ושנא את
בני כל או ואם לחם חמיר
לפני כל יסוריו וארחת ארון
חמיר נתנה לנאת חמיר
וס בזמ כל ימי חיו

ישעיה

חזון ישעיה בן אמוץ אשר ראה
על יהודה ויהי שלט בבימי עוזיהו
יחם אתו ויהי חזון מלכי יהודה
שבע שנים ודאזני ארץ בני ז
יחזקאל בנמט עבד יהוה ויהי חזון
והספיע עיניו על סוד קדשו
והמיר אבס עיניו על ישראל לא
יעיני לארצות בני חוץ ויהי חזון
עמס בן עזריאל עבד יהוה
מסור עיניו על ארץ יהודה ויהי חזון
אתקדש ויש אל נוחו ויהי חזון
על מהות עבד יהוה סודות
ראש לחלו ללבדי סודות
תלומדי ראש ארץ סודות
וחכמה ומכח חלו ללבדי
ולא חכשו ולא רפסו כל סודות
ארצות סודות עבדי יהוה
אש ארצות סודות ללבדי
אמלס ארצות סודות
וריסות חסות סודות
בבימי סודות סודות

מלכים ב

ויגל יהודה מעל ארמתי ויהי חזון
חנניאל בן ארזי יהודה אשר
השאר נביא סודות מלך בבל
ויפקד על יהודה ויהי חזון
אדקים בן שפון ויהי חזון
שרי החלל סודות ואנשים סודות
הפקד מלך בבל את עבדו
ויבא אל עבדו יהוה המצפה
וישמעו כל בעתה ויהי חזון
לדוד ויהי חזון סודות ויהי חזון
ואזנהו בן המעכת יהוה
ואנשי חסות ויהי חזון
ולאנשי חסות ויהי חזון
תדאו מעבדי הכשרים שבו
בארץ עמס ואת מלך בבל
וישב לבבם ויהי חזון
ויהי חזון סודות סודות
וישמעו אל בעתה בן ארזי שמע
מזרע המלכה ויהי חזון
אתו ויהי חזון סודות ויהי חזון
היהודים ואת הכשרים אשר
הוא את בעתה ויהי חזון
העם סודות ויהי חזון
החילים ויהי חזון סודות
מפני כשרים ויהי חזון
ויהי חזון סודות ויהי חזון
לגלות יהויקים מלך יהודה
בשבעים שנה ויהי חזון
ושבעה לוד ששנא אויל
מיוך מלך בבל בשנת מלך
את דאש יהויקים מלך יהודה
מבית מלך ויהי חזון סודות
ויהי חזון סודות ויהי חזון

החזת אשר בפתח ואת
הסבלות ואת סודות
בית יהודה סודות ויהי חזון
את חזון סודות ויהי חזון
ואת חזון סודות ויהי חזון
הסבלות ואת כלל העזות
אשר ישדותו בכל קחו ויהי חזון
המחלות ואת חזון סודות
ותבוח בואו סודות ויהי חזון
רבטבחים ויהי חזון סודות
האחד והמבנות אשר עשה
שלמה לבית יהודה לא היה
משקל לטושת בלב סודות
שבעה עשרה אמה קומתו
העמוד האחד וכותרת עליו
נחשת וקומת הכותרת שלש
אמה וישבנה ויהי חזון
הסדרת סודות ויהי חזון
וכא הלה עמוד השני על
השבנה ויהי חזון סודות
את שרי הכהן הראש ואת
צפניה בן חזקיה ואת שלמות
שמוי חסות ויהי חזון
סודות ויהי חזון סודות
אנשי חסות ויהי חזון סודות
מראש מלך אשר נמצאו
בניו ואת הספר שד הצבא
המצבא את עמס ויהי חזון
איש מעמס ויהי חזון סודות
בענין ויהי חזון סודות
סודות ויהי חזון סודות
כלל ויהי חזון סודות
ומיתם סודות ויהי חזון

ישעיה

ישאל נא שיהיה נטע עשוע
וקול שפט מהם שפח לצדק
והיה צדקה

היא מצויה בכתב ידה ביהודה
קדים יד אפס מקום והוה שבתם
לשבתם בחדש ין: שאני ז
חודם סאותם לאמנם רמס
לשפחה הוה לים וטובים מאן
חשב כי עשרת נגד לים טועו
בראיה וזו עתה עשה תאמה
הויס שבתם בבקר

שכר יתן מאור בנות יין
יהי צדק ויהיה צדק
הדל וקם שפחה סאות פל
יהוה לא יפסח מעשה חסדו לא
ראול קרף העינים מכל רעת
וכמה סתור צדק וחסדו יטה
לשפחה הוה לים וטובים מאן
שפחה הוה לים וטובים מאן
הויס שבתם בבקר
אדם סוף איש ועני נבותם
המלך טהור וטהור צבאות
הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר

למה ומה ומה ומה
הויס שבתם בבקר

ונגד פתחם נבנים: וזו נבנים
לשבתם ונאמנה ללמסך שבת
מצד קיר שיע עב שחור ויטות
צדקים יסודו נטע:

לכן בא אל קיסל שפחה שש
להכה יתה שר שפחה יתה
והחם פתח עלה כי מאני
אתה ודתה וצבאות ואת
אמתת קודש ישראל נאני:
על כן חרה אף הוה בעמנו ויט
יהי עליו ומה וזו שחור ויטות
נביתם פסחה בקר כח צלבתם
ואת לא שבאנו ועוד יה נטע:

ונטע אל צים סדוק וסדוק
למקד וראו יתה סתור
קל יסא איתקו ואין סל
בולא יסולא יסולא איתקו
אזר חל צו ולא נתן שחור
נעל וראו שד עק שנתם סול
קשה תוה דכות פרסות סוסיו
בצר נחם וני לז כספחה:

שאנה לו פל ויטע כספחה
ויהו סואו ומה ויטע סואו
מצל: ועתה על יד פים ההא
כהמתם ונבטלארן והנה
חסך צד ואור חסך בעד פיה:
באנת מותו מלך

עוד וראו אה את יהוה יטע
כפאר סוס ומה ויטע מלאם
אתה ומה ויטע עמדים
מטע לז שש כפחים שש כפחים

לאחר בשתים כסות וכו' וכו'
כסות וכו' וכו' וכו'

הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר
הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר

הויס שבתם בבקר

ישעיה

שכמ הנשפוחות במסד
 ככל שאון סאון ברע שושמלה
 מגלה ברע סוחות הל שופ
 מאכה אש כמלד ילד לע
 בנתל לע ותח הסודה על
 שכמו וקר אש כמלד לע
 גבור אביעד שר שלום לסת
 המש החל שלום אמן על
 כסא חר ועל מסלם לזבן
 אותה קטע הבמ שפט כעדה
 מנתה ועד עלים קטת ירה
 צבאות תעשה זאת

הכר של חיה חביעב
 ועל כפי שראו ורע עמל
 אפרים ולשכ שסרן כמנה
 גבול לבבל אמר לבנים
 גלו ותיה נבנה למסלם
 וארס עתל למש כיה
 את צרי בוע וואת אבו
 יסמך ארס סמך סמך סמך
 מאה וראב את ישראל
 גבל גבל זאת לא שבא
 ועוד ידו נבאה וועד לא שב
 עד הפכה ואת שחח צבאות

לאדו
 ומת תהיה ישראל ראש
 ותב ככה אגמן קס אדו וקן
 תשוא עם קס קס קס
 מודה שכה האהב וועו
 מאשר יחנסה סתים
 ומאשר זמל עסעל כוע
 כחול לא שמה ואת
 יתמו ואתא כעתו לא יחם

והיה למקד שולא בן עזר
 ככשל לשלם כפי שרא לפח
 ולמוקט לישכר שלם ופשו
 ככרס ועל ונשכר ועקשו
 ונכרו: צד העודה
 חרס יתה בל מדי וזכית
 לחוח המסתח פמו סבית
 יעבוק וקאתל וזנה אנכי
 והלדים אשר נתל קוח
 לאתה ספרים כפי שרא
 מעס יתה צבאות השק כוד
 וכי אמר

אל כסר שרא האבות וא
 חר ענם ומצג צמיס ומתעם
 חלא עמאל אלו חר שבע
 חויסא חותם לחיה
 חועה חסל אשור חבים
 חזאש און שחר וועו
 חזע שחר וועו חיה חביעב
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע

חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע
 חזע חזע חזע חזע חזע

מכל חנומ עובדה רכ
 גבלה בבל זאת לא שבא
 ועוד ידו נבאה כמנה
 רשעה שמד ושיה האם חוסת
 כמכר חמד ותאבם נאח עשן
 כמכר חמד ונח צבאות מעת אמן
 וזיה עספמאלת אשמיש
 אל אהול איהל ויקד על ימ
 ורע ויאב על שסל האשבע
 איש כשוד על סבל ומטה
 אתאפרים ואל סאת מלה
 קחו הפה על קחו צבאות
 לא שבא ועוד ידו נבאה

היה חזקו ורבו
 און מסלם עסל פחם חזקו
 סמך חזקו סמך חזקו
 לדותאל סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו

חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו
 חזקו סמך חזקו סמך חזקו

שכרן

ישעיה

וכל אשר יבין ויבין ויבין ויבין
 מי יבין ויבין ויבין ויבין
 תרצוהו וכל לבבא שיעסו
 וכל יבין ויבין ויבין ויבין
 כולל היחולק איש ארעה
 יתמה פמ להכס פנתוה
 יוס יהוה בא אסרו וועס הווחו
 אף לישס הארץ ל שמה חסאיה
 ישסד מענה פכסבי השמים
 וכל יבין ויבין ויבין ויבין
 השם שביצאתו ויהל אימה
 אוה: ופדה על תבל ועה
 ויבין ויבין ויבין ויבין
 נאון ודיס ונאית ודיס אשס
 אקיד אשס פשו וארס מכסס
 אופר: על כן ישס ארבו
 ותרע שוה ארץ סמקמרה
 בעב תשועה עבאת ויבין
 חרוק אפוח ויהי כצב מדח
 וכסוק ואקס קבץ איש ארע
 פנוא ישא ארצו כל הנמצא
 יהקר וכל הנספה על פדבו
 ועל יבין ויבין ויבין ויבין
 ישסבת יוס וישסבת שועה
 הנע מינד על יוס אית מד
 אשס כסל איח שכו ווחבלא
 יהפצו בו ויק שעות נערים
 תרטי שעה ופרי כמן לא יחמו
 על בנס לא תחוס עינם ויהוה
 כל עיבם כלות תפאר ונאון
 כשדים כמה פנתו ארס אית
 סרסו ארע נדה לא תשכ
 למחול אשס עך דוד ודוד

יבוא יבין ויבין ויבין ויבין
 מי יבין ויבין ויבין ויבין
 והחרים יהוה את לישון ים
 מצרים והנקהו על הגרד
 בעיס חוה והסהל לשכ עתו ליש
 וחרין בעגלים והיה חמסלה
 לישאר יפוא שר יישאר מאשס
 באשר היה לל ישא בוס
 עלתו מארץ מצרים ואסדת
 בוס יהוה אורך יהוה פאנת
 ב ישכ אפך והעומם: דח
 אר ישועה אכסר ולא אפחד
 בישס ויסדות יהוה ויהוה ל
 לישועה ישאבתם מיס בישס
 מפעם יהוה ישועה ואסרתם
 בוס חוה הודו ויהוה כדא
 כסמוהו עב עמיס על יבין
 חכרו ויבין שכו: אמה יהוה
 כנאות על שמו עתו אנתפל
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 כסל כד כד קודו ישא
 משא כבל אשס
 יהוה ישועה כנאמו: על דוד
 כסמוהו שמוהו יהוה קל
 לוחם נפוד ויס אפנתו
 טיסס ארץ יבין למקד שר
 סקר אתו נפוד לאפי על
 אמה: קול הצוק כחרים כדמת
 עיב כול שסאן ממלכות
 עיב ספס יהוה עבאת
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה

ולא יתן שם ערבי ורעס לא
 יבין שם ויבין שם ויבין שם
 פתהס אהס וישכו שם פנת
 יענה וישועה יסוד קודו שם: ז
 ועה איס כאל מעתו והעס סתמ
 מלך וקרבלא עתו ויסח לא
 עשכו: בלי יוס יהוה אנת עב
 תחרו עור בישא ארע חסע
 ארסו ומה הער על יוס
 ונספחו על בתי עבד: וקחוס
 עמיס והכאוס אפכוס
 והעז לוס פתו ישא
 ארסו ישא ארע יסוד שסות
 והו שססל שססס וודו
 בנשסס: ויה
 בוס חפוח חולך סעסס
 ומרד ומרד יהוה יהוה
 עבדו וישועה חסל יהוה
 על סד כבל ואמר יהוה שסונש
 מרהו שכו יהוה ססס
 רשעים שכו שלים: ססס
 עמיס ככו חסע על ססס
 דדה בא ארס מרה כל
 חסך: עוח שסס כל חסך
 פצח דוד: ונספחו שסס
 לך ארז לבנון מאר שסס לא
 יעלה חסרת עליו: ססס
 מתחת רמה לך לקדאת פאך
 ערד לך רפאוס פל עתו ארץ
 חק ססס ארס סל סל יוס
 כלס עסו ססס ויהוה ססס
 חלית כססס ארע נמ שלתו
 חרד ססס אנת חסית נבלך
 תחתיך

ישעיהו

כבוד יסוד הנה הנה
הוא נופל כמער לסאב ז
כפנה חמור כדבי לנדה חיש
והה בנראח כנען המואבע
הבנה באא מנד שו להנפיל
ולא יכל
הדיא אשר דסי יהוה אל
מאב כמאן עמח דנר עוה
לאמר בל ש טעס כשט שט
ונלד הפוד מאב פבל ההמון
רבו וטאר מעטמוע לאכבה
מלא וסיסק הפה
רסיסק מטר מעוד ויהוה מע
מלה עובת ערע ער לעתים
חלה עוד כפי ואין מחרד
ונשפת סכנ סאפריס וטמלטה
סדיסק ויטאר אר ספסוד כנע
ישראל יהוה נאסי יהוה צבאות
והחכום ההוא
הל כמד עקבו טמן כשר
ערהוה סאסל קנע קטה
קדע שפליס כקר ויהוה כמליט
שפליס כבקסקר פאנס ונמאר
כעל לחכק וית טעס שרטה
קרטיס פאט אמד ארבעה
חסיפח ופעיה פרייה נאם
יהוה אר ישרא זביסחהוה
יש יהוה סע עשדו עש
אלהוה ישרא הו אמחולא
שעוה חמסות מעשה
לעשד עשד עשד עשד לא
חמסות חמסות חמסות
חמסות חמסות חמסות

עוד מען בעזרת הנה ז
והאמר אשר עמכנע כנע
ישראל והיחש חמסות חמסות
אלהוה ישרא ויהוה אל
זכרת עקב חמסות חמסות חמסות
והסדרת חדע עמיס ונמטר
חשונכ ובמד ורען הפריח
נדקור כוס עולה וכאנט
היחמון עמיס רבים כהמות
ימיס והמון ושאן לאמים
כשאן מים פביס ישאן ז
לאמיס כשאן מים סביס ישאן
ועוד כו ונס מפורק ורדק פמון
היסק פער חוכב ל פנ
סופה לעת ערבותה בלד
כטרס פנראש ונה חלק
שטט ונה ל רכונט
האין זילי כנפס
אשר פנס לתוד ישרא חמסות
כס ימיס חכב ומאע פנ
מיסל כמלא אמק ל סאר נל
מסיד וסר טאל עס טראסן
האיהוה אין גיכקן וסמס
אשר בואנו אר ישרא כנ
יאמנה ושכני אר כנשא
נס חודס חוה אר ישרא
חמסות חמסות חמסות
וחוה אל שקטה ואכמה
כמכונ כחס עזעל אוד
כעכטל כחסקמה פלפון
קמור סכס פרו חכסר כמל
עדה חמסות חמסות חמסות
כמכונות ואותה חמסות חמסות

חסד והנה עשד יהוה לעש
היסק כחמסות חמסות חמסות
עליו העשד כל סמט הארץ
עליו חמסות כעלה חמסות חמסות
שי יהוה צבאות עס כמסר
והטויס נראמ חמסות חמסות חמסות
כיכין חמסות חמסות חמסות
חודס אר ישרא חמסות חמסות חמסות
יהוה צבאות חמסות חמסות חמסות
משאמיס חמסות חמסות חמסות
רכבעל עככל וסאמיס חמסות חמסות חמסות
ונעאר יל מיס חמסות חמסות חמסות
מיס חמסות חמסות חמסות חמסות
מיס חמסות חמסות חמסות חמסות
כאחוז ואיש כד ער עש כנע
ממלכה כממלכה חמסות חמסות חמסות
מיס חמסות חמסות חמסות חמסות
ודר שפאר חמסות חמסות חמסות חמסות
האמיס חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
וכפרת חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
כשה וסל חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
יהוה צבאות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
וטד יחד ככש חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
הלד חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
וסוף כמלה ער חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
פי אוד וכלמד עיאווד יכש
כד חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
כל סל כנ כנ אוד חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
מכמרת על פניס חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
וכשו עבד חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
ואר חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
פחאס כעל שט חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
כפיס חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות חמסות
חכמי

פק כו"ל ז' תרל' זשכר מאזכ' ספר יצא חושב' י' הלא רטשים והלובים ויכעו כשישאלו וישב בע' כ' בשבסס ועוד דברו עבדי סודע לעיני מלכ' ארץ יפועו יאן מושיע ותעז יב' י' דברו השל' י' ידברו שכחתי עלי

ישעיה

ובסוד חבי שועתו ויביתו
ידחה כבוד ההנהגה טאב
הנהגה סודו שמתבן כמו
סודו ופרש שיה בקרם
כאשר פרש הנהגה לשות
והספר נאחו עסארת
עיונו כר מושב הסוד
הסוד השל' הנעל ארץ
עד ע'ר

כן בוסה חגיגה שיהיה
בארץ שיהיה עד לע
ישועה ישות חומות וחל
פתח שיער סודו סודו
סוד אסודו סודו סודו
שלוס שלום סודו בנאו
במסודו סודו סודו סודו
עד על סודו סודו סודו
מסודו סודו סודו סודו
ישועה ישות חומות וחל
עד ע'ר הנעל ארץ
תל ע'ר הנעל ארץ
לע קיסרם ישר סודו
ע'ר הנעל ארץ סודו
הנהגה סודו סודו סודו
אשר מסודו סודו סודו
כאשר מסודו סודו סודו
לסודו סודו סודו סודו
לסודו סודו סודו סודו
כל דבר אהגה סודו

השפת שלום לנפנים כל
מעשינו פועל תלנו יהיה
אלהינו בעלנו אהגה סודו
לכך בן עמר שמת מסודו
יהיה תפאס יקטלן פקדת
ותשמך סודו תאס בלס לסודו
ספת לטו יהיה ספת לטו
עבודתו סודו סודו ארץ
עוד כפי פקדת

עקון לחשט מסודו למר
כמו חרה חקרי בלל חמול
תועק סודו יהנו חמול
יהיה עורו סודו סודו
יהיה סודו סודו סודו
ובל פל ישבתם יהיה סודו
על סודו סודו סודו סודו
ישר מסודו סודו ארץ
רפא סודו

ל ע'ר סודו סודו סודו
יהיה סודו סודו סודו
ע'ר סודו סודו סודו סודו
מסודו סודו סודו סודו
על סודו סודו סודו סודו
הסודו סודו על סודו

כ בוסה חגיגה שיהיה
הנהגה סודו סודו סודו
ליתן ע'ר סודו סודו סודו
ע'ר סודו סודו סודו סודו
אשר סודו סודו סודו
כרס סודו סודו סודו סודו
כרס סודו סודו סודו סודו
ישר על סודו סודו סודו
הסודו סודו סודו סודו

במלחמה אהגה סודו סודו
קודו אהגה סודו סודו
שלוס סודו סודו סודו
תפאס סודו סודו סודו
ישראל וסודו סודו סודו
הסודו סודו סודו

הנהגה סודו סודו סודו
כפאס סודו סודו סודו
הנהגה סודו סודו סודו
לכך בנאו סודו סודו סודו
פ' סודו סודו סודו סודו
אבן סודו סודו סודו סודו
לא יקראו סודו סודו סודו
עד בנאו סודו סודו סודו
ועוד כפי סודו סודו סודו
והסודו סודו סודו סודו
קודו סודו סודו סודו סודו
מאד סודו סודו סודו סודו
הנהגה סודו סודו סודו
ויהיה סודו סודו

ויהיה סודו סודו סודו
סודו סודו סודו סודו
ואסודו סודו סודו סודו
יהיה סודו סודו סודו

בוסה חגיגה שיהיה
כאשר סודו סודו סודו
והנהגה סודו סודו סודו
ליתן ע'ר סודו סודו סודו
הנהגה סודו סודו סודו

כז אפרס סודו סודו סודו
אשר על סודו סודו סודו
קודו סודו סודו סודו
כרס סודו סודו סודו סודו

שנפים

אזו הנאוכה האלהים יחברו עבדו וסודו סודו סודו סודו
יהיה הנעל סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו
כשת סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

אין הכעני אביה נא כל המהום דמשה תורה מהלכו והלכו במהר על
בשבת סופר הכתוב בשבת אנשים והכה ארץ תרעם בשבת והקדש בשבת אע"פ

בשבת זרען ומיטתון קטנה
לשראה דב קמץ ומשקן

ישעיה

למנוס החל ארץ פד' עולם
הרמסנה עמדת שפת
אפרים ויהודה ציתנם צב
תמארה אשר על דאט' צב
למנוס כנפיה בטרם כן
אשר נדאחה אהא חבקה
כנפו כנפיה בלום חוהא ויהו
יהוה עבאיה לנפיה צב
ולנפיה תמארה לנפיה צב
ויהוה משפט לנפיה על
חמפיה לנפיה משכב ז
מחמה שורה
תמארה בלום כנפיה צב
כנפיה לנפיה נבלע
מחמה שפת
פיה חפיה לנפיה צב
לנפיה אוקאיה צב
כנפיה
לנפיה ואתמיהן למנה
נמל מלך עתה משה
מלך מלך קלוקו קלוקו
ועד משה משה משה
שפתה שפתה שפתה
תמארה ואתמיהן אמר
אתמיהן תמיהן לנפיה צב
תמיהן לנפיה צב
ועד משה משה משה
תמיהן לנפיה צב
לנפיה ואתמיהן לנפיה
מלך תמיהן אמר תמיהן
כנפיה חמיהן לנפיה צב

ועלמיה עלמיה שט
למנה מן עמי למנה צב
שמנה כנפיה חבקה שפת
לנפיה צב
תמיהן לנפיה צב
פיה חפיה לנפיה צב
תמיהן לנפיה צב
מלך מלך קלוקו קלוקו
ועד משה משה משה
תמיהן לנפיה צב
לנפיה ואתמיהן לנפיה
מלך תמיהן אמר תמיהן
כנפיה חמיהן לנפיה צב

פיה חפיה לנפיה צב
לנפיה צב
תמיהן לנפיה צב
מלך מלך קלוקו קלוקו
ועד משה משה משה
תמיהן לנפיה צב
לנפיה ואתמיהן לנפיה
מלך תמיהן אמר תמיהן
כנפיה חמיהן לנפיה צב

כשם שהיה ענין דמשה משה משה ומיטתון וירא פניהם כשם דבר ארץ ישראל וכו'
יהוה כנפיה כנפיה דמשה משה משה ומיטתון כנפיה חמיהן אמר תמיהן לנפיה צב
יהוה כנפיה חמיהן לנפיה צב

ישעיה

בדבר ולטובת בשער יקדשן ויטובתו יצדיק

לכן באמר יהוה

אל בית יעקב אשר פרוה את אברהם לא יתה כי שועק ולא עתה פמו יחודי פכאנו ילדיו מעשה ידי בקדו ביקדשו שמו והקדושו את קדושו יעקב ואת אלהי ישראל יורינו וירעו ועיר חביבה ודגים ולמדו לקח

במים סודים נאם יהוה לעשות עצה ולא מפל נכוד מסכה ולא רחוק למען ספיות חפזאת על חפזות וחדלים לדרת מי ירס ופי לא שאר ללעזמעו פרעו ולחסות בל מערים ויהלכם מעופר עה לבישת והחסות בל מערים לבלמה פדחב מען שדו ומלא אבותם עינו ומל הכאש על עם לא קמל ללם לא לעול ולא להועיל בלבשתם ולחורפה

משאפתמותם נבארין צרה וצרה לביא וליש מהם אפיהו ושרף מעופה ישאו על פת עוריים חליתסועל דבשת נבלים אצרותם על עמל אועיל ומעיליס חבל ודיק ועוד לכן בראת לאת חס שפת עותה פאכתבה על לחאתסועל ספר חקוה ותוליס אחרון לעד עז

על סימני עמל הוא בעים כחטיס פנים לא אכא שמוע תורת יהוה אשר אמר ולאע לא תראו ולחוס לא תחוו לע נסחות דבר ולנו חלקות חזו מהותלות סוד מעודך הפוטמא צד השבת מפענו את קדושו ישראל

לכן באמר קדוש ישראל ועמא סכס סבר היה ותבטו לביעק ונלזו ותשענו עליו לכן יהה לכם היען יהה כפר עמל נבנה בחוסה נעננה אשר פתאס לפתע נכא שסדהו וסברה כשטר נבל יוצרים פתות לא יחסול ול אפמא במבדלו חרש לחתות אש מקוד ולחשף מיס מנבא

במה אמר אדל יהוה קדוש ישראל בטובה ונחת תושען בהשקט ובבטחה ז תהיה נבוחם ולא אבותם ותאמרו כי סוסנסס עלכן הנסוק על קל טכבעל כן יקלדרו רמיכס אלה אודמפנ צרתאחד מפמ צרת חמשה תנשו עד אסנתותם פלוקן על דאש הוד ובסס על הדבעה ולכן יחפה עזו לחעס ולכן ירוסל דחכס מאד ומשפט יהוה אשר יבלחם לו מעם כמין יעב

בירושלם

רחוק דמה ועינא את עינכם ואת חבאיס ואת ראשיכם החוסס פסה ויהוה לכם חזות הכל כרבי ספר החתום אשר יתעא ותאל ידע ספר לאמר קדא נאזה ואמר לא אבל כח חסותו ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קדא נאזה ואמר לא ידע ספר

ואמר יהוה יען כי נגש העם החוספיו וכשעל ספר וימלם רחוק מפני ויהוה את סאתי כח חסותם ספר יהוה לכן הנב ספר לחפל לא את העם יהוה חפל אפל א ואת יהוה חכמת חכמו ובעת נכונו חסותו יהוה הפעמיקים מהוה לטור יענה ויהוה בבחשך מעשי חסותו ואמר מי ואטו מי ידעו והפכס אס כחמר היצר יחשב במי אער טעשה לעשה לא עשמו ועד אמר ליעזר לא חבוקות ארס עד מעט מעד ושב לבטן לבסל והפסל לעד חשב וסמעו בוס חתו שוס דבר ספר ומאכל וכחשך עעו ויסה דאנה ויסשו עעס ויהוה שמחה ואבית ארס ויהוה ישראל יעלוי מאמס ויהוה ישראל יעלוי מאמס ויהוה ישראל יעלוי מאמס ויהוה ישראל יעלוי מאמס

55

כמה אחר שר הן לא חוכא את דעהאל הקיט פטמי ואת יהושעיש עי וי אב עיני וכל אכנס עיני ויבואו וסימנהו ואתה דרס את ספר ואת הנו כחשך ארס קים דלמסע הבו לכם ש לשה אנשים על הר נשמה בימים הרבה ולכו בית יהודה ויבואו אלה כסכוניעם וכל נכ סריעמי וספר וסימנהו ויהוה ישראל יעלוי מאמס ויהוה ישראל יעלוי מאמס ויהוה ישראל יעלוי מאמס ויהוה ישראל יעלוי מאמס

ישעיה

בית שלם בני לאתבסה חשן
 יתן לקול צעקת בשמעתו עת
 ועת לכם יהיה להסתד ועם
 לחץ ולא יבנה עוד מצד והו
 עמך דאת את מורד ואונן
 תשמענה הברט אחר כך לאט
 וההדרך לכוכב מי תאמינו כי
 תשמאלו וממאלתם את צפול
 פסול כספר ואת אפרת מסנת
 והתך הורם פגמו דזה אהתאמר
 לו ונתן מטר צעק אשר תורע
 את הארמה ולחס תבועת
 הארמה והיה רשו ושמך ירעה
 מלך ביום ההוא כפר עתה
 והאלפים והערים עבר הארמה
 בל לחמיץ אבל אשר ודה
 ברחת ומורה ויתוע על מלה
 נכח ועל כלבועה נשאה
 פלגים בלמים בום התר רב
 בנפל מלכים והיה אורת בנה
 כאור החמה ואור החמה יהיה
 שעותים כאור שבעת הימים
 בום חבוש יהיה את שבע עמו
 ובחץ מבדו ירפא

הנה שמיחה באמרוק
 ביד אפוז ובר משאה שאתו
 מלא וקסול שטט פאט אכלתו
 ורהובנהל שוטף עד צמר יתנה
 להנפה נוסכנפת שטט ורסן
 מתנה על לחץ עמים השמיד
 יהיה לכם כלי הדגוש חת
 ושמת לב פחול פחול
 לסאתר יהיה אל צד ישראל

והשמש עיורה את החוד קול
 ונתת וירד אה בזעף אהלה
 אלא אלה הנגין וורס מאב פיה
 כימקול יחוח וחת אשר בששט
 יבה וההפל מים למשה טוסה
 אשר עשה חוח עליו בתלום
 וכפף וזת מסל חסת תעשה לחס
 פה פי עתך טאמול תפתח
 ועתה אל פל דהקן העמיק
 והחבמת דהאש ועוצים
 דהיה נשמתה חוכב על נפרת
 בוערה פה
 הדרים מעורס לעורה על
 סוקים ישענו וכבדו על רב
 כירבו וע פר שים פי עוצו
 מאור לא שיע על קדוש
 ישראל ואליה חלה דה שג
 ונסה והסתובב ארע ואת
 הכרול אחסרו וקס על בית
 מרעס ועל עורת פלך און
 ומצורס אקרסוקל אגל וסטיות
 בשר ולאר חוחותו שיה ירו
 ובשל עוז ונפל עוז ורחיו
 כלסו ביון
 אמר יהוה אל פאטר יהוה
 האלה וכתפלד על סרפאט
 יקרא על וסל ארעס מקום
 לא ידוע סהומוס לא יענה פן
 ירד ווחח צבאות לצבא על
 הר ציון ועל גבעתו כבפרס
 עשתה כיון יהיה צבאות על
 וירשלים ונתן ויהי על פסוח
 והמליט שוב לאשר העמיק

ט
 סרה בני ישראל מיסוח
 עמאתו אשר אל כל ספר ואל
 והם אשר עשאו כסל סחוקי
 ועל אשר בתר לא ישתוחב
 לאשר סתאבל נתנסל ספון
 חרב וכתרו וחס סתו וסל על
 ספער עבר והחוטגס לרעוים
 כוהא אשר אד להצין ותקד
 לזבית שלם
 לב חולת קיסלמלך השמים
 במלפמי לוד והיה אש ספחוס
 רחוק סת דים פלגמס כעון
 כשוקל עפס בארץ עפוס
 ואלה מעלה עמך אש ספונ
 סמעות סתובב סתובב
 כולל עתה של על עס ספוס
 לזר טוהט לאשר על
 לעל סתובב סל לאסטר עונ
 פינגל סתובב סתובב
 און לעשיות סתובב סתובב
 תועלתו קנפסר עב סתובב
 צבא סתובב סתובב סתובב
 הוא זפותלעין לחז על סתובב
 שאר סתובב סתובב סתובב
 ועיכט סתובב סתובב
 נשים סתובב סתובב סתובב
 קול לבטל סתובב סתובב סתובב
 טיס על סתובב סתובב סתובב
 כה צבאות סתובב סתובב
 חדר סתובב סתובב סתובב
 פלסטו סתובב סתובב סתובב
 על צתים סתובב סתובב סתובב

את לודים ואת אפים וביכר דבדי חמס צל חכים פתרים ורובאים נכ כלאים יא חס וסימניהן ליפע אשר כיו בנג
 שרול וקחוס ימים רובאים ורובא און יד זקפן קמען וסימניהן ירכבהו על כמת ארץ שאל ספחית רעה ח
 הכו סכס ספס אמלה ארץ חספל לבון יד שמים ינה ארץ רנושכים כישעה יע ויאשם רכבו בסך חשף ו את זרוע קדש

ישעיה

הבמאנע עליתמחוס הדס
יחתי לבטן ואכחה קוסת ארון
מסד ברוש וואסא מוסקצ
יעד ברסלואנע קדתי וישתת
מיס וארדיב בכף פירט כל
וארי מינור: הלא יטעית למוח
אחה יטעית מימי קדם
ויצרתה עתה הבאתה פתח
להשאית ג'יס נעסעדים ז
בצרות וישבכה קצוד יד חתו
ובשעה יעשב שדה וירקו שא
חציר נשתו וישמה לפע קמה
ושסד וישתק וישאך יד יתי
ואת חצונך אלי ייען חצונך
אלי וישאנך עליה כאנע וישאני
חור באפך ומתע בשעתך ז
והשבתך בדרך אשד באת
בה: ויחלך האות אבל השע
הזה ספח ובשעה השמת שחס
ובשעה השל שית ורעו וקצרו
ומעו כרמיס ואסל פריס:
וימפה פריסת ביתה הורה ז
הנשאה שד שלסטת ויש
פריס מעלה: כמיהו שלם ז
הנא שארית נפליטה מוד
יעו קנאת יהוה עב אהתעשה
ואת לבן סאס יהוה אסל
אשד לא יסא אהיעד האת
ולא ידה שסחון אינה מסע
מנו לא ישפר עליה סללה:
בדרך אשד באכה ישב נא
היעד האת לא יסא נס יהוה:
ונשת על העד נשאת השיע

למען ולמען חוד עברי
וינאמל אך יהוה סוס
במחנה אשד נאה וישמעס
וחמשה אלי וישביט בפקד
והנה למס פורס מתים: ויש
וידן וישב סעוד יבסל אשד
וישב בגנה: ויהוה לא משתוח
בתוסך אלהו וארד מלך
וישאת פתח הבה בדרך ומה
נמלסו ארן ארסו וסלך ז
אסרהו בפתח תעו:
במיסה חס חלה חקו
למחור בא ארז ישעיה בן
אמון הנביא ואסד ארז כה
אסד יהוה ינו לביתך מימה אנה
ולא תחיה: ומסב חוקיה פנו
ארז ביד ותפלל אלי יהוה:
ויאמר אנה יהוה וכר נא את
אשד הנה לבת לפעך באמת
ובלב שרס והטוב בעיניך
ישעיה ויבך חוקיהו בכי טוה
ויהוה בר יהוה
ישעיהו לאמר: חלון ואמת
אל חוקיהו כה אמר יהוה
אלהי חוד אבך שמעו נא
תפליתך ואהע אתה מעתה
הע זסוף על ימך חמשי נשוח
ישעיה: ומכף מלך אשד ז
אמלך ואת העד האתונת
על העד האתונת חלך האת
מאת יהוה אשד ישעיה יהוה
אתה סד יהוה אשד ובר:
הנע משכ את צל המצות

אשר ירדה במעלות
בשמיטת אשד צדק עשור מעלות
במעלות אשד ירדה:
מכתב לחוקיהו מלך
יהוה בורח לנחיה מוד יהוה
אמרתי ברטי ימי אלה בשער
ישאל פקדתי יתו שנתו: ז
אסרתו לא אראה יהוה ברוח
חמים סאובט ארס עוד
עסל שבתו להווי נפע
ונגלה מפסאל רעע קפדת
כאן וישמרה לך כבצע מיס
עד לילה תשלמיני: סוסו ינו
כן אעננה אהנה פונה דלך
יעני למיחס ארני עשקה לך
ערכני: סה ארבר ואמר לו
והא עשה איהוה לי שנות
על סד נפשי: סוהע עליס סוה
ולב בן חירוי וותחלימני
והחייני: והחלל שלס סד ליש
ואתה חשבת נפשי משחת
בלוי מה שלכת אחורי עד פה
חטא בלא שאול חוד רסס
חללך לא משפתי יהוה פה
אל אסע: והחיותו יתך
במע חוס ארלבניס קד יעו
אמת: ויהוה שמועני עשתי
נעבר סחיעע על בית יהוה
ואמר ישעיה ישא רכבת
ואמסו ימרו על חסותיהוה
ואמר חקיהוה אשד יעו
למפתחיהוה:
והוא שלחם ארז בל ארז

למפתחיהוה

סימניו... וכו'...

ישעיהו
למפתחיהוה

בירושלים השכונת נערים ב' וחסדי וסימנהון כ"י ש"ס קראו נערים באים מארץ כרחק העיזו ב' א ס' לא
חס' וסימנהון העיזו בע בנימן העיזו ל' תעסד קדמאה כל ותענא חס' תהו וכהו ב' וסימנהון והארץ היתה תהו ובהו

שעיה

כ"ב לרשעים

איים אלוהקים ללאמים מדחוק
וההמבטן קראע ממעני אמי
הזכיר שמי וישם פל כהר בחרה
בצל ידו החבאני וישם מעלה
ברור בא שפוטו ורני וואמד
ליעבר אהה ישראל אשר
בד אתפאר וואנ אמרת לדין
תצתי לתהו והבל כחי כלית
אכזם שפטי את ידוה ופעלתי
את אלהי ונתה
אמר ידוהי ויטבט לעם ל
לשונם וקבלו וישאל לא
סוק ואבס בעני ויהוה אלהי
היה עניו וואמד נגד מהותך ל
עבר לחקס את שבת יעקב
ועד וישאל לה שיבונתך
לאד פוס לחות ישועתי יעד
קצה הארץ
בואם ידוה נאל ישראל קהשו
למה נשלתם מפי לעם
משלים מלכים יראו קמו ז
שמי וישפוטו ולמען יהוהה
אשר נשפוט קדוש ישראל
וכתוב בה
יהוה בפי שון יענתך רחום
ישועתי יעד יעד ואצרך ואתע
לברית עם ליהקים ארץ להעתי
נחלת שזממות לאמר לאסורים
נאל אשר כהן העז יעד
הדמס יעד שפטי שפטי יעד
אשר עבד אי עמא ואל אים
עבד שמי כמדרחמכי ונהם

ועל מפועמיס ענהלס וישמת
כל הדין וסלתי ייסוק
הנה אלהי מדחוק יבא והעד
אלה מצפון ומיס ואלה מארץ
סיניס ירני שמיס ונלי ארץ
ופיעוהו ריסרם כי נחס יהוה
ינמו ועניו ורחם
ותאמר ציון עובע יהוה וארני
ישכחני התישכח אשה יעלה
מדחס בן בטנה נס אלה תשכחה
ואנכי לא אשכחך הן יעד
מפס חקתך חומתך נעדי
תמידה מחרובתך מהרסך
ונחרי בך ממך יצאו שא
סביבי יענך ורא כלס נקבעו
באלך היאננא סיהוה כי
כלס כיעדית לבי וחק שרס
ככלה חרבתיך וישמתיך
וארץ הרסתך כיעתה תיער
מיושב ודחקו מכל צד יעד
יאמד ובאונך בעי שכלך
צדל המקוס נשה ליוא שנה
ואמרת בלבך מי ילד לי
את אלהו אני שכלה הונמנה
נלהו סודהו ואלהי מינל הן
אני נשארת לבי אלה אפה
הס: כהאמר יהוה
אלהים הנה אשא אל נים
ידי ואל צמיס ארים נסי
והביאו בך בחיץ ובעתך יעד
פתתני שאנה ויהו מלכים
אמנך ושרותי וס ממך רעד
אפס ארץ ישתהו וילך יעד

תלך ילחתי וודי תלכאני
יהוה אשר לא יכשו כחי
היקח מבדור מלקוח
ואסי שכי צדיק ילמנכי האמד
יהוה נס שכי נעור יקח ומלקוח
יערין ימלט ואת יריבך אנכי
אליכא ותכנוד אנכי אויביני
והאכילתי את מזונך את בשרס
וכיניס רגמיס שדחן וירעו
כל בשר כואני יהוה מושיעך
ונאלך אביר יעקב:
כהאמר יהוה אלהי ספר
ברחת אמבס אשר שילחתה
אומי מנישי אשר מכרת ז
אתבס לוח בעבר נכס נמפתס
וכפי שיעכס שילחה אמבס ז
מחריב את ואן אשר קראתי
ואין יעה ודקור קצה יעד
מפרות ואן כי כח העזל הן
בנערת אחריביס איסיס נהות
מדברת באשר דעתס חמת ז
ביצמא איליביש שמיס קדרות
וישק איסיס כסותס:
אדני יהוה נתן לי לשון למחיס
לדיעת ליהוה אתי ענף דברי עיה
בבך בבקר ייעד לי און לשמע
בלמודים אדני יהוה פתח לי
און ואנכי לאמר ית אחוד לא
נסועתי ונולי עתתי למפס ולחיי
למרטס פני לא חסרתני ז
מכלמות ורק:
ואדני יהוה יעוד לי יעקב לא
נכלמת יעד כן שמתו פני פתלמיט

ואדע

וחיך ילפע תהום ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ירבעה ב' א ס' לא חס' וסימנהון פתאם שדרו אהל רניע
יריעת חס' מקים כל ה זונן מן בכ חד בת הוא כתיב וסימנהון כל ראה בס ראי פני המלך היושבים ראשונה
מקול פרש ורמה קשת בע אפדים נשקי רמי קשת בחוריהם מבי ארב מלחמה נוע מכה אהים ומיענה וכל מדרוה

מירום א הכהנים כוזי שמי וכוונה דרכי ימות ארס נ וסמסון לא יהל אחרס ואין ארם ואכיל אתם ואסור וכוונה
וארוב אחדש ואכחד ארין ראוב הלן כהון חסר שוטמ לית כות תתפח לית כות סלן בספרא סת יד ספס

סב

מיר דוחה וכוונה
קבעת כוסה וכוונה
מיתל וכוונה
לדו וכוונה
על דו וכוונה
והיה וכוונה
שכסו וכוונה
מכסו וכוונה
עוד וכוונה
את וכוונה
ספסו וכוונה
וארין וכוונה
מיר דוחה וכוונה
קבעת כוסה וכוונה
מיתל וכוונה
לדו וכוונה
על דו וכוונה
והיה וכוונה
שכסו וכוונה
מכסו וכוונה
עוד וכוונה
את וכוונה
ספסו וכוונה

גב
עוד וכוונה
בדו וכוונה
הן וכוונה
על וכוונה
שכסו וכוונה
מיתל וכוונה
לדו וכוונה
על דו וכוונה
מכסו וכוונה
עוד וכוונה
את וכוונה
ספסו וכוונה
וארין וכוונה
מיר דוחה וכוונה
קבעת כוסה וכוונה
מיתל וכוונה
לדו וכוונה
על דו וכוונה
והיה וכוונה
שכסו וכוונה
מכסו וכוונה
עוד וכוונה
את וכוונה
ספסו וכוונה

ישעיהו

וצדקה לא תחתו
שמעו אל ש עתה
תורת כס סאל וכוונה
אס וכוונה
כסו וכוונה
על דו וכוונה
מכסו וכוונה
עוד וכוונה
את וכוונה
ספסו וכוונה
וארין וכוונה
מיר דוחה וכוונה
קבעת כוסה וכוונה
מיתל וכוונה
לדו וכוונה
על דו וכוונה
והיה וכוונה
שכסו וכוונה
מכסו וכוונה
עוד וכוונה
את וכוונה
ספסו וכוונה

וארע פלא אבוטו קרוב
מיר דוחה וכוונה
קבעת כוסה וכוונה
מיתל וכוונה
לדו וכוונה
על דו וכוונה
והיה וכוונה
שכסו וכוונה
מכסו וכוונה
עוד וכוונה
את וכוונה
ספסו וכוונה
וארין וכוונה
מיר דוחה וכוונה
קבעת כוסה וכוונה
מיתל וכוונה
לדו וכוונה
על דו וכוונה
והיה וכוונה
שכסו וכוונה
מכסו וכוונה
עוד וכוונה
את וכוונה
ספסו וכוונה

תכות וליא קורין וסמסון גם את הרעת למדתו הלא סעתה קראתו לוי אבי שמעת נפשי אפסי סאר כבעק יתפח סמסון
מקוננתו בארס ב כפסו הרבית עלי גלעד וקחי צרי שכטני על סים רבים למסילה דרך הלסבי וכוונה
רבישי שני כי תעדי עדי על עניהם ל על דברי שפע הארץ ל על האיש ותביא וכוונה

וסימנזן הטואלה כיום טהרה אתכם אשתו נ וסימנזן אתה גדיא מקרא מקרא לעשה אתכם יעשה
 נאמי לא אעשה אתכם כלה לא אעשה אתכם כב פסו בסי ולחילא כפל פסוק על קתובלי דהיינו אמרי

ישעיה

סז

למעשה ואנכי אעשה
 לחרוב כל יד ילך לא
 יעלה וכל שון תהיה את
 למחצית פתחיה ואתגלות
 יכיר הנה צדקתם מאתי
 עתה הו' ב' אעלה
 לפס ואשר אור ופסוקים שנת
 ואפילו שנתו בלא כס
 וכל אחת מן חלבי מחתקת
 כסילא חסועים בלא
 לשכיה שמי' אסורא ואני
 טוב וחת עפרין על כסות
 אנהם וכלי שמי' וחת
 נפשם ואכה תלם בית
 עלם חסדי הו' האמנם ה'
 עד לאמיס נתנו נגד ונשה
 לאמיס ונחלא אשת ונפלא
 תול לא יענה אלך טיה
 לכענההיך וזר וקדוטי
 ישראלי מנחה
 הו' שאיך חסדיא קראו
 כחיתו קרו' ויזכר שעלה
 ואישאוף פה שנתו ויכבא
 יתו ויהסרואי אלוהי
 ירבה לטחובל אמחשתי
 מושבת כסול אדמם ז'
 רחם נא חסדי' נחזי שמי
 פארן ונפוח דם מודכים
 ומחשבת מפה שבתוס
 באשר ירר הנשם והשנין
 השמיסו אטול אישוכבאמ
 חרה אתה ארין ותליר
 והצמיתה ועקר עמך עינת

לאכל בן חנוהיך ואשר
 יצאמי דא' שנתו וקסו
 אטעיל אתה תפתי
 ונמי יתאמר שלחחו
 פלסמה ונאוי' ש' ז'
 תלמי' תפתי' עתה עינת
 להפטי' עתה עינת
 קסי' עתה עינת
 סיו' עתה עינת
 חסדי' חסדי' חסדי'
 עלם אשתו
 כהא' חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 לכחות קרן חסדי' חסדי'
 אמ' עתה חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'
 חסדי' חסדי' חסדי'

למעשה ואנכי אעשה
 לחרוב כל יד ילך לא
 יעלה וכל שון תהיה את
 למחצית פתחיה ואתגלות
 יכיר הנה צדקתם מאתי
 עתה הו' ב' אעלה
 לפס ואשר אור ופסוקים שנת
 ואפילו שנתו בלא כס
 וכל אחת מן חלבי מחתקת
 כסילא חסועים בלא
 לשכיה שמי' אסורא ואני
 טוב וחת עפרין על כסות
 אנהם וכלי שמי' וחת
 נפשם ואכה תלם בית
 עלם חסדי הו' האמנם ה'
 עד לאמיס נתנו נגד ונשה
 לאמיס ונחלא אשת ונפלא
 תול לא יענה אלך טיה
 לכענההיך וזר וקדוטי
 ישראלי מנחה
 הו' שאיך חסדיא קראו
 כחיתו קרו' ויזכר שעלה
 ואישאוף פה שנתו ויכבא
 יתו ויהסרואי אלוהי
 ירבה לטחובל אמחשתי
 מושבת כסול אדמם ז'
 רחם נא חסדי' נחזי שמי
 פארן ונפוח דם מודכים
 ומחשבת מפה שבתוס
 באשר ירר הנשם והשנין
 השמיסו אטול אישוכבאמ
 חרה אתה ארין ותליר
 והצמיתה ועקר עמך עינת

טז

זאתים נכל יעה יען עשותכם ואמרת אליהם כה אמר יי ויאמר יי על עזבם קרא דג' ולא כערך בעדכה היא
 ולא פרסוליהם ודברת אלהם את כל הדברים לשוב סרעתם ולא שמעו אלי ויקפו ושפת עמם עלים לטובה
 ושלחוץ אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ואל תלכו אחרים וינשפתם תורה וקול ספוקים ארץ שבע

כלום נא לי מוכי ישרי כת ויאמרו הנה חנוכי בשל ותביאנה כיתי ישרי כי עליה יע אל ישמיל תני דפסו ואחיה בן אחיסוב
הדינ גבית כספך כי כאשר יעשיהו לטלה ויבאו אנשים מיטעו מיטעו שלושלו כת יע כי יבא ישריה כת ושאריו יתקו

ישעיה

ינעום שלדני לחבש תשכר
לב ליקרא לשביל רחוק ואמית
פקוקהו לקרא טנת דינן
ליהוויזוס נקם לא להנילעם
בלאבלים לישוס לאבל צין
לתלהם פאר תחת אפר
שמן ישימן תחת אכל מיצה
תלה תחת תחת כחה וקרא
להם אלה החרקמטני יחה
להתפאה ובענו חדות ינעום
שממת ראשנים יקטמו
והרשוני עדי חרב שממות דוד
ודורה ויזמה וזרע ינעום
ובני עבר אסרם וכרטיכסיה
ואתם כרטי יהוה תקראמי שתי
אדתי יאמר לכם חיל גוס
ואם זוסבכסיתתמרו תותת
כיתסם מיטינה וכדמה יתונ
חלקם לכן בארצם מיטינה
יירשו שמחתני וליה תהיה ליה
כי אני יהוה אלהיכם מיטפסו
גלבי עולה ותתני פניתם
באמת גסיתתם לראסדות
לחסונותי צבטיס זרעם
ויאנאיהם שתוך דיעמיס כ
ראיהם כיחכי הסודי עבך
דחורו

אדקה ונתה להנדר פלהטים
סבלמין צין לא אחשה ולמען
יהושלם לא אשקוט ערמינא
בגעה צרקה וישועה בלמד
יביע ודאנימל ערמך וכל
מלכיס בביתך וקורא לך סס
חריט אסד פליחה יכבנו וודית
יטרת תפארת בלד ערה ויעני
מלוסה בבל אלהי לאסמו
לך יער צוטה ודארעך לא
יאמד יער שממה פ לך
יקרא חפציה ל ארעך כיער
כחפנין יהוה בך וארעך תביע
כי יביעל סהוד סתוה יביעך
בעך ונישוי סהוד ער בלהיטי
יניך אל יתוך יע חמור עך
יהוה יסרה פקדתי שמרסכל
היסוכל הלילה תמיד לא יחיש
המזכיר סאתיהוה אל דמי
לכס ואל תשדד סילי יעדיכען
ויעדישים אתי דושיס תהלה
בארץ נישפני יהוה בימינו
ובזרונינו וואסאתן אתה נעך
יערמאכל אויבך ואסייתו
בעתבל תדושר אשד יענתמו
כי מאס פוויאכל יהוה לואת
יהוה וניקבינו ישתנה בחצרות
קדשי

הנה יסברו אתו ופניו יתן לפנו
וקראו להם יוסדוקר שגאל
יהוה ויד יקרא דהישה יער
סגלא מעובה מוחא
מארוס חמין בגדילס מבצלה
זה החרד בלבושו צעה כרב
כחאנימד פרי בערקה רב
להוטי צימדו צאדוס ללבושך
ובערך כרדך בתו פור דהדמי
לבר ונימניס אויאטי את
וארדכם באפי וארמסם פהסת
וונעחם יע בנר וכל מלטיטי
אנא להי כי חס נקסלפ ויעת
נאול באה ואביטואן יער
ואישתמס ואין סוכך תויעל
וזרע יוחסתי היא סמכתי ואביס
יעמיס באפי ואישכרס בחמתי
ואוריד לארץ צעחס
חסרוהו ודאפול תהמות תוח
בעל פל אשד מלנו יהוה אשד
טיבלות ישראל אשד נעלם
כחמיו וכר חסדו וואמר אן
יעמי המה בעס לא ישקר ועדי
להס למי שרען ככל יער תבל אש
ומלאך פשו הושי יוס פארבתו
ובחמלתו וואנאלס תנעלם
ווינשאסכלימי יעלס ויהמה טרו
ועצב אתה חקך שווי חפך להם
לאויב הואנ חכבס וזכר ימ
יעלס מיטיה ינמו אידה פיעלס מיס
אתר ינה יאנו איהו שסכר פו
אתה חקך שווי סולך לימן מיטיה
ודוע תפארתו פוקי גילס מפערת

לעשות

שלהם ט פסוק ולא יראו לא וסימנהו ויאמר אלהים אליה ולא אס יעדני חי ולא ישוב אל לבו ולא ישמע ולא
הטו וחקרו והקיימות עליהם ריעס הע רוקח סכך ולא ימכרו כסט אתה תהרע ולא זכבס וסימנהו הויעא אתם
כארץ מערס על דכר יעלה זכבס יעיא ד וסימנהו פרכבה דמלכיס בינת הווא נאסי יע ויעל ויעואו דדבר

ישעיה

וישתי בעמי ולא ישמעוה
יזדקקו כמקול צעקה לא
יהיה מי שישמע עני עלימיהם וקול
איש לא ימלא את מיומיהם
במאפה ענייהם והחוטאבן
מאפה שנה קלל ובעני פתם
ויטבונם יצדקו ואלו פרו
לא יבעו ואחד יטב לא יטעו
ואחר אבד כי מי העניו
יבוימו מעשה דתם יכלו
בהרר וכל אימנו לדיסול אלהו
לכח חכמה ערוכי יהוה המה
ויאמרו ואלו אלהים נוס
יקראונו אענה עוד הסמכות
ואני אשמע ואלו סלה דיע
כאשר ואני חספד ואני
תבו ונחש ערלה לא ידעו
ולא שיהוה בכל דבר יש
אמר יתוה

ביעני ובאשר לא חפצתי פתו
שמנה דבר יהוה
החדים אל דבר אמרו ז
אחיכם שנא לכם מנדיכם למען
ישנו יכבד יהוה ונראה בשמחתם
והם יכשורו לא יכשורו
קול מהכל קול וחסמים
נמול לא יכשורו חס
לדחמם ספחבל לה
והמל יסחור מי שטעמו את
מדאפה באלה הנהל ארץ
ביום אחד אסור נזיר נוס אחד
בית הנהל דה עיון אתבניה
האני אשכח לא אוליד אנו
יהוה אסור המולד ויצרתי
אמר אלהי
שמחו את דו שלם ונלו בה
כל אתבניה שישו את המישו
כל הסתאב סעליה למען
תעקו וישב עתם מדתעו אמה
למען חסדו והתענותם מיו
כבודו
אמר יהוה הנענוטה אלה
בעד שלם ונהל שטן כבוד
גוי וינקתם יצירתי באני
ועל פסחתי יצירתי באני
אשר אפוט תענוג וכן אנכי
אנחמכם ובידו של תענוג
וראו עושי שלבסו ונעמיתם
כד שאתפרוה ונערה יד
יהוה את עבדיו ויוס את אתבניה
פיה יהוה באני יבא ונסופה
מרכבו ויהי בכתמה אפ

ועד תוכלה בני אשכי באש
יהוה נשפט וכבודו את כל
בשר ודבול ליהוה המתקדש
והספר יס אלהנות אחד
אחד בתוך אבלי בשר החי
והשקו והי כבוד יהוה יכפנו
נאסיהוה ונאני מנישיהם
נחשטתיהם סאה לבין את
כל עיסוה לטנות וכאוראו
את כבודו וישמח בהם אות
ושלחתי מהם כל מיס אבלי
העיסתו שישו ואלו משי
קשתתו ויהוה אסור דוקס
אשר לא יספיק את שמעו ולא
ראו את כבודו והערו את כבודו
בניסו והביאו את כל אלהים
מכל העיס מעתה ליהוה בנסו
זכרנו בנים ונפרדים
וכבר ברוה על דרכו שז
יהוה שלם אמר יהוה כפאו כפאו
בני ישאל אתה מעתה בכל
טרו ביי ערוה ונסמסו אקח
לכתנם ללויס אמר יהוה כי
כאשר השמים החדשים ז
והארץ החדשה אשר אני
יעשה נמדי לפע נאסיהוה כן
עצרו עכס ושמכסו והחמו
חד שכח שו ומדי שפתם שפנו
יבאכל בשר ליהוה וחת לפע
אמר יהוה ויבאו אוכלי
האנשים הפשימים כי
תוליהם לאתמיהו אשם לא
תכבה והיה דאון כל בשר
דבר

וסימניהן כישה טוב הונעתם ויתנם אשר חטא משנתם ודברו ב כת ד וקורא ר וסימניהן ותאמרו לא אינכד ומכנ בני
יעת וזכור ד וחלופיהון ד כתל תלמי בני עשהיה וארומים כאו אילת וכל הישרפות נהל קדדין גדל חפה נשא ענש פרה לית

ירמיה

אחרי שביקל שופר שמעתי
נפשי תודיעת מלחמה: שבע על
שבל נקרא אבי שרה הפל הארץ
פתאם שרה אודל ידגנידי יעתי:
עד מתי אראנהם אשמי עה קול
שופר: כנאות
ימי אתי לא יד עובנים סבלים
המה ולא נבונים המה חכמים
המה לוד עולה ימי בלא יד עו:
ראית את עארין ונהד תהו:
ובה נאלה שמים: ואין אודם:
ראית את החוריס והנהר עשיוס
הנבעות החורין לוד את הנה
אין אוד סובל עוף השמים ערו:
ראית את החרס מל המדברות
ערו עתה מפע יהוה מפע חרון
אפו: ביטה אמר
החור שמוחה והנה הפל הארץ
וכל הלא אעשה על ואת האב
הארץ וקדרה שמים מפע
על דברת ופתי ולא נחמתו
ולא אשכח ממנה: מקול פיש
ודמה קשת בל החל הפל הער
בא עבים וכפפים על כל הער
יענה ואין שבתה איש ואת
ישד מה העשוי ביה לביש עש
פית ערו ודוהב ביה דרע ב
בפן יענד לשוא התפל מאסו
בר עבים נפשך בקשו: פלקול
בחולה שמעתי צרה במבביה
קול פתנין תתפחה פת שפניה
אחוראלי פיעחנפשי לוד נסו
שטטו סחיצת ה

יהוה שלם דאונאוד עובקשו
ברכה תהא אסקה מיא איש
אמיש עשה משפט ספקש
אמנה ואסלה חלה ואם חי
יהוה אמרו לבל שקד ישבעו:
יהוה יעמד הלא אסנה חבת
אתם ל אהל בל חסמא ע
קחת מוסר חק ופנתם מסוע
מאנל שוב ואמא מרת אד
דלס חסנא ובל איד עו:
דרך יהוה משפט אל יהם:
אל כה לא תהו ל סוא רכה
אתם מה מה יד עו דרך יחח
משפט אל יהם אד המה חח
שבר על תקומו סחות יענן
הכסא יה מיעד ואב ערות
ישד סנוד שוקד על עיהם
בל חיינא מה עו סוף כרבו
פיש עיהם עינו מי שבות יהם:
איל את אסל וחדל בעד עובני
ושבעו בלא אלהים ואטבין
אתם ונא פובית חנה יתערה:
סוס סמונס מליכסיה איש
אל אשדו וחווי עיהו עיל
אלה לא אפקד כפ נאסיהוה
ואם בני אשד כואת לא תחנס
נפשי: על בשר חנה
ושדח תכלה אל תישא חסדו
נשי שותיה בלא יהוה המה
בל בנוד בעו זבית ישראל
וכת יתה נאסיהוה בפתו
מהו ואמר ול אהא ול אתם
על ערה וחדב ור על אנאה

והנבאם יהוה לך והרפ
אזכה סתו עשה להם:
לכן פתאם יהוה אלה
עבאותי מן דברם את הים
הההנע נתן דם בל פל לאש
והנסתה עיסו אב לתסוע
מכא על כנסני מפרחק בית
ישד אל נאסיהוה ואתה הוא
נימ עולס הוא נולא תדע
לשונך ולא תשמי עמה ישר:
אש פתו כבם פתח מלס עבים:
ואב לך ציד ולחם אם יבין
ובנתך סבל יאנך ויבין
יאל נפך ותאתך ידלש ע
ערי מבערך אשר אתה במח
בהנה כחרב: תם כמיסה חמה
נאסיהוה לא אעשה אתכם סלה
ויהי פיתאמר ונתחת מה עשה
תוחא ליעלע אתם אלה
ואמרת אל יהם כאשד עונתם
אותו ותעבדו ואל יהוה פאר ענס
בן תעבדו ויהוה סאדן אלכם:
הערו ואת כפבית
יעקבוה שמיעוה ביהוה האמר
שמיעו נא ואת עסס ואחר
יענס להם ולא יא אונסיהם
ולא ישמיעו האותי אלהו או
נאסיהוה אסמפני לא תהויל
אשר שמעת חור נבל לסוק
יולסו לא יעבדו ויפועו שולא
יכלו וחמוני לוד איעסנהו:
ול עסיהוה ליה ל סוד ומוה
סרנו לכו לא אמרו בל ענס
נלא

כותיה כת ד יד כת הי בסוף תכותא וקו וא לא יקרה הקרה ידעו לא ישפכה כי נשברה אמות בית בהיא יצלה יערו
נעתה יענה תנניתיה ולא יהיה עוד לשט גויס שמעתי את כל נאיעותך אשר אמרת לאמר שממה כאן שפכד
פע חסימה ה כע בכי עורנה תכלינה יעטנו: רייאמר שלה יאן אבדות היה עמי תול לית כותיה בשת לית כותיה

תחוק לית סתיה חנוף לית סתיה וכלי בכחרת ב וסימנהן אם בכחרת ימצא הנכח לא בכחרת מנאית סתיה
כל אלה התשכח ב וסימנהן התשכח אשה עלה מרחם התשכח בתולה עדיה כלה קשריה קל ו חס בלישע

ירמיה

נרא נא את דהוה אלהינו
במסות הומוקו שבעה סבעו
הקות לצד ישר לנו
עונותם הווא הווא אתנם
מנעו הומוקו מכסבי נמצאו
בעמור שיעם ישר כישך
קויים הומוקו שחית אנשים
יכר הומוקו לא יקף כן
בתהם מל אסמרה על כן
נרדו ונעשו שמוע עשתו
עם הומוקו ערוק לאד נרין
הומוקו הומוקו שחית אנשים
לא שמוקו העל אלה לא אפך
נאסיקה אסבני איש כה
לא תתנוקם נעשי
שמה ושערה הנהמה
באר יתב אים נבא בשך
והתמסירה על דיהסו עפי
אתוכו ומה עשיל אחריה
העונו בממוקו ביהוים
והתנעו עמך שער ועל פת
הפס ששמי שאתכי רעה
שכח המצוון ושם נרדו
הנה המענה המית בתצוון
איה עבאר עיסוע דיהסו תקעו
עליהו אולם סביב עו איש
אתה בך שו על סמל הומוקו
קומו ונעלה בשודים אולט
כמה חוס בנינו על לערב
קומו ונעלה בלילה ונשחיתו
ארסנותיה
כמה אמר יחוק עבאות כרתו
עצה ושפם על דיהוים סוליה

היא העיר המפורזת עמך
בגדסה כחוקיר ביל מימיה
כונתה רעהו חססו שוד
ישמע על פני חמסד חל ומכו
חוסר ליהוים פתח עמך
מכר פנא שוכן סמנה ארין
לא טעם חוסר אכר יחוד
עבאות עקל יעל לוכן
שאר תימסר חסבך
כבויר על סל סלית על ס
אדמה ואעיהו וישעיהו
על לה אונסו לא יכר להקטע
חנה סר יחוק חנה לוסקו
לא יתעומו שחית אנשים
מלאה כאת חסל שפך על
עול שרין ועל סוד פחרים
יחוק כיום איש עמך אלה
זקן עסמל איסו ותסם במעו
לאחרים שדות ומשים יחוד
כיאנה אתה על ישר הארין
נאסיקה כי כששוער על ס
מלכ בעצב בעע ומבא ועד פון
מל עשה שך ותרפא את
שם צמי על צלח לאמר
שלוס שלוס ואו שלוס ותנישו
כיהועה עשונם בשל אש
בסהל סל אר עולכון של
בנפלים בעת פך דיהסו כישא
אמר יחוד פתאס
יהה עמך על דדכים ורא
ושאל לתכות על סא ויה
הרד חסובל סבה וסנא
סדע על נעסם וסאמר לא

צ

נרא נא את דהוה אלהינו
במסות הומוקו שבעה סבעו
הקות לצד ישר לנו
עונותם הווא הווא אתנם
מנעו הומוקו מכסבי נמצאו
בעמור שיעם ישר כישך
קויים הומוקו שחית אנשים
יכר הומוקו לא יקף כן
בתהם מל אסמרה על כן
נרדו ונעשו שמוע עשתו
עם הומוקו ערוק לאד נרין
הומוקו הומוקו שחית אנשים
לא שמוקו העל אלה לא אפך
נאסיקה אסבני איש כה
לא תתנוקם נעשי
שמה ושערה הנהמה
באר יתב אים נבא בשך
והתמסירה על דיהסו עפי
אתוכו ומה עשיל אחריה
העונו בממוקו ביהוים
והתנעו עמך שער ועל פת
הפס ששמי שאתכי רעה
שכח המצוון ושם נרדו
הנה המענה המית בתצוון
איה עבאר עיסוע דיהסו תקעו
עליהו אולם סביב עו איש
אתה בך שו על סמל הומוקו
קומו ונעלה בשודים אולט
כמה חוס בנינו על לערב
קומו ונעלה בלילה ונשחיתו
ארסנותיה
כמה אמר יחוק עבאות כרתו
עצה ושפם על דיהוים סוליה

וסימנהן הקל קול יעקב והידיים ידו עשו והקל נשמע בית פרעה והיה אם לא יאמינו לך בבו בהיות המכר וקל שפם יחוסק
כאר והיה מקל חנותה ותחנף את הארץ נ פסוקי לא ולא ולא ולא וסימנהן לא תאבד לו עלה חסותם סתיה
ופריתם בימים ההמה ה וסימנהן והיה כי תרבו ופרייתם וילכו בית יהודה ולא אעשה אתכם כלה סתיה כחית

העבדים אשר אשיב את שבת אשר יחזיקו ראיתי ביהודה דרכים נטות נשמיע ד קמע וסיכנהון ברסה אין אמר ואין דמים בל נשמיע קולם כתי בה בניים נשמיע קול יל שפים נשמיע ככי תחוננו מנעורינו נ כלאי אנשי מקנה היו עבדיך ~

דמיה

בחס: והם אשר
היה אלהים יתעלה ויהוה
לאמר: עמד בשער בית יהוה
וקראת לשם אתה דבר יהוה
ואמרת שמעו דברי יהוה
יהודה המאוס בשערי יהוה
להשתחוה ליהוה:
בהאמר יהוה צבאות אלהי
ישראל המים דרככם
ומעל ליסם ואשכנח אתכם
במקום ההוא: והבאתו לנג
אל דברי השקר לאמר הי
יהוה: וכל יהוה חמה כי אם
הטבת מטיב את דרכי כסואת
מיני לים אם יצאת עשן משפט
בין איש ובין רעהו: ויהוה יתום
ואלמנה ואלת עשוק ודסני
אל תשפט במקום ההוא ואחרי
אלהים אחרים לא תכלוד ע
לכם: ושכנתי אתכם במקום
ההוא: ואשר נתתי לאבותי
למיני עושי עול כי יהוה אמת
במדינתכם על דברי השקר
לבלתי הועיל: הנבר עזובא
והשבעל שקד וקטר לבי
והיה אחר אלהים אחרים
אשר לא יתום: ובאתם
ועמדתם לפני בית יהוה אשר
נבדא שמע עלי ואמרתם מנו
למיני עשיות את כל הדתות
האלה: המערת פרצו היה
הבית והוא אשר נבדא שמע
עליו בעיניכם נסאבו הנה

ראת צנאס יתוה:
כילכו נא אל מקום אשר בשיה
אשר שבעתי שמי ססראש
דא את אשר יציתו למפנ
דית צמי ישראל ונתה יען
יצאתם אתם המעשיס האלה
נאס יהוה ואדבר אליכם השנס
ודברו לא שמעתם ואקרא
אתכם ואתם וועשיתו
לבה אשר נבדא שמע עליו
אשר אתם במחסיכו ולמקום
אשר נתתי לכם ואתכם
כאשר עשיתו ליהוה: וכל
אתם סמיע פנבא דהשנת
אתם אדכס אתם ודע
אפרים: ואחרי
אל תתפלל בעד יהוה הא
תשא בעד סדנה ותפלה וא
תפנות כי אני שמע את
האין דאנה מהחמה עשית
בעדי יהוה וזכחות נרושל
הבסיס קטיס וציוס והאמת
מבער יסאת דאשו והנשים
לשת בעקל ציות כנעס
למלאכתה גמיס חסד שכת
לא יסא חוריס למינה בעיני
האת הסכני ציסיס נאס
יהוה לא יסמיעו בשת
פנתס: לכיפה אנה ארע
יהוה הנה אפי וחמתי נחבת
אלתמקום ההוא על האדם
ועל דבר מהו על עין השדה
ועל פרי האדמה וזכרה

ולאתכסה:
בהאמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עליתם ספוע ותחנס
ואכלו בשר: כי אדפת את
אבתכם סור אצותם ביום
הוציא אתם מארץ מצרים
על דברי יהוה וזכרתי אם
אתה דבר יהוה צויתי אותם
לאמר שמעו בקולי והייתו
לכם לא אלהים ואתם תהיו לי
לעמולכם ככל יהוה
אשר איה אתם למען טוב
ולא שמעו לאהו את אונם
ולכו במדע צוית בשר יהוה לכם
הדעו ויהוה אלהי ואל פניס
למך יהוה אשר יאנא אתכם
מארץ מצרים עד היום הנה
ואשר אתם את כל עברי
הנבאס יוסח סכסו שלוח:
ולא שמעו לא יול אהנו את
אונסו קראת ערפס חרין
מאנתס: ודברתי אלהים את
כל הדברים האלה ולא
שמעו: וקראת אלהים
ולא יעבה ואמרת אלהים
והנהו אשר לא שמעו בקול
יהוה אלהיו ולא לקחום סוד
אברהה אמתה ועבדו ומצותם
נינוך והשליח
השאיעל שפיסקיעה בימאס
יהוה ויטע את דוד עברתו כי
יעשו ביהוה ויהוה יציע נאס
יהוה שמי שקוצים בבית

אשר

סעעריט ותכסנו כלפתנו אבותינו ח פל וסיכנהון ויאמר פריצה אל אחיו מה מעשיכם והכשת אכלה את יציע
אבותינו נשככה בכשתנו ותכסנו כלפתנו ידענו ידענו ידענו ומיעזי ומנטסי ידא לה אבותינו ויוכה והנה
נפלה אבותינו על אשר לא שפיו אבותינו וכל יהושע ושפטים ותהלות דכות במא בכ בטחו אבותינו והסרו ב חס

אשר נקרא יצ"י עליו למאן
ובנבמות התפתאש בניאבן
הנל שדף את פניהם ואת
בנותיהם באש אשר לא יצית
ולא יצית עליהם
לכונה ימים באים
נאם יהוה ואלא יאמר עוד והשת
ונא ביה נסמאס נא הרדנה
וקבר ובתפת מאן מקום יהוה
נבלת הינס הזה למאכל ליעף
העמסים ובהמת הארץ ואן
מחרד ויהשפתי מעד
יהוה וצחצח ידו על סקל
יששון וקול שמה קול
חוקק כל ה כל חובה ז
ח הוה הארץ ביעתה היא
נאם יהוה ויצא את צממות
מלבי יהודה ואת צממות שרון
ואת צממות הכנה ואת צממות
הנביאים ואת צממות מושבי
יהושלם מקבר יהושלם טחום
לשמם ולחיהו כל יצא
הטמים אשר ארמס ואש
יצהים ואשר הלב אחריהם
ואשר דר שום ואשר השתחו
להם לאי אספור אי קברו
לחמן על פני האדמה יהוה
ונבחר מות מחיים לכל
השארית הנשארים מן
המישפחה הרעה האתבמ
המנו ומות הנשארים אשר
יהוה יעשה שם נאם יהוה צממות
אשר חאלהם כה אמר יהוה

ירמיה

הופל ולא יקמו אס ישוב לא
ישבו ומדני שוכבה הינס הזה
ירושלם מי שבה נצחת החוקק
בתדמית מאני שוב ויהשפתי
ואשתי על אבן ירח טחואש
נחם על דתו ולאמר מה
עשית על השב נמר צותם
כסוס שוקב פני חמה ינס
חסידה כנעם סד ידו ביהוה
ותוססותו סכד ואתע
כאנה רעל לא יראת משפט
יהוה איכה טאסו חכמים
אנחט והודת צחחה אפשו
ליאמר צהעט שוקב ספרים
המישוחמים חתו ויכחו
העה בכתב יהוה טאסו חכמת
מה להסל כן אתן את נפשות
לאחרים שהותיהם ליהושלם
כי טקטו וועד גדל כלו בצע
בצע נאבא ויעד כהן כלה
יעשה שוקב ויהוה את שם
בת צמי על נקיה אמר שולם
יהושלם ואן שולם יהושלם
תוינכה עש נסבטל איבטו
והפילם לא ידעו לך פיר
כנפלים ביעת פקדתם כיכח
אמר יהוה
אסף אסופם נאם יהוה איך
יעבים בנפואין תאנס בתאנה
והצלה נבל ואתן להם יצרים
על מה אנחנו יושבים האספ
ונאמר עלי המכר ועטה
שם פיהוה אלהנו הדיכנו

צד

והשוקט מראש כי חטא יהוה
מה לטלסו טחוסב לית
מפא וחה כעתה מוק נשמין
נחת ססין סקל טעהות
אביר ורעשה כל הארץ ז
חכא ושב לארץ וסלטה
יעד וישב סהיל חגיס סלח
בנסו חשפתי עיסאס
את חסל סטפוס ספוס
נאם יהוה אבן יהוה
מכל ימיו ויהוה יעשה
תחיל סתפתי עיס סלח
מרחקים יהוה אן ביעת
אסמל סתפתי סתפתי
נפסו חס סתפתי סתפתי
קציר כל חזון חסו
טפצו על עיס סתפתי
קודת סתפתי סתפתי
אנפול על אס סתפתי
מרחק אס סתפתי
מיתר אס סתפתי
דמיה סתפתי סתפתי
ט חלל סתפתי סתפתי
מרחק אס סתפתי
ואל כהמאתם כי סתפתי
יערת פטרס וידת כיהת שטע
קתתם סקדו אל אסנה וס
בארץ כסד צה צה ינס
ואותו לא ידעו נאם יהוה ואין
מרחק חסו ויעל אס
תבטחו ככל אחי קב יעל
ויעד כל יודך ואש סתפתי
התליו אמת לא ידברו לפתו

והיה ה' ייחודי
 ואך עושה בחרתו מעל למען
 ואלו פועליו אשר לא יספרם
 ידעו פועליו אשר שבו מחמת
 נשחיתו עיניו ונשחיתו דתו
 מאדן חיסולו למי ידע
 יערה ויהיה נשחיתו ששמות
 פתחו ליה ולב ארצה נשחיתו
 מהם כי ארך זמנית את עמי
 לכן כה אמר יהוה
 יע אשר יענות המבקשים
 את נפשי לאמר לא תנבא
 בישועיהו לא תמה בידנו
 לכן כה אמר יהוה
 צבאות העליון יהוה
 הבורים וישחיתו כבוד פניהם
 ונשחיתו שמו כבוד שארית
 לא תהיה להם כי אבאר ענה
 א אשר יענות ויעזבו מקדשתם
 צדיק אשר יהוה כי
 ארכי ארך אך מי יאמינו
 אתך מרוע הדר רשעים צלחה
 ילדו כל כד יבטו נטותם
 עושי חסד נשאר כדו
 אתה בפה הודו כד יתעו
 ואם יהיה ידע ונעתי אנכי
 וסנהל לי ארך הרעים כי נאן
 לטובה ודקו שסל חסדו
 יד מן הארץ ונשב
 כל אשר יהיה בשמות ישיב
 בקספה בהמות ויעקב
 אסרו לא ידעו את אודו יעו
 ביאתו ויסיר צדקו ולא יאן

ואך תתורה את חסדו
 ובארץ ילום אתה בנותר
 ואך תעשה בנאון הודו כי
 נסא חך וכתבך נסחמו
 בער זכך נסחמו כד אא ארך
 מלא אלא ונאמן בספי יסרו
 ארך טובות יענתי את בית
 נשחיתו את עולתי נחתי את
 ידתי נפשי בכף ארובה
 היתה יענתי באר היה
 עתה יעל בזולתי כן שאתה
 היני צבוע עולתי יהיו עט
 סכיני עליה לכו אפופי חת
 השדה תולאכה ויעט
 רעים שחוד סדמי בוססות
 חלקתי נתנא את עול קדמיתו
 למדו יססה יסמול יססה
 אכלה יעל יסטה נלממה כל
 הארץ סאקא יס שים יעל יעל
 יעל יס ססני כד בא
 שדדים פחד בליהוה אמה
 מקצה ארך יעד קצה ארך
 אין ילום לכל ביתו
 ודינ חטיסוק צים קצו
 טלול לא יעיל וכו' ומתבואתכם
 כחוקן אף יהוה
 כה אמר יהוה יעל כל יסבי
 הרעים הנני צים כנעול הארץ
 העולה את עמי אתי שדאל
 הנו נתסס מעל אדם חסות
 בעתה יהיה אתו שמתכסותה
 אור ותשאתם אשוב
 ודחסיסוקו שבותים איתי

לטלול ואי של ארץ יהוה
 אסל מריל טה ואת ידמי עמי
 להשבע עמי ליהוה בארץ
 לפד את עמי להשבע פבעל
 ובנפתר עמי ואסל לא יסמעו
 ונשחיתו אתה יהוה הוא טהו
 ואכד נאם יהוה
 כה אמר יהוה אל הודו ונחתי
 לך אוד פשועי שמתו יע
 מתנך חסדיס אל הנבואה
 ואך עושה אתו אוד כד ידע
 ואשים יעל מתו
 ויהי כד יהוה אל ישחית אמר
 כח אתה אוד אמר כעת אמר
 יעל מתו וקוסלך פדה חסדי
 יסס בעק חסדי יואך חסדי
 כפרת בארץ נעה יהוה ארתי
 ויהי מקו ימסרבים ואמר
 יהוה אל קוסלך פדה וקח
 מלם אתה אוד אמר ציותך
 לטמטס וואך פדה וואך
 ואך אתה אוד מן המקוס
 אשר טמטו יספה והנז
 נשחת האוד לא יעל לכל
 ויהי דבר יהוה אל
 לאמר כה אמר יהוה כסה
 אשחית את נאון יהוה ואת
 נאון יהוה יססה חסד יהוה
 חן וחסד יסס מעל ארבע
 ההלכים בשד יהוה לם ויכל
 אחר אל יהוה אחר יסלי עינת
 ולה שחיתו זלום ויהי באוד
 הנה אשר לא יעל לכל יעל
 כאשר

ירמיה

ושבתה העד הזה לזמן כבוד
מגדל ירושלים וסביבותיה שלום
וארץ צבא וסדה שלמה וכן
היה ומה נבט מאים עליה
הבכה ומה הולסנה ומכא הנה
בית יהודה ואם לא תשמעו
לדבר שאני אומר השבת וגו' ו
שאתם לא וכאב בעיני ירושלים
ביום השבתות חת אשביט עליה
ואבלה את מנת ירושלים ולא
תבכה
אשר יהיה לכם מאת הנה
לאמר יקום דתגבת היום
ושבתה אשביט את ירושלים
וארץ בית יהודה והעזיבה
מלאכה על הארץ ונשחת
הבול אשר הארץ פתח
בד הירד ושכר עשהו כל
אחד באשר ישר ביום הירד
לירושלים
הם יהיה אל לאמר יבדד
היה לא אביל לעשות לכם
ישאך נאם ירושלים כחמ
בד הירד מאת סביב בית
יהודה
אדבר על ירושלים ממלכה
לעת שולחתי ויראבה ויש
היה והואמר נא ירושלים
על ותחמת עלי ירושלים
השבת לעשותה
ודע אתם עלי ועל
ממלכות בנות ונא ועשה
הרעה בעיני לבית ישראל

ותחמת עלי השבת אשר אמרת
להיטיב אתה ויראבה נא
אל אשר יהיה הועל ישר וירושלים
לאמר כה אמר יהוה הנה אביל
ירד עלי כסר ויהושבת עליכם
מחשבה שבתה אשר אמרתי
הרעה והיטיבתי לכם ועל ימים
ואמר ונא אשביט את ירושלים ואת
בית ואיש שירד לתוכו חרע
בעשה
לכן כה
אמר יהוה יאמר נא ביום כי
שמע כאלה שגדת עליהם
מא פועל ישראלי העוב
ספר שישלך לבנו אשביט
מסר ימים מסר ימים פשטו
שפיל שאם שר וחכמים
פדכיתם שכל עלי שלם
עתיבתה ויראבה עליה שלם
אשר יהיה שבת שבת עליכם
כל יום עליה ימים ועד פראש
פדחקו ימים אפמים לפני אבי
על הולא פשט אראם ביום
אירם
ותחמת עלי ירושלים מחשבת
כל לא תאמר הנה ממלכות ירושלים
מחסות וברטנבאל לתובנה
בלשון נא ויראבה אל כל
הימים הקשים יהיה אלי
ושמע לקול ריב וירושלים
טובה רעה ביום שיהיה לשון
זכור צדק לפני דבר עליהם
מזה הולשבת את המלכות מהם
לכן את פשט עלי עבדתי

חמתי ויראבה מחשבת ארץ
הנה המלכות ירושלים וירושלים
יהיה כמנהג נא לא ירשעו
אדיר וסאשילא ויראבה
אשר ירעו ויראבה נבט
ויהיה ארץ ישראל למטה מסר
אשר פשט עליה בשרד פראש
אשר פשט עליה הנה הנה הנה
אשר הכאב עלי מסר ועל פשט
עשרו ימים
כה אמר יהוה אל הירד ועשרת
בשעת נא עשאל יראב
מלכות יהוה אשר יראב
ובל שפיר יראב ויראבה
אשר ימים עליהם יהיה מלך
יהיה ויראבה הנה הנה
ירושלים פשט עליה סרא
סרא אשר יהיה שבת ויראבה
נא יהוה אשביט את השבת
והכאב עלי ירושלים ולא
תירשעו מן הארץ מן
השבתות מלאכה לא תעשו
והירד את ימים השבת
פראש ירושלים את אבותכם ולא
שפיל ויראבה ויראבה ויראבה
אשר עליהם כל יום שומע עליהם
מחשבת ויראבה אשר שמעו
השבתות אשר יראבה לירושלים
ירושלים פשט עליה הנה הנה
פשט עליהם ויראבה השבת
פשט עליהם אשר פשט עליהם
ויראבה אשר פשט עליהם

שבתות

על

והמלה יו כבור יצא אשר אנו קשת זכרון וזכורו כמי שגרהם ישכור אשר לא ישכור וזכר נכחה וזכורו וזכר נכחה וזכר נכחה וזכר נכחה

ירמיה

אשר יעוד בשמונה כל בראש
בית יצא כעצמו על את כל
ולא אוכל פישמעתי הברית
מנו מסביב הנה ונעדרנו אש
שלמי שמרתי על עמלי ופתח
ונכח הלוהקחה נקמתנו ממנו
והוא אות כנפוד יריין על כן
רדתי ממנו ולא יכלו בישאמא
כילא השגלו בלמת יתסלא
תשכחו ויחזה עבאת כחן צדק
ראו כלו ותרעב אר אה נקמת
מדם כאלך על את ריבם
שם על עוה היל את
יהוה פדה על את עש אבוקמי
מדעס נאר חוסאמר ילדתי
בוקסאמר על עמאמר יהו
בית קמתי וסאמר בשר
אתם על כל כחן שפח
שפחתי ויהוה אש הוא
בעדס אמר דפן יהוה ולאטס
ושפחתי כפכר הדרועה
שפחתי סאמר לאמותתע
מדם ויהוה אל אמר כי
והמה יהוה על שלפתוה
מדום ואת גדות עמל
וען וסל עבשתים
כא חרב אשר יהוה אל
דמיה סאת עוה בשלחאיו
הסלך צד יהוה את שפחתי
בסל כיה ואת ענה בנסעיה
חסן לאמר יהוה שגא בעדנו
את עוה ויבכר אצמלך
בל גחם על טאל יעשה

יהוה אלתו בכל נפלאותיו עליו
מזלתי ואמר
דמיהו אל הסבה אמר יהוה אל
צדקהוהו פה אמר יהוה אל
ישאל הנע מסבאת כל
הסל חמה אשר בידכם אשר
אתם על חסם בסאתם כל
ואת חכמים הדרים על כס
מחין להוטה ואספת אותם
אל תוך היעד האנה יונח סת
אני אתכם ביד נטיה ויבדוע
חוקה ויאמר וכתבה וכתבה
צדו והמה אתי ושב היעד
הואה את האדם ואת הבהמה
כבר נהול ומתו ואחר כן
נאס יהוה את צדקו חומו
יהוה ואת עבדיו ואת העם
ואת הנשארם כי צד הואה
מיהוה סוד חרב סוד הרעב
ביל עסבד אצמלך בכל
יבד אויביהם וכד מבקשי
נפשו סוה בסל צדכ לא חס
עליוס ולא חסו ואל העם
היהוה אמר כה אמר יהוה הנע
נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות יהוה שבעד
הואה סת כחונכר ונוכר
והואה על גל הכשים הדרים
על כס יהוה יהוה נפשו לאל
פישמעתי צד האת לך
ולא יסבה נאס יהוה פדמלך
בכל העת ושר פה באש
ולפתמלך יהוה

אמר יהוה יהוה בית הוד כה
והצילנו מיד יושק פתחא
כא שחמתו ובידה הואן מכפה
מאמר ומל יתס יתע אלך
וישנתה וסק צד המישוד נאס
עוה האמר יסמיתת עלנו
ומיכא במענותנו ופקדת
על כס כפר מיני ללכס נאס
יהוה וחת אל בני יהוה אכלה
בל סביכהו
ככה אמר יהוה רדבת מלך
יהוה יהוה פרת שסאת חרב
יהוה אמרת שמי עס יהוה
מלך יהוה יהוה על כס אצו
אתה ויבד יומן הסאס
בשערה האלה כה אמר יהוה
יעשו שפחתי ויהוה צדו
מד עשוקו וילס ואלמנה
אלתה אל החסו סוד סנא אל
תשפכ בסקוס יהוה כי אם
יעשתי שואת יהוה יהוה וכא
כשערה חביתתו חמל כס יסבס
לדו על כס אורכבים פרכב
ובסוסים הואו וצדו ופחואס
לאת שמי עואת חסם האלה
כי נשבעתי נאס יהוה פלחרם
יהוה חביתתו
כי כה אמר יהוה על בית מלך
יהוה יהוה צד אתה לראש חבנו
אסל אשית מדס עדים לא
נוסבה וקד שתי על כס מישדותס
איש וכלו ובר תמכור ארוד

והפילו

ויבא דוראנשו הכדשעס ויהתחיש הכס מאסת לראש פסוק הככה יב וסיפוקו אנחני טפאס לפס אים הוה
סיה אתה כסות כה אמר יהוה הנביא וכן יהיה כנפת הסוס ויהוה סרבו וסריתס כחין ילכו בית יהודה על כס ישראל אעשה
אתכם כלם יסאו כעשראל וסיעל הנכדסו כל השפכות אשר ימקרו אשר אשכ את שטות ראיתי כיהודה וסריתס נתו

ירמיה

והפלו על האשויבדו נוס
רבים על העיר האת ואמר
אישאל יתהוה על מה עשה
יהוה בטר לעדתה ולתה האת
ואמר על אשר עבד את בית
יהוה אל זהו וישתחו לא להם
אחרים ויכרתו
אל תבכי למות ואל תודלו בבו
בם יהוה בלא ישוב עוד
והא האת מולדתה ויבסה
אמר יהוה אל שלום מאשה
סודו חסדך חת אשה ה
אמו אשר יצא מה מקומו
לא ישוב שם עוד כי במקום
אשר הולדתם יסדת
ואת הארץ האת לא יראה
עוד
החנה בכתב אצבעותיה
באם ששטפן עה יכרתם
ועל לא יתולו האוסר אבן
ליתם חועלית מרחם
וקר עלה חומוס פן בארץ
ומשח בששך החסדך כי
אתה מתורה בארץ אבן הא
אבל ושתה ושתה ששטפן
מזלה אסוב ליהוה יעני
ואבון אסוב ליהוה אההית
את נאסיהו כי אין ענן ולכן
כאם על בנין וילים חנן
לא ענן וילת שקוד הוסיף
לעשות
פואמר יהוה כי אשיתמן
יהוה אספרהו אתי והו

אחות לאספרהו אתי והו
ההו קברת חסד יקבר סחב
והשלך מול אתי לעת ימים
עלה לבנות צעק
ובשן הנקוד וצעק מעמים
בישובה מאתך והבדת
אלך בשלותך אמת לא
אשטע והדדך מנעוך
כלא שמעתי בקול יבלדען
הרעה והו מאתך בשם
לכונן את לב שיתבלמת
מלרעות ייסת בלבון
מקנות בארץ סמחונת פנס
לך חבל סחל בולדה הו
אע נאסיהו כי אספרהו
בן יוקים מלך יהוה חותם
על ימינו ממעם אמת
וכד אשר אתך מן פנס
והרעבך אשך בל
וכד השלם ויהוה האת
ואתאמן אשר ילת על
הארץ אהת אשר לא יתם
שם וסמחונת ועל
הארץ אשר סמממאס את
נפשו לשוב ששה לא
ישכח
העצבונה
נפון האשהו כפרתו כלי
אן פון מדה חסדו הא
וודעו ושלם על הארץ אשר
לא יעני ארץ ארץ ארץ שטע
הסיהו כפרת יהוה חסדו
אתה אשר עתה נב לא
יעצבונת בלא יצח מדע

איש יושב על פסגתו וסלל
עוד ביהודה
כנ הוירעים מאפדים וסלל
אתאמן מרת נאסיהו לכן
פואמר יהוה אלהי ישראל על
הרעים שהרעסות עם אבם
הפייסות את שמונת חסדו
מדתה אספרהו על עם
את עמלל לם נאסיהו
אבן את שאר יצואם סל
הארץ אשר הוסיף
והטת את עמלל לם
והקטן על יסוד עמלל
ועל עמלל לם נאסיהו
נאסיהו
מיס באים נאסיהו חסדו
לך ושתה יתן
והטת את עמלל לם
לשון יתן
יהוה יתן
לך חסדו סמממאס את
סמחונת עה יהוה האת
את בני ישראל סמממאס את
אספרהו אשר חלה ואלו
חכמא אתך עבית ישראל סממ
צפונת וסמממאס את
החוסם שסמממאס את
לבאסמממאס
בדבר חסדו סמממאס את
כאם שספרהו עם חסדו
יהוה וסמממאס את
מאפדים סל את הארץ סמממאס את

שלום וישו אל באלה אלים ז
יחנים נושה וספרהו ל יארם ל
אתה תדבר אתה יכר היום בראת דעת אתה תכנה ששים אתה אל ערה בתר דספרא הקראת כות ישראל אתה תאמר

אתה תרע ינתשם כי סתר לו אתה יד לא תכלא רחמך סמך סדך ואסך תכד יצונו נים מלכי ידית הרע אתה פורת
אתה רע אתה בקיע אתה הכעז טרם אתה האל ינעה פלא אתה מועל אתה דכאת כחל הכ אתה תקום זכרם יצו

דרכיה

אלה אלה הארץ כשונאות
מבדו ותחמוצתם רעה
ונבדתם לאבן יפנס נבאנם
כדור נבאונם סבדית סאגד רעם
נאסיהו לכן יתח רבם להם
בדל דל דל נאפל היהוועל
בהם אבסו לרע רע שעת
פקדום ססיהו:

ונבא שמו רואת
המלך הנבא נפל ונתעאת
עפי אגד
ונבא דל דל סדאתי ז
לעז דל דל דל דל דל דל
והקו דל דל דל דל דל דל
איש מר עתו חילי מלכס פסו
וישבה עמדה
לכס פסו יתח ונאסיהו על
הנבא ססיהו נבא נאסיהו
לעז דל דל דל דל דל דל
כאנב ססיהו דל דל דל דל
הנבא דל דל דל דל דל:

הנבא דל דל דל דל דל
על דל דל דל דל דל דל
לכס ססיהו ססיהו אתכם
חזקלם דל דל דל דל דל
אנב ססיהו נבא דל דל דל
פלוס ססיהו ללכס דל דל דל
לכס ססיהו ללכס דל דל דל
כס ססיהו ללכס דל דל דל
הססיהו אתכם דל דל דל
אנב ססיהו דל דל דל
הנבא דל דל דל דל דל
וססיהו דל דל דל דל דל

רשעים יתח ונאסיהו אף
יתח עשיתו עשיתו הקמו
מזמות לבז באחרית הלום
תתבונע נבאיהו לא סלחתי
אתה נבאסו ססיהו לא סלחתי
אלהם והם נבאונם עמדו
בסודי וישמיעו דבר את עמי
וישכחם מרע ססיהו ומרע
מעל יחסו:

האל המדובא נאסיהו יהוה
ולא אלהי מר דל דל דל דל
איש נבאסיהו ואנב לאנאנב
נאסיהו יהוה לא אתה ססיהו
הארץ נבא נאסיהו
שמי יהוה אלהיך אמר ז
הנבא ססיהו נבאסיהו שמי
לאנב דל דל דל דל דל דל
הנבא ססיהו נבאסיהו שמי
ונבא ססיהו ללכס דל דל דל
להשכיח את עמי שמי בללכס
איש ססיהו אש דל דל דל
ססיהו אתכם ססיהו נבא
הנבא אש אתחלוס ססיהו
חלוס אש דל דל דל דל דל
דל דל דל דל דל דל דל
נאסיהו יהוה אלהיך נבאסיהו
נאסיהו נבאסיהו שמי ססיהו
לכן הנבא דל דל דל דל
נאסיהו נבאסיהו שמי ססיהו
דל דל דל דל דל דל דל
יהוה חלוס ססיהו שמי ססיהו
נאסיהו נבאסיהו שמי ססיהו
נאסיהו נבאסיהו שמי ססיהו

עמי בללכס ססיהו נבאסיהו
לא סלחתי לך אש ססיהו
לא סלחתי לך אש ססיהו
וכי סלחתי לך אש ססיהו
אנב ססיהו לא סלחתי לך
נאסיהו נבאסיהו שמי ססיהו
יהוה נבאסיהו אתכם ססיהו
והנבא ססיהו נבאסיהו שמי
מסאסיהו ססיהו דל דל דל
הנבא ססיהו נבאסיהו שמי
אל דל דל דל דל דל דל
ענה יהוה ומחבר יהוה נבאסיהו
יהוה לא תוכר דל דל דל דל
יהוה לא יש ורעו הפסד
אתה דל דל דל דל דל דל
עבאות אלהיך ססיהו
אלה נבאסיהו ענה יהוה נבאסיהו
דל דל דל דל דל דל דל
תאמר לכן נבאסיהו
ענה אמר כסאסיהו דל דל דל
נבאסיהו יהוה אלהיך
לאנב ססיהו נבאסיהו שמי
לכן הנבא ססיהו נבאסיהו
ונבאסיהו אתכם ססיהו
איש דל דל דל דל דל דל
מעל פנע ונתח ענה ססיהו
ענה ססיהו נבאסיהו שמי

הנבא ססיהו נבאסיהו שמי
יהוה נבאסיהו אתכם ססיהו
מעל סלפנע חיל יהוה
אחר הנבא נבאסיהו שמי
בללכס ססיהו נבאסיהו שמי
יהוה ואת שמי יהוה ואת

חרש

אתה חרש העינים תשב ראוב לחס פיתך לחסר תעל ליתם ייסקו ג יוספסקו טמן הכאר יהוה ייסקו
העניים והאנו נעלה על פי הכאר ולא ייסקו אותם ייסקו כל חיושידו חר טן ח דכנע דבר דל דל דל דל דל
יבא דברך יאמן נא דברך בעלת והמלאך דלכס נבא דברך קדסנע בנשף ואשועה שרים דלפנע חס יינע כל הכאר

ירצנה

חרח ואתה מסגל מיה שלם
וכאם בכל הרה אחד האעם
טכות מאד פתאע הפכרות
והרה אחד האעם פתאע מאד
אשר לאתאכלתה מרע
ואמר יהוה אלי מה
אתה ראה דמה וואמר האעם
התאעם הטכות טכות מאד
והריות רעות מאד אשר לא
תאכלתה מרע
דבר יהוה אלי לאמר פה אמר
יהוה אלי ישראל פתאעם
הטכות האלה כן אמר את גלת
יהודה אשר שחתה מן המקום
הזה ופחדים לטובה ושמעתי
עני עליהם לטובה והטבותם
על הארץ הארץ טובתם ולא
אחרים וטובתם ולא אחרים
ונתתי להם לרעות אתי כפאע
יהוה ויהי לרעות אתי
יהוה אלהים פתאעם אל כל
לכם וכתאעם
והרעות אשר לאתאכלתה מרע
פיסה אמר יהוה כן אתן את
ערכי ופחד יהודה ואת
שרי ואת מארית ירושלם
הנשארם כבאר חסות
יהי שביסבארי מצרים
ונתתי ללועה ללועה לכל
ממכות הארץ וחרחה אשר
לשונה ולקלה גם המכות
אשר ארסום שם ואלהתי
בסאת חרבת את חרוב את

הדבר ער חסס על הארסה
אשר נתתי להם ולא סתתתם
הדבר אשר נתתי
על רמיה על כל עסי יהודה
בשעה הרמית ליהוקים בן
אשחזם לך יהודה היא
השעה הראשונה לטובתה אשר
מלך בבל אשר דבר דמיהו
הנבא על כל עסי יהודה וא
בלי עבד יהושע לאמר מן
שליש עשרה שנה לא שנה
באמר לך יהוה ויהוה היום
ההנה של שני עשרים שנה
יהוה דבר יהוה אלי ואדבר
אלי כסא שמיסוד דבר ולא
שמעתי וסלח יהוה אלי כס
את כל עמי ויהבא יסוה שנים
ושלח ואל שמתם ולא
הפיתם את אנבים לשמע
לאמר שם אנא שמה דפ
הרעה וסרע מעל ליסוהם
על הארסה אשר נתתי יהוה
לכם ולא סתתתם לכן יעלים
ועד על סווא הנה את
אלהים אחרים לטובם
ולחטבות להם ולא את בני עמי
אותי כמעשה ידעם ולא
ארע לכו ולא שמעתי מאלי
נאסיהוה למשנת עסונו
במעשה ידעם לכן
לכונה אמר יהוה ואלהתי
על ארסום שם ואלהתי
הסר יתעב שמה ואלהתי את

פסוקים אשר נתתי
ואל סתתתם לך בבל
על חסותם על חסות
ועל יסוהו ועל כל חסותם
סביב ודד סווא שם ידעם
לשמה וללך יהוה ואלהתי
על סווא סתתתם מן סווא
וקול שמהו קול חסות
פיה קול דחיסווא ואלהתי
פ דמיהוה ואלהתי יהוה שמה
ועד חסות סווא ואלהתי
בכל שנים שנה יהוה חסות
שנים שנה אפס על סווא
בכל ועד דמיהוה ואלהתי
את עתם ועל ארץ פתחים
ושמה אתו ללסכות עלם
והכאת על דמיהוה ואלהתי
פ דמיהוה ואלהתי יהוה
את כל חסותם ואלהתי
אשר נבא דמיהוה על כל
העמים פ ער חסותם ואלהתי
רבים ואלהתי חסותם
לכם כמעשה ידעם לכן יעלים
פסוקים אשר נתתי
אלי ישרא אל יתאעם
היחוסה האת מלך ואלהתי
אותי אתי רפיסא ואלהתי
לחיות אתי ארסו ואלהתי
והחנני ואלהתי לך סווא
החיות אתי עם סווא ואלהתי
נאסיהוה ואלהתי יהוה
ואתה אתה דמיהוה ואלהתי
לכונה יהוה ואלהתי את

ס

לועה

ראשה וישם את השפחות והקריב את אשר לחפתי ראשית סעק ויהי לכם אהרן סודו לכם הפך האהרן ושרת פולחם ופולחם
ראשה הישבים ראשה יהוה השרים והסגנם ל סגראי סלוא חפאת ופחדן ויסטעקן וכבר ארסו חרחה את חסות
שער עים אחד דכסורים כי חפאת קסם ונתתי חפאת חסותם ואלהתי חפאת חסותם ואלהתי חפאת חסותם

ירמיה

יהוה אלהי ישראל יחיה ואת
מלכיה את שרית ליה אלהם
לחובה לטמה לשרקה
ולקלה בזוטה את פרעה
מדמש יסואת עבדיו ואת
שריו ואת כל עמו ואת כל
הערב ואת כל מלכי ארץ
העין ואת כל מלכי ארץ
פלשתים ואת אשקלון ואת
עיל ואת עקרון ואת שארית
אשרוד ואת ארם ואת מאב
ואת בני עמון ואת כל מלכי
ערסות פלמלכי צירון ואת
מלכה אשר בעבר הים
אתה ואת תימא ואת כנען ואת
פלג עין ואת אה ואת כל מלכי
ערב ואת כל מלכי הערב
הטבעים כמלכה ואת כל מלכי
זמרי ואת כל מלכי עילסואת
כל מלכי מדי ואת כל מלכי
העין ואת כל מלכי סודיה ואת
אל ארץ ואת כל מלכי כור
הארץ אשר על פני האדמה
ומלך שפר ישחה אהריהם
ואמר אל הסכה אמר יהוה
עבא את אלהי ישראל ישר
וישכרו קונו ונפלו ולא תקומו
כפע החרב אשר אנכי שלח
בניכם והיה כי ימאנו לקחת
הפסמיר לשתות ואמרת
אלהם סכה אמר יהוה עבא את
שתות שתתי כלה בניך אשר
נקרא שמי עליה אנכי מחר

לחור ואת סנהיה תעקו לא
תעקו כחורב אנקרא על כל
ישבי הארץ ואסי יהוה עבא את
ואתה תפא אל יהסאת כל
הדבר סהא לה ואמרת אלהים
יהוה מפרום ישאנו וישאנו
ומפעון קרשו יתן קולו ישאנו
ישאנו על עוהו החד כדרכים
ענה אל כל ישבי הארץ כפא
שאנו ערקה את הארץ כי רב
ליהוה בניוים נטפטרו אל כל
בשר ורשעים עתנם לחרב
ואסי יהוה פה
אמר יהוה עבא את הנה רעה
ישאת מטי אל ניו וסעד נחלי
יעור מרסות ארץ ויהוה חלי
יהוה בזוטה ואת מקצה הארץ
וערקה הארץ לא יספרו
ולא יאספו ולא יקברו למן
על פני האדמה יהוה חלי
הרעים ויעקו וההפל שאדירי
הצאן פמלאו מי כסל טבח
ותפיעות יכסע עליהם ככלי
חמה ואבד מעט מקדור עים
ופלטה מאדירי הצאן קול
יעקת הר עים ויהוה אדירי
הצאן פישוד יהוה את
את מרעיתם ונרמו נאות
השלום מפני חרון אף יהוה
עבכפמיר סכו כיהוה חלי
אדעל שמה מפני חרון
היוה ומפני חרון אפו
כ פא שית ממלכה

יהוה יקסמא שיהוה מלך יהוה
יהוה הדבר הזה מאת יהוה
לאמר פה אמר יהוה עמו
פמאד כית יהוה ודברתי על כל
עדי יהוה הפאיים להשתחות
כית יהוה את כל הדבר כי מאטר
עניתיך לדבר אליהם אל תדע
דבר אולי ישמעו וישכחו איש
מדבריה ונתמתי אל
הרעה אשר אנכי חשב לישות
להספיע רע מעל להם ואמרת
אלהם ספה אמר יהוה אם לא
תשמעו אלי לילכת כהורתי
אשר נתתי לפניכם לשמעו על
הכל עבדי הנבאים אשר
אנכי שלח אליכם ואתם טסו עליהם
ולא שמעו קולי ואתה חכית
היה כשלה ואת העיר הנאתה
אתה לקלה לכל בני הארץ
וישמעו הפרעם והנבאים סוכ
העסאת יומי והמדבר את
הדבר סהא לה ככית יהוה
ויהי ככית ירמיהו לדבר את
כל אשר ענה יהוה לדבר אל
כל העם ואת פשו אתו הפהעם
והנבאים סוכ העם לאמר סות
חמית מדוע נבית בשסיהוה
לאמר כשלו יהוה הבית הזה
והעיר הנאתה חרב מאין יושב
ויקהל כל העם אל ירמיהו
ככית יהוה וישמעו שרי יהוה
את דברי סהא לה ויהוה סבת
הסלך כית יהוה וישכחו כפתה

הואת

שער

הוא ינאו כל אכיס סלפני כמותך נב חסדים וא סלא וסימניהן על כמתוך חלל וזכירו כטאת וזכור
נהלו ה וסימניהן כי כמות בעת אשר נחלו בע ישראל אך שקר נחלו פתאים וא נחלו לעולם פ
כמתוך ד וסימניהן לא שיש עמור הפין סעשות פרי לא ישיש סוף דתרי עשר לשוכב עדינו יחלק סהכסרה

ירמיה

קב

שער יהודה תהיה ויאמר
הפחיתים והנבאים השלימים
ואל כל הנביאים אשר משפטיות
לאיש יהיה כי נפלא אליה עיריה את
באיש שמעיהם פאונים ואמר
יביתו אל כל השלימים אשר כל
הינם לאמר יהוה שלחני להנבא
אלה בית יהודה ואלה עיר האמת
אתם הדברים אשר שמעתי
ועיר חטיבותם כפי פיהם
ואמר כלל ידועה ויהוה
ויחם יהוה אל ידועה ויאמר
הפר עליכם ואני הנני כדכם עשו
לי כפונ וכישר בניעמכם אך
ידועה ופאס ממתיב אתם
את פדס נקו אתם נתנים עליכם
ואלה עיר האמת ואל ישכיה
פאמת שלחני יהוה עליכם
ידועה פאונכם את כל הדברים
האלה ויאמרו השלימים וכל
הינם אל הנהנם ואל הנבאים
אין איש יהוה משפטיות כי
פאס יהוה אליה נודע אל ינו
ויקמו אנשים מקני הארץ
ואמרו אל כל יהוה הנסאמר
מיטת הפורשת יהוה נבא
מיני חוקיה ומלך יהודה ואמר
אל עסי יהודה לאמר נה
אמר יהוה נבאות ציון שרה
תחרו לידו של ימי עיסתה יה
והרובית לכמה יגיע ההמית
דמת יהוה חוקיה וכל יהודה
יהודה היא אירא אתה יהוה ויהוה

אתפני יהוה ויחם יהוה אל
הרעה אשר הכד עליהם
ואנחני עיני כרעה יהודה
על נפשות ניונסאיש היה
מתנסא פאס יהוה אור יהונן
שמעיהם מקדית העירים
ויבא על העיר האמת ועל
הארץ והאמת כל הדבר יתמה
וישמע חמלקד הויקים וכל
פאס חמלקד חמלקד חמלקד
ועל חמלקד חמלקד חמלקד
אל יהוה ואמר ויבא
מערס ויבא חמלקד חמלקד
אנשים מערס את אלנה כן
יקפד ואנשים אתו אל
מערס ויבאו את אור יהוה
ממערס ויבא אור יהוה חמלקד
הויקים ויבאו פחרכי שלח
את נביתו אל קברי בני הענים
אך דא חיקס בן יתה יהוה
את דמיה וכל יתה אתו
בדה וסלחמיהו
כפרא שית ממלכת הויקים
בן אשיה וכל יהודה היה
הדבר יהוה אר ידמה הארץ
יהוה לאמר פה אמר יהוה
אל יבא לך כוסרות ונפשות
ועתה על צונאך ושלחחם
אל לך אדוסוא מאבואל
לך בני צפון ואל מלך צר
ואל מלך צר חמלקד מלאכס
הפאס יהוה אל צרקהו
מלך יהודה וענית אותם אל

אדניכם לאמר פאונ יהוה
נבאת אלתי ישראל פה
האמרו אל אתכם אנכי
עשיתו את הארץ את הארץ
ואת חסמה אשר על פני
הארץ כסל יהוה וכל העיר
הנביתו ונתתיה לאיש אשר
בעיני יתה אנכי נתתי את
כל הארץ ונתתה ביד
נביתו אשר מלך ככל יבדי
ונבאת חית השדה נתתיה
לעבדו ועבדו אתו פלהנים
ואתכם ואת כפונ יד פאנת
ארץ נסהו ויבאו כל פאונים
הינם וכל כסותו יהוה
הציון ממלכת אשר לא
יעבדו אתו ואת כל הארץ
מלך בבל ואת אשר לא יתן
את צונאך בעל מלך ככל פתח
ועל עבדכם אשר על הפי
הוא אסיהוה ער חמלקד
כדו ואתם אל תשמעו אל
נבאים אשר קמ עליכם ואמר
חליתם כסוא ועונכם ואל
כשפי כסוא וסאמרם
אל כסלאמר לא תעבדו את
מלך ככל כי יבדו חמלקד
לכסל מען חמלקד חמלקד
אוסת כסותו ויבאו חמלקד
ותצוא אשר חמלקד חמלקד
ככל מלך חמלקד חמלקד
על ארץ חמלקד חמלקד
וישכ פה חמלקד חמלקד

הביא ז וסימון כי ידועה ואתנה וצוים משם לבעבור לא תסיפו יבשו רדמי תשמעון
ז כטעמא כטלגל וסימון אלפים באמה אלה העזלות ואשר על העיר הנע סמלא חמלקד
ויקהל דור צנו לברי יהודה וירם ואשיהו לבני הענים אשר ישעה הסן ומה חשון ועצר פחיתות כפז חמלקד

ירמיה

היה על שקר לכן פה אמר
יהוה הנני משלחך מעל פני
הארמה השנה אתה מתכנן
סוה רבת אל יהוה וימת
תנניה הנביא בשנה ההיא
כמו בחורש השבי יואל הרב
הספר ראשך שלח ירמיה
הנביא מירושלם אל יד
זקני הנגלה ואל הכהנים
ואל הנבאים ואלפי העם
אשר הגיעה נביכי נצור
מיד שלם בבמה אחרי
צאת למחנה גד ותבוא
והסר יסע ישראל ויהיה
והימסורני שונאם
מיד שלם שבי אל יושבי
שן וסר יחבון וקראו אשר
שלח צוקיה מלך יהודה
נשכר אשר מלך בבל
לאמר פה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לכל הנגלה
אשר הלית מיד שלם בבמה
בטבתם ושבו ונמנו נצור
ואכל את פרי קרו נשים
וחולדו בנים כענת וקרו
לנשים נשים ואת בנות ינס
תנו לאבשים ותלדנה בנים
ובנות רבו שסוואל תמוטו
ודר שונאת שלום העיר אשר
הלית אתם שמה ותחפלו
בעיר אל יהוה טב בשלמה
יהיה לכם שלום כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל

אל ישאו לכם נביאים אשר
מדבבם וקסמים ואל
תשמעו אל חלמי נבאים
אתם מחלמים כי בשקר הם
נבאים בשמי לא ישראלים
נאס יהוה כי כה אמר יהוה
כילפי מלאות לבב שבעם
שהאפקור אתכם וחקימותי
עליכם את דברי הסובל השע
אתכם אל המקום הזה כי
אנכי ידעתי את מחשבות
אשר אנכי תטב עליכם נאם
עוה מחשבות שלום ולא
לדעם לדעת יסע אחרית
והקוה פתחם ואל תחלום
והתפל יסא ושמעתי
אלכם וקשתם אחרי
ומנאתם כי תדרשוני בכל
למכס וממנאתי לכם נאם
יחוח וספת את שבי תכם
וקבעתי אתכם מכל הנשים
וסכל המקומות אשר רחצו
אתם שם נאס יהוה והשנתי
אנכם אל המקום אשר
תלית אתכם משם כי
אמרתם הקים לנו יהוה
נביאים בבמה
כי כה אמר יהוה אל
המלך היושב אל פסי
הנהואל מלתי הושע
במד חפאת אחים אשר
לא יצאו אתכם בבמה
כה אמר יהוה

צבאות הנני משלח פסות
החרב את חרובי ואת
ונתתי אתם פתחם וספת
אשר לא תחפאתו מלתי
ודפתי את ריחם בחרב
כרובי וספת ונתתי סלוח
למסמל מות הארץ וספת
אל שמה ולשמה וספת
בכל הנשים אשר חרובים
שם יחח אשר לא שמעו
אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי
אל יוסאת עם הנבאים
השפם וסלוח ולא שמעו
נאם יהוה יסעם סמעי רם
יחח מלתי אשר שלחתי
מיד שלם בבמה
פה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל יושבי
קרו ואל צד קרו וספת
הנבאים לכם בשמי אשר
הנעית אתם בל נספת
וחכם לעיניכם וקחשם
קרו ללמדת יהוה אשר
בבבל לאסר שימן ארית
כערוקו וספת אשר ינס
מלך בבל נאם יהוה אשר שלחתי
נביאים ישראל וספת
בשר עתם וספת יספת
בשמי שקר אשר לא ציתם
טוב יהוה עו ער טוס יהוה
אל שמעו
הנחלכי תאמר לאמר פה
אמר יהוה צבאות אלהי

ויסמנהו ויחטאתם כלפני אל תכפרו הוצר הכבוד כלפני מופטי יצא אל תשליכנו כלפני אשר הכירותם כלפני אל תכפרו הוצר הכבוד כלפני מופטי יצא אל תשליכנו כלפני

ירמיה

לא אלהים סגרת יהוה חסדו ויגאלו סגרת
מתגודר ראש רשעים
וחיל לא ישוב הרון אף יהוה
עד עשותו ועד הקימו מימות
לבו בארצית הימים תבוננו
כה בעתה אנא יהוה
אהיה לא רחם לכל משפחות
ישראל והמה יהוה ליעם
כה אמר יהוה
כיצאח במדבר עם ישראל
הרכה לך להרעו ישראל
מרחוק יהוה נראה לו ארבת
יערם אהבתך ידכן משכתך
הסר יעוד אבנך ונבנית בתעל
ישראל יעוד תעוד תפוך ויצאת
במחול משחקים יעוד
תטיע כרמים כעד ישמרן
נטיעו נטעים וחלת כי יש
יוסקראו נערים בקר אפרים
קומו ונגלה ציון אל יהוה
אלהינו
אמר יהוה רע לי עקב שמרה
וזהל בראשה הנוים השמיעו
הללו ואמרו הושע יהוה
את יעמך את שארית ישראל
הגלימא אתם מארץ צפון
וקבצתים מידכתי ארץ במ
יעוד ופסח הרה ויולדת
יחדיו קהל נחלי וישובנה
בבכיהם ונתחוננים
אובלים אוליכסאל נחלימים
בדרך ישראל איכשלנה כי

הייתי לישראל לאב ואפר
בכור יהוא
שמיעו רברי יהוה נוסוהו
באיים כמדחק ואמרו
מדת ישראל יקבלנו וישנה
כרועה עדרו כיפרה יהוה
את יקבנאל ומד חזק
ממנו ובאו ורתנו במחוס ציון
ונתחאלטוב יהוה יל רגוע
תירדשו ועל יעוד ועל בני צאן
ובקר והיה תנפושם בן רוח
ולא יוספו לדאבה יעוד
אז תשמח בתורה במחול
ובחורים וקנים יחריו
והפכת יאבל סר ששון
ונחמתים וישמחתיס מינום
ורחית נפשה כדנים רשן
ויצמי את טובי ישבעו נאם
יהוה
אמר יהוה קול ברכה נשמין
נהל בכי תמרוים רחל
מככה על בנה מאנה הפחם
יערבנה כי איננו
כה אמר יהוה מניע
קול מכי ויעינך מדמיה
כיישי צד לפעולתך נאם
יהוה וישנו מארץ אוב
ויישתקוה לאחריתך
נאם יהוה וישנו מניס לתכום
ישמעו שמיעתי אפרים
מתגודר יסרתני ואוסר
כיעול לאמר השיבנו ואישנה
כי אתה יהוה אלהי נאחר

קד
שוב נחמת אחר הרע
ספקתי יצידך בששע ונס
נכבתי כנשאתי חתפת
נעור
הבן יקור לי אפרים אסיל
ישועוים ניסר רבדים
וכוד אצתנו יעוד ילק רבו
מיני לוחם אחר מטנאם
יהוה
לך ציננס שימי לך תמרוים
שיתלך למסילך רחל
הלס נשוב בתורת ישראל
שוב אל עירך אלהי עיר
מתל תתחכקן ותפת ששון
כי נצא יחח חרשה בארץ
נקבה תשוב נבר
פראם יהוה צמנת שלח
ישראל יעוד אסרו את
הדבר הזה בארץ יהודה
וכיעוד בשוכי את שמתם
יכרך עוה נה עק חד
הקד שי וישמנה יהודה
וכיעוד יחח אפרים
ונסיעו כיעוד כי הודתי נפש
יעפה וכל נפשה אבה
מלאתי עראת הקיפתני
ואראה וישנתי ערבנה
הנה ימים נאים
נאם יהוה חרעתי את ביר
ישראל ואתכית יהודה רוע
ארסוודע פדמה ותה נאש
ישקרת עליהם לתושבות עין
ויהרום ויהאכיר ויהדעכן

ויהוה אלהינו יהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד

אשר הם מפשאים את נפשם וליטוב אין יחידה מפשאים את היהודים ויהי
ויהי שיהיה בנפשו כל רעה ויהי שיהיה בנפשו כל רעה ויהי שיהיה בנפשו כל רעה

ירמיהו

יובם וליה תקות שמיסא
לא שמת נסור עיקב דוד
עבד אמא סמכות מדע
מי שלם אל דר עאכרהם
ישחק ויעקב בא שנתא
שנותם ורחמתים
הברא שרה יהאל
ימיה ומאת יהוה ונבנה
מלך נבליהו וכל
ממלכתארי ממשלת
יד וכל העמים נחמיס על
ירושלם ועל כל עדיה אמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל
היה ואמרת אל עדיה מלך
עודה ואמרת אל וכה אמר
יהוה הנני נתן אתה עדיה
בית מלך בל ושרפה באש
ואתה לא תמלסו כי
תפישת תפישו ביה תפתן ועיני
את עיני מלך נבליהו
ופיה ואת פני עבד ופבל תבא
אך שמע עבדי יהוה עדיהו
מלך יהודה כה אמר יהוה
עלך לא תמות פחד בשלום
תמות וכמי שרפות אמתך
המלכים הראשונים אשר
היו לפניך כי ישרולך והיו
אדון יספרוך כדבר אג
כדתי נאם יהוה
ודבר ידמה הנביא אל
עדיהו מלך יהודה את כל
הדברים האלה בירושלם
וחיל מלך נבליהו על

ירושלם ועל כל עדי יהודה
הנתתה אל לב שמור עונה
כי הנה שאר עבדי יהודה
עדי סבאר
הברא שרה יהאל
דמיה מאת יהוה אחינות
הפלך עדיה ביה את כל
העם אשר ביה שלם לכה
לם יהודי לשלח איש את
עבדו ואיש את שפתו
העבדי והעבדי הפטים
לבת עמם כיהודי אחיהו
איש וישמע על כל השרים
וכה אמר יהוה אלהי ישראל
לשלח איש את עבדו ואיש
את שפתו הפטים לביתן
עמם עדי וישמע עדיהו
ועבדו וישמע עדיהו
העבדי והעבדי הפטים
לבת עמם כיהודי אחיהו
איש וישמע על כל השרים
וכה אמר יהוה אלהי ישראל
לשלח איש את עבדו ואיש
את שפתו הפטים לביתן
עמם עדי וישמע עדיהו
ועבדו וישמע עדיהו

היום ועל שפתו של מעת
לקאוד יהוה אל כל עבד
והם יהיו לטובם אש
נבא שמי על חותם בותיהו
את שמי ותשכח איש את
עבדו ואיש את שפתו אשר
שלחתם הפטים לטובם
ותבשוא אתם לחות לכה
לכל עמם ורשעות
לכח עמם
עודה אמר לא שמעו עמם
לקאוד יהוה אל כל עבד
לדעו והנני קאל לם יהודי
גאם יהוה אלהי ישראל
ואלה עבדי ואת שפתו
לכל עבד כות שפתו ונתתי
את הפטים העבדים את
פיהו אשר לא חקם את
הברא שרה יהאל
לפני העבד אשר בותיהו
ועבדו בתי שרי יהודה
אשר יהלם הפטים
והפטים וכל עם הארץ
העבדים כן כתיב יהוה
ונתתי אתם מדי אכשם עבד
מקמי נפשים והיה חסדו
לסאם ל עון חסדים ונתתי
תאריך ואת עדיהו כד
יהוה אמר לשירי אתם עבדי
אני הם כד ככתובים
וכד חיל מלך נבליהו על
מלכים הפטים אשר
יהוה ושלחתם אתם

ויספרוך כדבר אג כדתי נאם יהוה ודבר ידמה הנביא אל עדיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם וחייל מלך נבליהו על

ירמיה

הואת ונלחמו עליה ולכרה
ויאפה באש ואת עיר יהודה
אתן שמה מאן יושב
הדבר אשר היה אל
דכיה וכאת יהוה בני
יהויקים בן אישיה וכלד יהודה
לאמר הירד אל בית התבנים
ודברת אותם והביאתם בית
יהוה אל אחת רליטנות
והישקית אותם יין ואקה את
אזניה בן ירמיהו בן יבענה
ואת אחיו ואת כל בניו ואת
כל בית הרבנים ואכל אותם
בית יהוה אל ליטנת בנתן
בן ירמיהו ואישה אלהים אשר
אצל ליטנת הישרים אשר
מביעל לליטנת מיני עשה וכן
ישלם שכר הסף ואתן לפני
בבית הרבנים נביעים כלאים
יין וכסות ואכר אלהים
ישתין ויאכר ולא עשתה
יין כי יונדב בן רמבא בני עזה
עליו לאמר לא תשתין יין
אתם וכמכם יער עולם ובית
לא תבנו וזרע לא תוריעו ונזום
לא תטיעו ולא יהיה לכם כ
נאה לישתטנו כלי מיכס
לכיעתהו ימים רבים יזל
פנה אדמה אשר אתה
גרים שם ונשמיך בקול
יהתרב בן רמבא בנינו לכל
אשר צונו לבלתי ישתתין
כלי מינו אטחנו נשיט פננו

וכנתנינו ובלתי בנותנתים
לישמתנו וכרס וישר הודני
לא יהיה לנו ונשכב אהלים
ונשמינו ניש ככל אשר
צונו ונדב אכנו ויהי בינות
נבדור אצר מלך בבל אל
הארץ ונאמר כאו ונכא
ירושלם מפני חיל הכשרים
וכפני חיל ארס ונשכבנו
בירושלם
ויהי דבר יהוה אלי רמיהו
לאמר כה אמר יהוה עבאות
אלהי ישראל הלהך ואמרת
לאישי יהודה ולישכי ירושלם
הלא תקחו כוסר לישכיניא
רברי נאם יהוה הולקם את
רברי יהונדב בן רמבא אשר
עזה את פניו לבלתי ישתתין
ולא ישת יעד חסם החדם
ישמינו את כעיות אכיהם
ואנכי רברת אלכם הושם
ודבר לא ישמינום אלי
ואישרה אלכם את כל עבר
הנבא אסר הטכס וישר חוראמר
ישכנא איש מדברו חרית
והטיבו כי יעל לים ואלתנו
אחר אלהים אחרים ליטנום
ושכנא אלה ארכה אשר נתתי
לכם ולא כתיבם ולא הטיתם
את אונכם ולא ישמינתם
אלי כי הקימו בני יהונדב
בן רמבא את כעיות אכיהם
אשר צונו והעם הזה לא

ישמינו אלי לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני נכא
אל יהודה ואל כל ישכי ירושלם
את כל הדבר אשר דברתי
עליהם יעז דברתי אלהם
ולא יטכעו ואקר אל הם ולא
יעז ולבית הרבנים אמר
ירמיהו כה אמר יהוה עבאות
אלהי ישראל יעז אשר יש
ישמינתם יזל כעיות יהונדב
אביכם ואת כחאת כל
מעותנו ותניטו ככל אשר
צוה אתכם לכן כה אמר יהוה
עבאות אלהי ישראל לא ינות
איש ליונדב בן רמבא לפני
כל הימים
ויהי ביטנה הרביעי
ליהויקים בן אישיהו מלך
יהודה היה הרבר הזה אל
ירמיהו כאתי יהוה לאמר
קח לך מגילת ספר וכתבת
אליה את כל דברי אשר
דברתי אלך עלי ישראל ויעל
יהודה ויעל כל הגוים מיכס
דברתי אלך מימי יאטיהו
וער הזס הזה אולי ישמינו
בית יהודה את כל הדבר
אשר אנכי היטכ ליעשות להם
לכיען ישכנא איש מדברו והרעה
וסלהת לי עונם וחסאתם
ויכר אירמיהו
את פרור בן נריה ויכתב ברור
כפי ירמיהו את כל דברי יהוה

אשר

אשר דבר אליו על מגלת
ספר ויצו ירמיהו אתברוך
לאמר אני צדק לא אוכל לבוא
בית יהוה ובאת אלה וקראת
במגלה אשר סתבת מפני את
הבני יהוה באוזן היס בית
יהוה ביום צום ונס באזע כל
יהודה הבאים מעריהם
תקראם אגלי תפל תחתם
לפני יהוה וישתו איש מרתו
הרעה כנרול האף והחמה
אשר הם יחדו אלהם סהו
וישברוך בנערה ככל אשר
צוהו ירמיהו הנביא לקרא
בספר הבני יהוה בית יהוה
ויהי בשנה
הרמשת ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה נחורש
התשיעי בקאז צום לפני יהוה
בחדש כירושלם וכל
הישראלים סמעה יהודה
בירושלם וקרא ברוך בספר
אתברך ירמיהו ובית יהוה
בלשכת נביא יהוה בן שאן
הספר בחצר העליון פתח
שער בית יהוה החרש
באזע כל העם אישמע
מכהו בנבמיהו בן שאן
אתכל בר יהוה מעל
הספר וחד ביתרמלך על
לשכת הספר והנה ישם
כלהשרים ישבים אלישמע
הספר ורליהוב יטמעהו

ירמיה

ואלתן בן צבור ונמיהונו
ישן וחדקיהו בן חנניהונוכל
הישרים וחד להם מכהו
את כל הרברים אשר שמעו
בקרא ברוך בספר באזע היס
וישלח מלה ישרים אלברוך
אניהווי בן נתניהו בן שלמיהו
בכפושיל אמר המגלה אשר
קראת בה באזע היס ברוך
בדרך ודן ויקח ברוך בן
נריהו את המגלה בחדו יס
אלהם ויאמרו אליו שב
נא וקראנה באזענו וקרא
ברוך באניהם ויהי כשמיא
את כל הרברים פחהו איש
אלדיו ויאמרו אלברוך
חד נד למלך את כל הרברים
האלה ואת ברוך שאח
לאמר הנה אלנו ואך בדת
את כל הרברים האלה ספוי
ויאמר להם ברוך מפני קרא
אלי את כל הרברים האלה
ואכתב על הספר ברוך
ואמרו השרים
אלברוך יך הסתר אתה
וירמיהו ואיש אל ידע אפה
אתם וכאואלהו מלך יהוה
ואת המגלה המקידי בלשכת
אלי שמעו הספר ויחדו באזע
המלך את כל הרברים
וישלח המלך
את יהודי לקחת את המגלה
לקחה מלשכת אלישמע

קז

הספר וקראת יהודי באזע
המלך וכאזע כל השרים
היעבדים ממלך המלך ויהמלך
יושב בית החרה פחדש
התשיעי ואת האח לפניו
מבערת ויהי פקדו יהודי
של שרלזתו ואת בעה
יקרעה בתוך הספר והשלח
אל האש אשר אלה האח על
תם כל המגלה על האש אשר
עלה האח ולא פחדו וקראו
את המלך המלך וכל עמו
השמעים את כל הרברים
האלה תם אלסך ורליהו
נמרו וחדו שמעו בלשכת בית
שרהו את המגלה ולא שמעו
אל כבודיהו ויהמלך את
יהויכאל בן חלפני את שאריו
בן עזריאל ואת שלמיהו בן
עזריאל לכת את ברוך
הספר ואת ירמיהו הנביא
וסתתו סתו
ויהי תם יחוד אל ירמיהו ואת
שרהו ויהמלך את המגלה ואת
הירבים אשר פתח ברוך מעל
המגלה ויהי שוב ברוך מנה
אחרת ויהי עליו את כל
הרברים חרא שום אשרו
על המגלה וראשיה אשר
שרהו ויקים מלך יהודה
ועל יחזקיהו מלך יהודה ויאמר
סתאמר יהוה אלהי ישראל
המגלה האת לאמר מהל

פנתת עליה לאמר בא יבא
מלך בבלוה ישחור את הארץ
הארת והשבת ממנה אדם
ובהמה
לן פה אמר יהוה יי הויקים
יהודה לא יהיה לו יושב
על פסארה ונבולו תהיה
מיילתו לחרב כיום ולקרן
בלילה ופקדתי עליו על הרע
ויגזיר ובריו אתי ונתם והבאתי
עליהם ויעליו שבי וישלם
ואלאיש יהודה את מלך הרע
אשר הפרתי עליו וסול
שמעו וידמהו לרחמי אחרת
ועל אל פת בנת דוד הפס
ויכתב עליהם מפי דמיה את
מלך הרע אשר אשר שר
הויקים מלך יהודה באש ועוד
נסף עליהם רעים רעים פהמו
וקלד מלך צד
צדקתו כן אשר תחתנהו
בן הויקים אשר המלך נבואצור
נכסד דא צד מלך בבל נארן
יהיה ולא ישמעו וצד
ועס הארץ אדם ביה אשר
תכרבו ירמיהו וצדקתו
המלך צדקתו את הכל בן
שלמה ואת צדקתו כמעשה
הבן אל דמיה וצדקתו לאמר
התפלל נא בעינו אל יהוה
אלהינו ודכיה באוינו בתוך
היום ולא נתנו אתו בית הכל א
היפרו ויהי צדקתו וישלם

ירמיה

כשרים הצדים עליו שלם
את שמעו ועל מלך יהושלם
ויהי הרע יהוה אל
ירמיה הנביא לאמר כהאמו
יהוה אלהי ישראל כהתאמרו
אל מלך יהודה השלח אתכם
אל לרשעיה חיל פניה
היוצא לכם לעזרה שני ארצו
מצרים ושבוה כשרים
ועל חמיו על העיר הארת ילכו
ויטרפוה נאש
כהאמר יהוה אל השא
נפשותיכם לאמר הרדיתו
מעלע רב שרים כיל
ילכו כי אם הכותם נלחיל
כשרים הפחמים אתכם
ונשאר צדקתו שם כשרים
איש בארץ יקמו וישרפו
את העיר הארת באש והיה
בהעלות חיל הכשרים מעל
ירושלם מפנה חיל בריו
ויצא דמיה
מירושלם ללכת ארץ צנו
לחלק משם בתוך העס ויהי
הוא כשעך בייך וישלם בעל
פקדתי ושמור איה בן
שלמה כן חנניה ויתפשא את
ירמיה הנביא לאמר אל
הכשרים אתה נפל ויאמר
ירמיהו שקר אינני נפל על
הכשרים וראש מע אליו
ויתפשי דאיה בירמיהו ויבאו
אל השרים ויקצפוה שרם

על דמיהו והכואהו ותתנו אתו
בת האכור ביה הועתן הפס
כארתו עיניו כיהתפלא כיבא
ירמיהו אל ביה רבו ואהתנות
וישכב שם ירמיהו ימים רבים
וישלח המלך צדקתו וצדקתו
וישא יהוה המלך בביתו בסתר
ויאמר השרה ברמיהו יהוה
ואמר ירמיהו ישר ויאמר בך
מלך בבל העתו ויאמר ירמיהו
אלה המלך צדקתו מה חטאת
לד ולעם יד וישסהו בניתתם
אותי בת הפלא ואני נבאכם
אשר נבא אלכם לאמר לאבא
מלך בבל על כסו על הארץ
הארת ועלתי שכמונא ארני
המלך תפל טהתחתי לפעך
ואל תשבני ביה יהונתן הפס
ולא אמות שם ויעלה המלך
צדקתו ופקדתי את ירמיהו
בחד המפודה ונתן לו כבוד
לחם לחם מחוץ האפסיער
תספידה חס מדה עיר וישב
ירמיהו פחד המפודה וישלם
ישלם בן צדקתו ונתן לו חן
פישח ויכר בן שלמהו
ופישח בן שלמה את הרעים
אשר ירמיהו מדבר אל כל
היום לאמר כיה אמר יהוה
הייש בעיר הארת כיה תפחת
ברעב וסתר והייצא אל
הכשרים חיה והיתה לו
נפשו שלל ויהי

כה אמר יהוה העת היעד האתה חיי מלך
 בכר לפרה ואמר יהוה יסא
 המלך וימתנא אתה אשה
 פיו למן הוא מתנא את יד אנשי
 המלחמה המשארים בעיר
 הזאת ואת ידי כל תוס לרוב
 אליהם פרבריס האלה כן
 האיש הזה איננו רדש שלחם
 לעם הזה כי אסלדעה ויאמר
 המלך ערקי הוזה הוא בידם
 כי אין המלך יוכל את בשרם
 ויקח את ידמיהו וישלכו אתו
 אל הבזה מלכיהו המלך אשר
 פחד המסרה וישלחו את
 ידמיהו פרבריס ויבטור אקמס
 כי אסטס ויטב ערמיהו בטיט
 וישמיע עבד מלך הכושאיש
 סרס והוא נבמת המלך ביתנו
 את רמיהו אל הבזה והמלך
 וישב בשער בנימן ויאמר
 גלגל מרת הפרו וידבר אל
 המלך לאמר ארצה המלך
 הרעו האנשים האלה אתם
 אשר עשו לרמיהו הנביא
 את אשר השליכו אל הבזה
 ומת תחתו מפנה הרעוב
 אין הלחם עור בעיר ויצוה
 המלך את עבד המלך הכוש
 לאינו קח בירך מזה שלשים
 נשים והעלית את ידמיהו
 הנביא מן הכור בטרס ימות

ויקח עבד מלך אתה אנשים
 בירחמא בית המלך אל
 תחת האוצר ויקח משם
 כליו הסתבות וכליו מלחם
 וישלחם אל דמיהו אל הבזה
 בתבלים ויאמר עבד מלך
 הכוש אל ידמיהו שוסנא
 כלוא הסתבות והמלחם
 תחת אצילות יריך מתחת
 לתבלים ועשו ידמיהו כן
 ומשכנו את ידמיהו בתבלים
 ויעל אתו מן הבזה וישב
 ידמיהו בחצר המסרה
 וישלח המלך
 ערקהו ויקח את ידמיהו
 הנביא אליו אל מבוא השו
 השלישי אשר בבית יהוה
 ויאמר המלך אל רמיהו
 ישאלני אתך וכד אל
 תבד ממפרבר ויאמר
 ידמיהו אל ערקהו כי אצד
 לך הלא המת תמיתני וכי
 איני צד לאת שמע אלי
 וישבע עמך ערקהו אל
 ידמיהו בפתר לאמר חיייהו
 אשר יעשה לטאת הנפש
 הזאת אם אמנת ואם
 אתנך ביד האנשים האלה
 אשר מבקשים את נפשך
 ויאמר ידמיהו אל ערקהו ונה
 אמר יהוה אלהי עבאור
 אלהי ישראל אם יצוא
 תצא אל ישראל מלך בכל

וחיה נפשו והעיר הזאת
 לאת שוק באש וחיה אתה
 ובית דמיהו לאתנא אל שר
 מלך פל ונתנה העיר הזאת
 ביד הכשרים וישפחה באש
 אתה לאתמל טמדם
 ואמר המלך
 ערקהו אל ידמיהו אערא
 את הדמים אשר נפל את
 הכשרים פל ונתנתי בידם
 והתעלוב ויאמר ידמיהו
 יתנו שמענא בקל יהוה לאיש
 אל הנבאלד ויטב לך ונתתי
 נפשי ואם מאן אתה לצאת
 זה הדבר אשר הדאע הזה
 והנה הנשים אשר משאת
 בבית מלך יהודה מוצאות
 אל ישראל מלך בכל והנה
 אמרת הסתד ויכירך אנשי
 ישראל הסכע בכך ותלך
 נסונו אחד ואת פל נשך ואת
 פל בכך מוצאים ארד בשרם
 ואתה לאתמלס כידם כיד
 מלך בכל הנפיש ואת העיר
 הזאת תשוק באש ויאמר
 ערקהו אל ידמיהו אשר
 ידע פרבריס האלה ולא
 תמות וכי ישמעו השו
 פדפתו אתך וכא אלק
 ואסחאלך היתה נא לנו
 הפתה אלקה מלך אל תסח
 ממש ולא נמית פחד פל
 אלק המלך ואסת אלה

... ויבן ביתו ויגור שם ויבן ביתו ויגור שם ...

י"ג

כפי איתחתי לפניך
לבית הישבע בית הועקו
וכאכלו
אלהיה וישאלו אתו
לחסביל הדברים האלה
אשר עשה למך ויחדש
ממעמל אנשמי עהכר
וישבע ידמה בחצר המסכה
ערוס אשר נלם הירושלם
והיה כאשר
מלכה דומים בשנה
זתשיית ילקחו מלך
היה בחור שהעשירי נא
בסדא שרמל נבל וכל
היה אלו סומוני גיה
בעשת עשה שול ערקו
בחר שהביע בתשיע
יחד שהבן עה הירושלם
מל שרמל נבל וישבע
החור נהי שאער סמך
עם סר סביסר סכ עני
שרמל נבל וכל שארית
שרי מלך נבל ויהי כאשר
דאם ערקו מלך הירושלם
אנשי הפלסטה ויבדו וישאלו
למה מנה עה הירושלם
בשיע בין החטתים וישאל
הח הירושלם וירשו חיל
בשדים אחר הוסו שונאת
עקוהו בערכות דיה ויקחו
אתו וישאלו עכר דאער
מלך נבל וכל הירושלם
וידבר אתו משפטים וישאלו

בית בבל אתפני ערקו
בכרזה ליעו פתפל הירושלם
יהודה שחט מלך נבל ואת
עני ערקו עקו ואסרוהו
בנהשתים לנא אתו נבל
אתבות המלך ואתבות העם
ישפוח בשדים כבאש ואת
חמות ירושלם נתעו ואת
יתרו העם הנשארם בעיר
אתה נפלים אשר נפלו
עליו ואת יתרו העם הנשארם
הנלה נבזראון ובטחים
בני ויקחו העם הירושלם אשר
אזל הם מאומה הירושלם
עבוראון ובטחים בארון
יהודה ויקחו להם פרמס ויבסם
ביום ההוא וישע נבזראער
מלך נבל יצירמיהו ביר
עבוראון ובטחים לאמר
קחטו ויעניך שים עליו אל
תנישלו מאומה הירושלם
כאשר ידבר אריך כן עשה
יקמו וישלח עבוראון רב
טחים ונבוי טוב בסרים
ועל שאער ובמנ וכל
רבי מלך נבל וישלחו ויקחו
את רכיהו כחצר המסכה
ויתעו אתו אל ערקוהו בן
אחיקם בן שפן הועיאהו
אל הבית וישב כעור הירושלם
ואל ירמיהו
היה רב הירושלם בהיותו
יעד בחצר המסכה לאמר

הלך ואמנת ליעבד מלך
הפושל אשר פחאמר יהוה
עבאוחה הירושלם הנל
מבא את רבנו אל העיר
הואת לרעה ולא לסומוהו
לפניך ביום ההוא ויהי צדק
ביום ההוא נאס יהוה ולא
נתן ביד האנשים אשר
אתה יעד מפתחם כי מלם
אמלטך וכחרכל תפל
והיתה לך נפש לישל כן
במחת בני נאס יהוה
הירושלם אשר היה
אל ירמיהו כאת יהוה אשר
שלח אותו עבוראון רב
טחים מן הרמה בקחתו
אתו והוא אסור באזיקים
כעור בלע חתירושלים ויהוה
המגלים בבירה ויקח רב
טחים לירמיהו ואמר און
יהוה אלהיך דבר את הרעה
הואת אל רמקום הזה וישאל
ויניש יהוה כאשר דבר כן
הטאתם ליהוה וישמעו
בקלו והיה לכם רב רעהו
ועתה הנה פתחתך הירושלם
מזה אזיקים אשר עליך
אסבונ בעניך לבא אתי
נבל בא ואשים את עני
עלך ואסדע בעניך לבא
אתי בבל חלואה נבל
הארץ לפניך אל טוב נאל
הישר בעניך לילכת שמה

והיה לך זכרון ואתה תגיד לבית ישראל כי אני יהוה ואתם יצאתם ממצרים
ספר שמות פרק יג
והיה לך זכרון ואתה תגיד לבית ישראל כי אני יהוה ואתם יצאתם ממצרים

לך ויזרנו לאישוב וישנה
אל גרלה באחיקם בן שאן
אשר הפקיד מלך בבל בער
קורה ושכאתו פתוחה הם
אנאל בל הישר בעיניך ללמ
לך ויתן לך רבם כחיים ארדה
ומישאת וישלחה ויבא
ירמיהו אל גרלה באחיקם
המצפתה וישכאתו בתוך
העם הנשארם בארץ
וישמעו כל
ישוהחיל קאשר בשדה
הפדה ואנשיהם כיהפקד
מלך בבל את גרלה בן
אחיקם בארץ וכו' הפקיד
את אנשים מנשים וסבסות
הארץ מאשר לא הגל
בבל ויבא אל פלך הפ
המצפתה וישמעאל בן
נתניה ויחנן וזעתן בעיקרה
וישרה בן נתניה מתובי צפי
הנטופתי וזמה ובהמכות
המה ואנשיהם וישכנלו
גרלה באחיקם בן שאן
ואנשיהם לאמר אלהינו
מיצוד הכשרים שבו בארץ
ועברו את מלך נבז ויסב
לכם ואנחנו וישכנלו
ליצוד לפני הכשרים אשר
יסאו אלנו ואתם אספולין
וקין ושמון ושימו נבליכם
ושם בעדכם אשרת פשת
ותם פדה יהודים אשר פסא

ירמיה

ובבני עמון ובארים ואיש
כל הארצות שמעניתי
מלך בבל שארת ליהודה
הפקיד עליהם את גרלה
באחיקם בן שאן וישכנלו
היהודים מפלד הפקדות אשר
נתת לשם חנא ארץ יהודה
אל גרלה ויהו המצפתה ואספו
יין וקין הרבה מאד
ויחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר בני
בשדה באו אל גרלה
המצפתה ואמרו אלך
הירעתו עלינו בעלים מלך
בני עמון ישרה את שמעאל
בנתניה לחכות נפש ולא
הספת לה ובאחיקם
ויחנן בן קרח אמר אל
גרלה ונתת במצפה
לאמר אלהי נא ואלה את
ישמעאל בן נתניה ואיש
לא ידע למה יכה נפש
ועצובי מלך יהודה העבצים
אלך ואבדה שאר יתהוה
ואמר גרלה באחיקם
אל יחנק בן קרח אל תעש
את דבר הזה כי שקדאת
דבר אל ישמעאל ויהי
בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מודע עומלם
ודבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גרלה באחיקם

קמ
המצפתה וישכנלו
יהו במצפתה וישכנלו
בנתניה ועשרת האנשים
אשר היו אצלם אתו ויחנן
אחיקם בן שאן בחרת חמת
אתו אשר הפקיד מלך בבל
בארץ ואת פלדה ויבא
הוא אתו אתו להפסדה
את הכשרים אשר נמנו
שם את אנשיהם וסבסות
ישמעאל ויהי ביום השני
לחמתו את גרלה ואיש
לא ידע וסאו אנשים משם
מסור וישמון שמעאל
מנח וקין וקרני בלדים
ומתנדים וסדה וסנה
ביום להבא בת יתה ויבא
ישמעאל בנתניה לקראתם
מהמצפה ויחנן ויבא
ויהי כפגש אתם ויאמר אלם
בא אל גרלה באחיקם
ויהי כפגש אלך העד
וישחם ישמעאל בנתניה
אלך העד הבוד האוהאנשים
אשר אתו ועשרה אנשים
נמצאו עינם ואמרו אל
ישמעאל אל תמיתנו כי יש
לעמטמונם בישדה חמים
וישעורים וישמן ויבש ויהי
ולאחיתם בתוך אחיקם
והפך אשרה שלך שם
ישמעאל אתם פגד
האנשים אשר רבו מיד

אשר כל נפש רעה יתעורר ויאמר ויאמר לא אהיה כאלה האנשים
ההם אשר לא יראו פנים ולא יתחשבו ענין ויאמר אל השרים ויאמר כל השרים וכל

תשיכון פניהם לבוא מערים
ועתה לנו שם ויהיה
חורב אשר אתם יראים
מעור שם תשעו עמכם בארץ
מערים והולכו אשר אתם
ואתם מפעו ללכת אל מערים
מערים ושם תמחו ויהיו
כל האנשים אשר שמעת
פיהם לבוא מערים לנו
לשם ימותו מחורב פרעב
ועתה אל תהיו חכים שושי
ועל סמאנת יתן אשר
אדם מפעולת ידיו מותר
אשר ימותו עמוא עמו
ימותו כואבו נא
וחמוס עני אדם ידוע
בזה עת נבית על יד ים
מצד שער הים למזרח
הי שער הים והוא הנה
ואת הארץ אשר אתה מקום
היה וכן יהיה עליכם שאות
יהיה אלהי האנשים
ירעו עני עני חמדותי בכם
חיים בחמדותי בנפשותיכם
כאלה אשר חמדותי אתי יהיה
אלהיכם אשר התפלל בעד עו
אלהיך אלהיך וכל אשר
אמר יהיה אלהיך וכן יהי
לשם ימותו ושם ימותו ואת
חיים ואלהיכם שכל יהיה
אלהיכם וכל אשר שלחתי
אלים ועתה דעו וידעו
כי כחך פרעב וצדקת המות

ירמיה

במקום אשר הפעיתם לבא
לנו שם
ועתה כפלת עמך לחרוב
מלחמה אתה דברי יהוה
אלהיכם אשר שלח יהוה
אלהיכם אליהם את כל
דברי האלהי
ואמר לנו יהוה
השועה ואתה בני קנה
וכל האנשים אשר ימותו
אל דמיהם ויהיה
מזבחי המות יהוה
אשר ימותו עמוא
מזבחי שם שם יתן
נהחמסות את בני אדם
האנשים אשר אתכם
ואדם ימותו עמוא
שם יהיה סוכת חיים שם
יהיה לשם המות יהוה
ועתה יתן בחרב כל אשר
החלם אתם שאר יד
עמך ואת שכימת חיים
אשר נחלם לנו בארץ
יהיה את החרובים ואת
הנשים ואת רפץ וארץ
בעת המלך ואת מלך נפש
אשר תפלת וכוונתך רב
מפנים אתה יהוה ואתם
בזמן מאת יהוה הנביא
ואת ברך בנפשו וכל
ארץ מערים כל לא שמעו
בכול יהוה וכל אשר
תתנחם

יהיה עמך יהוה אל עמך
בתרונתך לבק קח צדק
אנשים ואתם מנחם מפע
מלך אשר יתעורר ביתו
בתפנות לעת אנשים
יהוה שוכנת אתם סת
אמר יהוה שוכנת את
הם סת
נכח את כל אשר עמך
ושם שוכנת אתם
ועתה כפלת עמך לחרוב
מלחמה אתה דברי יהוה
אלהיכם אשר שלח יהוה
אלהיכם אליהם את כל
דברי האלהי
ואמר לנו יהוה
השועה ואתה בני קנה
וכל האנשים אשר ימותו
אל דמיהם ויהיה
מזבחי המות יהוה
אשר ימותו עמוא
מזבחי שם שם יתן
נהחמסות את בני אדם
האנשים אשר אתכם
ואדם ימותו עמוא
שם יהיה סוכת חיים שם
יהיה לשם המות יהוה
ועתה יתן בחרב כל אשר
החלם אתם שאר יד
עמך ואת שכימת חיים
אשר נחלם לנו בארץ
יהיה את החרובים ואת
הנשים ואת רפץ וארץ
בעת המלך ואת מלך נפש
אשר תפלת וכוונתך רב
מפנים אתה יהוה ואתם
בזמן מאת יהוה הנביא
ואת ברך בנפשו וכל
ארץ מערים כל לא שמעו
בכול יהוה וכל אשר
תתנחם

אשר כל נפש רעה יתעורר ויאמר ויאמר לא אהיה כאלה האנשים
ההם אשר לא יראו פנים ולא יתחשבו ענין ויאמר אל השרים ויאמר כל השרים וכל

אשר יצאנו ממצרים ואלו את חכמינו ואלו את מנצחיהם ואלו את מנצחיהם ואלו את מנצחיהם

ירמיה

לקטר לקטר לאלהים אחרים
אשר לא ירצו הפה אתם
ואבותיכם ואשר אליכם את
כל עברי הנביאים השנים
וישחלו לבטל את תנצחו
את רבתי התועבה הזאת אשר
שנאתי ולא שמעו ולא ראו
את אונם לשון מרעתי
לכתי קטר לאלהים אחרים
ותקד חסתי ואפי ותבדוד בעיר
יהודה ובחצות ירושלים ותהינה
לחורבן ולשמה ביום ההוא
ועתה פתחו
יהוה אלהי עבאת אלהי
ישחא לפה אתם על ספריה
וגדה על נפשותיכם להכלית
לכם איש ואשה עולל ויתקן
מתוך יהודה לבתי החור לכם
שארית להכעיסו במעשי
יריכם לקטר לאלהים אחרים
בארץ מצרים אשר אתם באו
לנדוש שם למען הכרית אתכם
ולמען היתכם לקללה ולחרפה
בכל נוי הארץ השכהת לאת
רעות אבותיכם ואת רעות
כלבי יהודה ואת רעות נשיו
ואת רעותיכם ואת רעות
נשיכם אשר עשו בארץ יהודה
ובחצות ירושלים לאדבא ועד
היום הזה ולא ידאו ולא הלפתו
ובחצות אשר נתתי לפניכם ולפני
אבותיכם
לכן פה אמר יהוה עבאת אלהי

ישראל הנני ישם פני בכם
לדעה ולחכמה את כל
יהודה ולקחת את שארית
יהודה אשר שמו פניהם לנו
ארץ מצרים לנדוש שם ותמו
כל בארץ מצרים יפלו בחות
פרע ותמו מקטן ועד גדול
בחרב ובכרע ובסתו והיו
לאהול שמה ולקללה
ולחרפה ולפקדותי על
הישיבים בארץ מצרים כנאשו
פקדותי על יהודה כחבת
ברעב ובחרב ולא יהיה פלט
ושרוד לשארית יהודה
הבאים לנדוש שם בארץ
מצרים ולשוכני ארץ יהודה
אשר חמה ממשאים את
נפשותם לשוכל לבת שבכירא
ישוכו ביאספרטים
וענו את ירמיהו כל
האנשים הירעים ומקפחות
נשיהם לאלהים אחרים וכל
הנשים היגדו ותקדו גדול
וכרעו הנשים הישיבים בארץ
מצרים בפתרום לאמר
הדבר אשר דברת אלנו
בשם יהוה אננו שמעוים
אלך פיעשה נעשה את
כל הדבר אשר יצא מפיו
לקטר לכל כת השמים
והסר להנכים בנאשו
עשינו אנחנו ואבותינו ומלכנו
ושרינו בעירי יהודה ובחצות

ירושלים ונשב על לחם ונהיה
כזבים ודעה לארצנו ומאן
חולנו לקטר למלכת השמים
והסר להנכים חסדנו כל
ובחר בוט עבתינו וכאנחנו
מקטרים למלכת השמים
גדסר להנכים חמנו עי
אנשינו עשינו להנכים
להעציבה והסר להנכים
ואמר ירמיהו
אל פה העם על חסדים ועל
הנשים ועל פה העם חלעם
אבותיכם לאמר הלא את
הקטר אשר קטרתם ביום
יהודה ובחצות ירושלים אתם
ואבותיכם מלכים ושרים
ועבדא ואתם זכר יהוה
ותיעלה על לבו לאיוב יהוה
עוד לשאת מפני עמלכם
מפני היתעבות אשר עשיתם
ותהי ארצכם לחרפה ולשמה
ולקללה מאן יושב פהים
הזה מפני אשר קטרתם
ואשר חמאתם ליהוה ולא
שמעתם בקול יהוה ובחצות
ובחצותו ובחצותו לאדלכם
על פה קראת אתכם הרעה
הזאת ביום הזה
ואמר ירמיהו אל כל
העם ואל כל הנשים שמעו
הבריה הזאת יהוה הושיב
בארץ מצרים כחמרה יהוה
עבאות אלהי ישראל לאמר

אתם

Dr. Is. I Abel
phil. et lectur
h.

ירמיה

קיא

אתם ונשיכם והדברנו
בפניכם ובדרכיכם כל אתם
לאמר עשה מעשה את הדברינו
אשר ערנו וקראו למלאכה
השמים ולדבר להנסכים
הים תלומנה את נהרותים
וצפה תעשינה את נהרותים
לכן שכי עורב יהיה כל
יהודה הישבים בארץ
מצרים הגנוגשבעת במשי
הדור אמר יהוה אסי יהוה
לדוד שמי ובראבפני כל איש
יהודה אמר חיי אדני יהוה הכי
ארץ מצרים הנני שקר
עליהם לדיעה ולא לסובה
וחספי איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחורב וברעב
עד כלותם ופרים הרב ישונג
מארץ מצרים ארץ יהודה
מתים ספר ורוב כל שארית
יהודה הפאים לארץ מצרים
לגור ישם דברמי יקום ממני
ועהם והאת לכם האות נאם
יהוה כי שקר אני עליכם ממקום
הזה לדיעה את דעו כי קום יקום
דברי עליכם לדיעה

הרב אשר דבר
ירמיה הנביא אל פרך כהן הדן
בכתבו את הרברים האלה
על ספר למי ידמיהו בשנה
הרביעית ליהויקים בן ישיהו
מלך יהודה לאמר פה אמר
יהוה אלהי ישראל עירך
ברח אמתה ויטא לביסף
יהוה ינון על מבואיך יגעת
באנחתך ומנוקה לנפשות
פרהאמי יצא פה אמר יהוה
היה אים וכל אנה הרסות
איש ארעם עתה אענתש ועת
פלח ארץ יהוה ואתה תבדש
לך ערות אר תבקים כי
הנל מכיא רעה על פרך בשל
נאם יהוה ונתת יד את עפרך
לשיל על פלח מלכות
אשר הרדשם
אשר יהוה דבר יהוה

מעט מסהו ופגמו ממוה מסכנו
נאם יהוה אל עפרך וכל
ימלט תביר צלמיך וכל
נהרות כשליו ונעלה מיהו
כיאוד יעלה מנהרות תענשו
מסחיתים ככאוד יעלה וכל
תענשו מים ואמר אלהי
אבסה ארץ אבדה עדו ושבת
על הרסיהם סתת צלתי
הרבו זאוגתם וספשו פשו
הפשי מן וזאוגתם הפשי פגמו
ולדו הפשי רדכי קשת
והיום הוצא להדמי ויהוה
עבדות יום וקמה לתפק
מלך ואתמה הרב ושכלה
וחתה מכוס פלח לארץ
אלהים עבדות בארץ צפון
אזעדהות יעלה יעלה וכל
עד פתחת בתמנתם לשוא
התית רפאות תעלה אצלך
שמעו ענים קלוד וצותה
מלאח הארץ ככנפור פגמו
כשלה יחדו נפלי שמותם
הרב אשר דבר
יהוה אל ידמיהו הנביא לבנו
נבוכדנצר מלך בבל לתמוה
את ארץ מצרים הציח ופגמו
והשמיעו פגמו וחי שמיעו
בנוק וכלח פנתם אמר
התניב וחקלך כיאבדה
הרב סכנוך מהיע נסחף
אכירך לא עמר פ יהוה
הרפו הרה כול של וסל

כה אמר יהוה
הענית את פרעה הפרע
מלך מצרים ביד איתו וביד
מנקה נעשו כאשר נתתי
אתה כח מלך יהודה ביד
נבוכדנצר מלך בבל איתו
ומנקה נעשו

אין עתה יום... ארבע עשרה יום... יום ארבע עשרה... יום חמשה עשר... יום ששה עשר... יום שבעה עשר... יום יתר

ויקרא

איש ארץ עהו ושמרו קומה
ונשם אל עמנו אל ארץ
מודתו מפני חרב היונה
קדאו שספרו על מלך מצרים
שאון העבד המצוי חילת
נאם יהוה הפוך יהוה
צבאות שמו כי כתבדו בהרים
ובבדמל בים באכלי נגלה
יושילך יושבת בתמצרים
כנולד שמה תהיה ונצתה
כאין יושב
עניה יפה פיה מצרים קרין
מצפון בא נא נא שבו ריה
בקרבה כעול מתבק פתם
המה הפט נסו ידויו ל
עמדו ביום אידם בא עליהם
יותפקתם קולה כפח שיין
כי בחיל ילכו ובקדמות באו
לה פרסבי עעים כרתני עוה
נאם יהוה כילא יחקר כירפל
מארפה ואין להם כספר
הובישה בתמצרים נתנה
בד עס צפון אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני
פקד אל אמן כנא ועל פרעה
ועל מצרים ועל אלהיה ועל
מלכה ועל פרעה ועל
הנפחים בו נתתים ביר
כמקשי נפשו וכד נבוס דאצו
מד בבד ובד עבדיו ואחר
כנתשקן כמי קדם נאם
יהוה
זאתה אל תל א צבדי יעקב

ואי תחת ישראל כי הנני מש
מושיען מדחוק ואתרעד
מארץ שכיסו ושב יעקב ושקט
וישאנו שאן מחרד
אתה אל תל א עסדי יעקב
נאם יהוה כי אתדאני פ
אעשה כלה ככל הנוס אשור
הרחתך שמה ואתך יא
אעשה כלה ויסרתך למישפט
ונקה לא אנקך
אשר בבר יהוה
אלהי יהוה ונכל אל כל שתים
במדם יכה פרעה את עורה
כה אמר יהוה הנחמים עליס
מצפון ודויל לחל שונף
וישפטו ארץ ומלאה עיר
וישבי בה וחקו האדם והחיה
כל ישיב הארץ מקול שעטת
פרסות אביריו מר עש לרפנו
המון על זיל אהפנו אכזה
אל בנים מרפון ידים על היס
הבאל שרוד אתם כל שתים
להברית לזר ולצדון כל
שריד עוזר כישוד יהוה
את פלשתים שארית אי
כפתור כאה קרהה אל ענה
נמיתה אישקרון שארית
עיסקם ער מתו תתנודדי
הוי הרב ליהוה ידאנא לא
תשקט האספ אל תעודך
הרנע ור כן איך תשקט
ויהוה צהלה אל אישקרון
ואל חוף הים ישם יערה

למאנכה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל חילת
נבוי שרדה חכל שהמלטה
קדיתנסה הכישה המלשב
וחתה אין עוד תהלת מאנב
כחשנו חשבי עליה רעה
לס ונבר חנה מנוי נס מדם
תרמי אחרד תלך חרב קול
צעקה מחרנס שוד ושבר
פחל נשברה מאנב השמיעו
ועקה צערה ימ מעלה
הלוחות מבכי יעלה כבי כי
במורד חרנס צרי צעקת
שבר שמיע נוסו מלסו נפשו
ותחיעה כער ער בפדס כי
יעבדתו במעשיך בא צחתיך
נא את תלס יוצא כמי שפלה
סדניו ושריו יחד ויבא שוד
אל פל עיר ועיר לא תמלט
ואטר העמק ונשמד הפיי שוד
אשר אמר יהוה תנו ציין
למאנב כי נצא תצא וערדה
לשמה תהינה מאין יושב
פח ארוד יעשה מלאכה יהוה
רמיה וארוד ממנו חרב ומרם
שאנמ מאנב מנעודיו ושקט
הוא אל שמריו ולא חורב
מכלי אל כל ובנדה לא חלק
יל כן עמר מעמל בני ויהוה לא
נמר
ימים באים נאם יהוה ושלחות
לו צעקס וצאחו וכליו יריקו
ונבלתם נפצו ובוש מאנב

מכמוש

כתיב י... ויבא אלקים ב... ויבא אלקים ב... ויבא אלקים ב...

מסות המוס והיה כל סיר ביושלים לאלה מחלקות וכל שלמה וזעם עיניו וכל יתם ואלמנה יבואו ויעזבו את ידיו ויאמרו
בזמן מוכחות ויתנו על ידי ויעל המלך ויתכונ את הכבוד אך טוב וחסד אלהים אלהים שלום הנה ביום את י קול עטו כבוד

ירמיה

מפני ש כאשר בשלמת ישר
מבית אל מבנים אית האמו
נפים אונט ואכשחל לסח
למלמה שרד מאב וערה
עלה ומבחר בחורו ידו
לסח ואסחפך יהוה עמאות
שמו קרב אר מאב לבא ועת
מורה מאר נהלו פסככזומ
דעו שמו אמר ואיסה משפר
מטה עזמקל הפארה רדי
מבול ושכ בצמא ישסתפת
הכזן כי שרד מאב עלה כד
סת מכשך א יד עמו
רנא וישבת עד ער שאלינם
עמ מטה אמר מה עתה
הכי שטאב כי חתה חליל
מזק רעה בארזן כי שרד
מאב ומשחמאאל אר
השיאד אלה ואל יתע
וארמועת ועל ימיו ועלבו
ועל בית הביתים ועל קריתים
ועל בית גמול ועל בית מעון
ועל קרית ועל בצה ועל פ
עד ארץ מאב החיות
והקרות שרעל קח מאב
חורע נשכרה נאם יהוה
השכרה כפעל יהוה העל
ושק מאב כד או והיה לשוק
נכהא ואם לא השוק והיה
לד ישר אר אסכנביוסמא
כיסר כסר כו התערר עזבו
הדיסוכנבסל עשכמאב
והזכותתקנבכר פרת

שמעו נא קו מאב נא המא
גור האו ונאותו וסלפ אנ
יד עתל אס יהוה עתה ור אב
כיו לאב עש על כן ע מאב
אל יא מאב בלה אונק אל
אנשי כד דרש יהוה מבב
יעד אבה לך תפן שמה
נטי שותך עכרס ער עיעד
נעו על קרד ועל כעך
שורד נל וסכפה שמה
תל כפרד וסלך מאב וי
מקבסו שפת לא ידך חוד
היד לאחד מעקד
חשכועד אל ער יהוה
קוס סלעו ער חר נסעית
על יתה כנסמוסרס
לספרת יהוה וסכפול מאב
נאסות מסלה נמאסמקד
לא קרית על כן למסאב
פוליס יהסח ולב א אנש
קדחיש סחל לים יהמה
על כן עתה עשה אברו כי
כל ראש קרה וכל קר עתה
על כל ידם נרדות ועל
מתגם שקו על כל גות מאב
וגדחנתח פיה מספר כי
שכרה את מאב ככל אר
אך הפין כן נאם יהוה אר
חתה חליל אר הפנה ער
מאב פיש והיה מאב לשוק
ולכחתה לכל סככו
כיסה אמר
יהוה הנה כלשר יד אר ופרש

פועל מאב נסרד חקית
וחפזותו של יהוה לב
נבר מאב וסכח חסכמא
מקדו וסכר סכפסכפ
על חותה אר ער עתה
עלך וסכמאב נאס יהוה
תלסל עתה על אהות
והגלח מקדחת על עתה
אכא אר אסמאב סכפסכפ
נאם יהוה בל חשכועד
מפונסם כל י ש מאב
לדעה מכיסות והגלח
מאב וקרד כן שיה אר
מאב אכדועסמאב כ
לקרוב כלב סכ כסתך
כשכח וסכפול סכפסכפ
כאר יהוה סכפסכפ חות
חח כסכפסכפ
לכ עתה יהוה
יהוה הנס אר סכפסכפ
יד שיקל סכפסכפ
אתה עתה כן יסכפסכפ
סכפסכפ נאם יהוה חסכפסכפ
אלהת כן עתה חסכפסכפ
וחתה לתי שסכפסכפ
באש חתה חסכפסכפ
את שיה אמר יהוה חסכפסכפ
חשכפסכפ כן שיה חסכפסכפ
כנתרה חתה שסכפסכפ
והשסכפסכפ חתה חסכפסכפ
בפלה ילך חתה חסכפסכפ
מה חתה חסכפסכפ
חנת חסכפסכפ חסכפסכפ

שכר אשכר ישכר נבלים וסימנה קנה עין לא שכור אחר שכור הננה אשכר כן הארץ כח וסימנה
ו בסימנה בספרה וסימנה עלותיכם סט על זכיתכם לכל הטלה אשר הגליע על הכלים הטורים בית י עריתים
אנש לשכר עתה סכפסכפ תאכרה ד וסימנה חודר ארד תאכס ויהוה עתה וכתאנעם חסכפסכפ חסכפסכפ

ירמיה

באצרתיה מי בא אלי הנעלמנא
עלך פחד נאסיהוה ארעהוה
ענאות מבבל סביבך ונחתת
אישלפנו ואין מקבץ לנוח
ואחר כך אשע את שבות
בני זפון נאסיהוה
כרחס פה אמר יהוה
ענאות האין עוד הנמה פתמן
אברה עזה מבנים נסחה
חכמתם נסו הפטה העמיקו
לשבת וישכירך כ אור
עשו הנאתי על ונתפקרנו
אסכצרים באורך לאישאיו
יוללות אסננבים בלילה
השחיהו רים כאל השפת
את עשו נלתי את מסתרו
ונחבא לא יוכל ישרד ד יו
נאחיו ושכנו ואינו עונה
יחמך אכ אחיה ואלמנתך
גלי תבטו
ככה אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לי אתות הנול
שתי ישתי ואתה הוא נקה
תנקה לא תנקה כי יתה
היאתה כי כי נשבעה נאם
יהוה כיל שמה לה תה
לחרב ולקלה תהיה בצרה
וכל עריה תחיינה לחרבות
עולם שמועה ישמעתי
מאת יהוה וציד בעים שליח
התקבצו ונאו עליה וקומו
למלחמה כיהנה קטון נתתיך
בנוים צדי אתה בארם

תלעתך השיא אתך זרון
לכך ישכנע בחנוי סלע תפשי
מרוס נבעה כי תנביה כנשר
קנך משס אור ירך נאסיהוה
והיתה ארוס לשמה פל ענב
עליה ישסו ישראל על כל
מפותיה כמחפלת סדם
וערה ושכנעה אמר יהוה
לאיש שב שם איש ויאמר פה
בנאדם תנע נארה עליה
משאן הירדן אלעה א
כיא רניעה אר ילנו מעליה
וכי נחוד אליה אפרך כי
כי ככונ וכי יוציר וכיחה
רניה אשר יעבר לפ
לכן שמעו עזת יהוה אשר
יעין אר ארוס ומה שבתו
אשר חשב אל ישב תימן
אס לא יסחבס יעירי הצי
אכ לא ייסיס ירהס נוייהס
ככול נפלים ריעשה הארץ
צעלה בים סוה נישמי קורס
הנה כנשר יירר וידאר
ויפרוש כנפוז ירב ערה והיה
לב נפורי ארוס ביוס ההוא
כלב אשה כיערה
לרמישק בוישה חמת ואופר
כישמויה רעה ישמיעו
נמנו בים ראנה השקט לא
יוכל רפתה רמישק הפנות
לנוס ורטטה החימה יורה
יחבלים אחותה כאלדה
איד לא יזכה יציר תהיה

קדית משושי ירכי פלזבהוה
כרה ובותיה ומלאני המלחמה
ידמו ביוס ההוא נאסיהוה
ענאות והעהניאיש בחומת
רמישק ואכלה ארמגרתנך
הרד
לקרה אל ממלכת חצור אשר
הפה נבוכדראצד מלך בבל
פה אמר יהוה קומו על אל
קדר ושרדו את בני קדרס
אהליהם וצאנם יקחו ירועו
ירועותיהם וכל פליהם ומלחם
ישאו לחס וקראו על יוס מסוד
מסכבי נסו נרו מאר העמיקו
לשפת ישבי חצור נאסיהוה
כייזין עליכם נבוכדראצד
מלך בבל עזה וחשב עליהם
כחשבה קומו על אל ימי שח
וישב לבטח נאסיהוה לא
הלתס ולא בריח לו בוד
יישבנו והיו נמליהם לבי והמון
מקניהם לשלל וזרתיים לכר
רוחק ציצ צאה ומל עבדיו
אביא את ארס נאם יהוה
והירדה חצור למעון תמים
ישממה יד עולם לא ישב שם
איש לא ינוד פה בקארם
אשר היה רבר יהוה
אל ירמיהו הנביא אל עליכם
ברא שית מצלות עזקה מלך
יהודה לאמר פה אמר יהוה
ענאות הנני שפר את קייאת
עולם ראשית עבודתם והנבוא

אל

אשר דברת מעני תהם כדעוהם וכאדם ווא וסמננס ונבואים ארפה וסמננס וסמננס וסמננס
לאמר ארפה ווא וסמננס ארפה מארן כדעוהם כדעוהם וסמננס וסמננס וסמננס וסמננס
כשנו פדיום רב כל וסמננס וסמננס וסמננס וסמננס וסמננס וסמננס וסמננס וסמננס

ירמיה

אל עלים ארבע רוחות מאת
קצות השמים ותרתיס למ
הרדות האלה ולמדת
רפי אשך לא צבא שם נרח
יעלים והחנתני את עלים
לפני אביהם ולפני מבטשי
נפישם והבאתני על חסר רעה
אתה רח אפי נאם יחזה
ושלחת את רוחם את
והרבע פלות אתם
ושמת כסאי בעלים והאנת
מסס מלך ושרים וסמיהוה
והיה כמחזרת חיים אשך
את שבות עלים סמיהוה
הדבר אשר
הפך יחזה אל בכל ארץ
כשרים נד ידמות הנבא
הנדה בנים והשמימי עושא
עם השמימי אל הכתרו
אמר נסיה נבל הוביש
בל ויתמרך הובישו
עבדי חתני גליה כי
עלה עלי חמי מצחן הוא
ישית את ארצה לשמה
ולא יהיה וישכ בה מאדם
וער בהמה ערו חלכו במים
המה חב עת החוא נאם
יחזה יבאו בני ישראל המה
וכמיהוה יחזו חקד ונטי
יקט ואת יהוה אלהיהם
כבשו עין ישאלו חק
הבה פמרים באו ונלח אל
יהוה ברית עלים לא תשמו

צאן אכרות חק עמי רעותם
התענס חדים שנכבים מהר
אל נכיעה חלכו שכחו רבצם
כל מי צאיהם אמלים וצדיהם
אמה לאנא שם תחת אשר
הטאר לחוה נח צדק וכמיהוה
אמתיהם יחזה
נדה מתוך נבל
וכארץ כשרים עזא והו
כענתוריס לפי טון מהנה
אנכי מעור ומעלה על נבל
קול נעים נרלים מארץ צפון
ועתולה מישם תלך
הצו פנבור משכיל לאישך
רקס ותחתה נשרים לשל
כל שליה ישבע נאם
יהוה פ תשמח פ
תעלוי שם נחלתי ביתם
תפיש בעולה רשה
ותחול כנאברים בושה
אמכס כמאר חפרה וולתום
הנה אחר יתעים מדבר צד
וערבה סמיהוה יחזה
תשב וחיתתה שממה פלה
כל עבר על נבל ישם
וישדק על כל מנותח
ערכו על נבל סמבל מל
הדכי קשת ידו אליה אל
תחמל אל חק מלי חוה
חמאה חר יעו עליה סמבל
טעה ירה נפלא אשיותה
נהדסו חומותיה כלי נקמת
יהוה היא תנקט בה כמאר

עשתה עשו לך כרת זורל
מבבל ותפיש מלך בשפת קנה
מפני חרב חתוה אשך צפון
פנו נאיש אל ארץ נוסו
שה פתחה יחזו
אד ותת רחוק הר אשך צפון
מלך אשך וזה האחרון צפון
נבומד אשך מלך נבל לקס פה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנמ פקר אל מלך נבל וא
ארץ באשך פקרת אל מלך
אשך וישוכבת את ישראל
אל נהוורעה הפרמל והכשך
נכר אפרים והגלעד תשבע
נפשו מימים חרם ובער
החוא סמיהוה יבקש את
עין ישראל ותננו ואת חמאת
עודה ולא תמי נעמה כיאסרה
לאשר אשך
על הארץ מותם
עלה עליה ואל ישכ פקר
חלב וחחרס אחריהם נאם
יחזה ונלש נבל אשר צוית
קל מלחמה פארץ ושכר
צדק יד נעו עיו שוכר פקיש
פדאן איד חיתה לשמה
נבל פתס קשאת נעם
גד פתסס ואת לא יערת
נכסית תנס ותת נבל ביהוה
התערת פתס ותת נבל ביהוה
ויצא ארמם ופתיס
מלאם חמאת פתס פתס
צבאות בארץ פתס פתס

וסימניה
אמר יי הנט פיד על שבעה הנחלים וכל יגיע לא יהיה לו אש ישב בתוך העם יהוה לא ירחם כמס אשך את עשה לעמי נאם
נבל כמס פתס ורבותי יכל כמס סת עתה לופתיו אלהים המשביע בטוב עדיך סת חואוה ג וסימניה מיהא

ירמיה

להמקץ פתחו מאבסד סליו
במזו ומים וזהו כי את
לה שמרית חכם בפרה
יודו לפסה וי עליהם כמא
זמס עת פקהתם

קול נביא ופלטים

מארץ כנען להניד בעיניך את
נקמת יחיה אלהי נקמת
היכלו השמימי אל כל אדם
מלחכי קשת חמוץ על הסביב
אלהי פליטה שלמה
כפולה ככל אשר ישתה
ישלח כי את יחיה דה אל
קרוי ישראל לכן יפלח בחורו
ברחבותיה וכל אנושי מלחמותה
ידוש ביום ההוא נאם יהוה

הנני אריך ירח

נאם אדני יהוה צבאות כי בא
ימך יתפק רחוק ויבשל ירח
תפל ואין למקיסיה ציח
כיעוז ואמלה פל ככיתו
בה אכל יהוה

צבאות וישוקם בני ישראל
ובני יהודה יחרוזו וכל שכירם
החזיקו בם מאנו שלחם נאלץ
חזק יהוה צבאות שם ריבוי
את ריבם למען הניע את
הארץ והחזן ליישב ככל
חרב עליה כשגרים נאם יהוה
נא וישב ככל ואל שרה
נא חכמה רוב ארבעים
ונא רוב אל נבדריה וחתי
חרב אל סיו ואל דכבו ופל

פל רבצו ואל כל היורבאיש
בתוכה והילגשים חרב אל
אוצרותיה ובה חרב אל
מימה ויבשו פארץ פטרית
הוא ואמס יתד ליו

לכן ישבו צייס את

איים וישכובה נשת יענה
והאתכב עור רבצו את שפן
יערו רודו במה פנת אל חנם
את סרוס ואת זמורה ואת
יבניה נאם יהוה לא ישב
שלאיש ולא יור פה בק
ארס הנה עס במצפורונו
נרו וימלכים רבים יערו
מדת ארץ קשת וכידון
יהוקצו אכזר יהמה ולא
דהמו קולם פיס יהמה
ויסוסים ידכבו יעזק כאיש
תיחמה יזק בתכל
ישמי עמד ככל את שמים
ורפידו ענה הווקתה ות
כירדה געה נארה ויעלה
כנאון הורד אל נוה איתן
כי ארבעה ארבעים מיעדה
ומי בהר אלה אפקד בני
כמוני ומי יועדת וכיהר צע
אשר יצור לפני

לכן שמיעו יענת יהוה אשור
יין אל נב ימחי שכותו אשור
השכ אל ארץ כישרים אמלא
יסחטם ייגדו הצאן אים
לאישים יליהם נוה מקור
נתפשה בל נרי ישה הארץ

יבנה
כ

ויעקה בניו משמע
נה אמר יחיה הנני
מיעד יל פבר ואל יסבי לב
כי החמט שהיה ושלחתי
לכמורס וזרה ויבקקו את
ארצה פוחק עליה מסכיב
ביום רעה אל יהון הירד
קישו ואל יעצ פסר ינא
תחל אל פחורה חחרמו
כל צבאה ונפל על יס סארן
בשרים ומכרס פחורותיה
כי לא אמן ישראל וזורה
מא יהו מיהו צבאות פי
אדם מלכה אשם מקחש
ישראל

נסומתוך ככל ומלכו איש
נפשו אל תרפנו בענה כל
לות נקמת האל יהוה נסא
הוא משלם כל נוס חב
בכל כיד יהוה משפת פ
הארץ מינה שתי נויס עז
כיתרה ללויים פתאם נפלה
ככל חשכ הי לל עליה
קחוצר למסאבה אול
תרפא רפאע את ככל ולא
נרפאתה יונכה ונד איש
לארצו כיעז אל השמים
מיטפסה ומשא עד שאזים
הוציא יהוה את צר קנינו
באז ועפדה כעוז את מעשו
יהוה אלהינו תכרו החצים
מליו השלטים העיר יהוה
אתו חלסטרו כיעל ככל

כוננו

הם ספסוף... כי יסוד דבר הנני רואה אנכי

אשר יצאנו ממצרים ויהי לנו חוק ומונה ויהי לנו חוק ומונה ויהי לנו חוק ומונה

רבינו

אך יהיה ופירך לבבך
ויאזו ביטמנה הנשמות
ובאבישנה השמות ואזו
כישנה חכמים בארץ וכו' **על השל**

לכן הנה ימים באים
ויפירתי על פסיל בכל וכו'
אך צדקתם שזם חלליה
יפלו וסמקאד ננו ער ככל
שפיטתו וזם איש נהם
פישקם וסוף השדות
אנסו וזם נסב כל לפול
ואזו שזם וסל בל עפרו
חללי כמאזן פלטים
כחרב וסכסול תעמחו
זם וסמקאד את יהוה וזו
טתו וזם תעמחו לנבם
ועל פסילם עז חזקה
כישו וסמקאד מנו פישו
זים וסמקאד ש' בל עמחו
לבו העומם
פאם וסמקאד ופכרתי
על פסיליה זם ארץ וזו
חללי בל עמחו בכל השמים
וכי תבשר מחים עזה מאת
יטאו שרדים ליה נאסיתה
קול עמק מכל וסמקאד
עזו פארץ פשרו פישו
יהוה את כל ואבר מפנה
קול נרו וזמו וזים כמים
זבים נתן שאזן קולם כו
באעליה על נבל שרד
ונלכדו נבוריה התורה

הישתתם כאל נמלות יהוה
ישלם ישלם והישפתי
ישרה וחכמה פחותה וסננה
ונבוריה וישנו שנת עולם
ולא יקינו נאס המלך יהוה
עבדות ישמו

נהאמר יהוה עבדות חסות
בכל החכמה עז וזעזעו
ולעזיה חכמה נבא
יעתו וזעזעם נר חק
ולא ימסבד ראש וזעזעו
הנראש

עזה דפיה הנבא את ישוה
בנרחה פזמחכיה בל נתי
את עזך וזו מלך יהוה
בכל נסנת הרביעית למנו
ושריה שר מעחה וכתב
דמיהו את מלך עזה אשר
הסאאל בכל אל ספר אחר
את מלחמת כים האכה
הבתבס אל נכל ואמר
ירמיהו אל שרדה בכאר
בכל נראת וקראת את כל
החברים האלה ואמרת יהוה
אתה דברת אל חפסס היה
לדברית רבית היות פו
ישנ לכאדם ועז בהמה
כי שממות עולם תהיה
והיה בכלתך לקראת
הספר היה תקשר עליך
אכן זה שרמתי אל תהו פות
ואמרת ככה תשקע נבל
ולא תקום מפני הרעה אפי

אנכי יבוא עליה וינצי עז
הנה דברי ימייהו

בזעזעו שרם ואחת
ישנה עז קיהו נמלכו ואחת
עשרה ישנה מלך בית שלם
וישם אמו חכמה פתחמיה
מלכיה וישנה הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשה עמו
יהיכם כפול אפי יהוה הינה
בית שלם וכהות עז
הישר ינו אתם מעל פמו וכו'
עז קיהו נמלך בכל וזו
כישנה חכמה ישות למלכו
נחרשה עשית בני שור
לחרש נא עבדך אצור מלך
בכל הוא וכל חלו עליהו שלם
ויהנו עליה וכונו עליה דיק
סביכו ותבא העיר בפישור
על עשתי עשרה שנה לכך
עז קיהו

פחרש הוכיץ בתשעה
לוח שוחוק הרעב פישור
ולא היה לחם לקסארין
ותפקע העיר וכל אנשי
המלחמה יכרחו ויעאומה
מהעיר לילה דרך שער
בין החמתים אשר על גן
הפלך וכשהים על העיר
כביב ולכן הך העפיה
וירדפו חיל כשרים אחר
הפלך וישנה את עז קיהו
בעתבות יהוה ועל חיל
נפשו מילת ויהי פשואת

המלך

אשר יצאנו ממצרים ויהי לנו חוק ומונה ויהי לנו חוק ומונה ויהי לנו חוק ומונה

הפסוקים אשר יקראו ליום הזה ככל עת
אשר יאמרו להם כי יום הזה יקראו ליום הזה
הפסוקים אשר יקראו ליום הזה ככל עת
אשר יאמרו להם כי יום הזה יקראו ליום הזה

ירמיהו

את כל מנחתם כבדו ואת
הסודות ואת החיים ואת
המזבח ואת המזבחות
ואת הכבוד ואת כל
הנחשת אשר ישרתו
בהם לקחו ואת הפסיעם
ואת הפחיתות ואת המזבחות
ואת המזבחות ואת המזבחות
ואת המזבחות ואת המזבחות
אשר עבדו את האלהים
מסע לקחם בפתחם
האשר יאמרו להם כי יום
הזה יקראו ליום הזה
ואת המזבחות ואת המזבחות
ואת המזבחות ואת המזבחות
אשר עבדו את האלהים
מסע לקחם בפתחם
האשר יאמרו להם כי יום
הזה יקראו ליום הזה

קופת

את כל מנחתם כבדו ואת
הסודות ואת החיים ואת
המזבח ואת המזבחות
ואת הכבוד ואת כל
הנחשת אשר ישרתו
בהם לקחו ואת הפסיעם
ואת הפחיתות ואת המזבחות
ואת המזבחות ואת המזבחות
ואת המזבחות ואת המזבחות
אשר עבדו את האלהים
מסע לקחם בפתחם
האשר יאמרו להם כי יום
הזה יקראו ליום הזה

יגלו

יגלו

הפסוקים אשר יקראו ליום הזה ככל עת
אשר יאמרו להם כי יום הזה יקראו ליום הזה

אדם נולד לזמן קצר ויש לו עבודת אלוהים ויש לו חובות ויש לו צרכים ויש לו רגשות ויש לו חשיבות
ועליו להקפיד על כל אלה ולנהל את חייו בצדק ובענוה ולעבוד את אלוהים בכל לבו ובכל נפשו ובכל
יכולו

יחזקאל

אשר אתו בכל יושנה את
בני בלאו ואכל לחם לפניו
תמיד כליני היו וארחתו
ארתת המיד נתנה לו כמת
מיד בכל הרכוס ביזמו יעד
יום כותו פל ימי חייו

חוק הזקן

והזקן ישיש יונה בדיע
בחמישה לחדש ואם בתוך
הגולה על צד רכס נפתח
השמים ואראה מדאות
אלהים בחמישה לחדש
היא השנה החמישית לגלות
המלך יזכר היתה רכה
זהו אל יחזקאל בן בוזי
הכהן נאמן בשמים על
נהר כפר ותהי עלי שכר
יהוה וארא והנה רוח סערה
באת מזה צפון עקמוני ואש
מתלקחת ונתה לי סביב ומתנו
בנין החשמל מתוך האש
מתנכה רמת ארבע חיות
וזה מראהן רמת אדם
יהוה וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם
ותגליתם תל ישרה וכן
תגליתם בכל תל עולות וצנים
מטין ועשתקלל ויהואדם
מתחת כנפיהם על ארבע

רבעיהם ופניהם וכנפיהם
לארבעתם חברות אישה
אז אחותה כנפיהם לא
יסבו מלכתן איש אל עבר
פניו ולכו ורמת פניהם פני
אדם ופני ארית אל הימין
לארבעתם ופני שור מהש
מה שכלל לארבעתם ופני
נשר לארבעתם ופניהם
כנפיהם פנתו למעלה
איש שתים חברות איש
שתים מכסות את ניותיהנה
ואיש של עבר פניו לכואל
איש יתעטטמה הרוח
לסת שללא יסבו מלכתן
ורמת ארבע חיות מראהן
פניהם כפניהם ורמת אה
הפנים לארבעת חיות
בן חיות ונה לא שומן
האיש יתעטט פניו וחיות
רצוא אשכ פמראה הכבד
ואדם חדות ונהל אופי אה
בארבעת החיות לארבעת
פניהם כפניהם האופנים ומעשהן
כעץ נור שיש ורמת אחד
לארבעתן ומראהם ומע
ומע שדים כעץ תרשיש
המדת אהר לארבעתן
ומד אדם ומעשיהם
כאשר יתה האהן שוער
האשן על ארבעת רבעתן
מלסם סק איסבנבלסן
ובדין תכלה דים ופאה

וראה להם ונפותם מלאות
עונים סביב לארבעתן ובלכת
החיות לכו האופנים איש
ובהנשא החיות מעל הארץ
ינשאן האופנים על איש
יהיה שם החיות לכת ילכו
ישמה הרוח לסתנות האופנים
ומלאו לעמם כפניהם
חיות באופנים מלסם לס
ובנימדם יעמדו וסחצמסם
מעל הארץ ופניהם האופנים
ינפיתם פניהם חזו באופ
אסת על איש החיות רכס
בנין הקרה הנודא נטוי יז
ואישיהם מלמעלה ותחת
הרקיע פניהם יסות איש
אל אחותה לאיש שתים
מכסות לחנה את ניותיהם
ואישמי נאה בול פניהם פניו
מיה רכס מקווי שדי ופניהם
קול המלה המקל במחנה בעמדם
החיות כנפיהם ויהי קול מעל
הרקיע אשר על האופנים
תחפיה כנפיהם ופניהם
דקיע אשר על ראשם
כמראה אבן כפור רכות
פסא ויעד רכות הפארות
כמראה אדם יריו מלמעלה
וארא כעין השם כמראה
איש בתלה סביב כפראה
מתנו ומעלה ומפראה
מתנו ורמטה ראיתו כמראה
איש ונהל סביב כמראה
הקשת

מכאן נראה כי חזקאל ראה חזון מלאכותי ואלו החיות הן סמלים לחיות האנושיות
וכפי הנראה הן סמלים לחיות האנושיות ואלו החיות הן סמלים לחיות האנושיות
וכפי הנראה הן סמלים לחיות האנושיות ואלו החיות הן סמלים לחיות האנושיות

וישאלו ויבחרו שאלו וידבר נס אבנא אמר אל ירחיקים כנהנא את שדך קדונו יסופר יהודה וכעמי נשה וישנה
לכונן כפיכך פתחן ויבחרו ויבחרו שאלו וידבר נס אבנא אמר אל ירחיקים כנהנא את שדך קדונו יסופר יהודה וכעמי נשה וישנה

יחזקאל

17

ורברת אל הים ואמדת אל הים
כה אמר אדני יהוה אם ישמעו
ואם יחולו ותשאלני רוח ואשמע
אחר קול רעש גדול ברחק כבוד
יהוה ממקומו
וקול כנפי החיות משיקות ציפה
אל צחותיה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גדול ורוח
נשאתני ותקחני ואלך מר
בחמת רוחי ויר יהוה עלי
חזקה ואמרו אל הנולד תל אבנ
הישבים אל עתה כבוד ואשר
המה ישבים שם ואינם שם
שמעת ספס ספס בחתום
ויהי מקו שמעת ספס
לאמר כבוד שמי ויהוה
לבת יסעיהו שמעת ספס
יהוה וחתום יסעיהו ויהוה
לד שיעות חמת ולא חתום
ולאדפן ויהוה ויהוה שמעת ספס
הר שמעת חתום האר של
בעוט ימדת ודמו מיד אבני
ואת חתום חתום של אבני
מר של חתום חתום של אבני
בעוט יסעיהו שמעת ספס
ואת חתום חתום של אבני
שכמר של חתום חתום של אבני
הוא בעוט יסעיהו ויהוה
נפישך הצלה וישיב יסעיהו
מצוקו וישח לו ויעני
מכשול לפניו הוא יסעיהו כלא
החרתו בחמתו יסעיהו ולא

אלו והנה הם מגלת ספר ויפרש
אותה לפני והיש כתובה פנים
ואחור וכתוב אליה קנים והנה
והי ואמר אלי
בן אדם את אשר תמצא אכול
אכול את המלה הזאת ודך
דבר אל בית ישראל ואפתח
את פי ואכילע את הפולה
הזאת ואמר אל בן אדם בטוך
תאכל ומעוך תמלא את המלה
הזאת אשר אני עתה אלק ואמרו
ותהי כפי כרכש למחוק ואמר
אל בן אדם לך בא אל בית
ישראל ודברת מרבר אל הים
כי לא אל עם עמקי שפה וכבר
לשון אתה שלוח אל בית
ישראל לא אל עמסרבים
עמקי שפה וכבר לשון אשר
לאת שמעיה בריהם לא
אל הים שלוחך המה ישמעו
אלך ובית ישראל לא יאבו
לשמעו ואל בן אדם אביסל שמעו
אל בן בית ישראל חוקי
מצח וק שלב המה הנה נתתי
את פנך חוקים לעמת המה
ואת מצחך חוק לעמת מצחם
כשמיר חוק מצור נגדתי
מצחך לאתירא אותם ולא חתום
מפמחם כי ביתמר המה
ואמר אל בן
אדם את כל דבר אשר אדבר
אל דך חבלבך ובאונך שמעו
ולך בא אלה הנולד אל בני עמך

הקישת אשר היה בנין ביום
הניסס בן מדאה הננה סביב
הוא מראה רמות כבוד יהוה
ואראה ואפלי על פני ואישמי
קור מרבר
ואמר אלי בן אדם עמר יעל
רעך וארבע אתך והבא בני
רוח כאשר רבד אלי ותזמדיני
יעתלי ואשמע את מרבר
ואמר
אל בן אדם שלח אני אתך
אל בני ישראל אל גוים הפרדים
אשר מרדו בני המה ואכתם
פי עונני ער ויעס היום הזה
והבנים קשיפנים וחוקילב
אני שלח אתך אל הים ואמרת
אל הים כה אמר אדני יהוה
והמה אם ישמעו ואם יחולו
בבית מרי המה ויר עוכינבא
היה בתוכי
ואתה בן אדם אל תירא מהם
ומה בריהם אל תירא כי סרבים
וסלענט אותך ואל יקרבים
אתה וישב מרבריהם אל
תירא ומפמחם אל תחת פי
ביתמר המה ודברת את
רבר אל הים אם ישמעו ואם
יחולו כי מרי המה
ואתה בן אדם שמעו
את אשר אני מדבר אלך אל
תחירי כבית המרי פעה
היך ואכל את אשר אני נתן
אלך ואראה והנה יר שלחה

וישאלו ויבחרו שאלו וידבר נס אבנא אמר אל ירחיקים כנהנא את שדך קדונו יסופר יהודה וכעמי נשה וישנה
לכונן כפיכך פתחן ויבחרו ויבחרו שאלו וידבר נס אבנא אמר אל ירחיקים כנהנא את שדך קדונו יסופר יהודה וכעמי נשה וישנה

ויקרא

תסדן צדקתו אשר ישהורכמו
אבק שיאתה מהחרת
צדקתו לאחסא חיו היה
מנהר ואתה את נפשך העלת
ותרי עלי שם
יד יהוה ואמר אל קום צאל
הבקר והושק ארבע אותך
ואקום ואצא אל הבקר והנה
שם כבוד יהוה עבר כבוד
אשר דאית על עור כבוד
ואני על פני ותיבא בי רוח
ותגידני על דג ויהי כבוד את
והבא אל נאחסר בתוך
ביתך ותגידו במהם הנה
נתן על פני ותיבא אל סדרך
באשר יתקן שיתכם וילשון
אדניך וישתדל ואל יתן
תפודו שחבא אל שיתקח
בית סדר וישתדל בדיאות
אשר אתה יתן ויסתגלום
סימטרו את שיהוה השמע
שם ויהוה יהוה כן בית
בדי חסות ואנה
באדם שיהוה לבנה ונתנה
על פני ותיבא אל עליה
על פני ותיבא אל עליה
סדר ויסתגלו ויהוה קוסמת
עליה סל ותיבא אל עליה
מחשבות שיש עליה פנים
כבוד ותיבא קהל מחבת
בדל ונתנה אותה קד פול
כית ותיבא ותיבא את
פול אל יהוה ותיבא במעור

ועתה עליה אותה היא לבית
ישראל
ועתה שכב על צדך השמאל
ושמת את עין בית ישראל
על יוסספר הימים אשר
תשכב על צדך השמאל עונם
נעני נתינת לך את שני עונם
למספר ימים של שמאלת
ותשעים יום ונשאת עונות
ישראל וכלת את אלה
ושכבת על צדך הימני שנת
ונשאת את עין בית יהודה
ארבעים יום וסל שנה נתתו
לך ואל סגור ירושלים תבין
פול ויהוה השמאל ונבאת
עליה ותיבא על צד עונות
ולא תהפך מצדך אל צדך
על פיות מי מצדך ואתה
קהל חסות שיעודים ופול
ועל שים ורוחן ובסמים
ועתה אותם בכל אחד
ועשית אותם לך ללחם
מספר הימים אשר אתה
שכב על צדך שלש מאות
ותשעים יום האמלע
במאכל אשר תאכל ענפ
במ שקל עישרים שקל יום
מעת עת תאכלו יום
במשנה תשתה שישית
החן מעת עת תשתה
ועת שיעודים תוכלה ויהוה
בכל זאת האדם תענה
לעניהם

ואמר יהוה כשה יאכלו בני
ישראל את לחם טמא
במים אשר ארזים שם
ואמר יהוה ארזי יהוה הנה
נפשי לאמטמאה ונבלה
וסרפה לאאכלתי מנעור
ועד עתה ולא באכפי בשר
פגול ואמר
אל יהוה נתת לך את צפוע
הבקר תחת גלוי הארם
ועשית את לחםך על ידם
ואמר אל בני אדם הנני שנת
מסלהם מירושלים ואמר
לחם במשקל ובראיה ומים
במשורה ובשפמון ישתו
למען יחסרו לחם ומים
ונשפאו שפמון ונסק
ביונים ואתה
באדם קהל חרב חרה
תער הגלים תקחנה לך
והעברת על ראשך ועל צוץ
ולקחת לך מאות משקל
וחלקתם שלשית בארז תבין
בתוך העיר במלאת מי
המצוד ולקחת אתה שלשית
תבה כחוב סביבותיה
והשלשית תגדלה וזוחב
אדניק אחר יום ולקחת משש
מקט במספר ויתת אותם
בכנפך ומחם עוד תפוח
והשלשית אותם אל תוך
האיש ושתפת אותם באש
ממע תפואש אל פ בית
ישראל

והבין באש דהם כחש שכור אשר לא שמעו ובא כמלה ויבדו ויעני הרדף וישב המלאך ויאספו כל היום ואמר
אלוהי ותקול הנה ויום כל העם יבדו ויסת לבב כל איש יעשה לראש פס ויבאוינו לומר
ואשר דברת ואתה כלא ל ואשר תאסרו ל ואשר בשכני ל ונתענים ל וסימטרו ונתענים סכנין

יחזקאל

חמנכם והפלתו חללים
לפני אלכם ונתתי את
פני בני ישראל לפניכם
ודרית את עצמותי כסמכות
מפחותיכם קמל ששם תכם
הערים תחרנה והפמות
תישמנה למען יחריבו ואיש
מבחותיכם ונשפדו ונשפלו
גילכם ונגדו עו חמניכם
ונסרו מעשיכם ונפל חל
בחותם וירעם כי אני יהוה
ודתרת בהיותכם גלים
חוב בניס בהיותכם
בארצות וחסו עליכם
אות בניס אשר נקפו שם
אשר נשכרת את לכם
הזנה אשר סמגל ואת
עניהם הולות ארתי גילתם
ונקסו נשמתם אל הרעות
אשר עשאל כל העבדותם
ודעו כי אני יהוה לא אל
הנס רבתי לעשות לכם
הרעה חפצתי
סדאמר ארתי יהוה
הנחבבון ורקע פתח
ואמר אור אל גלית עבדותי
בית ישראל אשר בחרם
ברעב ובכר יפלו ויהיו
ברב ימות וחברוב בחרב
יפלו והנשאר ותפגדו ברע
מות ומלת חמת פסו ורעם
כי אני יהוה בהיות חללים

על סביבותיך והשלשון
לכל דוח ארתי וחרב ארתי
אחריהם וכלה אפי ותנחות
חמתי כסות חמתי וידעו
כי אני יהוה רפתי בקנאותי
במלת חמתי כס ואתך
לחרבה ולחרפה בויסאשו
סביבותיך לעני מ עובר
והיתה חרפה גדולה מסד
ומשמה לויסאשו סביבותיך
בעשותיך בך שפטים באר
ונחמה וכתבחות חמה
אני יהוה רבתי בשלחי
את חיל הרעב ודעים
בחס אשר חיל משחית
אשר אשלח אותם לשחתם
ודעב אסיה על כסו שנתתי
לכם מסה לחם ושלחתי
עליכם רעבותיה רעה
ושכלך ודבר ורם ועבר
בך וחרב אביא עליך אני
יהוה רבתי
ויהי וברי יהוה אל
לאמר בארם ששים פגד
אל דרי ישראל והנבא
אליהם ואמרת הד יישר
שמעו דבר ארתי יהוה פה
אמר ארתי יהוה לחוים
ולבנות לאפיקסול איות
חנני אני כביא עליכם
חרב ואפדתי במותיכם
ונשמו מבחותיכם ונשכרו

ישראל
אמר ארתי יהוה זאת ירושלים
בתוך הגוים שמתיהו סביבותי
ארצות ותמר אתפ
משפטי לדישעה מן הגוים
ולאת הקת מן הארצות אשר
סביבותיה כבי משפטי
מאסו וחקתי לאהלת הם
לכן פה אמר
ארתי יהוה יענה מנכם מן
הגוים אשר סביבותיכם פתחו
לאהלתם ואתם שפטי לא
עשיתם וכבי משפטי הגוים
אשר סביבותיכם לא עשיתם
לכן פה אמר
ארתי יהוה העני עליך וסאני
ועשיתי בתוך משפטים
לעני הגוים ועשיתי בך
את אשר לא עשיתי ואת
אשר לא אעשה כמזה ועוד
יען כל תועבתיך לכן אבות
אמרו בנכם בתוך ובנים
אמרו אבותם ועשיתי כן
שפטים ודיתי את מ
שאריתך לכל דוח לכות
אני ואם ארתי יהוה אם לא
יען את מקדשי סמארת
כמי שקוצין וסג תועבתיך
ונסאני ארתי ולא תחוס עיני
ונסאני לא אחמלי שלשון
ברב ימותי וברעב כל
בתוך והשלשית בחרב

ואמסנהו שכחת אותי ויד אותי כוכב ערניץ ולא הכעסו כי הלאם ידעו אותי ליראת ארתי וינהן האותי ונסאני
מהערים ל ואשר הרעית ל ואשר אכלו ל ואשר ישמעו ל ארבה כמלאים וסמון
ויסימון הנה מעלה ארוכה כי אעלה ארבה לך כי עלתה ארבה לחופת ולסלאם

לכול ל מלא תפר ל וחסר ישמע וסימניהן ובכל אשר אכרת אליכם רא שכן יעוד וילתי כוח שלם כהקדי
כיר יעוד ישמע במקום למען לא ישמע והשבת הכון שיהיה קול מלא ככה ואיעד כס ונסכיאם ואוי שמע הליום ויקמו

דוקאגל

בתוך גלגליתם סביבות גושן
מוסדותיהם אל כל גבעה רמה
בכל ראשי ההרים ותחת כל
עץ רענן ותחת כל צבתה מקום
אשר תנו שסריתנהווח לכל
גלגליתיהם ונסתת את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה ומשמה
ממדר הבליחה בכל
מושבתיים ויד עופאני יהוה
ויהי דברי יהוה
אלי לאמר ואתה בן אדם פה
אמר אדם יהוה לארמת ישראל
קץ בארץ על ארבעת כנפות
הארץ עתה הקץ עליך ושלחת
אפיך ושפטתיך כדרכיך ונתתי
עליך את כל תועבותיך וכל
תחוס עיני עלך ולא אחמול כי
דרכיך עליך אתה ותועבותיך
בתוך תהיין וידעתם כי אני
יהוה
באמר ארתי יהוה רעה אלהת
רעה הנה באה קץ בארץ
הקץ אלך הנה באה באה
הצפירה אלך וישב הארץ פה
העת קרובתהם מהומה ולא
הד רבים עמה מקרוב אשפך
חמתי עליך וכלתי אפי בך
ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך
את כלי עבותיך ולא תחוס
עני ולא אחמול כדרכיך עליך
אתה ותועבותיך בתוך תהינה
וידעתם כי אני יהוה מכה

הנה היום הנה באה צאה צפונה
צין הפמה פרת חורון החמס
קלסטרה רשע לא מהם ולא
מהסנם ולא מהמהס ולא נה
בהס באה עת הניעה חסרה קונה
אלי שמך והמכר אל תאבל
פחחך אל מלחמונה כי המוכר
אל הממכר לא יישבו יעוד
בהיים חתם פחחון אלכלה מונג
לא ישוב ואיש ביעוט חיתו לא
תחוקו תקעו בתקו ויהיין
הכל ואין רולד למלחמה כי
הרועי אלכל הסונה החרב
בהיין והרבר והרעב מבת
אשר בשרה בחרב ימות ואשר
בער רעב ודבר אכלנו ופלטנו
פליסיהם והיו אלההרים כיוני
הנאות פליס המות איש בעתו
כל הרים תרפינה וכל ברבים
תלכנה מים והגרו יקיסו כסתו
אותם פליצות ואל כל פניס בויה
ובכל ראשיהם קרחה כספס
בחצות ישלכו וזהבם לנה
יהיה לה צילס כספס וזהבם
לא יוכל לה צילס ביום ענות
יהוה ופליסם לא יישבעו ומיעדם
לא ימלאו כיסבישול עונסיהם
ועבדי יולאו שמהו צילס
תועבותם יקוציהם עישונו
עלכן נתתיו להם לנה ונתתני
בידהרים לבו ולרשעי
הארץ לשל ותלדה והספונת

פנל מהם וחלל את צפוני ונאו
בה פריצם וחללה
יעשה הרחוק כי
הארץ מלאה מי שפט רמים
והעיר מלאה חמס והבאת
רענוים וירשו את בתיהם
והשבת נאון עינם ונחל
מקר ישחם קפרה בא
ובקשו שלום ואין הוה יעל
הוה תבאו ושמנה אל שמוע
תהיה ובקשו חוזן מנביא
ותורה תאכר מסלון ועצה
מאנים הפלר ותאבל ומשא
ילבש שממה ויריעסה הארץ
תפלה מדרכס אעשה אתם
בס שפסיהם איש פס וידעו
כי אני יהוה
ויהי בשנה חיששית
בששי בחמישה לחודש אג
וישב בבית וזקני יהודה
וישבים לפני ותפל על יס
יר יהוה ארני יהוה ואראה
והנה רמות כמראה אי
כמראה מתעו ולמטה איש
וממתעו ולמעלה ככראה
זוהר בעין החיששלה וישל
תבנת ירוקחנע בניצרת
ראשי ותישא אותי רוח בן
הארץ ובין השמים ותבא אות
ירושלמה במראה אלהים
אלפתח שער הפעמית
הפונה צפונה אישרישם
מושוב

הכהנים וכמשרפת לובלא בדיו העיקר הפקדו לחסר אל בית ד בספרא וסימניהן והאבות את הרבר
הטוב קדסאה דפסוקא אל בית הרכבים אל בית הכבוד כחנת אתי אל בית הכלא שאר ספרא על בית תפר ליהם
לאמר נסליאם וסימניהן ויברכס ביום ההוא קדסאה דפסוקא הכיוצר הזה אם תפרו את בתי היום

ודבריו אליו תורת אמת היתה נפשו כי שפתו כהן ושמרו דעת כי אין בפהו אלה פיהו ופיהו מבנות לכתרת ופיהו את פיהו ידברו
ואיזב הכל פיהו פיהו יכחש כי יגה דקן אל פיהו לכחשם ישכיל פיהו ימלא פיהו חנין כשער לא יפתה פיהו סמן ענין ידו בעליהת

יחזקאל

באג אבית לליל אל תחת
לכרוב ומלא חפניו נחלאיש
מבעות לפרובים וזרק על
העיר ויבא לעיני והפרבים
עמדו סמוך לבית בבואו
האיש ותעין מלא את החזק
הפנימית וירם כבוד יהוה
מעל הכרוב על מפתח הבית
ויפלא ארבעת את העין וחזו
מלאה ארבעה כבוד יהוה
וקם פניו חזקו מלא מעד
החזק החזקו מלא מעד
ישלם ספרו ויהי בזה היום
האיש שלם שרף פלאו
קח איש מבנות לליל אל ספנות
לפרובים וכח ועמד אצל
המפתח וישלם הכרוב את
ידו ספנות לפרובים אל
ואיש שלם ספנות הפרבים
וישא חזקו אל חפניו לימש
חפניו וישלם חזקו וישלם
לפרובים הבנות אל ספנות
בנפיהם וימלאה ויהי ארבעה
אופנים אל הכרובים אופן
אמר אל הכרוב אחר ואופן
אחר אל הכרוב אחר
ומראה האופנים בעין אמן
תדשוש וקראיהם רמות
אחד לארבעתם באשר
יהי האופן בתוך האופן
בלידם אל ארבעת רבעיהם
לפלא יספ בלבתם פי
הפלאים אשר יפנה הוראש

אחריו ילכלא יספנו בלבתם
וכל בשרם תביתם וידיהם
וכנפיהם והאופנים מלאים
עינם סביב לארבעתם
אופניהם לאופנים להם
קורא הנזיר באזני וארבעה
פנים לאחד פל האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם
והשלישי פני ארץ והרביעי
פני נשר וירמו הכרובים
הא החיה אשר ראית בנהור
סכר וכל סת הכרובים ילכו
האופנים אצלם וכישאת
הסרובים ילכו והאופנים אצלם
וכישאת הכרובים את
בנפיהם לרום מעל הארץ
לא יסכו האופנים גם הם
כאצלם בעמדם יעמדו
וכרובים יחמו אותם כירוח
החד פרם ויגא כבוד יהוה
מעל מפתח הבית ויעמד
על הפרבים וישלם חפניו
את בנפיהם וירמו מן הארץ
לענין בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער
בית יהוה הקדמני וכבוד
אלהי ישראל עליוהם
כל מעלה היא החיה אשר
ראית תחת אלהי ישראל
בנהר כבוד וארבע פרובים
המה ארבעה ארבעה
פנים לאחד וארבע פנים
לאחר ורמות יד אורסתת

בנפיהם ורמות פניהם המה
הפנים אשר ראית על נהר
סכר מראהם אותם איש
אל עבר פניו ילכו והשאר את
רוחו ותבא את אל שער בית
יהוה הקדמני הפנה קדומה
והנה בפתח השער עשירים
וחמישה איש וארבעה פרובים
את ארבעה בן עזר וארבע
פליטהו בנפיהו שרי העם
ויאמר אל בן
אדם אלה האנשים החושבים
אין והיענים עתה יבדלו
הואת האמרים לא בכרוב
בנות בנתם חיה הפיד ואנחנו
הבשר
לכן הנבא עליהם הנבא בן
אדם ותפל על רוח יהוה
ואמר אל אמר סזאמר
יהוה בן אמרתם בית ישראל
ומעלות רוחכם אני ידעתי
ודבתם חלל לכם בעיני הוואת
ומלא אתם חזותיה חלל
לכן פה אמר
ארני יהוה חלל לכם אשר
ישמתם בתוכה המה הבשר
והיא הפיד ואתכם הוציא
מתוכה חרב וראתם וחרב
אביא עליכם ואם ארני
יהוה והוצאת אתכם
מתוכה ונתתי אתכם ביד
זרים ועשיתי בכם שפטים
בחרב תפל על נבא ישו

אשמו

ישלם פניהו ילכו הכרובים ילכו האופנים ילכו האדם לפרובים ילכו הוואת כ פיהו ישקנו מנשיקות פיהו אשמו ילכו וכימנה
ביומיו איהו ישמע איהו איש באחיהו ויכחו הפטים וימנהו ושלה רשעים הפשים וישלם אש את החרב
ויעש כל השמים ושוב אחרו כן והבית ויבדק כל וסמנהו ויבדק שש שנים מקדש ששנים וישלם איש את אחיו

אשפוט אתכם וידעתם נשועי יהוה היא לאתה יהוה נסלסיו ואתם תהיו ונתתם ליבשרא נעלי ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לאהבתם ומשפטיא עשיתם ובמישפטי הנוים אשר סביבותיכם עשיתם ויהי כהנביא ופלוסיה בן בניהמת ואפל על פניאזקן קול נדוד ואמר אהה ארבע יהוה בלה אתה עשה את שארית ישראל ויהי דברי יהוה אלי לאמרי בן אדם אחד אחיך אמשינאל תוד וכל ביתי שרא כיה אשר אמדו להם ישיבי יהושעם לעזרהאנתה הארץ למורשה לכן אמד פהאמר יהוה ארבע יהוה כיה דרקקית בעוים וכי הפיצותים בארצות זח להם למקרב שמעם בארצות אשר באו שם לכן אמד פה אמד ארבע יהוה וקבאת אתכם מזה עמים ואספת אתכם מזה ארצות אשר הפיצתים בהם ונתתי לכם את ארמת ישראל וכונו שמה וחמירו אתם שקוציה ואת כל תעובתיה ממעו ונתתיה להם לכאחד ודחה חרשה אתן בקרבכם והסידותי אתכם האכן מבשרתם ונתתיה להם

יחזקאל לב בשר למשן נחקתי ונתתי אתם ששמי שמדא עשיתי אתם והיגל עסו אלכאתה להם לא להים ואל לב שמקוציהם ותעבותתם לבנתך ותפם בראשם נתתי נאם אור ניהוה וישאו חדרים אתפניתם והאפנים ליופתם וכלבד אלהי ישראל על חסמלם מלמעלה ויעל כבוד יהוה מעל תוד העיד ויעמד על חור אשר מקדם לעד ודוחנשאתה ותבא מבש כשרטה ארחהו הפסדה ברותא ודוסו על מע המבואתם שראיתו ואדפו אל חפלה אתם דברי יהוה אשר דראני ויהי דברי יהוה אלי לאמר בן אדם סנד ברת המדי אתה יושב אשר עינים להם לדאות ולראו אותם להסל שמעול אשר שמעו בקינת מדיהם ואתה בן אדם עשה לך כל ניהוה גלי זמס לעיניהם ונלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אצל יראוכי בית מדי חמה והוצאת כל לב כמלי נלה יומס לעיניהם ואתה תצא בלעך לעיניהם כמוצאין עלה לעיניהם חתך לד בקיד והוצאת נבלי עיניהם

על פניו ואלו סחתי על פניך תכלה ואתה אהבת הארץ כי מופת נתתך לבית ישראל ואני אשפוט אתם ונתתי כל הארץ חסמל ונתתי יומס בלעך חתה ואל פקדו בעל צהוה צאתי על פניו משאלי עינים ויהי להם דברי יהוה אל נפתי אסר בן אדם חלא אסר את רכסו ישראל בית אשר סחתי על פניה אמד אל עם פלוסיה אתה תחזיק אתם משאלי בידים לטוב פתי סחתי אשר דחתם זכס אמד אני מפתכם ששמי עשיתי בן עשיתו סכסכה וכלבד ונתתי שר פתחם ונתתי יאבב פתחם ונתתי יהוה יהוה סמיתם ונתתי יעא שר לאיד אתה עינים את רפודן ופרשת ארבע רשת יצו ותפס בסגות והבאת אתם כלבד ארבע כשרים ואותה לאדאח ושס ימות וכל אשר סכסכה עזרה וכל אנפיה אורה לך דתחזיק ארבע אתה רים וידעו כשאני יהוה בהפצתי אותם בעוים ודתי אותם בארצות והזחתתי סרהם אנשי מספר סרה ומרעב ומרעב לעם יספוט אתם

סרה ויפסדה עבד בדת אפס השמו ושפר חמקה מללובו או יאמר בששד דאמר אכנה לכו לכן כל אלה יספ וכוונת אדם וכל אשר דמתו רבי עיניהם ונתתי ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אצל יראוכי בית מדי חמה והוצאת כל לב כמלי נלה יומס לעיניהם ואתה תצא בלעך לעיניהם כמוצאין עלה לעיניהם חתך לד בקיד והוצאת נבלי עיניהם

והשבתה אל הארץ כי אבא ואתקדש שמי ויהיה אשלה אלכם וישבו החסדים
אל ארץ ישראל ואתם אלכם יום עתה נחמתי וישבו עיר כל ארצם ונבואים התשיע בלא כלל חסדי

יהוה קאל

הנפשות לפחדות וקרעתי
אותם מעל זרועותי כסו שחת
את הנפשות אשר אתם מצד
מצדו ואת הנפשות אשר פחדות
וקרעתי את טס פחתכם
והצילתי את עמי מידן ויא
הזעור כדון למצדו וידעו
כיאני יהוה יען הכא את לבועי
שקר ואכיר הכא בתו ואלוהי
ודי רשע לבית טוב מהת
הרעיד להחיותו לכן שואל
תחנה וקסל את קסמנה
יעור והצילתי את עמי מידן
וידעו כיאני יהוה
ויבאל אנשים
מוקני ישראל וישבו לפני
ויהי דבר יהוה אל
לאמר בזרם האנשים האלו
היעל ונולדו להם יעל לבם
ומכשול עתם נתנו כח פניהם
האדרש אדרש להם לכן
דבר אתם ואמרת ארצם
כהאמר ארני יהוה איש איש
כבית ישראל איש יעלה
אתה יואל לבו ומכשול
עונו ישים נכח פניו ואל
הנביאני יהוה נזנתי לונה
ברב נחלתי רמיו תפש את
ביתו ישראל בלבם אשמוזה
מעל פניו להם פלם
לכן אמר אל בית
ישראל כה אמר ארני יהוה
שובו ודשו מעל נהר ים

ומעל מלחמותיכם הישיע
פלעם בלא שאי סמכדת
ישראל ומהו אשר יעור
בישראל ומהו מאחרי ועל
גילו אל לבו ומכשול עונו
ישים נכח פניו ואל הנביא
לדו של לבו אעיהו ויענה
לו כי ונתת פניו באיש יהוה
והשימותי לו אלה ומכשול
והכרתו מתוך עמי וידעו
כיאני יהוה ויבאל
כי שפתו ודבר הכר אמיתו
פתיית את הנביא יהוה
ונתת אתה עליו והשכחת
מתוך עמי ישראל ונשא
עונם בעון חלש בעון הנביא
יהוה ימיע לאיתו עוון בית
ישראל מאחוריו ואיטפאו
יעור בכף פשיעהו והיו לו
לעם ואע אהיה להם לאלות
נאס ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אל
לאמר בזרם ארץ כפתח
ללמען מעל ונתתי ידו עליה
וישבת לה מסה להם ויהיו
בירוב והכרתו מפני אדם
ובהמה ויהיו שרשור אנשים
האלה כתובה עתה נא ואיב
הפוח בעד קחם יעלה נפש
נאס ארני יהוה ויהי דבר יהוה
אל עבד בארץ ושבתי
והיה שמטה מכל עמם ונ
תהיה שרשור האנשים האלו

בתם חרובי אבן אבן יהוה
אסנכם ואספנות יעל ונתתי
לבם יעל ותארן תתחנן
שטמה אורד באבן עתה
החיא אפדת חרב תמס בלב
והכרת מפנה ארם סתתו
והשיתו ארץ
הארץ פתחה ונאס ארץ
יהוה לא יא יבנים נבנות כחם
לבם יעור או יבנו אשור
אל הארץ והוא ישפכתי חסתי
על יבם להכרית מפני אדם
והמה ונחתי ארץ ואלו בפתח
האלמם הארץ יהוה אספן
אספתי יעל הפה בפתחם
יעל ונשא
כאמר ארני יהוה אף כי
אדבמת שפתי חרוב ארץ
וראב ותהר יעל ודבר שחת
אלו יבנים ידברית מפנה
אדם וברמה והנה נותר הנה
פליסה רבית אים נעם ונתתי
הנם יצאים ארץ כסרא יתם
אתה תסו את ילדו ונחתי
על חרעה אשר רבתי על
ירושלם את כל איש הנאת
עליה ונחתי אתכם ביתו
את הדכם ואת על ילדכם
וידעו כי לא תפס עליה
את כל אשר עשיתי בה נאס
ארני יהוה
תהי יהוה אל לאמר בזרם
מה יהוה עתה נאס מכל עין

והשבתה אל הארץ כי אבא ואתקדש שמי ויהיה אשלה אלכם וישבו החסדים
אל ארץ ישראל ואתם אלכם יום עתה נחמתי וישבו עיר כל ארצם ונבואים התשיע בלא כלל חסדי

דוד

תחיה ויהי כבודך... אמת צדיקה... אדוני ויהי כבודך... אמת צדיקה... אדוני ויהי כבודך...

תחיה ויהי כבודך... אמת צדיקה... אדוני ויהי כבודך... אמת צדיקה... אדוני ויהי כבודך...

תחיה ויהי כבודך... אמת צדיקה... אדוני ויהי כבודך... אמת צדיקה... אדוני ויהי כבודך...

והיא רוב על הכשפט... על חוקיה אשר יורה... על חוקיה אשר יורה... על חוקיה אשר יורה...

יחזקאל

לדב

ותקדש קדושתו על בני עמנו
ודא בנפשו ידלתי ונתת
בחסד לארץ השלמה והח
הקדים הוביש פריה התפרקו
ויבשו מטה עזא איש אביתו
ועתה סתלה במדבר בארץ
ציה וצמאת לא איש כמטה
בריה פריה אבילה ולא חנה
מטה עזא וסגם ליכיש לקנה
הואתה הילקנה

ויהי כשעה השביעית
סמיים בעמד לחוד שבא
אנשים מקני ישראל לרדע
אתהוה וישבו לפניו
ויהדבר יהוה אל

לאמר בקאדם דבר אתוקע
ואמרת אלהם בה אכל ארבע
יהוה רדע שאתו אתם באים
היא אסא ודשילכם נאם
יהוה התיששם אתם התיששט
באדם אתת עבת אבותם
והדריעם ואמרת אלהם מה
אמר יהוה ביום בשרי בישראל
נאיש דיחור עבית יעקב
ואודי להם בארץ מצרים
ואיש אדויהם לאמר אע
יהוה אלהיכם ביום ההוא
נשאת ידי להם להוציאם
בארץ מצרים אל ארץ אשר
תדתי להם ונתת הלב ורביט
עב האל לך הארצות ואמר
אלהם איש יקוצי עינו
השלים ובעל מיעדים אל

תסכא אני יהוה אלהיכם
ויסדו בול אגם ליסמוני אל
איש את יקוצי עיניהם לא
השליכו ואתני לולי מצרים
לא יעוט ואמר ליספר חסד
עליהם לבלתי אצפהם בנותן
ארץ מצרים ואני יסמען
שמילבלתי חל לעיני הנוס
אשר הפח בתוכם אשר נודיע
אלהם לעיניהם להוציאם
בארץ מצרים ואני יסמען
מארץ מצרים וסאם אל
המדבר ואמן להם אתחזקו
ואתמישפט יהודיעתי אותם
אשר יעשה אותם הארסוח
בהם ונס את שטותי נחתי
להם לדחות לאותבינו וביניהם
לדעת כי אע יהוה מקדשם
וימחבו ביתי ישראל במדבר
בדקתי לאהלכו ואתמישפט
מאסו אשר יעשה אותם
הארס וחי בהם ואת שבתות
חלום אמרו ואמר ליספר חסד
עליהם במדבר לבלתי
ואעשה למען שמילבלתי
חל לעיני היום אשר הוצאתם
לעניהם ונסאני נשאת ידי
להם במדבר לבלתי הביא
אתם אל הארץ אשר נתת
ונתת הלב ורביט עב הא
ל הארצות יסבמישפט
מאסו ואת הקת לאחלכו
בהם ואת שבתותי חללו כב

אחר נולדו להם לבסח לחותם
עני עליהם משחתם ולא עשיתי
אותם ככל המדבר ואמר אל
בבהם במדבר מהקי אבותיכם
אלה לכו ואת מישפט יהם אל
תיסדו ויבולו יהם אל תסמא
אני יהוה אלהים בדקתי להם
ואת מישפט ישטרו ועשו אותם
ואת שבתות קדשו והחולאת
בעיניכם לרעת כי אע יהוה
אלהיכם וימוזמ הכמם בדקתי
לאחלם ואת מישפט לא יסמח
לעשות אותם אשר יעשה
אתם הארסוח יסמ את
שבתותי חללו ואמר ליספר
חסד עליהם לבלתי אצפהם
במדבר והשבת את ידי ואעש
למען שמילבלתי חל לעיני
היום אשר הוצאת אתם לעיני
נסאני נשאת ידי להם
במדבר להפיץ אתם במים
ולדות אותם בארצות יען
מישפט לא יעשו חקתי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחר נולדו
אבותם היו עניהם ונס אענתתי
להם חקים לא סמם ומישפטם
לא יחיו בהם ואסמא אותם
במתותם בהעביר כל פטרותם
למען אישכם למען אשר ירעו
אשר אע יהוה
לקרם אל בית ישראל
בארס ואמרת אלהם כהאגו
ארע יהוה עזא ואת גרפואתי

אבותיכם

אבותיכם ואת מישפט יהם אל תיסדו ויבולו יהם אל תיסמא אני יהוה אלהים בדקתי להם ואת מישפט ישטרו ועשו אותם ואת שבתות קדשו והחולאת בעיניכם לרעת כי אע יהוה אלהיכם וימוזמ הכמם בדקתי לאחלם ואת מישפט לא יסמח לעשות אותם אשר יעשה אתם הארסוח יסמ את שבתותי חללו ואמר ליספר חסד עליהם לבלתי אצפהם במדבר והשבת את ידי ואעש למען שמילבלתי חל לעיני היום אשר הוצאת אתם לעיני נסאני נשאת ידי להם במדבר להפיץ אתם במים ולדות אותם בארצות יען מישפט לא יעשו חקתי מאסו ואת שבתותי חללו ואחר נולדו אבותם היו עניהם ונס אענתתי להם חקים לא סמם ומישפטם לא יחיו בהם ואסמא אותם במתותם בהעביר כל פטרותם למען אישכם למען אשר ירעו אשר אע יהוה לקרם אל בית ישראל בארס ואמרת אלהם כהאגו ארע יהוה עזא ואת גרפואתי

והיה רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו

חזקאל

אמנכם במעלה כי מעל ואבא
אלה ארץ אשר נשאת אתיך
לתת אתה להם ויראני צביע
ומה ופני עיני עמתי וזנחתי את
זבתי הבורחיים בעם כרבנם
וישיבו ימים רחוקים ויהיו ימים
ישם את עמתי ואמר אליהם
מה הבנה אשר אתם הוסיף
ישם ויפראי שמה במה עדיהם
היה לכן אמרתי
בית ישראל כה אמר יהוה
הנודד אמתכם אתם נסמכים
ואתו שקוצים אתם זונתים
ובשאת מתנותיכם בהעבדוני
באש אתם נסמכים לכם נחלים
עדהוים ואני אדרש לכם בית
ישראל האני נאם ארץ יהוה
אמא רש לכם והעלה
רוחכם היו לא תהיה אשה אתם
אמרים נהיה כגוים כמשפחת
הארצות לשרת עין ואבן ה
אני נאם ארץ יהוה אמא ביד
ובדיו נמחה ובהמה שפוכה
אמיר עליכם והוצאתי אתם
מן העמים וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפוצותם בם
בדוקה ובורע נמחה ובהמה
שפוכה והבאתי אתכם אל
נהר העמים ושפפתי אתכם
שם פנים אל פנים כאיש
משפחת את אבותיכם במדבר
ארץ מצרים כן אישפט אתכם
נאם ארץ יהוה והעבדתי אתכם

תחת השכם והבאתי אתכם
במסות חבצות וברת מכם
המורדים והשטנים במסות
מגריהם ארץ אתם אל
ארסת ישראל לא יסא וידעו
כיצמי יהוה ואתם בית ישראל
כה אמר ארץ יהוה איש ערל
לכונן מר ואחד אם אינכם
שמיעים אריותם קרש
לא תהיה עוד במתנותיכם
ובגליתכם ובסוד קרש ברו
מחסי ישראל נאם ארץ יהוה
שמי ערל כל בית ישראל
כל בארץ שם ארשם וישם
אודים ארשתותיכם ואת
האשיות משפחותיכם ממ
קדשים ברחמי חח ארצה
אתכם מקדשים וקבצתי אתכם
מקדארצות אשר נפצתם בם
תקדשתי בכם לעני העמים
וירעוכם מאני יהוה סביא
אתכם אל ארמתי ישראל
אלה ארץ אשר נשאתי את
ירי לתת אתה לאבותיכם
וזכרתי שם את רובכם ואת
כל ילדכם וזכרתי שם
את רובכם ואתם עלי ילדתיכם
אשר נסמאתם בם ועקמתם
בפניכם בגל דעותכם אשר
עשתם וירעוכם כי אני יהוה
בעשותי אתכם למען שמי
לא כדרככם הדעים וכעל ילדתיכם
הנשרתות בית ישראל נאם

ארמתי יהוה
ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו
אם שים פניך רחוק תסתור
והספ אל דתם והסב אל ימי
הסרה העב ואמרת לעוזבי
שמעתי יהוה כה אמר יהוה
יהוה העממי חבד איש ערל
בד מען רחוק מען כסל
חבדו רחמי של חסותונתו
בזכר פנים מעבד עמתי יהוה
כל ישר כי אני יהוה בעדה
לא תנסה ואמר אתה ארץ
יהוה המאמרים לי ממסל
משל סהא
ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו
אם שים פניך אל ידעו
וחסב אל שפר שים והנביא
לארסת ישראל והסרה
לארמתי ישראל סימא רחמי
יהוה הנביא רחמי ויהי רצונך יהוה
מתערה והכרת ממך ערל
ורשע ויען אשר חסתי ממך
צדיק וישע לכן תנא הרבי
מתערה אל פני בשר מעבד
וידעו כל בשר כי אני יהוה ויהי רצונך יהוה
חבדו מתערה לא תשוב עני
אתה בראת
האנח בשברון מתעם ובמרות
תאנח לעינתם והיה כמי אשר
אלך עלימה אתה נאני ואמרת
אל שמיכה כמיכה ונמספ
לבוש פליריים ובהתח
רחו וכל פניכם תלכנה מיסיה

והיה רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו ויהי רצונך יהוה אלהינו

הוא משהו ואת סיבתם תשך ונתתם הזאת שקב כאשר ה' מלך כתיב ולא קרי וסימון כי אם בניסוח כן כותבה
אם כשר כי אם נאמר יספיקו יראת אשר עשה לו אליהם יורד הדרך ה' כי יונק ואלה מדותיה הברכה בכותבה

יחזקאל

ותייתה נא ארצי יהודי
ויהי דברי יהודה
אל לאמר בקולם הנבא
ואמרתי שיהא ארצי יהודה
אשר חרב הרב תחיה והנסמיהו
למען סתתם ותרדו למען
היהוה בהקדמות האנשים
שנטנו בביתם עינין
אתה לסתתם להפוך סבתם
היהוה הרב והיא מוסתלת
אותה ביר יהודי ועין והיל
בקולם פתחו אתם בעינין
במלשי ישראל מנוריאל
חרב היא עמילך ספקאל
ידך כיבדן ומה אם נשים
סגסלת לא יתה מס ארצי יהודה
ואתה בוארם
הנבאוד כשרי כפונת החרב
של שחרת הרב הללים היא
הרב הלל הערול החרדת לחם
למען לטוב בחרפה המכשלת
על כל שעריהם נתתי אנחתם
אח עשיה לבק מעטה לנבא
התאחד המני השכי השטלי
אנא סך מועד ותונס אנאמה
כפי אלכף והכחתי חמת אני
יהודה ברתי

ויהו דברי יהודה אלי לאמר
ואתה נא ארס שסלך שג דכנס
לנא חרב מיד בכל מארץ אור
יזאו שנהם ויד ברא בראש
הדר עור בראו רך תשיס לנא
חרב את רבת בני עמון ואת יהודה

ויהי שלם בצורה כיער מלך
במלא אסתחך בראש שנ
הרובים לקסס מסקלך
במצים שאל פתחם ראה
בנבד בימיו והיה הקססו וישו
לשום טיים לתת פה נרצח
להיסקל בחרצה לשום
כרים על שיעים לשפוך סלילה
לנותר יק יהוה להם נקסם
שוא בעיניהם שבעי שבעות
לחם וחם סכיר עין לחתפס
לכן בוא ארצו
יהוה ימן החרסם עונם בחרות
משעו יזכרם לדואות
הטאותם כל עלי גמסיען
הזכרים ממם תתם סיון
ואתה חל לרשע
נשיא ישראל אשר בא וזכרת
עמקין כהאמר
ארצי יהוה הסדר המצונתות
העברה זאת לא זאת השפלה
הנבחה והנבחה השפלה עתה
ענה אישמה נוסזאת לה
היה ער במ אשר לחמש שפט
ותתי ואתה בן ארם הנבא
ואמרתי חרב חרב פתח יהודה
לסכח מהוה להכל למען
ברקן בחות לך שוא בקסם
לך סכ לתת אתך אל זעורי
הללי רשעים אשר באו יומם
בעת עוקקין השכאל תענה
במקס אשר נבדאת בארץ
מכרתך אישם אתך ושפטת

עליך ועמי באים עבדות אפיה
עליך ועתה כד אנשים בעדים
הרשי משחית לא שתחיה לאלה
דמך יהוה בתוך הארץ לא תזרי
ביאצי יהוה דברתי
ויהו דברי יהודה אלי לאמר:
ואתה הנבוארם התשפטת שפט
את עיר הרמים והורעת אתה
תועבתי ואתה כח אמר ארצי
יהוה עיר שפבת רם בתוכה לנס
עתה עושה גללים עליה לנסאו
בימך אשר טפסת אשמת
ובגליך אשר עשית טמאת
ותקריב ימך וחמך עד שנתך
על בן עתך הרפה לזיוס קליסה
לכל הארצות הקרות והרקות
מפך ותקל סבך טמאת השם
רבת המהומה העל נשיא ישר
איש לודי הויבר למען שפך
רם אבו אסהל לנד עשו
בעשק בתוכך יתם ואלמנה הנו
בך קרשי ביות ואת שבתתי
חללת אנשי רכל הויבר למען
שפך רם ואלה הרים אמלונך
זמה עשונך ערות אבנדי
בך טמאת הנדה עונך ואיש
את אשר עשו עשה תועבה
ואיש את מלתו טמא בזמה ואיש
את אחותו בת אביו ענה בך
שחר לקחונך למען שפך רם
נשך ותדבית לקחת ותכע עיניך
בעשק את שכת נאם ארצי
יהוה יהנה הסת כפי אי בעעך
אשל

אש

יהוה לכפרא יונכס ל ויען לכפרא אסור באי קים ל ויהיו ז חסדים בלישנא זכ סמל ובהרש
י זכ וטכ נאשה תניא כי פהרש ל ויאם חרש ל לרם אתם כהרשום ימבל ל לב לא ארש יתם כפנני חרב
ה כסני כספרא וסימון אר שר און ונס יהודים אשר כמות כשנה חישרי לידקות ככל כם זסימנה

אשר עשית ועל רמך אשר החי
 בתוך היצמד לך אסתחוקנה
 ידיו למים אשר אני עשיתי אתך
 אני יהוה רבתי ועשיתי יהוה פיו
 אותך בטרטור וקראיתו תורה
 ממאתך מסך ונחלתה לעני
 הנוהם וידעת כי אני יהוה
 ויהי רבי יהוה אלי
 לאמר בקארם היולי בית ישראל
 לסוף כלם נחשת וברדיל וברל
 ועפרת בתוך כור סתים כספר
 הזו לכן סהאמר
 ארבי יהוה יקנה היות כלם לסינום
 לכן העני בקבץ אתכם אל תוך
 ירושלים קבצת כספר וסדסרת
 כרל ועפרת וברדיל אל תוך כור
 לפח תעלו אשר לחותך כקבץ
 באפי ובהמת ונהחתי והחברתי
 אתכם ויכנסתי אתכם ונפרחתי
 עליכם באש עבותי ונתבתם ונתנו
 כדתוך כספר בתוך כור כן חתכם
 בתוכה וידעתם כי אני יהוה שמו
 חמתי עליכם
 ויהי רבי יהוה אלי לאמר בן
 ארם אמר לה את ארץ לא
 מסורה היא לאנשים מים
 ועם קשר עביאיה בתוכה כאר
 שזאנ טרף טרף נפיש אמר
 הס ויקר יקחו אל מעותיה הום
 בתוכה כרהה חמסו תורתו
 ויהוה קדשי בקדש הלחל
 הכדיל ובקחמסא לסחור לא
 הודיעו ומשבתת העליו

ידהקאל

עיניהם אצל מחבם ישריה
 בקרבה נראים סרפי סרף
 לשפודם לאמר נפשת למען
 במעבצעו ונבאה סחור להם
 חפלה ויס שא וקסמים להם
 מבאמרים סהאמר ארמיהו
 ויהוה לארסי עם הארץ ועשן
 עשן ונולדו מעם ואלה חונו
 נאת הנד עשן בלא ממש
 ואבק סרפים אי שור נוד
 וזמד כרץ לפע בער הארץ
 למתי שחור לא סכאני
 ואישך על חסועי באש
 עברת פיתים ודכספר אש
 נחת נאם ארבי יהוה
 ויהי רבי יהוה אלי
 לאמר בקבץ אתם שתיים נשים
 בנות אמאית היו חושט
 במצרים במצורח וזע יספ
 מתוכם יחושם עשורתי
 סחור ויחושם ארץ ישראל
 נאחל כח אתה ותחן ל
 ותלנה במסוכת ויסמך
 שמון ארץ חיוה ושלם אלהי
 ותן אתה חרות ותענב על
 מאחית אל אשר קחכים
 לבי חבלת פחות וסנעם
 בחור חמד כלם פר סתוני
 סוסים ותתן חנותיה עליהם
 מנחך בני אשר כלם וכל
 אשר עבה נכל מגליהם
 נמנאנה ואת חנותיה ממצרים
 לא עובה כאתה שכבונמנורה

והסוע שר דכ סלסול
 תענתם לית לק סלסול
 מאחית המי בני אשר
 עבדו עליהם סחור אל
 בנה ונעתינו לקרן וסלסול
 נחרב תרד וסלסול סלסול
 וסלסול עשורתי ותלסול
 אתלסול ותשחת עבדו סלסול
 ואת חנותיה מנע סלסול
 אלסל אשר עבה שרות וסנעם
 קרבים לכה ממל פרטים
 רכי סוסים סחור חמד כלי
 נארבי נמנאנה חמד אתה
 לסתתן ותספ אל חנותיה
 ותדא אנשי מתקת על סלסול
 עלם כשרים חקקים כספ
 חנדי אור כסותם סחור
 סלסול כראשית סרפה סלסול
 כלם חסות בענמל
 כשרים ארץ סלסול ותענב
 עלים לסאח עימת וסלסול
 מלאכס אליהם כשרים
 וכא אל חנענבל לסנעב
 דרים ויסמא אותה סתונתם
 ותסמאנם ותקע ועשיתם
 ותעל תנענח ותעל את עותד
 ותקע ועשיתם עלם כשרים
 וקע ונפיש מעל את חות חות
 את חסותך לכוואת ימי
 מעות אשר עתה כשרים סלסול
 ותקע ועשיתם עלם סלסול
 כשר חמד כשרים חות
 סוסים ודמס ותלסול את

רב רייתו באכרתם הכים לוי נביאים י פס דים סדוסם במינין וספוסם וספנון הלא אם יטיב הלא כל הארץ ועשה
 אם ישכס נשים כי הנלהה ואמר בילדכ אם תשא חסאם והיא צוין אתה הכת לכן כה אמרתי וישבעתה מלך עדיקה
 וינכי הנחפתה יך גדלה ה וספנון וערט לא יטוב ויאודרכה אר גדלה ויבא אל גדלה וסד חכמה את גדלה

ידוקאל

לקחו ונס הוד העצמים פתחה
התורה ויהי נסכ של עמיה
בתוס' לכן אמר
אדם יהיה או יעוד הרמים
סיד אשר חלאתה בהותאתה
לא יצאה ממנה לתחיה לתחיה
הוציאה לאנפ על יד הנוה לכו
רמה בתוכה חוח על צחור
סלע שמתהו לא שמתהו על
הארץ לכסות עליו עפר להעלות
חמה לנקוס נקס עתה את עצה
על צהיח סלע על בלתי הפסות
לכן אמר אדני
יהיה או יעוד הרמים אנני
אנריל המרה הרה הרפוח העצים
הדלק האש התם הכשר והדקן
המרקחה והרעמות יחורו
והגמדיה על נגילה ריקרה
למק תחם וחרה נחשתה
ונתמה סתוטה טמאתה תתם
הראתה תאנעם חלאת ולא
תצא ממנה רבתה לאתה כאש
חלאתה כסמאתך זמנה יען
טהרתיך ולא סחדת סממאתך
לא תסחר עור עור תפחו את
חמתי בך אע יחיה רבתי
בארה ועשתי לא אפר עולא
אחוס ולא אנהם סדכך ונעלי
וכעל ילדך שפטך נאם אדני
יהיה ויהי רב
יחיה אל לאמר בן אדם העני
לקח ממך את מחמד עימך
במנה וילא הספר ולא תבסר

ולא תבאר מעתה האנקרם
מתים אבל לאת עשה פארך
חבש עליך ונגד תשיסברתיך
ולאת עשה על שםם ולתם
אנשים לא תאמר וארבר
אל העם כבקר וקמת אשתך
במרב טעמים כמקד טאסר
עיתי וסמכו אל המסחלא
תגיד לעם מהא הלכתי אלה
עשה ואמר אליהם רבו
יחיה חילאל לאמר אומר
לבית ישראל בן אדם ארע
יחיה הנפש מהל אתה כן שי
נאון עמם כסוד עינכם סמכ
נשיבים ונמכבו ונענתכם
אשר עונכם סכוכי בל יעשו
באשר עשית על שםם לא
תספורו חסדיכם לית אומר
כפארכם על דאשי סמכ על ים
כתיבים לאת ספדו לא תכנו
ונמקחם בענותיכם ונהמם
איש אל אחיו יחיה יחוקאל
לכם לסופת פכל אשר עשה
תעשו בבאה וירעם כיאני
ארע יחיה ואתה
בוארם הלא ביום כחת מהם
אתם עונם משוש תפארתם
את מחמד עינתם סאת משא
נפשים במהם וכעתיה סכוכי
החואי סאת פליס אדני
לחש מעות אונעם ביום ההוא
יפתח פיך אתה פליס ותרבר
ולאת ארע עור והיית לרם

למפתח עתה אע יחיה
ויהי נסכ של עמיה
לכן אמר
אדם יהיה או יעוד הרמים
סיד אשר חלאתה בהותאתה
לא יצאה ממנה לתחיה לתחיה
הוציאה לאנפ על יד הנוה לכו
רמה בתוכה חוח על צחור
סלע שמתהו לא שמתהו על
הארץ לכסות עליו עפר להעלות
חמה לנקוס נקס עתה את עצה
על צהיח סלע על בלתי הפסות
לכן אמר אדני
יהיה או יעוד הרמים אנני
אנריל המרה הרה הרפוח העצים
הדלק האש התם הכשר והדקן
המרקחה והרעמות יחורו
והגמדיה על נגילה ריקרה
למק תחם וחרה נחשתה
ונתמה סתוטה טמאתה תתם
הראתה תאנעם חלאת ולא
תצא ממנה רבתה לאתה כאש
חלאתה כסמאתך זמנה יען
טהרתיך ולא סחדת סממאתך
לא תסחר עור עור תפחו את
חמתי בך אע יחיה רבתי
בארה ועשתי לא אפר עולא
אחוס ולא אנהם סדכך ונעלי
וכעל ילדך שפטך נאם אדני
יהיה ויהי רב
יחיה אל לאמר בן אדם העני
לקח ממך את מחמד עימך
במנה וילא הספר ולא תבסר

ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה
ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה
ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה ויהי נסכ של עמיה

והנה כי ידוע כי כל המעשים אשר יעשה האדם ביום חייו יבא אל ידיו ואל ידיו יבא כל המעשים אשר יעשה האדם ביום חייו ואל ידיו יבא כל המעשים אשר יעשה האדם ביום חייו

יחזקאל

ארבע יהוה יען עשות ארסב
 בנקום נקם לי בתי יהודה ויאשמו
 אשם ונקמו בהם לכן אומר
 ארבע יהודה ונטיתי ידי על אדום
 והכרתי ממנה אדם ובהמה
 ונתתי יהודה ברה מתמן ודרנה
 בחרב יפלי ונתתי את נקמת
 באדם בירעמי ישראל ויעשו
 בארסב אפיסח מיני וידעו את
 נקמת ינאס ארבע יהודה
 כה אמר ארבע

~~יהוה יען עשות ארסב~~
~~בנקום נקם לי בתי יהודה~~
~~ואשמו אשם ונקמו בהם~~
~~לכן אומר ארבע יהודה~~
~~ונטיתי ידי על אדום~~
~~והכרתי ממנה אדם ובהמה~~
~~ונתתי יהודה ברה מתמן~~
~~וידרנה בחרב יפלי~~
~~ונתתי את נקמת באדם~~
~~בירעמי ישראל ויעשו~~
~~בארסב אפיסח מיני וידעו~~
~~את נקמת ינאס ארבע~~
~~יהודה כה אמר ארבע~~

יהוה יען עשות ארסב
 בנקום נקם לי בתי יהודה
 ואשמו אשם ונקמו בהם
 לכן אומר בן אדם יען
 ארבע יהודה ונטיתי ידי
 על אדום והכרתי ממנה
 אדם ובהמה ונתתי יהודה
 ברה מתמן וידרנה בחרב
 יפלי ונתתי את נקמת באדם
 בירעמי ישראל ויעשו בארסב
 אפיסח מיני וידעו את נקמת
 ינאס ארבע יהודה כה אמר
 ארבע יהודה

ארבע יהוה יען עשות ארסב
 ובנותיה אשר בישרה בחדב
 תהרנה וידעו כי אני יהוה
 כי כה אמר ארבע
 יהוה הנני מכיא אל צרנמו ואצ
 מלך נבל מצפון מלך מלכים
 בסוס וברכב ובפרשים וקהל
 ועסדב בנתוך בישרה בחדב
 יהרת ונתן יריך ריק וישפך עלך
 סלילה ותקיס עלך ענה ומחי
 קבלו ויתן בחסדך ומר לתוך
 יתן בחרבותיו משפעת סוסיו
 יכרך אבקם מקול פרשוני
 ורכב תרעשנה חומתך כנאו
 כשערך כנאו בי עיר מבקעה
 בפרסת סוסיו ירמס את כל
 חוצות עמך בחרב יהרג
 ומצבת עץ לארץ תודד וישלול
 חילך ובזוור כליך ודרסו חומותך
 ובתי חסדך יתצו ואבנך ועצן
 ועפרך בתוך מים ישימו והישגו
 המון שירך וקול כנור ילך
 יישמע עיר ונתתך לי צחיד
 סלע משטח חרמים תהיה לא
 תבעה עזרתי אני יהוה דברתי
 נאם ארבע יהוה

~~יהוה הנני מכיא אל צרנמו~~
~~ואצ מלך נבל מצפון מלך מלכים~~
~~בסוס וברכב ובפרשים וקהל~~
~~ועסדב בנתוך בישרה בחדב~~
~~יהרת ונתן יריך ריק וישפך~~
~~עלך סלילה ותקיס עלך ענה~~
~~ומחי קבלו ויתן בחסדך ומר~~
~~לתוך יתן בחרבותיו משפעת~~
~~סוסיו יכרך אבקם מקול~~
~~פרשוני ורכב תרעשנה~~
~~חומתך כנאו כשערך כנאו~~
~~בי עיר מבקעה בפרסת~~
~~סוסיו ירמס את כל חוצות~~
~~עמך בחרב יהרג ומצבת~~
~~עץ לארץ תודד וישלול~~
~~חילך ובזוור כליך ודרסו~~
~~חומותך ובתי חסדך יתצו~~
~~ואבנך ועצן ועפרך בתוך~~
~~מים ישימו והישגו המון~~
~~שירך וקול כנור ילך יישמע~~
~~עיר ונתתך לי צחיד סלע~~
~~משטח חרמים תהיה לא~~
~~תבעה עזרתי אני יהוה~~
~~דברתי נאם ארבע יהוה~~

כה אמר ארבע יהוה לצור הלא
 מקול מפלתך באנק הלא
 בהנהרג בתוכך ירעשו האיש
 וירדו מעל בסאותם כל נשיא
 הים והסירו את מעיל ירחם
 ואת כנוריתקמתם יפשוטו
 חרות ילבשו על הארץ יישנו

וחדרו לרנעים וישמו יריך
 ונשא עלך קנה ואמרו לך
 אך אברתנו שבת מימיס העיר
 ההללה אשר חיתה חוקהבים
 היא וישביה אשר נתנו התתס
 לכל יושביה עתה יחדרו
 האין יוס מפלתך ונבהלו האיש
 אשר פס מצאתך
 כי כה אמר ארבע יהוה
 בתתי אתך עיר נחרבת בערים
 אשר לא עשבו בה עלות עלך
 את תהווס וכסוך המים הרנים
 והורדתך את יודדי כור אל
 עם עולם והוושבתך בארץ
 תחתיות בחרבות מעולם
 את יודדי כור למען לא תשג
 ונתתי צמי בארץ חיים בלהות
 אתך ואנק ותבקשו ולא
 תמצאו עוד לעולם נאם
 ארבע יהוה

~~וחדרו לרנעים וישמו יריך~~
~~ונשא עלך קנה ואמרו לך~~
~~אך אברתנו שבת מימיס העיר~~
~~ההללה אשר חיתה חוקהבים~~
~~היא וישביה אשר נתנו התתס~~
~~לכל יושביה עתה יחדרו~~
~~האין יוס מפלתך ונבהלו~~
~~האיש אשר פס מצאתך~~
~~כי כה אמר ארבע יהוה~~
~~בתתי אתך עיר נחרבת~~
~~בערים אשר לא עשבו בה~~
~~עלות עלך את תהווס~~
~~וכסוך המים הרנים והורדתך~~
~~את יודדי כור אל עם עולם~~
~~והוושבתך בארץ תחתיות~~
~~בחרבות מעולם את יודדי~~
~~כור למען לא תשג ונתתי~~
~~צמי בארץ חיים בלהות אתך~~
~~ואנק ותבקשו ולא תמצאו~~
~~עוד לעולם נאם ארבע~~
~~יהוה יהוה יביר יהוה אלי לאמר~~

יהוה יביר יהוה אלי לאמר
 ואתה בן אדם שא על צד
 קינה ואמרת לצור הישבת
 על מבאאותים רכלת הינפים
 אל איים רבים כה אמר ארבע
 יהוה צד את אמת אני
 כלילתיפי בלבמים נבולך
 בנך כלילתיפי ברישים
 משער נבולך את כל לחתים
 ארו מלבטן לקחו לינישות
 תרן עלך ארנעם מפשן עשו
 משטיך קרשך עשו שן נת
 אשרים מאיי כתים ישיט
 ברקמה

ברקמה

יהוה יביר יהוה אלי לאמר ואתה בן אדם שא על צד קינה ואמרת לצור הישבת על מבאאותים רכלת הינפים אל איים רבים כה אמר ארבע יהוה צד את אמת אני כלילתיפי בלבמים נבולך בנך כלילתיפי ברישים משער נבולך את כל לחתים ארו מלבטן לקחו לינישות תרן עלך ארנעם מפשן עשו משטיך קרשך עשו שן נת אשרים מאיי כתים ישיט ברקמה

יחזקאל

ברכה ממערים היה מפרש
להיות לך לגם תבלת וארמון
מאיי ארשה היה מכסך
ישבו צידון וארור היו שמים
לך הנמך צר היובו המה
חבליך וקנעני חכמי החז
בר מחקי ברקך בלאמות הים
ומלחמה היוכך לערב מערבך
פרס ולוד ופום היוכחך אנשי
מלחמתך מן וכוז על תלוי בכך
המה נתנה הדרך בע ארור חילך
על חמתך סביב ומדים
במור ליתך היו שלטו חס תל
על חמתך סביב המה כלל
יפך תרשיש סחרתך מרוב
כל חזן בכסף ברזל ברי
ועפרת נתנו עובעך יון תובל
ומישר המה רנליך בנפיש ארם
ובלי נחשת נתנו מערבך מנית
תגרמה סוסים ופרשים ופרדים
נתנו עובעך בערדן רכליך
איים רבים סחרתך קונות
ישן והבנים השים אישכך אדם
סחרתך מדב מעשיך גנפך
אתמן ודקמה ובין ורצמות
וכרפד נתנו עובעך יהודה
וארץ ישרא המה רכליך
בחסים מנת ופע זרבש ושמן
וצר נתנו מערבך רמישך
סחרתך בדב מעשיך מרבכי
הזן בין חלבן וצמד צחריון
ויון מאוול בעובעך נתנו
ברזל עישות קדה וקנה

במערבך היה רדן רכליך כננו
חפשי לדבנה ערב וכל נשיאי
קדר המה סחר יוד בנידים
ואילים ומתנודים נסם סחרך
רכלי שטא ורעמה המה תכלך
בראש כל כשם וכל אבן
יקרה וחב נתנו עובעך חזן
וכנה ועין רכלי שטא אשר
כלמד רכלתך המה רכליך
במבלים במלומי תכלת
ורקמה ובעני טרמים חבלים
חכשים וארזים בסדרתך
אמות הרשים שרותך מעובך
ותבלא ותכבר מאד בלב
ימים נמים רבים הביאוך
השמים איתך רחוק הקדים
ישכך בלב ימים חזק ועצובך
מערבך מלחך וחבליך
מחזיקי ברקך וערב מערבך
וכל אנש מלחמתך אשר בכך
וככל קהלך אשר בתוכך יפלו
כלב ימים ביום מפלתך לקול
ועקת חבליך ירעשו כנרשות
וירדו מאנעיותיהם כל תפשי
מישום מלחם כל חבלי הים
אלה ארץ עממה והשמיעו
עליך בקולם ויועקו מדה
ויעלו עפר על ראשיהם
באפר יתפלטו והקריחו
אלך קרחה וחגרו שקים
ונסו אלך במר נפש מספר
מר ונשאו אלך בנעהם
קנה וקנעו עליך מי כצור

כרמה בתוך הים עבא ארית
עובך מימיה שכעת עמים
רבים נרב הונך ומערבך
העשית מלכי ארץ עת
נשכרת מימים במעמקימים
מערבך ומל קהלך בתוכך ואל
כלי שכ האים שסמו עיך
ומל ביהם שערך שער רעמו
פנים סחרים בעמים שרקי
עליך בלהות היית ואיק ער
עולם ויחי רבר
יהוה אליל אמר בן אדם אמר
לגור צר סה אמר ארץ יהוה
יען נבליך ותאמר אל אני
מושכ אלהים ישנתי מלב
ימים ואתה ארם ולא אלתתן
לבך מלב אלהים הנה חכם
אתה מד נאל כל סתום לא
עממוך בחכמתך ובחבונותך
עשית לך חיל ותעש זהב
ונכסף באצחתיך ברוב חכמתך
בדלתך הרבית חילך ועבה
לבך בחילך
לכן כה אמר ארץ
יהוה יענותך את לבך כלב
אלהים לכן הענמכא עליך
זרים ערי ציונים והריכו חרבותם
עלי פי חכמתך וחילו יפעתך
לשחת יורידך ומתה מסותי
חלל בלב ימים האמר תאמר
אלהים אני לפחדך ואתה
ארם ולא אל ביד מחילך
מתיערלים תממת ביד זרסני

אין יפחד ויחשה בחשו בניו לאמר כי ארץ מצרים נשמה לטוב
לאמר לאסורים וצו ה' ישלח איש לא כארץ מצרים לאמר ויהי עמו ק

והי שיהיו ככל הקדו וכל משפטיו תעשה אתו החזון החזון כי התעורר
 ויסתהון והנוגע על יצתו ויוהן בן קרח ויקח יחזק בן קרח ולא שמינתן

יהוה אלהים

ונכבדתי בתוכך וידעו כי את
 יהוה בעשתי בה שפטים
 ונקדשתי בה וישלחתי בה
 רב ונסכר צותה ונפל לחל
 בתם סוד בעליה מסביב
 וידעו כי את יהוה וול איהוה
 עור לבתי ישראל סלון סמאד
 וקדמנו כמכל סבתו וסמאד
 אתם וידעו כי את יהוה
 כה אמר אלהים
 יהוה נקבצו אתבית ישראל
 מן העמים אשר נעצו שם
 ותקדשתי פסל עיני ותיס וישלח
 על אדמתם אשר נתתי לעם
 לעקב וישלח עליה לבטה
 ובעיני ונעו סדמיס וישלח
 למסח פגשות שפטים בכל
 השמים אתם סמס סבותם
 וידעו כי את יהוה אלהים
 בשנה העשירית
 בעשירי בשנים עשר לחוש
 ההרבי יהוה אלי לאמר בן
 אדם שים פניך על פרעה
 מלך מצרים והנבא עליו ועל
 מצרים כלה דבר ואמרת
 כה אמר אלהים יהוה הנני עוזר
 פרעה מלך מצרים החננים
 הגדול הרבין בתוך יאריו
 אשר אמר לי יאריו ואני
 עשיתני ותתני חמים בלחיד
 והרפקתי דת שארין בקשקשתך
 והעליתך מתוך יארין ואת
 בלדת יארין בקשקשתך

ותקדשתי ונשיתך חסר ברה
 אותך ואת כל דנת יארין על
 פנה שרה תפל לא האסרו לא
 תקבין לחית האדן ולעוף
 השמים נתתך לאבלה וידעו
 כלי שבי מצרים כי את יהוה
 יעקב הוסיס משעת קנה לבית
 ישראל בתפס סכך בנפך חוזן
 ונקעת להם בלית פוסה שעום
 עליך תשבר וחקדת להם
 בלמתנים לכן
 כה אמר אלהים יהוה הנני מכא
 עליך חרבו חרתי מסך אדם
 ונחמה והיתה ארץ מצרים
 לשממה וסדמה וידעו כי את
 יהוה יען אמר יארלי ואני
 עשיתי לכן הנני אליך ואני
 יארין ותתני את ארץ מצרים
 לחרבות חרב שממה מסודל
 סונה ועד נכול כיש לא תקבד
 בה רגל אדם ותל בהמה לא
 תעבר בה ולא תשב ארבעים
 שנה ותתני את ארץ מצרים
 לשממה בתוך ארצות נשמות
 ועריה בתוך ערים מחרבות
 תהיין שממה ארבעים שנה
 והפצת את מצרים במים
 וזריתם בארצות
 כה אמר אלהים יהוה
 מקץ ארבעים שנה אקבץ
 את מצרים מן העמים אשר
 נפצו שמה וישבתי את שבות
 מצרים וישבתי אתם ארץ

אבותי ואת אבותי יהוה
 ואת ברה
 אל לאמר בקדם שאקנה
 עלי מלך צד ומת לחסרה
 אמר אלהים יהוה אתה חתם
 תבט מלא חסמה וכל יוצא
 בעקון אלהים היית בלאבן
 יקרה מסבת אדם פסדה
 ויהלם תרשים שהם וישפה
 ספיר נפך וברכת וזהב מלא
 תפין ונקבין כך ביזס הכראך
 כוננו את כרוב מסך הסוכך
 ונתתך סוד קדש אלהים
 היית נתון אבנאיש החולמת
 חמים אתה בדרבך מיזס
 הבראך עד נמצא עולתה
 כך נבד ובלתך סל תוכך
 חמים וחסא וארליך סהר
 אלהים ואכך סוד הסוכך
 מתוך אבנאיש ונחליך בפין
 שחנה חנסתך על שעתך על
 ארץ השליתך לפני מלכים
 נתתך לדאונהך מרביעונך
 בעל רכבתך חלית מקרישין
 וארץ ארץ סתונך האאכלתך
 ואתך ארץ על הארץ לעיני
 כל דאך מליח עין מצמים
 שבו עליך בלחות הייתה
 ואקיע עליהם
 ויהרבי יהוה אלי לזמי
 בזאום שים פניך אל צירון
 ותבא עליה ואמרת כה אמר
 אלהים יהוה הנני עליך צירון

וישני ויחזקו כל שרה כינת יצ בידים וצאתי ויבא יצחק ויחזקו ויבא יצחק ויחזקו ויבא יצחק ויחזקו
 וברוך שם כבודך ייפקה ד וסכבה ועל שפסי נטפה כאש ינטפה הרעה את כנדרים בלדות ינטפה ונהלו ככנר
 עשה סבות וסלאן ויסתהון ויניאו את מצבות וסבירו וכל מיבות גרע לארץ חסמים ג סלאים

לשמה ולקבלה לרסמך הקים לסלא ובלהנשים נ וסימנה
לשמה אשר נשא לבן אתה ויעזאת ירמיהו וכל הנשים מעשי יא כתביו וסימנה קוריהם לא יהיו לבגד ודברתי

יחזקאל

והחזקתי אתך עת מלך בכל
הרעות פריה תפלה וירעו כנאני
יהיה חת הרבי מלך בכל
ונסה אותה אל ארץ מצרים
ותפיתי את מצרים בני
חזיתי אתם בארצות וירעו כנאני
יהוה ויהי באחת
עשרה שנה בשלישי באחד
לחדש התרס יהוה אלי לאמר
בארס אמר אל פרעה מלך מצרים
ואלה מצעו אל מידותי בנרתיך
הנה אשר ארז בלבנון יפה
ענה וחרש מעל גבה קומה
ובין עבותים היתה צמרתו מיס
גדלהו רחום רסמך ואתה חתיה
הלך סבכת מסעך ואתה עלתיה
שחה אל עצי השרה ערן
גכה אקסתו מסל עצי השרה
ותרביה סרעפתו ותארכנה
פארצו מסים רבים בשלחו
בסעפתו קנעו כל עוף השמים
ותחת פאתו ילדו כל חית השרה
ובצל יישבו כל נים רבים וייר
בגלו בארץ רליותו כי הרה
ישרשו אל מסרכים ארזים לא
יעממהו בן אלהים ברושם לא
דמאלס ענפתו וערמנם לאהיו
כפארצו כל עץ בן אלהים לארמה
אלוזיפיו ויפה עשיתו וברליותו
ויקאהו כל עצי ערן אשר בן
האלהים לכן סהאמו
אדני יהוה יען אשר נכהת בקומה
ויתן צמרתו אל עבותים ורסלבו

בנכהו ואתה נובד אל גוים
עשו עשה לך כרשעו ורשתיו
ויכרתו זרים ערזי צנוים ויסתו
אלה הרים ונבט נאות נפלו
רליותי וחת שמדנה פארתי ונכל
אפיקי הארץ וירדו מצלו כל
עמית ארץ ויטשוהו על מפתו
ישכנו על עוף השמים וא
פארתי והיו כל חתה שרה
למען אשר לא ינכהו בקומתו
כל עצי מים ואל יתנו את צמרתו
אל בין עבתים ולא יעמדו אליהו
בנכהם כל שתי מים נכלים
נתנו למות אל ארץ תחתית
כתוך בנאדם אל ירדי בור
כהאמר אדני
יהוה ביום רדתו שאלה
האבותי כסתי עליו אתתהווס
ואמנע נהרתיה ויכלאומים
רבים ואקדר עליו לננון וכל
עצי השרה עליו על פה מקול
מפלתו הרע עשתי גוים כהורדי
אתו שאלה אתי וירדי בור
וינחמו בארץ תחתית כל עצי
ערן מכחרו טובל בננון כל שתי
מים ונסהם אתו ירדו שאלה
אל חלל הרב וזרעו יישבו
בצל כתור גוים אל מידות
ככה ככור וכנול בעצי ערן
והורדת את עצי ערן אל ארץ
תחתית כתוך ערלים תשנב
את חלל הרב הוא פרעה
וכל המונה נאם אדני יהוה

ויהי בשתי עשרה
שנה בשני עשר חרש באחד
לחדש יהוה רבי יהוה אלי לאמר
בארס שאקינה על פרעה מלך
מצרים ואמרתי אליו כפיד גוים
נרמית ואתה כתנפם בימים ותנה
בנהרתך ותרלחסיס סרתיך
ותרפשו טרחתם
כהאמר אדני יהוה
תפישתי עלך את רשתי בקול
עמים רבים והעלוד בחרמי
ונסשתך בארץ על פני השרה
אטילך והשכנתי עלך כל עוף
השמים והשבעתי מסך חית
כל הארץ ונתתי את בשרך
על ההרים וכל אתי הנאות
רמתך והשקיתי ארץ צפת
מרמך אל ההרים ואפיקים
ימלאון ממך וכסתי בכבותך
שמים והקדחתי את נכביהם
שמש בענן אנסנו ויחל לא
יאיר אודו כל מאד או
בשמים אקדירם עלך ונתתי
חשך על ארץ נאם אדני יהוה
והכנסתי לך עמים רבים כהנאי
שכך בניס על ארצות אשר
לא ידעתם והשמת עלך
עמים רבים ומלכיהם ישעו
עלך שחר בעופי הרבי
על פטהם וחרדו לדמעים איש
לנפשו ביום מפלתך
כהאמר אדני יהוה
חרב מלך בכל תבואך בחרבות
לברים

משיח אתם להכניסנו בנינו יין אשר עכוב תפשיחו במעשי יודך כושמתניו בפעלך כמעשי יודך ארץ המראו מעשי
גדלים מעשי יודיו אכתי ואספר מעשי יודי ינכר בעדי ככובעים לובלא הסרנית לחסר פוקד לובלא מושיק לחס
ובחרתי הנה יום ולילה וכתורתי פאנו ללכת ובחרתי ובחרתי אלפא כיתא דכתי וו

ענין משפט כתיב את האיש הזה כי עבד נפד הנפס קולו כקול נשעין כענין קד מביא אם ימרו שמים אל תעזבו
נמשותים חסד נפדו כענין הנפס ה' בתאמר אליו ואתה יפדו יד נפדו אברהם ויפדו ידו ויפדו ידו ויפדו ידו

יחזקאל

אל כתיב ישראל כן אמרתם
לא מד כפישענו וחטאתנו
יעלינו ונס אענהו נמקיס ואין
נחיה אמר אליהם חיה אענאם
אדני יהוה אם אחר פוין נמות
הרשעני אם שבטוב רשע
מדרכו וחה ישבו ישבו מדרכו
הרעים ולמה תמותו בית ישראל
ואתה יחזקאל
אמר אל בני עמך ישראל
לא תציו נבזים ונחיתים
הרשעני איש רשעני שונא
מדשעו וצדיק לא יזכר לחיה
בהיום חטאתו באמרי
לצדיק חיו יחיה והוא בטח
על צדקתו ועשה עול כל
צדקותיו לא תזכר ובעורו
אשר עשה בו ימות ונאמר
לרשע חטאתו ושב
מחטאתו ועשה משפט
וצדקה חבול צדקותיו
גולה ישראל בחטאתם
הלך לבית עשו ונעול חיו
יחיה אימותו כל חטאתו
אשר חטא לא תזכר לו
משפטו וצדקה עשה חיו
יחיה ואמר בני עמך ישראל
יתברך אדני ודמה דרכם
לאיתכן נישב צדיק מי צדקתו
ועשה עול ומת בהם יושב
רשע מדשעו ועשה משפט
עליו הוא יחיה ואמרתם
לא יתכן דרך אדני איש

נדרכז אשפוט אתכם בית
ישראל ויהי
כשתי עשרה שנה בעשירי
בתמישה לחדש לילתינו בא
אלי הפליט מידו וישלם לאמר
הכתה העיר ויד יהוה היתה
אלי בכך כל פנעבא הפליט
ויפתח את פי ערכנא אלי
בבקר ויפתח פי ולא נאלצתי
עוד ויהודבו
יהוה אלי לאמר בין אדם
ישבי החרבות האלה על
אדמת ישראל אמדם
לאמר אחר היה אמדהם
וידיש את הארץ ואנחנו
רבים לנונתה הארץ לך
למדינה לכן אמד אלהם
כה אמר אדני יהוה על להם
תאכלו ויעינם תשאזאל
גללים ודסת שפכו והארץ
תירשו ועמרתם על חרבכם
עשיתן תועבה ואיש את
אשת רעהו טמאתם והארץ
תירשו כה תאמר אליהם
כה אמר אדני יהוה חייאני
אכלא אשר נחרבות נחרב
יפלו ואיש על פני השדה
לחיה נתתו לאכלו ואיש
במצרות ובמצרות בדבר
ימותו ונתתי את הארץ ישממה
וכישמה ונשבת נאון עזה
וישנמו יערי ישראל מאין
יושב וידע כי אעירנה

נתתי את הארץ שממה
ומישמה על כל תועבותם אשר
עשו ואתה בן
אדם כענין הנדברים כן
אצל רגורות ונפתתו הכתים
ודבר חר את אחד איש את
אחיו לאמר באונא וישמעו
מה הדבר היוצא מאתי יהוה
ויבאו אלך כמבוא עסו וישבו
לפני עמי וישמעו את דבריך
ואותם לא יעשו כי עינם
בפיהם המה עינים אחר
בצעם ללם הדרך והנך להם
כיסוד עינים יפה בן לזמט
ענין שמעו את דבריך ועינים
איתם ונתת נבאה הנה באה
וידעו כי נבאה היה כתונם
ויהודו יהוה
אלי לאמר בין אדם נבא
על דעי ישראל הנבואמות
אלהם לרעים כה אמר אדני
יהוה הוידעו ישראל אשר
היוה יעים אותם הל אהצאן
ירעו הרעים את הדרך
תאכלו ואתה צמד תלבשו
הכריאה תזכרו היצאן לא
תרעו את הנהלות לא חזקתם
ואת החלה לא תשחתם
ולנשכרת לא חבשתם ואת
הנרחת לא השבתם ואת
האכדת לא בקשתם ובחזקה
רדיתם אתם ובפרך
ומפני עתה מבלי רעה ותהינה

לאכלה

אמר בני ישראל ונשבתם את הארץ ונתתה כח הארץ ארע הכרז תבקש לה גבולות יאמרו ונשבתם
אמר אלי אתה נאמרתם על סבוב יאמרו חרש את חלקיהם דלונא בעלת מה נאמר יפלו יד ויפדו ידו
יאמר אדני ונבא לנבית חזקתו ונשבתם את הארץ ונתתה כח הארץ ארע הכרז תבקש לה גבולות יאמרו ונשבתם

אשר יצא אלך ומוציא את בוסח בלבי ירשקרים ובעת היום אעלה ה יסימנהו בלשוניתם
אשר יצא אלך ומוציא את בוסח בלבי ירשקרים ובעת היום אעלה ה יסימנהו בלשוניתם
אשר יצא אלך ומוציא את בוסח בלבי ירשקרים ובעת היום אעלה ה יסימנהו בלשוניתם

לאבלה לכל חית השדה ותפוצינו
ישן צאנע בכל ההרים ועל כל
גבעה רמה ועל כל פנה הארץ
נפצו צאנע ואין רודי שואק מבקש
לכן הרעים שמעו את דברי הוה
היאנ נאס ארבע יהוה אם לא
יען הוה צאנע לבנות הינה צאנע
לאבלה לכל חית השדה מאין
רעה ולא רד שורוע את
צאנע וירקו הרעים אתם ואת
צאנע לארעו לכן הרעים שמעו
רבו הוה בה אמר ארבע יהוה
הגע אל הרעים ורדשתי את
צאנע כידם והי שבתים מרעות
צאנע ולא ירעו עוד הרעים אותם
והצלתו צאנע מפיחם ולא
תהינה להם לאבלה
כי בה אמר ארבע יהוה
הנע אני ורדשתי את צאנע
ובקרתים נבקרתי רעה עדרו
ביום היותו בתוך צאנע נפרשות
כואבקר את צאנע והצלתו
אתה מכל המקומות אשר
נפצו שם ביום ענן ומרפלו והצ
והצאתים מן הרעים וקבצתם
מן הארץ והנהבי אתם אל
אדמתם ורעותם אל הוה וישאל
באפיקים ובכל מושבי הארץ
במדינה טוב ארעה אותם ובהרי
מדום ישראל יהיה נויהם שם
תרבענה בעה טוב וברעה
שכינת רעה אלהי ישראל
אנ ארעה צאנע ואנ ארביצם

יחזקאל

נאס ארבע יהוה את האברה
אנכיש ואת הנחת איש
ולנשברת אחכיש ואת החולה
אחזק ואת הישמנה ואת
החזק השמיד ארעה במשפט
ואתה צאנע בה אמר ארבע
יהוה הנע שפט בן שה לשה
לאילים ולעצודים המעם
מכם המרעה הטב תרעו
ויתר מדעכם תרמסו ונתני ימים
ומשקע מים תשתו ואת
הנותנים מני לכם תרפסו
וצאנע מרמסו מניכם ותעשה
וכרפ שרמלכם תשתנה
לכן כה אמר ארבע
יהוה אלהים הנני אני
ושפטתי בן שה בדיה ובין
שה רוחו יען בצד ובכתף
תהדפו ובקרעכם תגרוזו
הנחלות עד אשרה פיצתם
אותנה אלה חוציה והושיעו
לצאנע ולא תחתינה עוד לבו
ושפטתי בן שה לשה והקימתו
עליהם רעה אחד ורעה
אתה את עברי דוד הוא
ירעה אתם והוא יהיה להם
לאלהים לרעה ואנ יהוה
אהיה להם לאלהים ועברי
רוד נשיא בתוכם אנ יהוה
דברתי ונכתתי להם ברית
שלום והשבתי חיה רעה
מן הארץ וישבו במרברגט
וישנו בעדדים ונתתי אותם

קט

וסככות נבעתי בתם והחזקתי
הנשם בעת נשמי בתם
היו יעקב עץ השדה את פיהו
והארץ תתן כולה והיו על
ארמם לבסח ורעו כי אנ
בשברי את מסות עלים
והצלתים מיד העברים כהם
ולא יחזקו עוד בלמים וחית
הארץ לא תאבלם וישבו
לבסח ואין מהרד והקבתי
לפניהם על סולא והיו עוד
אשר יצאנע בארץ ולא ישאו
לשם חנוס ורעו כי אנ
יהוה אלהים אלהם והמרד
עמי בית ישראל נאס ארבע
דוח ואת צאנע צאנע מרעות
אדם אתם אנ יהוה אלהים
נאס ארבע יהוה
והיו רש יחזקאל אמר
באדם ששם סמך על הרשעה
והוא יאמר לזה אמר
אדע מה דענא אלהי שער
ונסתי ירעליך ונתתך ששמה
וסשמה יעריך הרבה אשים
ואתו ששמה תהיה ויתענת
כי אנ יהוה יען היותך אבית
עולם ותנ את בני ישראל על
יהי חרב בעת ארבעת עין קין
לכן היאנ נאס ארבע יהוה
לדס אעשך ודס ידפך אס
לאדם ששנת ורס ידפך
ונתתי את הרשעה לישמה
וישמה והכרתי כמטע קנר

קלוקל שם צב נאכה אפתי ונאס ארבע וסמנהו שמי עניס כל הנה גם שמה
בקרוב הולך חשבון כשרה ען אפתי נרא מסוק סימנהו אסלא ישתת הנע פרה אל אפון אמר יחזקאל
איש יעקב הבלים יסימנהו וסברתי את ברתי הנע שש שבות יעקב גם ורעו יעקב ושש יעקב בתר לא כאלה

יחזקאל

וישב ומלאני אתהריוח לוי
ובניתיך וניאתך וכל אפיקך
חללי חובי פל בהם שממות
יוחס אתך ויורד לאתי שבנה
ורצתם כנאני יהוה יען אמך
את שני הגוים ואת שתי הארצות
ליתיהנה וירשנה ויהוה שם
היה לכן האמנאם ארבע
יהוה וישית כנאן ויבנתך
אשר עשיתם סממות עם
וסרעתם עם כנאני ישראל
וידעת כנאני יהוה שם
את כל טענת אשר עשיתם
על הריוח אשר ארץ ישראל
נטעתי שם יהוה ונתתי עלי
במבטו ועתה יען ידביכם
ויספיקון
כנאני ארבע יהוה בשמות
מ הארץ שם הארץ שהיה
בשמות ויפלו פודי שוא
על אשר טענתם יהוה
לך שממות יהוה יהוה
וכי אחסם יהוה עופי אנכי
יהוה ואתה
בארם הנבאני הריוח ישראל
ואמרת הריוח ישראל שמעונו
יהוה כה אמר יהוה ארבע יהוה
יען אמר האויב עליכם האח
ובנות יוולס למוה שה היתה
לנו לכן הנביא
ואמרת כה אמר ארבע יהוה
יען ביען שמות ויפלא אחסם
מסביב להיותכם מודישה

לשארית הטיס ותעל על שפת
לשון ודבתי עם לכן הריוח ישראל
שמעו דברי יהוה ארבע יהוה
כה אמר ארבע יהוה לדורים
ולנביות לאפיקים ולנאיות
לחרבות השממות וליערים
הנמכות אשר היו לבז ולילעון
לשארית הגוים אשר מסביב
לכן כה אמר ארבע יהוה אם
לא באש קנאתי רבתי על
שארית הגוים ועל ארסם
כלו אשר טענת את ארצתי
להם למד שה בשבחת
כל לבב שאספנו שלמען
מני שרגלנו לכן הנבאני
ארמת ישראל ואמרת להוים
ולנביות לאפיקים ולנאיות
כה אמר ארבע יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי רבתי יען
כלי מתגוים נשאתם לכן
כה אמר ארבע יהוה אנכי
נשאת את ידי אסל ארסם
אשר לכם מסביב המה מלמות
ישאו ואתם הריוח ישראל
עונכם תתנו ופדיכם תשאו
לעמי ישראל כי קרנו לבאי
כי הנני ארבע ופנתי אליכם
ונמסרתם ונורעתם ויהובתי
עליכם ארס כל בית ישראל
כל הונוי שבוה עדים והחרבות
חבנה וחרבתי עליכם ארס
וסדמה ורבו ופרו והושבת
אתכם בקר מתים והיטבתי

מראשיתכם וירעתם כנאני
יהוה והולכתי עליכם ארס
את עמי ישראל וירשו
והיית להם לנהלה ולא תוסף
עוד לשלם כ
כה אמר ארבע יהוה
יען אמרם לכם אכלת ארס
אתי ומשבלת נויך היית לכן
ארס לאת אכלי עוד וניך לא
תבשל עוד נאם ארבע יהוה
ולא אשמיע עוד ארבע כלמת
הגוים והרפת עמי לאת שא
עוד וניך לאת כשיל עוד נאם
ארבע יהוה
ויהי דברי יהוה אלי לאמר בני
ארס בית ישראל ישבם על
ארסם ויטמאו אותה הנדנס
ובעל ירחם כסממת הנרה
היתחדם לפני ואשפך
חמתי עליהם על הרס אשר
שפנו על הארץ ובנו וליהם
טמאוה ואפיץ ארס בגוים
ויורו בארצות כדדכם ובעל
ובעל ירחם שפסותים ויבוא
ארסם אשר באו שסוחל
את שסך שביאמר להם
עסי יהוה אלה ומאריצו יצאו
ואחמל עלי שס קרשי אשר
חלליהונית ישראל בגוים
אשר באו שמה

לכן אמר לבית ישראל
כה אמר ארבע יהוה לא
למענם אגע עשה בית ישראל
כי

כל כלי יערי ילך החרישו אלי ויסרתך למשפט והכירו יען אכשלים כדבר הזה וקרבותי אליכם למשפט ויען לעולם
ישב בקום למשפט אלהים ייערה נ וסיפיקון אשר לא ייערה ואל חוף הים שם ייערה שמיע כמה וכי ייערה רס
שד ושם נ וסיפיקון כנבילך וקראתי שד ושבר במסלותם קול יעקה פחרונם פטעו נב חכמים וא מלך

ויספרו ויבא ארפך ויספרו ויבא פדכנץ ויבא שורה אתם העד העדות ספון שיהיה לך
לחבר ויבא ארפך ויספרו ויבא פדכנץ ויבא שורה אתם העד העדות ספון שיהיה לך

ידחקאל

כי אמר שסכר שאמר אל להם
בנוים אשר באתם שסוקר שתי
את שמי הנרול המהלל בנים
אשר חללתם בתוכסו ועו
המיסכיאני יהוה נאם ארע
יהוה בהקד שי בום לעניכם
ולכהתי אתכם מן חמים
וקצתי אתכם מכל הארצות
וקבאתי אתכם אל ארמתכם
וחקתי עליכם מים טחורים
וטחיתם מכל סמאיתכם ומי
נריתכם אטור אתכם ונתתי
לכם לבתו שודוח חד שרן
אתם בקרבכם וחסרתו אתלב
האבן מנשרכם ונתתי לכם
לבב שר ואתהוה אתן
בקרבתכם ועשיתי את אשר
בחקיתים ומשפט תשמח
ועשיתם וישתם בארץ
אשר נתתי לאבתכם והייתם
לילעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים והושעת אתכם
מכל סמאותכם וקראתי אל
הקן וחבתי אתו ולא אתן
עליכם רעב וחבתי את פרי
העץ ועובתה שרה למען
אשר לא תקחו עוד חרפת
רעב בנוים וזכרתם את
רדככם חרעים ומעליכם
אשר לא סוכים ונקטתם בנעם
על עונותיכם ואל תועבותיכם
לא למענכם אני עשה נאם
ארני יהוה יודע עלכם בשו

וחל מומה כנסת ישראל
כה אמר ארני
יהוה ביום טרתי אתכם מפ
עונותיכם מוח שבת את העדים
ונכח חרבותי ואתן חושמה
העבר חרת אשר סיוה שממה
לעמל עמי וסמחתי ארץ
השטמה היתחשק חרעו
החרבות והשטמות והחרסות
בפירותי שסמוי עו חמים
אשר ישפדו סבי שטמכם
אני יתות בנגד סמכות
שפתי חפסות אב ל עוה
רסדת ועשית
כה אמר ארני יהוה
עוד זאת ארד שלבתי שרא
לעשות להם ארנה ארם
כצאן ארם כצאן קרעים
כצאן ירושלם כצאן קרעים
החיינה הערים החרבות
מראות צאן ארם וידעו כצאן
יהוה חיתה
על יד הוהווי ציאנברע
יהוה ויחנע בתוך הפקעה
והיא סל אה עצמות והעבית
עליהם סביב סביבות חרבות
מאר על פנה מקעה וחנה
יבשות מאר וסמך אל בן
ארם חתה יתה עצמות האיה
ואמר ארני יהוה אתה ירעת
ויאמר אל חסא על העצמות
האלה וצמת אלה העצמות
היבשות שמעו רבר יהוה

כה אמר ארני יהוה יתה
השליחתי אתכם אתכם רוח
והיה ציפתי עליכם כפי שוחע ית
עלכם ביום וקמת עליכם יסע
וטג בכם ויחשק חרעו
כי אמרתי חושמה
על עמי וסמחתי ארץ
השטמה היתחשק חרעו
החרבות והשטמות והחרסות
בפירותי שסמוי עו חמים
אשר ישפדו סבי שטמכם
אני יתות בנגד סמכות
שפתי חפסות אב ל עוה
רסדת ועשית
כה אמר ארני יהוה
עוד זאת ארד שלבתי שרא
לעשות להם ארנה ארם
כצאן ארם כצאן קרעים
כצאן ירושלם כצאן קרעים
החיינה הערים החרבות
מראות צאן ארם וידעו כצאן
יהוה חיתה
על יד הוהווי ציאנברע
יהוה ויחנע בתוך הפקעה
והיא סל אה עצמות והעבית
עליהם סביב סביבות חרבות
מאר על פנה מקעה וחנה
יבשות מאר וסמך אל בן
ארם חתה יתה עצמות האיה
ואמר ארני יהוה אתה ירעת
ויאמר אל חסא על העצמות
האלה וצמת אלה העצמות
היבשות שמעו רבר יהוה

ונרעה נרפה לרעה ככה נרשעים ידעך ויבא מלך הצפון דרנאל ועפר כנען שרשיה בפר שאו שערים ראשיתכם בוא
איכה ויסיפון איכה אשא לבדי איכה אוכל להורישם יעבדו הניים האלה נרע אתה סמך ירדק ארד סמך
הרעה היאת כי אתה יע איכה נעשה איכה תאמרו חכמים חיתה לאנה נשכר כספה יע איכה ירע אל הנחולל שיהיה נשפחה

ביום הזה יעניש האל את ישראל ויגזר עליהם ויגזר עליהם ויגזר עליהם
ובקדושת אלהים את כבודו ויגזר עליהם ויגזר עליהם ויגזר עליהם

הבית ונעשית נאם יהוה
והייתם כדור הארץ
מאד וקבוצת בני ישראל
וסבב עליו ליתורו וקבוצת בני ישראל
תברך עליו וקבוצת בני ישראל
ליוסוף וקבוצת בני ישראל
תברך עליו וקבוצת בני ישראל
לדלען אתו והייתם כדור הארץ
וכאשר יאמר אלך בעצמי
לאמר תלאתם לנסות את
לדעם אליהם וקבוצת בני ישראל
יהוה וקבוצת בני ישראל
אשר בראש פרושם וקבוצת בני ישראל
תמזנת אתם ליתורו וקבוצת בני ישראל
יהוה וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
אחד בידו יהוה וקבוצת בני ישראל
תבצעו ליהוה וקבוצת בני ישראל
והם אל יחם וקבוצת בני ישראל
השואב לקח את בני ישראל וקבוצת בני ישראל
המים אשר הליכו שם וקבוצת בני ישראל
אתם סבב וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
אדמתם וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
בארץ כנען וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
יהיה לכם לבלד ולא יהיה עוד
לשבעניו ולא יהיה עוד לשתי
טבלות עוד ולא יהיה עוד
בגלוי חסות שקבוצת בני ישראל ובגל
פשיעה וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
מי שבוניהם אשר הטאוניהם
וטודת אתם והוה לילי עסואני
אזוה ליהוה לאלהים וקבוצת בני ישראל
מלך עליהם וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
לכסוב ששפטי ילכו וקבוצת בני ישראל

חזקאל

ישמחו עמכם וישמחו
הארץ אשר נתתי לעבדי יעקב
אשר ישב אבותיכם והייתם
עליה חמה וקבוצת בני ישראל
עד עולם וקבוצת בני ישראל
לעולם וקבוצת בני ישראל
טוית עולם יהיה וקבוצת בני ישראל
והדבית אתם וקבוצת בני ישראל
מקד שבתכם לעולם והיה
משכנע עליהם וחיייתם
לאדום וקבוצת בני ישראל
ודעו כי יבנה המקדש וקבוצת בני ישראל
וזר אל פדותם וקבוצת בני ישראל
בתוכם לעולם
והייתם כדור הארץ
לאמר בן אדם שים פנד
אל תנארו חמנת משאדאני
מקד ותבר וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
כה אמר אדני יהוה הנני אלך
ונוני שאראש משקד ותם
ושוכבתך ועתה חיים בלחך
והוצאת אתך ואת כל חייך
סוסים ופרשים לבשי מלח
כלם קהל רב צנה ומקת פשי
חדות כלם פרס כוש ופוסם
אתם כלם מן וכתבע נמר
ומ אפיה בית חתר מהידנת
צפון וכל אנפך עמס רבים
אתך הקהלך אתה
וכל קהלך הפקה לים עלך
והיית יום למשמר ימים
רבים תפקד באחרית השנת
תבא אל ארץ משוכבת מחת

מקבצת כעמם וקבוצת בני ישראל
הייתם כדור הארץ וקבוצת בני ישראל
תמד והוא מעמים הוצאת
והשכל אתם ליתורו וקבוצת בני ישראל
כשואה תנוא בען לספות
הארץ תהיה אחרות אנפך
ועמים רבים אתך
כה אמר אדני יהוה
והייתם כדור הארץ וקבוצת בני ישראל
על לבך וחסות מהשבת
דעה ואמרת אעלה ע ארץ
פרות אכזא השקמים ימים
לבטח כלם ישכסו בארץ חונה
ובתחתית ימים ארץ חסיל
של ילבוש השבת וקבוצת בני ישראל
חדות וטובות וקבוצת בני ישראל
מעמים ימשה מקנה וקבוצת בני ישראל
יעל טבדו הארץ וקבוצת בני ישראל
וסודי תרשים וכל בני רוד
יאמר לך הלשיל של
אתה כארץ טובה וקבוצת בני ישראל
קדורך ישאת כספ וקבוצת בני ישראל
לקחת מקנה וקבוצת בני ישראל
יארץ גזר לכן הנבא אדם
ואמרת לנו כה אמר אדני
יהוה הלא אביתם הווא משנת
עמי ישראל לבטח תדע
ובאת ממקום מידת צפון
אתה ועמים רבים אתך וקבוצת בני ישראל
סוסים כלם קהל גדול וקבוצת בני ישראל
רבי ועלית על עמי ישראל
ביען לספות הארץ באחרית
הימים תהיה והביאותך על
ארץ

הוא אחרים והוא מרת נפש וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
מאב אתה ענג סמך יצא חושב יל יד הווא הכישים והלבים וקבוצת בני ישראל וקבוצת בני ישראל
עבדך באתה יתזכו כלך ארץ ישוע אן מישיע והתעעע יל על יל השלך על יל ייבאו כע הלהים

עשירי ישכב ועד שש כו' ואלו עשר לכתוב הענין עשר ביוא ענו
כי ארבע ארבע יופה ארבע לוקי ארבע ארבע נכד ד וסיכנה

החכם לפי דרכו מעט הן קדם אהרן
ארבעה נכד מלאס ואחסר וסיכנה

לחמה

וכאנן שש עשר לכתוב לם
אשר אני מדאחזק כל למען
הדאות כח הבאותה הנה הנה
אתמלא אשר אתה ואתה לבית
ישראל והנה חומה מחוץ
לבית סביב סביב כדראיש
קטור מדיה שש אמות באמה
ומפה ומד את חתב חכמקה
אחד וקומה קטה אחד
ויבא אל שער
אשר פניו ודרך הקדמה ויעל
במעלתו ומד את סף השער
קטה אחד רחבואת סף
אחד קטה אחד רחב והוא
קטה אחד ארך וקטה אחד
רחב וכך התאים חמש אמות
וסף השער מאז אלם ה
השער מהבית קטה אחד
וימד את ארבע
השער מהבית קטה אחד וימד
את ארבע השער שמה אמות
ואל שתי אמות ואולם
השער מהבית וותא השער
דרך הקדמי שלשה מפה
ושלשה מפה מדה אחת
לשליש מדה אחת לארבע
מפה ומפה וימד
את רחב פתח השער עשר
אמות ארך השער שלש
עשר אמות ונוסל לפני
התאות אמה אחת ואמה
אחת וכול מפה והוא שש
אמות כפה ושש אמות מפה

וימד את השער
סביב אל תוודוב עשרים
וחמש אמות פתח נדר פתחו
ועשאת אלם שש אמה
ואל אל חצר השער סביב
סביב וועל פני השער הארון
על לפני אלם חצר הפנימי
חמשים אמה וזה וסוף אמות
אל הרואים ואל אל הכנה
לפנימה של שש סביב סביב
וכן לארבעות חלונות ח
סביב סביב לפנימה ואל אל
המדרים ויבא אל החצר
החיצונה והנה לשכות ורצפה
עשויה חצר סביב סביב שלשים
לשסת אל הרצפה וזה רצפה
אלכתף השערים לשפת א
אורך השער סהר רצפה ה
המחנות וימד רחב לפני
השער החיצונה לפני החצר
הפנימי סחוק מאה אמה
הקדמי סהר רצפה וזה שער אשר
פניו דרך הצפון חצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו וזה אולם
מפה ושלשה מפה ואל
ואל מפה ויהי כבוד השער
הראשון חמשים אמה ארבע
ורחב חמש ועשרים באמה
וחלונות ואולם וסוף חמשים
השער אשר פניו דרך הקדמי
ובכעלות שבע עזבווא יבנו
לפניהם וישער חצר הפנימי
נגד השער הצפון וקדמי ו

וימד

אנשים כי בעולם לבית ישראל
על אשר שאלו ואתה פנימה
ואתה כד עדים ופול נחב
כיסו כמאתם ונבשעה עשית
אתם ואתה פנימה
לקס אמי ארבע
יהיה עתה אשכנז אשכנז
ויקבורו חמשים ופניו אל
וקטנת שש ורצפון וזה
כסוף חמשים ופניו אל
מעלתו כסוף ארבע
למטה וקטנתו כסוף ארבע
מחמשים ופניו אל חמשים
ארכו ופניו אל חמשים
רחב ופניו אל חמשים
במהלך ארבע חמשים ופניו
על ארבע אמות ופניו אל
שסוף אמות ופניו אל
אשר שש אמות ופניו אל
ישראל ואם ארבע חמשים
בעשרים וחמשים שנה
לגלותנו בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה אחד
אשר היתה היצוד בעצם היום
הזה היתה עלידי יהודים באה
שנה במדארת אלם הכי אב
אל ארץ ישראל וינחם אל הר
נבוה בארבע וינחם עיר
מנבו ויבא אתי שמה והנה איש
מראהו כמראה נחשת ופתי
פשתים בידו וקנה המדה והוא
עמד בשער וידבר
אל האיש כן אדבר אהב עניך

נכנו כל ישיבי כנען וכי נכנו כל ישיבי הארץ וחכיה לוי משקבא חמת נכד אדר עיר ב מלאים בואו חרבת בדאעור
וא כתוב נאעור וסיכנה ואלה כע המדינה רבא לקדר ולמלכות נאעור ככותה לכתוב כן נקה ל
וכתיב כן יושארו לחסר מדרך לקבץ פזורה לכולא אכלו ל יעצמו ל יישכנו ב אפלאו אחס

בכל כפי פקדונא שעד הכתוב ככל אשר צויתך יעשו וליעשות ותכידו על הארץ מדתם וחסדן ומיטתון איש או אשה כניעא וילך אוד חסאת אד לאסד דיהואחזי נחסת משה בימים ההם וספד

יחזקאל

הלשכות מהלך עשר אמות
להבאל הפנימי ודרך אמה
אחת ופתחיהם אל צפון
והלשכות העליונות קצוות
כיוכל אתיקים מהנה
מהתחתונה ומהתיכונה
בעין כפי משל שותהנה ואין
להם צמודים כעמודי החצות
על קנאצל מהתחתונות
ומהתיכונות מהארץ ענוד
אשר לחוץ לעפת הלשכות
דרך החצר החיצונה אל
פני הלשכות ארכות משיש
אמה כי ארך הלשכות
אשר לחצר החיצונה ה
חמשים אמה והנה על פני
ההיכל מאה אמה ומהחית
הלשכות האלה חמבא
מהקדים כבא ויהנה מהחזר
החיצונה כרחוב ערד החצר
דרך הקדים אל פני המזרה
ואל פני הכנין לשכות ודרך
לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארבעין
רחב וכל מוצא הן ונמשטין
ונפתחין ונפתחי הלשכות
אשר דרך המזרח פתח מאש
דרך דרך כפלה שדלת הנה
דרך הקדים כבא ויאמר
אלי לשכות הצפון לשכות
הדרום אשר אל פני המזרה

הנה לשכות הקדש אשר
אכל ושם הכהנים אשר
קרוכים ליתוה קדש
הקדש ששים יצוה קדש
הקדש שסותה מנה הוה חסאת
כי המקום קדוש בטואם
הכהנים ולא יאומה קדש
אל החצר החיצונה ולשם
יחובגריהם אשר ישותו
בהן כקדש הנה ולבשו
בגדים אחרים וקדושי
אשר לעסובכה את
מדות הבלת הפעמים והוצאנו
דרך השער אשר פניו דרך
הקדים ומדדו סביב סביב
מדרתו הקדים בקעה
המדה חמשים אמות קנים
בקעה המדה סביב מדרתו
הצפון חמשים אמות קנים
בקעה המדה סביב את
רוח הדרום מדד חמשים אמות
קנים בקעה המדה סביב
אל דרוחיהם מדרחמט
מאות קנים בקעה המדה
לארבעה חותם מדרחמט
לסביב סביב ארך חמט
אמות ורחב חמט אמות
לדבר לבן הקדש לחול
וילכע אל השע שע
אשר פונה דרך הקדש וסותה
כנור יהוה אלהי ישראל

כאמרו הקדש סוקולום
מיסתבסוה הקדש ויהוה
מכבודו יסמך את השע
אשר ראית כמראה אשר
ראית כבאל שחתה הע
ומראה כמראה אשר
ראית אל עד כפי נפול
אל פניו וכבודו יהוה
הכתובך שע אשר פניו
דרך הקדש ויהוה שותה
ותבליט אל חוץ דפניו
ותהנה לא כסודות חתו
פניו ששם אל סותה
ואיסותה שם את השע
אל קדום אהמקום סביב
ואת מקום פניו רגל אשר
אשקו שם סוד פניו
לעולם ולא יספא עוד ביה
ישראל את שם קדש שותה
ומלכה סבותם וספד
מלכה סבותם וספד
ספד את סבותם וספד
מוות וחקד ביוס וספד
וטמא את שם קדש
ביוס ספד אשר שותה
אספא שותה וספד
ועקסוטר מלכה ספד
ושנתה סבותם לעולם
אחת כנאנסתה וספד
ישראל את חמטותם

נאסיו ויהיה הילוד בן והעת אשר
רמישק בחומת רבה ווינא כה
וילא אבו האנשים וישלח הדר עמר ועליה כרתת פסים ויעא למרחב אתו ויעא מטעם את חכפן ויעא אתה שפד

ומיטתון כוערה בשעריה בערין וכפל זרין וכל כפי אליו ששים ספד
ינחסרים ויב מלאים ומיטתון ויעא פריז ויעא פיה אתה ספד

ומיטתון כוערה בשעריה בערין וכפל זרין וכל כפי אליו ששים ספד
ינחסרים ויב מלאים ומיטתון ויעא פריז ויעא פיה אתה ספד

ויצא מלבוש ויצא פשוט ויצא אתו מכית הכלא ויצא אסא סבף חהב מלכה עמוקת אלן חסרים ויצא אורנו
החוש ויצא הינבר אליהם את שמיען ויצא יוסף אתם ויצא משה את העם אל תחת האלה ויצא משם אתם

יחזקאל

ומעל תהו פנות קדיים
ויאמר אל
בן אדם כה אמר אדני יהוה
אלה חקוקת המזבח ביום
העשותו יהיה עלות עליו עלה
ולזרוק על יודם ונתתה אל
הכהנים הלויים אשר הם
מזריע יזרוקו קרובם אל
נאס אדני יהוה לשתתני פר
בזבדך יחטאת ולקחת
מדמו ונתתה על ארבע
קרנותיו ואל ארבע פנות
העזרה ואלה נבול סביב
וחטאת אתו וכפרתה ולקחת
אתה פר החטאת ושרפו
במפקד הבית מחוץ למקדש
ביום השני תקדיב שער
עזים המים לחטאת וחטאו
אתה מזבח כאשר חטאו
בפר כבלתך מחטאת קדיב
פר בזבדך המים ואיל מן
הצאן המים ויהו קרבתם לפני
יהוה והשליכו הכהנים
עליהם מליהוה על אתם
עלה ליהוה ישבעת ימים
תעשה שער חטאת ליום
ופר כן בזבדך ואיל מן הצאן
תמיע יעשו ישבעת ימים
יכפר את המזבח וטהרו אותו
ומלא ידיו זיב ואת המים
והיה ביום השמיני והלאה

יעשו הכהנים על המזבח
את על הזבחים ואת שלמיכם
ורצאתי אתכם נאם יהוה
אתי יהוה וישכאתי דרך
שער המקדש החיצון הפונה
קדים והוא סגור ואמר אלי
יהוה השער הזה סגור יהיה
לא יפתח הואי שלא יבא בו
כי יהוה אלהי ישראל נא בו
והיה סגור ואתה נשיא נשיא
הואי שבבו לאכל לחם לפני
יהוה מדרך אגס השער
יבאו מדרכו יצאו ויבאו מדרך
שער הצפון אל פני המזבח
וארא והנה סלע אכזרי יהוה
אתבית יהוה ואפל על פניו
ויאמר אלי יהוה בן אדם שים
לכך וראה בעיניך ובאונן
שמע את כל אשר אני
מדבר אתך לך חקוקת בית
יהוה ויכלל חודתיו ושמת
לכך למזבח הבית נבל מזבח
המקדש ויאמר אלי מרי
אל בית ישראל כה אמר אדני
יהוה רב לכם מכל העובתים
בית ישראל בהכאבם בני
וכרעו לי לבעולי בשר
להיות במקדשי לחלואת
ביתי בהקריבם את לחמי
חלכותם ופרו את כריתתי
אל כל העובתים ולא

שמרתם

מעונותיהם וזמרו את תכנותי
ואסנבל כזמנל אשר עשו
עזרת הבית וזמנו וזמנו יצאו
ומזבחי זבחי צורתו ואת כל
חקוקותיו וכל צורתו וכל
חורתו יהודע אותם וכתוב
לענין הכוויטמה את כל
צורתו ואת כל חקוקותיו ועשו
אתם ואת חוקת הבית על
ראש העזרה נבול סביב
סביב קרטיק שם חנה
זאת חודת הבית ואלה סודות
המזבח כאשר אמרתי אליה
וטפחו חיק האמה ואלה
רחבונבליה אל שפתה סביב
זרת האחרו והנב חמזנח
ומחיק הארץ עד העזרה
הרחתו ויה ששתם אמות
ורחב אמה אחת ומה עזרה
הקטנה עד העזרה הגדולה
ארבע אמות ורחב האמה
וההוא ארבע אמות
ומה אריאל ולמידה הקטנות
ארבע והוא אריאל שתיים
עשרה ארבע שתיים עשרה
החברתו ואל ארבעת רבועו
והעזרה ארבע עשרה און
בארבע עשרה רחב רבועו
אל ארבע רבועיה והנבול
סביב אותה חצי האמה
והחיק האמה סביב

אערו פתח את אפיקו לקול תהוהן מים וחכירו ויצא יהודע הכהן ויצא ישראל כמזכר ישובי ב וסימנתי
לטרבאין כאנו ארץ סערים למעך היא לא ישבו בארץ בסכת תשבו רק נשיכם דמשנתיה כי ישבו אהים
נשיכם טמנים היהושע בסעפיתו קשו לכן ישבו עים את אים כיום רבם לא ישבו בארץ כי האכרתי יבכאות

שמדתם שמדת קדש
ותשמך שמד משדת
במקדש שלכם
כה אמר ארבעה הנה
בנר על לבועל בש
לא יבא אל מקדש יי
נרא שרתוך בני ישראל
כי אסדהו אש רחוק
מעל בתעובץ ישראל
אשר תעומעל אחר מלות
ונשא עונם ויהי במקדש
משדת ספקדות אש
הבית ומשרתס את הבית
זכה ישחטו את העל
את החכמים והבנה
לפניהם לשהם יש
ישחטו אתם לפני הלהם
והיו לבית ישראל למכשול
ען על כן נשאתי יד על יום
נאס ארני יהוה ונשא עונם
ולא יבאו אל לכה ולפת
על כן קדש יאל קדש
הקדש יסו נשא ונפתם
והעבתם אשר עשיתם
אתם שמד משדת הבית
ולכ עבתו ולכ אשר
יעשה בו
והכה נסה ליסבני צדוק
אשר שמדו אתם שמדת
מקדש בתעובץ בני ישראל
מעל המה יקרב אל
לשרתני ועמדו לפני להקדש

ליתגבדום נאס את
עדה ומה יבא אל מקדש
והמה יקרב אל שרת
ושמדו אתם שמדת יתה
בנאס אש על החז
הפעמת בני פשתם
לכ שוול איעלה על יום
צמד כשרתם כשע
החזרה פשת תעובדת
פאר פשת סיהי על
ראש סוכני פשת סוכו
על סתשם סל חזו חזוע
וכנאס אל חזו חזוע
אל חזוע חזוע חזוע אל
חזוע פשת סאתם יום
אשר חזוע שמדת סוכ
והנח אתם כל שבת קדש
ולכ שובד יסא חזוע סולא
יקר שואתם עם סבתום
והאס סל איהו ופד
לא ישחטו כס סואת
ראש יום ויין ראש חזוע
סוק בנאס אל חזוע חזוע
אשר חזוע ושה לא יקחו
להם לנשי סכ אסבתות
מזרעבת ישראל והאלמוה
אשר תהיה אל סנה סתן
יקחו ואת עם יקבו קדש
לחול וכנס סאל סחור
יד יעסו על דיב המה
ועמדו שפט סכ ספט
ועססו ואת חזוע ואת

[Faded text on the left margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

היום עד בלתי שמים ה מלון דסניכין ולא קדיין וסמרוהו ויין אתי את הסלך ויאמר אם בפני יום אם
לכדו כי אם כאשר ידבר כי אם נאל אתה יסלח נאל לעבדך את אשר עשה לך את חנפתי אל ידוך סמך
וסימנחון והפלת את העם הזה יי כנבור יצא בלש אשר אמן קשתוכידן והבירה נאיש ניוס כלש סמך

המזכיר... אל ספר ג' ומספרו... וישיב הפל' על...

דוקא

תמישהו עשרים אלהות
עשרת אלפים אלה
תהיה הרוחם וקדושתם
צפונה המשהו עשרים אלה
אך ומהותך עשרת אלפים
וקדושתך עשרת אלפים
ונבה ארבעה עשרים
אלהיה המקדש יהיה בתוכו
לשנים עשר שנים
אשר שמהו ארבע עשר
אשר לא מעובדת בני
ישראל באשר תעלה יסו
והיה להם הרוחם מתרומת
הארץ קדושים אל
ונזכר הרוחם יתהלל לעת
נביל הטהרה המשהו עשרים
אלה ארבעה עשרת
אלפים אלהות עשרת
ועשרים אלהות עשרת
אלפים ולא ימכרו ממנו
ימרו לא ימרו אלהות
כקדושתו והקדושת
אלפים הטהרה כדבר על פני
המשהו עשרים אלהות
האלהות למושבו המוש
והיה העיד בתוכו
ואלה מדותיה
פאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים ופאת נגב
חמש מאות וארבעת אלפים
ומפאת קדושת חמש מאות
וארבעת אלפים ופאת מע
חמש מאות וארבעת אלפים

והיה המושב לעד צפונה
חמש עשר מאות ונגבה
חמש עשר מאות וקדושת
חמש עשר מאות ופאת
חמש עשר מאות והטהרה
בארץ לעשרת ופאת קדושת
עשרת אלפים קדושת
ועשרת אלפים מהו היה
לעשרת ופאת קדושת
תבואתה לרחם לעבד
העיד ומה עבד העיר עבדה
מב' שנים ישרא' כל
היה חמש עשר עשרים
אלה חמש עשר עשרים
הבעתה שאת הרוחם
הקדושת שאת הרוחם
והטהרה לנשיא ומהו היה
לעשרת ופאת קדושת
העיר ארבע עשרת
ועשר עשרת ומהו היה
נביל קדושת חמש אלפים
חמש עשר עשרים אלהות
נביל פאת חמש עשר
לפאת ומהו היה חמש
קדושת חמש עשרת חמש
ונמאחותיה חמש מאות
העיר חמש עשר עשר
יהיה כן נביל יהודה וכן
בעמ' נשיא יהיה ויהיה
השנים חמש מאות קדושת
עד פאת חמש עשר מאות
ועל נביל בעמ' חמש מאות
עד פאת חמש עשר מאות

ועל נביל חמש עשר מאות
קדושת חמש עשר מאות חמש
אחד ועל נביל חמש עשר
מפאת קדושת חמש עשר
ימהו היה אחד ועל נביל
ונביל חמש מאות קדושת
פאת חמש עשר מאות ועל נביל
נביל חמש עשר מאות חמש
הנביל חמש עשר מאות חמש
קדושת חמש עשר מאות חמש
ואת חמש עשר מאות חמש
מפאת חמש עשר מאות חמש
ואלה חמש עשר מאות חמש
יהיה
בארץ חמש עשר מאות חמש
חמש מאות חמש עשר מאות
מהו היה חמש עשר מאות חמש
שמות חמש עשר מאות חמש
לחמש עשר מאות חמש עשר
אחד חמש עשר מאות חמש
שעל חמש עשר מאות חמש
קדושת חמש עשר מאות חמש
אמסו חמש עשר מאות חמש
שעל חמש עשר מאות חמש
אחד חמש עשר מאות חמש
מפאת חמש עשר מאות חמש
וארבעת אלפים חמש עשר מאות
שעל חמש עשר מאות חמש
אשר אחד חמש עשר מאות חמש

ויכתוב ימיהו משותם ויבוא פחותה ללהו מלאים בעבת לחסר' ויבדקו... האדמה ותבקר הארץ ותבקר העיר וחבירו... וישיב הפל' על...

ביתך ואת ביתך ואת ביתך
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
את לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
ואמר קרא ישראל לפני
אחיהם ואת לא יתחזקו
לכם
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
היא אשר לא יתחזקו
ואת לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
לכם בני ישראל ואת לא יתחזקו
ישראל ואת לא יתחזקו
ושמלתם ואת לא יתחזקו
מן הארץ ואת לא יתחזקו
אמר לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
וחסד ואת לא יתחזקו
היא לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
אשר הוסיפו ואת לא יתחזקו
ואפסיהם ואת לא יתחזקו
אשר יתחזקו ואת לא יתחזקו
כוסתם ואת לא יתחזקו
ושלחם ואת לא יתחזקו
בני ישראל ואת לא יתחזקו
ואת לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
לכם בני ישראל
מפני ואת לא יתחזקו
ורבים ואת לא יתחזקו
אתם ואת לא יתחזקו
עם ואת לא יתחזקו
שמהם ואת לא יתחזקו
עלותם ואת לא יתחזקו
ונמה ואת לא יתחזקו
הוא ואת לא יתחזקו

ביתך ואת ביתך ואת ביתך
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
את לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
ואמר קרא ישראל לפני
אחיהם ואת לא יתחזקו
לכם
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
היא אשר לא יתחזקו
ואת לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
לכם בני ישראל ואת לא יתחזקו
ישראל ואת לא יתחזקו
ושמלתם ואת לא יתחזקו
מן הארץ ואת לא יתחזקו
אמר לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
וחסד ואת לא יתחזקו
היא לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
אשר הוסיפו ואת לא יתחזקו
ואפסיהם ואת לא יתחזקו
אשר יתחזקו ואת לא יתחזקו
כוסתם ואת לא יתחזקו
ושלחם ואת לא יתחזקו
בני ישראל ואת לא יתחזקו
ואת לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
לכם בני ישראל
מפני ואת לא יתחזקו
ורבים ואת לא יתחזקו
אתם ואת לא יתחזקו
עם ואת לא יתחזקו
שמהם ואת לא יתחזקו
עלותם ואת לא יתחזקו
ונמה ואת לא יתחזקו
הוא ואת לא יתחזקו

ביתך ואת ביתך ואת ביתך
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
את לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
ואמר קרא ישראל לפני
אחיהם ואת לא יתחזקו
לכם
ביתך ואת ביתך ואת ביתך
היא אשר לא יתחזקו
ואת לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
לכם בני ישראל ואת לא יתחזקו
ישראל ואת לא יתחזקו
ושמלתם ואת לא יתחזקו
מן הארץ ואת לא יתחזקו
אמר לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
וחסד ואת לא יתחזקו
היא לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
אשר הוסיפו ואת לא יתחזקו
ואפסיהם ואת לא יתחזקו
אשר יתחזקו ואת לא יתחזקו
כוסתם ואת לא יתחזקו
ושלחם ואת לא יתחזקו
בני ישראל ואת לא יתחזקו
ואת לא יתחזקו ואת לא יתחזקו
לכם בני ישראל
מפני ואת לא יתחזקו
ורבים ואת לא יתחזקו
אתם ואת לא יתחזקו
עם ואת לא יתחזקו
שמהם ואת לא יתחזקו
עלותם ואת לא יתחזקו
ונמה ואת לא יתחזקו
הוא ואת לא יתחזקו

יב זמן חד כתב א זה כתב ה בסוף תבניתא וסימון אל עשא ידך נסה עלינו אוד מנך יי יסוד ספרא
כחוד נסיתם בססיהוורד סלה בא סלה כל אכירי יי רמא מ לה רמא שכרית כי ספדי ידסה בתערוק וסלכס
יחשה דדברי הימים הוא ארץ וזה גבר וזה בן עפטו וזה ונשא את בני כלא ושנה את בני כלאו דרסוד

120

איתך ואתה נס אנכי איתך על עץ וטענת לך ושתה הנחה לי כי קטן איתך ונפשו שלך ונפשו שלך
איתך והעמדת איתך איתך קיית כל היום איתך הודיע אליהם ואך איתך פיראז איתך ער סע

הושע

קח שטה לא יסבא רין
יהוה ויטבא פרי סמיעים
וכאשר סמא אכלו לא
יסם ליהוה יחולא יערכו
לזכור סמב חסאונם ליהוה
כל אכלו יטבא אכל חסמ
לעשם לא ינאבת יהוה
מהתנשול חסמ מעד וליום
תגי יהוה כי הנה הרב מסוד
מזרם תקבזם סתת קברת
מחסד לכספם קמו שיד יטב
הוחבא הרב סמא ימי
הפקדה כאונם יהושלום
ידעו ישראל אוי הניב
מסנא אשה רחעל רוב
ענק ויהוה שסמיה יזפה
אפרים יקסא לה נביא פח
יקושי על דרכו מסמיה
בבית אלה יהוה עמיק שחתי
במי תבעה יזר ענבו יפק
חסאונם
כעבם סמדי מנא את
ישראל כעברה סמאנה
כראשיתה ראית אמניכם
תמהאונב על פער ויערו
לבשתו יהוה שק עיבסאונם
אפרים בעוף יתענף סמדי
מלדה ומסמך ומדריקן כי
אסיער לאתבנתו וסכלתו
מארם כיום אוי יהם כשד
מהם אפרים כאשר דאית
לער שחתי חבוה ואפרים
לדו צא איהו רבני תן

להם יהוה סמדי להם
תקלה סמם סמל וסמיעים
צמק סיעל וסמב ע
ביסם שנאתם על רוע
מעל להם מבית אפרים
לא אספה אתבתם כל שרית
סדיס יהוה אפרים שרשם
בישפריב ליעשונם כי
ילדון מהתמסדי בטנס
סמאס אלהי כלא שמיעו
לנודדי סבנוים
נפן כוקק ישראל
פרי ישהו לזכור לפריין
הסהל סמדי סמב
לאר צוה טיבום צבות חלק
לכסיתה אשמה אשמה
מזכרתם ישודד סמנתם
כי יתה אמרו אין מלך לנו
כי לא ידאט את יהוה
והמלך מה יעשה ליעתרו
הריס אלהתשא כרות
כרית ופחה כראש משפט
על תלמי שדו ליעל חתבת
און יערו שכן שמחן כי
אבל יערו עמו סמדי עליו
יעל על כבודו כי ה ממנו
נסאתו לאשור זכ סמחה
לסלך יתבשטו אפרים
יקח ויבש ישראל מעעתו
עמיה שמדון מלטה כקצף
על פנימים וסמדין כמות
און סמאת ישראל קוץ
והדדי עלה על מנתתם

אנמדי להם סמטו וסמדי
על צלעו
ממי תבנות סמאת ישראל
סמ עמדי לאת שיוס סמב ע
מלחמה על בני עולה באות
ואססו אספוע עליהם עמס
כאסרם לשתיע ענתם
ואפרים על המלך מרדו
אחבת לדוד וסמדי ענת
על סוב צארה ארית
אפרים חרטי חור הישוד
לוי עקב ערעל כסל ערק
קצהו לפחד נהו לכסנד
ועל לדור שאת יהוה ע
יבאו ורה צדק לכס חרש חת
רשע עילתה קצרתם
אכלתם פרי כחש סמנת
מדת כבת בסוד וקאם
שאון בעמד וכל סמדי צד
ישר כשוד שלמן ברת
ארכא בוס סמדי אס
על בני סמדי סמדי עשה
לכסבת אל מפני רחמי
רשע סמדי שחר עמדי סמדי
אמלך ישראל כי נעדי ישראל
ואתה וסמדי סמדי קראת
לכני קראת סמדי חלכו
מפניהם לבני יסמדי
ולפסלם יקטרו וסמדי
תגילת לאפרים סמדי ע
ורעתו לא ידעו כמותתם
כחל איתם אמי סמדי
בעבת אתה וסמדי חת

יסמדי ויתקד וסמדי ער כשכיר חזק פשי אמן חסדים עור תעבדה לשתן כארס עובד שגא וסמדין כי סמדי
מהיכבד לאו אתונם טע על סמדי חשעו כלייתם ע כל כלי יתועלד כאלים לא אל עפים ותגלו על סמדי
לשון סמדי על שמי חלקות כחיתו לך וכה וסמדי אש שלשו בליסו בארץ כמות לשון תחבא כרפא לשון ער

והכבוד ירום על קראתה הסכל עיניו והכריז בא כבודו על ימינו
 והיה הארץ עתה תתחדש לטת תרועה ונה בטה ורסלכס ונה לטת ונה

עמוס

איה ישא מילא יירא
 יהוה אלהים סבדו נירא
 נבא השמימי עיר ארמנות
 באשדוד ועיר ארמנות
 בארץ מצרים ואמרו
 האספס על הרר שברו
 נאסמהקות ונבותהות
 ועשוקס במקתה וליא
 ירו עשות נמחה נאס
 יונה האגרים חמסו ישד
 בארמנותהם
 לכן כה אמר
 יהוה אדני ירו וסבי
 בארץ והודד ממך יעד
 ונכר ארמנותך
 כה אנד יהוה
 כאישד יניל הריוור
 מפירי ישתהרעוים
 אומל לאון כני ינילונני
 ישראל הירשביס בשמרו
 בראת מנה וברמיש ידש
 שמי עולויו
 כבית יירב נאס אדני
 יהוה אלהינו ארת כני
 יום פירדי נישני ישד
 ולין ופקדתו יל מוכות
 כיתאל ונדיו קרנות
 זביכה יפל לארץ
 דבר ביתהוק ילבי
 הרין אבר וכתהישן
 וסודתו סרביס נאס יהוה
 ייזמי ודבר יהוה פרוח

ובשן איש בהר שמרון
 היוטקו ודלים הדיניות
 אריות האמות לא
 יארנהם הכיאה ונשתה
 ניבני אדני יהוה בקרשו
 כיהנה ימים באים עליכם
 ונישא אתכם ביעות אחר
 כן נהיידת חנה ופרצת
 הוצאר אישה נדה
 והיטבתנה החרמוני
 נאס יהוה בא נידא
 נניש ויהלע הרנו לפישן
 ונביאו לפרד זכה ים
 לישלשת ימים ניעשדו ים
 וקטר כחמין חודה וקרא
 נדבתה שב ייוכי כן
 אהבתם בני ישראל נאס
 ארני יהוה ונסאני נתתי
 לכם נקיון שנים בכר
 ידכם וחסר לחס בכר
 מקובליתכם ולא שבתם
 ידניאס יהוה ונסאני
 מיצתי נכס את דגשם
 בעוד ישיטה הרשים
 לקינדו חכטרתי יל
 עיר אמת ועל יד אמת
 לא אמטייר חלקה ארת
 תמטר וחלקה אישריא
 תמטר עליה תבישו וניו
 ישמש שלי יש עליס אל
 קוד אחרל שתחזי מים
 נלא ייבועור אישבתם
 עדי נאס יהוה הכתי אתנ

בשר פון וברקן הושת
 נגותתם וברמיסס אונם
 וזיתתם אבל הנס ור לא
 ישבתם עדי נאס יהוה
 שלחתי סב
 לתרדוד מיויס הדנות
 בחת בחור ים יס שכי
 סוס סוס ים ואני הבאיש
 בחנכם ונאפכם ור לא
 ישבתם עדי נאס יהוה
 הפכתי נכס כמה פכת
 אלהים את סדס ואת
 יומרה כאד מניל משופה
 ולישבתם עדי נאס
 יהוה
 לכן כה אעשה הך ישד
 ינקב כו זאת אעשה הך
 חכון לקד את אלהיך
 ישראל כיהנה ויני
 הרים יבור ארוח ומנד
 לארם כיהשו עישה
 ישדו עיפה וודד עילבנד
 ארין יהוה ארדי ונבאד
 יטמו יטמו את הדבר
 הוה אישר אנכי נשא
 על כס קונה בית ישראל
 נפלה לא תוכי קוס
 כחולת ישראל נטשה
 יל אדמה אין מקוש
 נכה אמד
 ארני יהוה הניד הוצאת
 אלה תשאד מאד
 והיוצאת מאר תשאד

הימים ירו נאס וסודו נכ אל תשלי אל תשקו ים לככי כו הושינו וידעו ד סועס ראש פסוק
 לא אל הנס והפצת אונם בתל ארסערים בתל את הארץ נתנה שם וסיסרון ועתנא
 הכזר ונעים חס לא יסדינו ודבר בחך הכתי וירעם כו אכיל ואכילם והיה כשכט טכיסה לפרים סכה

עשרה
 פ

עבודת

עשה לבית יישיד אר...
ככה אמר
יהוה לבית יישיד אל דד שות
והיו ואלה הדר שוביתא
והניל לאתבאו ונארק
יזכיר לאתעבורו כיהלע
וערה וזבית אל יהיה
לאון דדישו אתיהוהו
פייח כאיטכית יוסו
ואתיהואן מכנה לבית
אל הפכס ליען
כישטו נדקה לארין
העחו עשה כיהוכס
והער לבקר יעלות ויוס
ליה החישך דקוהא
לחיהו ייטפכ על פני
הארין יהוה ישמו
המבל יישיד על
יישיד על מבני יכא
ישנאו בישור מוכיחוד
תמים יענכו לבן יען
ביטסכס על דלובישא
בל תקו מנינו בתנויות
בעתם וליאת שבו כרמי
הכר נטינתם וליאת שחו
אתינכם כי ידעתי רבים
פישניכם וינינכם
הטאתכם יודי ינדיק
לחויכפר ואכזנכס בישור
הטו לכו חמיטכיל בעית
ההוא יתספי יערה הוא
די שיקוב ואל דיעלמין
תחוויה רכן יהוה ינבאת

אתכם כנאש אמרם
ישנאו עואדכו טוב
והינו בשער משפטא
יהנן אלדו נבאת שאר
יוסו
אמר יהוה אלדו נבאת
אדע בכר דדנות מספר
בכר דדנות יאכרו וקוהו
וקר אאמ אל אכל וכספר
אל דיענהו וכר דדימי
מספר איער בקתב אמר
יהוה
היי הכה אונס ארזכ יהוה
דכהה לכם יוס יהוה הוא
חישור אאר כישור יוס
אייטכפני הארין פנינו
דכוב וכא הברת וסכך ירו
על דקד ונישכו הפזיש הלא
הישך יוס יהוה אאר ואפי
ולאנהלו יטאתי מאכתי
חנכסור אאריה כנינודתכם
כיאסתעלולי עולות ומנהג
לאארינהו שלס מד יאכס
לאאביטו הסר מיני הכון
ישדת ומרתגכיל לא
אשעי וינינכם כישור
ועדה כנהל איתן חנהים
וכנה התשהל בכר דדימי
ישנה ביה ישרא יעשאהס
אדסכית מלכס ואת כיון
יעליכם כנבאל דתס אישר
יעשה לכם והיני אתכם
כהלאה לדמיטק אמר יהוה

אלה ינבאת שמי
היה שמי
בעיון ונכסח מסכח
נקבר ראשית תמיס וסא
סכסכית שרא עכר
מנה דאור סמי סכסכית
וכה דדנות סל שות סכסכית
כנה מכיל כוה האיה אסת
נביתס כנכיל סס סכסכית
היעתע שכן שסכסכית
היעבדים על כשות שסכסכית
יער דדנות סכסכית סכסכית
כישנאו וינינכם מן סכסכית
הפרטים על פי תנכ סכסכית
הישכו לסכסכית שיה השתכ
ככוהו יוס דא שית שסכסכית
ולא נחל על שבר יוסו
לכ יענה על דא שנוס
וסל כיה סכסכית שסכסכית
אדנ יהוה נפיש נאכיהו
אלדו ינבאת מתאכ אנכי
אתנאו יקב דאכסכית
ישנאתי וסכסכית ער וכל אה
והיה אס יודי עשה אכסכית
נבית אחר ומתו
עשאו דוד וכסכסכית יודי
יענימס כיה כית וסכסכית
לישר כדכר דבית היני
יכד יאכס ואכד סכסכית
לחוכר בשס יהוה
כיה יהוה
מיעה והפה הכית התו
רססס והפה כיה התו

ראשית את ראשיתם כדדים אשר יודו שאל כלל סלחמס וכלל ראשיתם כרהח כסוס יכסוס שוין על ראשיתם
ראשיתם סאתים סה עמס ראשיתם ודקו עפר דחוב ידכרין כיה טעמי וסיטקן לתולל ליהנותיכם
כמועשתים וקוית ליה דאשתאול דתא סו בשכועתכם ובאת טמה אסארין סאליה קסרובא וסאסרת ליה

